

VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMIE A MANAGEMENTU

Nárožní 2600/9a, 158 00 Praha 5

DIPLOMOVÁ PRÁCE

MANAGEMENT FIREM

VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMIE A MANAGEMENTU

Nárožní 2600/9a, 158 00 Praha 5

NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE/TITLE OF THESIS

Novela insolvenčního zákona v oblasti oddlužení a její dopad na řešení zadluženosti fyzických osob

TERMÍN UKONČENÍ STUDIA A OBHAJOBA (MĚSÍC/ROK)

Leden 2021

JMÉNO A PŘÍJMENÍ STUDENTA / STUDIJNÍ SKUPINA

Inge Hendrychová / MF 29

JMÉNO VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

JUDr. Et Mgr. Barbora Vlachová, Ph.D.

PROHLÁŠENÍ STUDENTA

Odevzdáním této práce prohlašuji, že jsem zadanou diplomovou práci na uvedené téma vypracoval/a samostatně a že jsem ke zpracování této diplomové práce použil/a pouze literární prameny v práci uvedené.

Jsem si vědom/a skutečnosti, že tato práce bude v souladu s § 47b zák. o vysokých školách zveřejněna, a souhlasím s tím, aby k takovému zveřejnění bez ohledu na výsledek obhajoby práce došlo.

Prohlašuji, že informace, které jsem v práci užil/a, pocházejí z legálních zdrojů, tj. že zejména nejde o předmět státního, služebního či obchodního tajemství či o jiné důvěrné informace, k jejichž použití v práci, popř. k jejichž následné publikaci v souvislosti s předpokládanou veřejnou prezentací práce, nemám potřebné oprávnění.

Datum a místo: 30.11.2020, Doksy

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych tímto poděkovala vedoucí diplomové práce paní JUDr. Et Mgr. Barboře Vlachové, Ph.D. za vřelý přístup, metodické vedení a odborné konzultace, které mi poskytla při zpracování mé diplomové práce.

VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMIE A MANAGEMENTU

Národní 2600/9a, 158 00 Praha 5

SOUHRN

1. Cíl práce:

Cílem diplomové práce je zhodnotit dopad novely č. 31/2019 Sb. na řešení zadluženosti fyzických osob jak z pohledu věřitele, tak z pohledu dlužníka.

2. Výzkumné metody:

Zpracování teoretické části vycházelo ze studia a následného rozboru a komparace odborné literatury, publikací a databází Ministerstva spravedlnosti a Exekutorské komory. Získané poznatky a informace byly shrnuty do literární rešerše. První dvě podkapitoly vycházely z dostupných statistických dat, které byly následně vyhodnoceny základními metodami popisné statistiky, jako jsou absolutní a relativní četnost, aritmetický a geometrický průměr, porovnávání rozdílem a podílem. Pro názornost byly výsledky prezentovány i v grafické podobě. Ke zpracování třetí podkapitoly byly využity deskriptivní případové studie. Data k případovým studiím byla získána z interních materiálů insolvenčního správce a anonymizována.

3. Výsledky výzkumu/práce:

V první části výzkumu bylo zjištěno, že se zadluženost českých domácností v letech 2005 až 2019 zvyšovala, když se objem poskytnutých úvěrů v tomto období zvýšil o 247 %. Nejvyšší podíl na objemu poskytnutých úvěrů měly v celém sledovaném období úvěry na bydlení, v roce 2019 to bylo 73,03 %. Podíl spotřebitelských úvěrů pak v tomto roce činil 17,34 %. Nejnižší podíl v letech 2005 až 2019 měly úvěry fyzických osob určené pro podnikání. Od roku 2008 do roku 2010 došlo k výraznému navýšení podílu nesplacených úvěrů, nejspíš v důsledku hospodářské krize. Od roku 2013 do roku 2019 tento podíl klesal až na 1,66 %, v absolutním vyjádření se však jednalo o částku 28,97 mld. Kč. Jako jeden z ukazatelů předluženosti byla zvolena data o počtu zahájených exekucí, kdy od roku 2014 měl počet nových exekucí klesající tendenci, a to až do roku 2018. V roce 2019 bylo zahájeno 507 764 exekucí, celkový počet povinných činil 783 053, na které bylo nařízeno celkem 4 476 069 exekucí. V druhé podkapitole bylo zmapováno oddlužení v letech 2008 až 2019. Počet podaných návrhů a povolených oddlužení rostl do roku 2014. Od tohoto roku měl vývoj klesající tendenci. Změnu přinesla až novela č. 31/2019, kdy došlo ke skokovému navýšení podaných návrhů, a to o 160 % oproti květnu 2019. Podíl povolených oddlužení na počtu podaných návrhů v celém sledovaném období rostl. V letech 2018 a 2019 jednoznačně převyšoval způsob řešení oddlužení plněním splátkového kalendáře a splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Třetí podkapitola zkoumala, jaký dopad měla novela č. 31/2019 Sb. na oddlužení fyzických osob pomocí pěti případových studií. Porovnáním reálného oddlužení dle předpisů platných před novelou a jejich modelového průběhu dle novely č. 31/2019 Sb. bylo zjištěno, že novela rozšířila okruh dlužníků, kteří jsou bez cizí pomoci schopni splnit podmínky oddlužení. Významně zlepšila postavení ohrožených skupin dlužníků (dlužníci pobírající starobní a invalidní důchod pro invaliditu 2. a 3. stupně). Podpořila snahu dlužníků o dosahování vyšších příjmů, zavedením možnosti zkrácení doby oddlužení a možnosti prodloužit lhůtu pro splnění podmínek. Řada těchto ustanovení upřednostňuje zájem dlužníka popřípadě společnosti na úkor práv věřitelů. Naopak postavení věřitelů posílilo zavedení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, kdy dlužník musí použít veškerá zpeněžitelná aktiva k uspokojení svých věřitelů.

4. Závěry a doporučení:

Výzkumem bylo potvrzeno zvyšující se zadlužování českých domácností. Objem nesplacených úvěrů a počet nařízených exekucí se vyvíjel v závislosti na ekonomickém stavu společnosti. Zájem dlužníků o oddlužení, jako jednu z forem řešení úpadku, měl od 2014 klesající tendenci. Oživení zájmu a rozšíření okruhu dlužníků, kteří na oddlužení dosáhnou, přinesla novela č. 31/2019 Sb. Tato „oddlužovací novela“ ve většině případů zlepšila postavení dlužníků a posílila sanační charakter oddlužení. Řada novelou přijatých opatření se však negativně promítla v plnění věřitelům.

KLÍČOVÁ SLOVA

Insolvence, oddlužení, zadluženost, dlužník, insolvenční soud, insolvenční správce, úpadek, insolvenční zákon, novela č. 31/2019 Sb., věřitel, exekuční řízení, úvěr, pohledávka, přihláška, bankrot

VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMIE A MANAGEMENTU

Nárožní 2600/9a, 158 00 Praha 5

SUMMARY

1. Main objective:

The thesis aims to evaluate the effect of Amendment No. 31/2019 Coll. on the solution of the indebtedness of natural persons, both from the point of view of the creditor and from the point of view of the debtor.

2. Research methods:

The elaboration of the theoretical part was based on the study and subsequent analysis and comparison of expert literature, publications and databases of the Ministry of Justice and the National Chamber of Judicial Officers. The acquired knowledge and information were summarized in a literature review. The first two subchapters were based on available statistical data, which were then evaluated by basic methods of the descriptive statistics, such as absolute and relative frequency, arithmetic and geometric mean, comparison in difference and proportion. For clarity, the results were also presented in graphical form. Descriptive case studies were used to elaborate the third subchapter. Data for case studies were obtained from the internal materials of an insolvency administrator, and anonymized.

3. Result of research:

It was found out in the first part of the research, that the indebtedness of Czech households increased between 2005 to 2019, when the volume of provided loans increased by 247 %. Housing loans had the highest share in the volume of provided loans in the entire monitored period; in 2019 this was 73.03 %. The share of consumer loans in this year was 17.34 %. The loans of natural persons intended for entrepreneurial activity had the lowest share in years 2005 to 2019. From 2008 to 2010, the share of non-performing loans increased significantly, probably in consequence of the economic crisis. From 2013 to 2019, this share fell as low as to 1.66 %, while in absolute numbers the amount was CZK 28.97 billion. Data on the number of initiated distraints were chosen as one of the indicators of over-indebtedness, when from 2014 the number of new distraints had a decreasing tendency, until 2018. In 2019, 507,764 new distraints were initiated, the total number of obligors was 783,053, on whom in total 4,476,069 distraints were ordered. The second subchapter maps the debt relief in years 2008 to 2019. The number of submitted proposals and permitted debt eliminations grew until 2014. From that year onwards, the trend was decreasing. A change was brought only by the amendment No. 31/2019, when there was a jump in submitted proposals, specifically by 160 % compared to May 2019. The share of permitted debt cancellations within the number of proposals submitted throughout the monitored period was growing. In years 2018 and 2019, the method of solving the debt relief by fulfilling the repayment schedule, and by fulfilling the repayment schedule combined with the monetization of assets, clearly prevailed. The third subchapter, using five case studies, examined the impact of Amendment No. 31/2019 Coll. on the debt elimination of natural persons. By comparing the actual debt relief according to the regulations valid before the Amendment, and the model development according to Amendment No. 31/2019 Coll., it was found out that the new Amendment expanded the circle of debtors who are able to meet the conditions of debt cancellation without outside help. It has significantly improved the position of vulnerable groups of debtors (debtors receiving old-age and disability pensions for 2nd and 3rd degree disability). It supported the efforts of debtors to achieve higher incomes, by introducing the possibility of shortening the period of debt relief, and the possibility to extend the deadline for meeting the conditions. Many of these provisions favour the interests of the debtor, or society, to the detriment of creditor's rights. On the contrary, the position of creditors has been strengthened by the introduction of debt elimination by fulfilling the repayment schedule with the monetization of assets, where the debtor must use all the saleable assets to satisfy his creditors.

4. Conclusions and recommendation:

The research confirmed an increasing indebtedness of Czech households. The volume of non-performing loans and the number of ordered distraints developed in dependence on the economic condition of society. The interest of debtors in debt elimination as one of the forms of bankruptcy resolution, has had a declining trend since 2014. Amendment No. 31/2019 Coll. brought a revival of interest and expansion of the circle of debtors eligible for the debt cancellation. This "debt relief amendment" in most cases improved the position of debtors and strengthened the remedial nature of debt cancellation. However, a number of measures adopted by the Amendment had a negative impact on creditors.

KEYWORDS

Insolvency, debt relief, indebtedness, debtor, insolvency court, insolvency administrator, bankruptcy, insolvency law, amendment No. 31/2019 Coll., creditor, distraint proceeding, loan, receivable, application, bankruptcy

JEL CLASSIFICATION

G51 Household Saving, Borrowing, Debt, and Wealth
G53 Financial Literacy
K12 Contract Law
K35 Personal Bankruptcy Law

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno a příjmení:	Inge Hendrychová
Studijní program:	Ekonomika a management (Ing.)
Studijní obor:	Management firem
Studijní skupina:	MF 29
Název DP:	Novela insolvenčního zákona v oblasti oddlužení a její dopad na řešení zadluženosti fyzických osob
Zásady pro vypracování (stručná osnova práce):	<ol style="list-style-type: none">1. Úvod2. Teoreticko-metodologická část<ol style="list-style-type: none">2.1 Oddlužení jako forma řešení zadluženosti fyzických osob2.2 Institut oddlužení dle insolvenčního zákona2.3 Změny oddlužení dle novely insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb.2.4 Metodika práce3. Praktická část<ol style="list-style-type: none">3.1 Vývoj zadluženosti fyzických osob v České republice3.2 Oddlužení v České republice v letech 2007-20193.3 Případové studie – oddlužení před novelou a po novele insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb.3.4 Shrnutí4. Závěr
Seznam literatury: (alespoň 4 zdroje)	<ul style="list-style-type: none">• HÁSOVÁ, J., MORAVEC, T. <i>Insolvenční řízení</i>. 2. vydání. Praha: C.H. Beck, 2018, 312 s. ISBN 978-807-4007-156.• RICHTER, T. <i>Insolvenční právo</i>. 2. doplněné a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2017, 624 s. ISBN 978-80-755-2444-7.• SMOLÍK, P. <i>Oddlužení v právním řádu ČR</i>. Praha: C. H. Beck, 2016, 352 s. ISBN 978-80-7400-617-3.• SMRČKA, L., et. al. <i>Insolvenční řízení: (očekávání, realita a budoucnost insolvenčního zákona)</i>. Praha: Professional Publishing, 2016, 308 s. ISBN 978-80-7431-151-2.
Harmonogram:	<ul style="list-style-type: none">• Zpracování cílů a metodiky do 31. 7. 2020• Zpracování teoretické části do 31. 8. 2020• Zpracování výsledků do 31. 10. 2020• Finální verze do 30. 11. 2020
Vedoucí práce:	JUDr. Et Mgr. Barbora Vlachová, Ph.D.

prof. Ing. Milan Žák, CSc.
rektor

V Praze dne 15. 6. 2020

Prof. Ing.
Milan
Žák CSc.

Digitálně podepsal Prof.
Ing. Milan Žák CSc.
DN: cn=Prof. Ing. Milan Žák
CSc., c=CZ, o=Vysoká škola
ekonomie a
managementu, a.s.,
givenName=Milan, sn=Žák,
serialNumber=ICA -
10393535

Obsah

1 Úvod	1
2 Teoreticko-metodologická část práce	3
2.1 Oddlužení jako forma řešení zadluženosti fyzických osob.....	3
2.1.1 Zadluženost fyzických osob	3
2.1.2 Vývoj úpadkového práva.....	6
2.1.3 Formy řešení úpadku dle insolvenčního zákona.....	8
2.2 Institut oddlužení dle insolvenčního zákona.....	10
2.2.1 Průběh oddlužení	10
2.2.2 Postavení dlužníka v oddlužení	14
2.2.3 Postavení věřitele v oddlužení	16
2.3 Změny oddlužení dle novely insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb.	17
2.3.1 Návrh na povolení oddlužení.....	17
2.3.2 Průběh schváleného oddlužení	19
2.3.3 Ukončení řízení o oddlužení.....	21
2.4 Metodika práce.....	22
3 Praktická část práce	25
3.1 Vývoj zadluženosti fyzických osob v České republice	25
3.2 Oddlužení v České republice v letech 2007-2019.....	29
3.3 Případové studie – oddlužení před novelou a po novele insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb.....	34
3.3.1 Dlužník pobírající invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně	35
3.3.2 Dlužníci s mírou plnění 100 %.....	41
3.3.3 Dlužnice s nezajištěným majetkem	46
3.3.4 Dlužnice s nedostatečnými příjmy pro schválení oddlužení	52
3.3.5 Dlužník s nízkými závazky	57
3.4 Shrnutí	62
4 Závěr	66

Literatura

Přílohy

Seznam zkratk

ČSSZ	Česká správa sociálního zabezpečení
DPH	Daň z přidané hodnoty
Exekuční řád	Zákon č. 120/2001 Sb. Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti
IS	Insolvenční správce
Insolvenční zákon	Zákon č. 182/2006 Sb. Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení
IZ	Zákon č. 182/2006 Sb. Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení
Oddlužovací novela	Zákon č. 31/2019 Sb.
OSŘ	Zákon č. 99/1963 Sb. Občanský soudní řád
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu
Ms	Ministerstvo spravedlnosti
NOZ	Zákon č. 89/2012 Sb. Zákon občanský zákoník
ÚP	Úřad práce
ZKV	Zákon č. 328/1991 Sb. Zákon o konkursu a vyrovnání

Seznam tabulek

Tabulka 1 Odměna insolvenčního správce z výtěžku zpeněžení	13
Tabulka 2 Odměna insolvenčního správce z výtěžku zpeněžení	20
Tabulka 3 Celkový objem úvěrů českých domácností v letech 2005 až 2019 (v mil. Kč).....	I
Tabulka 4 Celkový objem úvěrů českých domácností v letech 2005 až 2019 (v mil. Kč).....	I
Tabulka 5 Podíl nesplácených bankovních úvěrů domácností v letech 2005 až 2019	II
Tabulka 6 Počet nařízených exekucí v letech 2005 až 2019	II
Tabulka 7 Podané návrhy na povolení oddlužení a povolená oddlužení v letech 2008 až 2019.....	III
Tabulka 8 Počet podaných návrhů od ledna do prosince 2019	III
Tabulka 9 Počet schválených oddlužení dle způsobu řešení v roce 2018 a 2019 v tis.	IV
Tabulka 10 Věková struktura osob v oddlužení v letech 2018 a 2019 v tis.	IV
Tabulka 11 Počet splněných oddlužení v letech 2008 až 2019	IV
Tabulka 12 Plnění dlužníka A_R v prvním roce trvání schváleného oddlužení	V
Tabulka 13 Plnění dlužníka v druhém roce trvání schváleného oddlužení	VI
Tabulka 14 Plnění dlužníka A_R ve třetím roce trvání oddlužení.....	VII
Tabulka 15 Plnění dlužníka A_R ve čtvrtém roce trvání oddlužení.....	VIII
Tabulka 16 Plnění dlužníka A_R v pátém roce trvání oddlužení	IX
Tabulka 17 Přehled příjmů a plnění věřitelům pana A_R v průběhu 60 měsíců	36
Tabulka 18 Přehled příjmů a plnění věřitelům pana A_M v průběhu 36 měsíců.....	39
Tabulka 19 Plnění dlužníka A_M v prvním roce trvání schváleného oddlužení.....	X
Tabulka 20 Plnění dlužníka A_M ve druhém roce trvání schváleného oddlužení	XI
Tabulka 21 Plnění dlužníka A_M ve třetím roce trvání schváleného oddlužení	XI
Tabulka 22 Plnění dlužníků B_R v prvním roce schváleného oddlužení	XII
Tabulka 23 Plnění dlužníků B_R v druhém roce schváleného oddlužení	XIII
Tabulka 24 Plnění dlužníků B_R ve třetím roce schváleného oddlužení	XIV
Tabulka 25 Plnění dlužníků B_R ve čtvrtém roce schváleného oddlužení.....	XV
Tabulka 26 Plnění dlužníků B_R v pátém roce schváleného oddlužení	XVI
Tabulka 27 Přehled příjmů a plnění věřitelům manželů B_R v průběhu 53 měsíců	42
Tabulka 28 Plnění dlužníků B_M v prvním roce schváleného oddlužení	XVII
Tabulka 29 Plnění dlužníků B_M ve druhém roce schváleného oddlužení.....	XVIII
Tabulka 30 Plnění dlužníků B_M ve třetím roce schváleného oddlužení.....	XIX
Tabulka 31 Plnění dlužníků B_M ve čtvrtém roce schváleného oddlužení	XX
Tabulka 32 Přehled příjmů a plnění věřitelům manželů B_M v průběhu 39 měsíců	44

Tabulka 33 Plnění dlužnice C_R v prvním roce schváleného oddlužení.....	XXI
Tabulka 34 Plnění dlužnice C_R ve druhém roce schváleného oddlužení	XXI
Tabulka 35 Plnění dlužnice C_R ve třetím roce schváleného oddlužení	XXII
Tabulka 36 Plnění dlužnice C_R ve čtvrtém roce schváleného oddlužení	XXII
Tabulka 37 Plnění dlužnice C_R v pátém roce schváleného oddlužení	XXIII
Tabulka 38 Přehled příjmů a plnění věřitelům paní C_R v průběhu 60 měsíců	48
Tabulka 39 Plnění dlužnice C_M v prvním roce schváleného oddlužení	XXIV
Tabulka 40 Plnění dlužnice C_M ve druhém roce schváleného oddlužení	XXV
Tabulka 41 Plnění dlužnice C_M ve třetím roce schváleného oddlužení	XXV
Tabulka 42 Plnění dlužnice C_M ve čtvrtém roce schváleného oddlužení	XXVI
Tabulka 43 Plnění dlužnice C_M v pátém roce schváleného oddlužení	XXVI
Tabulka 44 Přehled příjmů a plnění věřitelům paní C_M v průběhu 60 měsíců.....	50
Tabulka 45 Plnění dlužnice D_R v prvním roce schváleného oddlužení	XXVII
Tabulka 46 Plnění dlužnice D_R ve druhém roce schváleného oddlužení.....	XXVIII
Tabulka 47 Plnění dlužnice D_R ve třetím roce schváleného oddlužení.....	XXIX
Tabulka 48 Plnění dlužnice D_R ve čtvrtém roce schváleného oddlužení	XXX
Tabulka 49 Plnění dlužnice D_R v pátém roce schváleného oddlužení	XXXI
Tabulka 50 Přehled příjmů a plnění věřitelům paní D_R v průběhu 60 měsíců.....	53
Tabulka 51 Plnění dlužnice D_M v prvním roce schváleného oddlužení	XXXII
Tabulka 52 Plnění dlužnice D_M ve druhém roce schváleného oddlužení.....	XXXIII
Tabulka 53 Plnění dlužnice D_M ve třetím roce schváleného oddlužení.....	XXXIII
Tabulka 54 Plnění dlužnice D_M ve čtvrtém roce schváleného oddlužení.....	XXXIV
Tabulka 55 Plnění dlužnice D_M v pátém roce schváleného oddlužení	XXXIV
Tabulka 56 Přehled příjmů a plnění věřitelům paní D_M v průběhu 60 měsíců	55
Tabulka 57 Plnění dlužníka E_R v prvním roce schváleného oddlužení	XXXV
Tabulka 58 Plnění dlužníka E_R ve druhém roce schváleného oddlužení.....	XXXV
Tabulka 59 Plnění dlužníka E_R ve třetím roce schváleného oddlužení.....	XXXVI
Tabulka 60 Plnění dlužníka E_R ve čtvrtém roce schváleného oddlužení.....	XXXVI
Tabulka 61 Plnění dlužníka E_R v pátém roce schváleného oddlužení	XXXVII
Tabulka 62 Přehled příjmů a plnění věřitelům paní E_R v průběhu 60 měsíců.....	58
Tabulka 63 Plnění dlužníka E_M v prvním roce schváleného oddlužení.....	XXXVIII
Tabulka 64 Plnění dlužníka E_M ve druhém roce schváleného oddlužení	XXXIX
Tabulka 65 Plnění dlužníka E_M ve třetím roce schváleného oddlužení	XXXIX

Tabulka 66 Plnění dlužníka E_M ve čtvrtém roce schváleného oddlužení	XL
Tabulka 67 Plnění dlužníka E_M v pátém roce schváleného oddlužení	XL
Tabulka 68 Přehled příjmů a plnění věřitelům pan E_M v průběhu 60 měsíců.....	60

Seznam grafů

Graf 1 Celkový objem úvěrů českých domácností v letech 2005 až 2019 (v mld. Kč)	25
Graf 2 Objem poskytnutých úvěrů dle účelu v letech 2005 až 2019 (v mld. Kč).....	26
Graf 3 Podíl nesplacených úvěrů na celkovém objemu úvěru v letech 2005 až 2019	27
Graf 4 Zahájené exekuce v letech 2005 až 2019	28
Graf 5 Podané návrhy na povolení oddlužení a povolená oddlužení v letech 2008 až 2019.....	29
Graf 6 Počet podaných návrhů od ledna do prosince 2019	30
Graf 7 Podíl povolených oddlužení oproti podaným návrhům na oddlužení v letech 2008 až 2019....	31
Graf 8 Počet schválených oddlužení dle způsobu řešení v roce 2018 a 2019	32
Graf 9 Věková struktura osob v oddlužení v letech 2018 a 2019	33
Graf 10 Povolená a splněná oddlužení v letech 2008 až 2019	33
Graf č. 11 Průběh reálného a modelového oddlužení dlužníků A_R a A_M	40
Graf č. 12 Průběh reálného a modelového oddlužení dlužníků B_R a B_M	46
Graf č. 13 Průběh reálného a modelového oddlužení dlužníků C_R a C_M	52
Graf č. 14 Průběh reálného a modelového oddlužení dlužníků D_R a D_M	57
Graf č. 15 Průběh reálného a modelového oddlužení dlužníků E_R a E_M	62

1 Úvod

Návrat k systému tržního hospodářství po roce 1989 se promítl do všech oblastí společenského života. K výrazným změnám došlo i ve způsobu financování potřeb domácností, kdy se postupně změnily preference spotřebitelů, kteří začali dávat přednost okamžité spotřebě před úsporami. Na doposud nízkou zadluženost domácností a vysokou bonitu reagovaly banky a další finanční instituce širokou nabídkou úvěrů a zápůjček. Oboustranně tak byl odstartován jeden z nejvýznamnějších fenoménů současnosti, a to proces financování vlastních potřeb z cizích zdrojů. V posledních letech přibývá spotřebitelů, kteří přecenili své finanční možnosti a v důsledku nepříznivých životních událostí nebo chybného odhadu svých schopností, se dostávají do problémů se splácením a následně do stavu předlužení. Navzdory tomu, jak uvádí Kotrbová a Strejček (2016) „*touha po splněných přáních často vítězí a zadluženost domácností stále narůstá*“. Obecným pravidlem fungování vztahu mezi dlužníkem a věřitelem je zásada „*pacta sunt servanda*“, volně transponováno do problematiky úvěrů, zápůjček a finančních závazků vůbec jako „*dluhy se mají platit*“. Možnost, že fyzická osoba při splnění určitých podmínek nemusí své dluhy, popř. jejich část věřitelům uhradit, do českého právního řádu přinesl zákon č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení, a to právním zakotvením institutu oddlužení, jako sanačního způsobu řešení předluženosti fyzických osob. Od svého přijetí v roce 2006 prošel insolvenční zákon i samostatný institut oddlužení řadou legislativních změn. Ty nejvýraznější sebou přinesla novela provedená zákonem č. 31/2019 Sb., označovaná jako „*oddlužovací novela*“, která nabyla účinnosti 1. 6. 2019. Reagovala tak na situaci, kdy přibývalo dlužníků, kteří se ocitli v dluhové pasti a podmínky pro schválení oddlužení nesplňovali. Záměrem tak bylo rozšířit okruh dlužníků, kteří doposud nemohli možnost oddlužit se využít. Nejvýznamnější, ale zároveň značně kontroverzní změnou, která tomuto měla napomoci, bylo zrušení minimální hranice uspokojení 30 % zjištěných pohledávek. Mezi další významné změny pak patří speciální podmínky pro vybrané sociální skupiny, zkrácení doby trvání oddlužení na tři roky, při úhradě alespoň 60 % nezajištěných pohledávek či možnost přerušování nebo prodloužení oddlužení.

Diplomová práce se zabývá problematikou předluženosti domácností a způsoby jejího řešení. Předluženost představuje jeden z významných celospolečenských problémů, u kterého lze důvodně předpokládat, že v důsledku pokračující koronavirové pandemie se možnosti domácností splácet své závazky budou dále výrazně zhoršovat. Jedním ze způsobů řešení předluženosti je právě oddlužení, kterým se práce primárně zabývá. Cílem práce je pak zhodnotit dopad novely č. 31/2019 Sb. na řešení zadluženosti fyzických osob jak z pohledu věřitele, tak z pohledu dlužníka.

Teoreticko-metodologická část práce je zpracována na základě rozboru a komparace aktuálních zdrojů odborné literatury. První podkapitola je věnována zadlužení, úpadku a formám jeho řešení. Představen je i vývoj úpadkového práva. Druhá podkapitola se pak zaměřuje na samotný institut oddlužení, ve znění platném do 31. 5. 2019, kde jsou definovány základní pojmy týkající se insolvenčního řízení, pozornost je věnována i postavení dlužníka a věřitele v oddlužení. Třetí podkapitola pak shrnuje změny, které s sebou přinesla novela insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb. Poslední podkapitola teoretické části popisuje základní metody, které byly použity při zpracování této práce.

Na část teoreticko-metodologickou navazuje část praktická. Podkapitola 3.1 představuje vývoj zadluženosti fyzických osob v České republice v letech 2005 až 2019. Konkrétně je tento vývoj demonstrován na objemu poskytnutých a nesplácených úvěrů a na počtu zahájených exekucí. V podkapitole 3.2 jsou pak uvedena data týkající se oddlužení, a to od nabytí účinnosti zákona 182/2006 Sb. Jedná se o údaje o počtu podaných návrhů, povolených a splněných oddlužení v letech 2008 až 2019. Podrobněji jsou pak zkoumány roky 2018 a 2019, a to s ohledem

na nabytí účinnosti novely č. 31/2019 Sb. IZ. První dvě podkapitoly byly zpracovány pomocí matematických a dalších metod popisné statistiky, pro přehlednost znázorněny v grafické podobě a následně vyhodnoceny. Pro zjištění dopadů této novely na oddlužení, jeho průběh i samotnou míru uspokojení pohledávek věřitelů, byly využity případové studie. Třetí podkapitola tak porovnáním konkrétních případů oddlužení, které byly zahájeny a ukončeny před účinností této novely a modelového průběhu těchto oddlužení po novele, představuje nejvýznamnější změny a dopady pro samotného dlužníka a jeho věřitele. Vybrány byly reálné případy, ve kterých se tyto změny projeví nejvýrazněji. Jedná se o dlužníka pobírajícího invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně, s mírou plnění 100 %, s nezajištěným majetkem, s nedostatečnými příjmy pro schválení oddlužení a s nízkými závazky. Ve všech případech bylo oddlužení řešeno plněním splátkového kalendáře. Tento způsob oddlužení byl novelou nejvíce pozměněn. V oddlužení zpeněžením majetkové podstaty nedošlo k téměř žádným změnám. V závěru práce jsou ze získaných údajů vyhodnoceny konkrétní dopady jak na dlužníka, tak na věřitele.

V právní úpravě oddlužení se spolu vzájemně střetávají zájmy věřitelů na uspokojení svých pohledávek, zájmy dlužníků na vyvážnutí z dluhové pasti se zájmem společnosti na vyvedení dlužníků ze sféry šedé ekonomiky. Vyvažovat vzájemný poměr těchto často protichůdných zájmů je úkol jak právníků, tak i politiků a ekonomů. Již první období uvádění „oddlužovací novely“ do života naznačuje, že tento úkol není ještě zdaleka splněn.

2 Teoreticko-metodologická část práce

Diplomová práce je zaměřena na zhodnocení dopadu novely insolvenčního zákona na řešení zadluženosti fyzických osob. Oddlužení je jednou z forem řešení úpadku, které nabízí český právní řád. Úpadek samotný je úzce spjatý s pojmem zadluženosti. Ten je definován v oddílu 2.1.1, kde jsou dále uvedeny kategorie dluhů, důvody jejich vzniku a způsoby jejich vymáhání s důrazem na exekuční řízení. Jedním ze způsobů řešení zadluženosti, potažmo úpadku, je insolvenční řízení, které upravuje zákon č. 182/2006 Sb., Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení, který reagoval na společensko-ekonomické změny související s nástupem tržní ekonomiky. Vývoj úpadkového práva je představen v oddílu 2.1.2. Zahrnuje období od vzniku obecného úpadkového práva v českých zemích do přijetí insolvenčního zákona v roce 2006. Poslední oddíl první podkapitoly je zaměřen na formy řešení úpadku dle právní úpravy platné do 31. 5. 2019. Hlavním tématem diplomové práce je institut oddlužení. Jeho vymezení je věnována druhá podkapitola, ve které je charakterizován samotný princip oddlužení a jeho průběh. Pozornost je věnována právní úpravě zahájení řízení, způsobům oddlužení a postavení věřitele a dlužníka. Ve třetí podkapitole jsou uvedeny nejvýraznější změny, které přinesla novela insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb., označovaná také jako „oddlužovací novela“. Zásadní změnou, kterou tato novela přinesla, je zrušení povinnosti uhradit minimálně 30 % závazků nezajištěných věřitelů. Spolu s tím byly provedeny další významné změny, jako je zkrácení oddlužení na tři roky, pokud dlužník splatí alespoň 60 % nezajištěných pohledávek, stanovení speciálních podmínek pro starobní a invalidní důchodce a možnost přerušení nebo prodloužení oddlužení. V závěru teoreticko-metodologické části jsou uvedeny základní použité metody, které byly použity pro zpracování této diplomové práce.

2.1 Oddlužení jako forma řešení zadluženosti fyzických osob

Zkoumání institutu oddlužení, jako jednoho z významných způsobů řešení úpadku v rámci insolvenčního řízení, je neoddělitelně propojeno s problematikou zadluženosti obecně. Smrčka et al. (2016, s. 11) uvádí, že moderní hospodářství je do značné míry založené na tom, že jedna část lidí poskytuje svá přebytečná aktiva druhým, aby je za úplatu využili, a to s cílem vzájemného užítku. Autoři (2016, s. 12) dále uvádí, že z tohoto pohledu je úvěr či dluh nutnou součástí rozvoje hospodářství a společenského pohybu. Dle Szénássy et al. (2017, s. 11) je zadlužení do určité míry normální a na ekonomickém trhu žádoucí, na druhou stranu, jak je uvedeno na stránkách Agentury pro sociální začleňování (2018), s rostoucím objemem zápůjček a úvěrů však přibývá i počet dlužníků, kteří své závazky nejsou schopni hradit. Tato rostoucí zadluženost představuje závažný společenský problém, který ovlivňuje celou řadu dalších oblastí, jako je míra nezaměstnanosti, kvalita bydlení, úroveň zdravotní péče či dostupnost vzdělávání.

2.1.1 Zadluženost fyzických osob

Obecně pojem zadluženost souvisí se vznikem závazku dlužníka, který má dle Michele Cagan (2020, s. 5) povinnost řádně a včas splácet poskytnuté plnění věřiteli, za předem stanovených podmínek. Předmětem tohoto vztahu mezi dlužníkem a věřitelem je tedy dluh. Dle § 1721 NOZ má věřitel vůči dlužníku pohledávku a dlužník má povinnost tuto pohledávku splněním dluhu uspokojit. Dle metodiky Ministerstva práce a sociálních věcí (2015, s. 9) dlužné pohledávky vznikají jednak v důsledku aktivního jednání dlužníka, který si zapůjčí peníze a druhý typ pohledávek se tvoří v důsledku toho, že dlužník neplní nebo nemůže plnit stanovenou povinnost (dluh za energie, neuhrazené pojištění, dluh u mobilního operátora a další).

Středočeský kraj (2014, s. 4) vydal preventivně informační publikaci, kde dělí dluhy do čtyř kategorií:

- dluhy vůči státu – daňové povinnosti, sociální a zdravotní pojištění, pokuty a další;
- dluhy z trestné činnosti – zejména náhrada škody, náklady soudního řízení, a další;
- dluhy na základě smlouvy vůči nestátnímu věřiteli – úvěry a zápůjčky, nezaplacené účty (např. nájemné, energie, platby za mobilní služby), a další;
- dluhy na výživném vůči dětem nebo manželovi / manželce.

Typickým důvodem vzniku dluhu jsou právě zápůjčky a úvěry. Rozdíl mezi úvěrem a zápůjčkou, jak uvádí Hardyn (2019), spočívá především v tom, že předmětem úvěru jsou výhradně peníze, zatímco u zápůjčky může být předmětem, kromě finančních prostředků, jakýkoliv movitý majetek. Úvěr je definován zákonem o spotřebitelském úvěru a můžou jej poskytovat pouze subjekty s podnikatelským oprávněním a licencí ČNB, kdežto zápůjčky se řídí občanským zákoníkem a poskytnout je může kdokoliv. Dále jsou uvedeny některé z nejčastěji využívaných úvěrových produktů v České republice.

Spotřebitelské úvěry dle Radové et al. (2013, s. 193) představují odloženou platbu, zápůjčku, úvěr nebo jinou službu poskytovanou věřitelem nebo zprostředkovatelem. Bertl (2012, s. 72) dělí spotřebitelské úvěry na neúčelové, účelové a zaručené nemovitostí. Neúčelový úvěr lze dle Bohanesové (2018, s. 75) použít na financování libovolného spotřebního zboží, poskytují ho bankovní i nebankovní společnosti a jeho účel není nutné dokládat. U účelového úvěru zná věřitel účel zápůjčky a je, jak uvádí Bertl (2012, s. 72), většinou poukazován přímo prodávajícímu. Nejčastěji je využíván k nákupu vozidla, elektroniky nebo k refinancování úvěrů. Třetí možností, jak autor uvádí, je spotřebitelský úvěr zaručený nemovitostí spotřebitele, tzv. americká hypotéka, který může být účelový nebo neúčelový.

Hypoteční úvěr je, jak uvádí Bertl (2012, s. 70), úvěr pro fyzické i právnické osoby, který je vždy zajištěný zástavním právem k nemovitému majetku. Dle Kociánové (2012, s. 80) se jedná o účelový úvěr, který banka poskytuje na základě ručení nemovitostí. Nejčastěji je dle Radové et al. (2013, s.182) využíván k financování pořízení či úprav nemovitého majetku. Bertl (2012, s. 61) dále uvádí, že zástavní právo slouží k „*zajištění dluhu pro případ, že dluh nebude dlužníkem včas a řádně splácen*“.

Finančním leasingem se dle Valoucha (2012, s. 9) rozumí pronájem hmotných či nehmotných věcí a práv, kdy pronajímatel za úplatu nebo jiné nepeněžní plnění poskytuje nájemci právo danou věc v průběhu doby pronájmu používat. Po skončení této doby si nájemce pronajatou věc odkoupí. Bertl (2012, s. 57) uvádí, že „*financovaný předmět je po celou dobu majetkem leasingové společnosti a teprve na konci leasingu – po vyrovnání všech splátek nájmu – přechází vlastnictví předmětu na zákazníka*“.

Kontokorent, jak uvádí Janda (2013, s. 61), představuje povolené přečerpání z osobního účtu i v okamžiku, kdy na něm nejsou žádné finanční prostředky. Scholleová (2017, s. 108) definuje kontokorentní úvěr jako „*krátkodobý úvěr, který dává banka klientovi – majiteli běžného účtu tak, že mu umožní z tohoto účtu čerpat do mínusu*“. Kociánová (2012, s. 26) dodává, že je majitel kontokorentu povinen jej v přesně stanovenou dobu dorovnat alespoň na 24 hodin a pak lze peníze znovu čerpat.

Kreditní karty dle Jandy (2013, s. 62) slouží k bezúčelovému čerpání úvěru. Výhodou je dle autora bezúročná období, po které si lze peníze zapůjčit, aniž by byl účtován úrok. Banka pravidelně zasílá výpisy z kreditní karty, na jejichž základě se úvěr zpětně splácí.

Nejen při výběru konkrétního produktu sehrávají okolnosti, za kterých si budoucí dlužník finanční prostředky zapůjčuje, důležitou roli. Janda (2013, s. 22) rozlišuje úvěry na „dobré“, mezi které lze zařadit úvěry na bydlení, na zvýšení příjmů (na zvýšení vzdělání nebo zlepšení zdravotního stavu) anebo na rozjezd podnikání. Naopak mezi „špatné“ úvěry řadí ty, které slouží k zvýšení sociálního statusu. Syrový a Tyl (2020, s. 198) mezi takové řadí například úvěry na dovolenou, nákup spotřebního zboží a další. Jako problematické se jeví především úvěry na nájem, potraviny a v neposledním případě i na splácení jiných úvěrů.

Určitá míra racionálního zadlužení je tedy pozitivním prvkem jak pro dlužníka, tak pro věřitele a ve svých důsledcích i pro společnost. Problém nastává v situaci, kdy dlužník není schopen své závazky hradit řádně a včas. Svěrenecká správa na svých stránkách (2019) definuje jako nejčastější příčiny nadměrného zadlužení kumulaci zápůjček a úvěrů, ztrátu zaměstnání, rozvod nebo dlouhodobou nemoc, kdy dlužník přijde o část příjmů. Jak je na stránkách uvedeno dále, „*dlužníci tuto situaci řeší tak, že si berou nové úvěry, většinou s horšími podmínkami, aby původní dluhy umořili*“. Měsíční výše splátek roste a dlužník se dostává do tzv. dluhové spirály. Jako možnosti řešení lze dle Jandy (2013, s. 139) využít konsolidaci úvěrů, kdy se více úvěrů sloučí do jednoho, popřípadě refinancování, tj. jiným úvěrem splatit úvěr původní a tím získat výhodnější podmínky pro další splácení, jako je snížení splátek, nižší úroky anebo změna doby splácení. V neposlední řadě lze využít služby dluhového poradenství při finančním plánování a dalším řešení nastalé situace.

Ve chvíli, kdy dluhy přesáhnou hodnotu majetku dlužníka a ten je není schopen nadále splácet, hovoří Ministerstvo financí (2019) o předlužení. Dle Hauffa et al. (2019, s. 22) není v současné době jednoduché určit hranici mezi zadlužením a předlužením. Autoři dále uvádí, že existují tři přístupy, jak hodnotit, zda se jedná o zadlužení „normální“ nebo zda jde již o předlužení. Jedná se o přístup objektivní, kdy se poměruje dluh jednotlivce vůči jeho majetku nebo příjmu. Dalším je přístup subjektivní, který se zaměřuje na vlastní vnímání schopností dlužníka platit své dluhy. K hodnocení dle třetího přístupu jsou využívána data o počtu neuhrazených splátek po splatnosti, vedených exekučních řízení nebo zda je s dlužníkem vedeno insolvenční řízení. Dle Švehlíka a Březinové (2015) v situaci, kdy dojde k předlužení a dlužník není schopen vlastními silami své dluhy splácet, se věřitelé v první fázi domáhají uspokojení svých pohledávek zpravidla mimosoudní cestou. Využívána je forma upomínek, služby inkasních agentur apod., když výhodou těchto postupů jsou nižší náklady a kratší délka řízení. Pokud nedojde k uspokojení, je dle autorů dalším krokem věřitelů zahájení řízení exekučního, popřípadě insolvenčního.

Exekuční řízení je upraveno zákonem č. 120/2001 Sb., Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád). Dle České bankovní asociace (2020) se jedná o státem povolený způsob vymáhání dluhů. Exekuci lze nařídít pouze na základě pravomocného exekučního titulu (např. rozsudek, platební rozkaz, rozhodčí nález a další). Exekuce může být provedena dle Exekučního řádu, hlava IV, § 58 odst. 2 následujícími způsoby:

- srážkami ze mzdy a jiných příjmů;
- příkázáním pohledávky;
- prodejem movitých věcí a nemovitých věcí;
- postižením závodu;
- správou nemovité věci;
- pozastavením řidičského oprávnění.

Dle novely č. 139/2015 Sb. přijaté v září 2015 bylo zavedeno striktní pořadí způsobů provádění exekuce. Nejprve musí být obstateny bankovní účty a uplatněny srážky ze mzdy

a až po vyčerpání těchto prostředků je možné provést prodej movitých a nemovitých věcí. Znemožněna byla dražba nemovitosti, ve které dlužník bydlí, pokud je jeho dluh nižší než 30 000 Kč. Exekuce může být zastavena dle občanského soudního řádu zejména z těchto důvodů: zastavení navrhl oprávněný věřitel, exekuce postihuje vyloučený majetek, pohledávka byla uspokojena a další.

Jak uvádí Rada pro lidská práva (2017, s. 23) ve zprávě o stavu lidských práv, v exekuci jsou pohledávky uspokojovány postupně. Trlifajová a Hábl (2020, s. 8) konstatují, že s výjimkou tzv. přednostních pohledávek, jako jsou dluhy vůči státu, na výživném, na náhradách škody a další, platí pravidlo „*kdo dřív přijde, ten dřív bere*“, tedy srážky ze mzdy slouží k uspokojení věřitele, který se přihlásil jako první. Autoři dále uvádí, že „*ostatní věřitelé přichází o možnost splácení svých pohledávek*“. Zahájením exekuce se nezastavuje úročení dluhu. Jak uvádí Šrámek (2019), mohou být vymáhané částky několikanásobně vyšší, než jsou samotné dluhy, a to v důsledku stále narůstajících poplatků, jako jsou úroky z prodlení, poplatky z prodlení, smluvní pokuty a penále. Účelem exekučního řízení tedy není primárně řešení předluženosti dlužníka, nýbrž jak uvádí Kvapil (2016), „*uspokojit zásadně pohledávku jednoho věřitele*“. Naproti tomu cílem insolvenčního řízení je dle uvedeného autora „*uspořádat vztahy mezi dlužníkem a všemi jeho věřiteli*“. Jak uvádí Švehlík a Březinová (2015) představuje insolvenční řízení zvláštní typ soudního řízení, které upravuje zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení. Současná podoba insolvenčního zákona je výsledkem vývoje úpadkového práva, kterému je věnován oddíl 2.1.2.

2.1.2 Vývoj úpadkového práva

Insolvenční systémy, jak uvádí Smrčka et al. (2016, s. 44), se vyvíjely poměrně složitě a nelze je ani nyní považovat za „hotové“ a jednou dané. Dle Pilátové et al. (2014, s. 98), můžeme v právní teorii rozlišovat dvě formy řešení úpadku, a to likvidační, kdy způsobem řešení úpadku je konkurs, úpadek finančních institucí a nepatrný konkurs, a formu sanační, kam patří vyrovnání, reorganizace a oddlužení. Likvidační forma dle Winterové et al. (2011, s. 597) vede k vyřazení úpadce z ekonomické aktivity a u právnických osob následně k jeho zániku jako právního subjektu. U fyzických osob vede k omezení dispozičního oprávnění k majetku na minimum. Po ukončení řízení nedochází ke ztrátě jejich subjektivity. Jak uvádí autoři dále, sanační řešení oproti tomu „*umožňují další aktivity dlužníka, které mohou vést k překonání krize*“. Sanační způsoby úpadku jsou voleny v případě, že jsou ekonomicky výhodnější. Jak uvádí Smolík (2016, s. 12), podmínkou pro zvolení takové formy řešení úpadku je vyšší míra uspokojení nezajištěných věřitelů. Autor (2016, s. 13) dále uvádí, že výhodou sanačních opatření je mimo motivace dlužníka k aktivitě i pozitivní dopad spočívající v udržení zaměstnání pro dlužníkovi zaměstnance, pokud je má. Ve vývoji úpadkového práva se uplatňovaly oba tyto přístupy, kdy dle Winterové (2011, s. 591) se preference postupně přesouvaly od likvidačních k sanačním (ozdravným) způsobům řešení úpadku.

Podle Smolíka (2016, s. 27) lze vznik obecného úpadkového práva v českých zemích spojovat s konkursním řádem Josefa II. z roku 1781. Uplatněn byl pouze princip likvidační, když zákon vycházel z tradičního pojetí konkursu jako jediného způsobu řešení úpadku dlužníka. Dle Smrčky et al. (2016, s. 48), se jednalo o komplexní a obecně platný předpis, který se vyznačoval zdlouhavostí a nákladností řízení. Tato úprava, jak uvádí Smolík (2016, s. 27), platila do roku 1869, kdy v souvislosti s rozvojem hospodářství, změněnými společenskými a ekonomickými podmínkami došlo k vydání nového konkursního řádu. Tento právní předpis dle Smrčky et al. (2016, s. 48) nevytvořil levnější ani časově pružnější systém řešení úpadku, navíc opomíjel v té době aktuální problematiku velkých věřitelů. Autoři dále uvádí, že tento konkursní řád byl několikrát upravován, například v roce 1895 bylo přidáno několik ustanovení upravujících konkurs u nepatrných majetků, avšak nepatrný konkurs upravovala až nová právní

úprava v roce 1914. Jednalo se, jak uvádí Kozák et al. (2019, s. XXVI), o císařské nařízení č.337/1914 ř. z., kterým byl zaveden konkursní, vyrovnávací a odpůrčí řád. Smolík (2016, s. 27) uvádí, že tato právní úprava byla v ČSR převzata do právního řádu recepčním zákonem č. 11/1918 Sb. ze dne 28. 10. 1918. S dílčími změnami platila tato právní norma až do roku 1931, kdy byla nahrazena zákonem č. 64/1931 Sb., konkurzní, vyrovnávací a odpůrčí řád, který představoval novější, moderní právní normu. Zákon, jak uvádí Kozák et al. (2019, s. XXVI), usiloval o účinnější ochranu zájmů věřitelů, a to zejména lepším zjišťováním hospodářského stavu dlužníka a zvýšením dosavadní minimální nabídky dlužníka na uspokojení věřitelů. Autoři dále uvádějí, že „*další vývoj českého úpadkového práva byl násilně přerušen dne 1. 1. 1951, kdy byl zákon z roku 1931 zrušen zákonem č. 142/1950 Sb. (novým občanským soudním řádem)*“. Tímto zákonem byl například zaveden institut tzv. exekuční likvidace, kterým byl nahrazen konkurs.

K zásadní změně došlo po roce 1989. Podle Smrčky et al. (2016, s. 51) byl po pádu komunistického režimu zahájen návrat k tržnímu hospodářství. Odstartována byla tzv. malá privatizace, byla zrušena cenová regulace a další. Všechny tyto změny si vynutily potřebu úpravy úpadkového práva. Do právního řádu bylo konkursní a vyrovnávací řízení znovu zavedeno v roce 1991 zákonem č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, který nabyl účinnosti dne 1. 10. 1991.

Zákon o konkursu a vyrovnání sice nabyl účinnosti v říjnu 1991, avšak § 67 ZKV omezil jeho účinnost. V prvním roce, jak uvádí Smrčka et al. (2016, s. 53), bylo možné vyhlásit konkurs pouze z důvodu předlužení dlužníka, což znamenalo významné omezení pro celý systém. Navíc v případě státních podniků a obchodních společností s výlučnou účastí státu byl požadován souhlas zakladatele. Tím bylo v zásadě vyloučeno podání většiny návrhů. Zákonem č. 471/1992 Sb., o dočasném omezení postupu podle zákona o konkursu a vyrovnání, byla účinnost této části zákona posunuta na 22. 4. 1993.

Základním účelem zákona bylo uspořádání majetkových poměrů dlužníka, který je v úpadku. Zákon definuje úpadek v ustanovení § 1 odst. 2 a odst. 3 ze dvou důvodů, kterými jsou platební neschopnost a předlužení. O platební neschopnost se dle tohoto zákona jedná v případě, kdy má dlužník více věřitelů a není schopen po delší dobu plnit své splatné závazky. U fyzické osoby – podnikatele a právnické osoby se jedná o předlužení tehdy, jestliže má více věřitelů a její splatné závazky převyšují její majetek. Podle § 2 odst. 1 ZKV lze úpadek dlužníka řešit dvěma způsoby, a to řízením konkursním nebo vyrovnávacím. Cílem jak konkursu, tak i vyrovnání je dosáhnout poměrného uspokojení věřitelů z majetku tvořícího konkursní podstatu.

Dle § 4 odst. 1 ZKV se konkursní řízení zahajuje jen na návrh dlužníka v úpadku nebo některého z věřitelů dlužníka. Po zpeněžení majetkové podstaty dlužníka jsou dle § 32 ZKV věřitelé uspokojeni v souladu se schváleným rozvrhovým usnesením. Před vydáním rozvrhového usnesení může úpadce dle ustanovení § 34 odst. 1 navrhnout, aby konkurs byl ukončen nuceným vyrovnáním. Bylo-li nucené vyrovnání potvrzené soudem splněno, je dle § 42 ZKV úpadce zproštěn zbývajících závazků vůči konkursním věřitelům, ručitelům a jiným osobám, které by měly proti němu postih.

Dlužník, který je v úpadku, může podat návrh vyrovnání, pokud ještě nebyl na jeho majetek prohlášen konkurs. Dle § 46 ZKV musí dlužník v návrhu uvést, jaké vyrovnání nabízí. Podle § 60 návrh na vyrovnání potvrdí soud usnesením. Po splnění podmínek vyrovnání je dle § 63 ZKV dlužník zproštěn zbývajících závazků.

Jak uvádí Kozák et al. (2019, s. XXVIII), vyrovnání či nucené vyrovnání bylo využíváno v minimální výši pro nepřesnost a neurčitost právní úpravy. Dle Smolíka (2013, s. 30) bránilo širšímu využití institutu vyrovnání velké množství omezujících podmínek, vysoký práh

minimálního požadovaného uspokojení pohledávek (45 %) a nutný souhlas věřitelů. Mezi další nedostatky ZKV Smrčka et al. (2016, s. 54) řadí, že zákon neřešil spotřebitelské úpadky a úpadky finančních společností. Za problematickou autoři považují situaci kolem konkursních správců z hlediska jejich kompetentnosti, kdy nebyly prověřovány jejich morální kvality a odbornost a zároveň nedostatečné pravomoci věřitelů, kteří neměli např. možnost odvolání správce, s jehož činností byli nespokojeni.

Tyto a další nedostatky zákona o konkursu a vyrovnání a jeho mnoha novel si vynutily novou a komplexní úpadkovou úpravu, která by dle Smolíka (2016, s. 30) reagovala na zcela jiné potřeby ekonomického a sociálního života v podmínkách rozvinutého tržního hospodářství 21. století. Jak autor uvádí dále, bylo potřeba i zohlednit vstup České republiky do Evropské unie. Výsledkem bylo přijetí nového zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení.

2.1.3 Formy řešení úpadku dle insolvenčního zákona

Nová právní úprava, tedy zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, dále jen insolvenční zákon, kterým byl nahrazen zákon o konkursu a vyrovnání, vycházela z nových principů a jak uvádí Smolík (2016, s. 28), zohledňovala na jedné straně potřebu řešení velkých či středních podniků a na straně druhé potřebu řešení úpadku fyzických osob – spotřebitelů, kterých v důsledku přijetí konzumního způsobu života přibývalo. V tomto oddíle je představen institut oddlužení v systému insolvenčního zákona dle právní úpravy platné do 31. 5. 2019.

Insolvenční zákon, jak je ustanoveno v § 1 IZ, upravuje způsoby řešení úpadku a hrozícího úpadku dlužníka soudním řízením. Cílem je uspořádání majetkových vztahů k dotčeným osobám, a co nejvyšší a v zásadě poměrné uspokojení dlužnickových věřitelů. Dále zákon upravuje oddlužení dlužníka.

Základním a ústředním pojmem insolvenčního zákona i celého insolvenčního práva je **úpadek**, respektive hrozící úpadek. Zákon č. 182/2006 Sb. rozeznává dvě formy úpadku. První z nich je platební neschopnost, definovaná v ustanovení § 3 odst. 1 IZ tak, že musí být současně splněny tři podmínky, a to:

- dlužník má více věřitelů;
- peněžité závazky jsou po splatnosti více jak 30 dnů;
- dlužník není schopen tyto závazky hradit.

Druhá forma úpadku je podle § 3 odst. 4 IZ předlužení. Tato forma se týká pouze právnických osob nebo fyzických osob – podnikatelů. O předlužení jde tehdy, má-li dlužník více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku.

V ustanovení § 3 odst. 5 IZ je definován **hrozící úpadek**, a to tak, že se zřetelem ke všem okolnostem lze důvodně předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků. Prokázání a zjištění úpadku nebo hrozícího úpadku je hlavní podmínkou pro další vstup do insolvenčního řízení. O zjištění úpadku nebo hrozícího úpadku dlužníka rozhoduje soud samostatným usnesením, na které navazuje rozhodnutí o způsobu jeho řešení:

- rozhodnutí o prohlášení konkursu na majetek dlužníka;
- rozhodnutí o povolení reorganizace;
- rozhodnutí o povolení oddlužení.

Konkurs je likvidační forma řešení úpadku dlužníka. Při způsobu řešení úpadku konkursem dlužník, jak uvádí Maršíková (2019, s. 158), přichází o možnost disponovat s majetkem, který tvoří majetkovou podstatu. Ten je zpeněžen insolvenčním správcem a zjištěné pohledávky jsou

zásadně poměrně uspokojeny z výtěžku zpeněžení. V § 283 IZ jsou uvedeny způsoby zpeněžení, kterými jsou: veřejná dražba, prodej movitých věcí a nemovitostí soudem dle OSŘ, prodejem majetku mimo dražbu a v dražbě provedené soudním exekutorem. Dle Richtera (2017, s. 412) je cílem konkursu „zpeněžení majetku společnosti a uspokojení jejich věřitelů z výnosu zpeněžení“. Autor (2017, s. 429) dále uvádí, že prohlášení konkursu neznamená automatické ukončení provozování dlužníkovy podniku, ale dispoziční právo i pravomoc k vedení dlužníkovy podniku přechází na insolvenčního správce.

V případě splnění podmínek stanovených § 314 IZ může soud rozhodnout o nepatrném konkursu. Maršíková et al. (2011, s. 485) uvádí, že tento způsob umožňuje zjednodušit vlastní průběh konkursu v majetkově relativně jednoduchých případech. Podle § 314 odst. 1 IZ, může být nepatrný konkurs prohlášen, jestliže je dlužník fyzickou osobou, která není podnikatelem, nebo celkový obrat dlužníka – podnikatele za poslední účetní období předcházející prohlášení konkursu nepřesahuje 2 000 000 Kč a dlužník nemá více než 50 věřitelů.

V případě dlužníka právnické osoby se dle Maršíkové (2019, s. 158) obchodní společnost zrušuje po zrušení konkursu splněním rozvrhového usnesení nebo pro nedostatek majetku. Rozhodnutí soudu o zrušení konkursu je podkladem pro výmaz z obchodního rejstříku. Jak uvádí autorka dále „zánikem dlužníka tak zanikají i neuspokojené pohledávky nebo neuspokojené části pohledávek věřitelů“. V případě dlužníka fyzické osoby po skončení konkursního řízení neuspokojené pohledávky nebo jejich části nezanikají.

Dalším způsobem řešení úpadku právnických osob a fyzických osob podnikatelů je **reorganizace**, která si, jak uvádí Richter (2017, s. 412), oproti konkursu klade za cíl uspokojení věřitelů z výnosů podnikatelské činnosti úpadce, přičemž nedochází ke zpeněžení majetkové podstaty, nýbrž ke změně kapitálové struktury společnosti. Reorganizací se dle § 316 odst. 1 IZ zpravidla rozumí postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovy podniku podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů. Dle § 316 odst. 4 může být řešen úpadek reorganizací v případě, že celkový obrat dlužníka za poslední období předcházející insolvenčnímu návrhu dosáhl alespoň částky 50 000 000 Kč nebo zaměstnává alespoň 50 zaměstnanců. Podle odst. 5 nemusí být tyto podmínky splněny, pokud dlužník buď společně s insolvenčním návrhem nebo nejpozději do 15 dnů po rozhodnutí o úpadku předloží soudu reorganizační plán přijatý alespoň polovinou (počítanou podle výše pohledávek) všech zajištěných věřitelů a alespoň polovinou všech nezajištěných věřitelů. Reorganizace není, jak uvádí Maršíková (2019, s. 235), přípustná pro „*dlužníka – právnickou osobu v likvidaci, obchodníka s cennými papíry nebo osobu oprávněnou k obchodování na komoditní burze*“.

Před schválením reorganizace insolvenční zákon v § 155 IZ, vyžaduje ocenění podniku znalcem. Dle Schönfelda et al. (2020, s. 45) znalec v ocenění „*simuluje konkursní řízení a vlastní likvidaci podniku, aby věřitelé měli pro vyhodnocování výhodnosti reorganizačního plánu srovnávací základnu*“. Významnou roli toto ocenění sehrává při rozhodování, zda je reorganizace pro věřitele výhodnější než konkurs. Jak dále uvádí autoři (2020, s. 118), aby byl reorganizační plán přijat, musí být výhodnější nebo alespoň stejně výhodný jako plnění v případném konkursu.

V insolvenčním řízení, jak uvádí Richter (2017, s. 460), se mohou využívat dva odlišné druhy řešení úpadku reorganizací, a to: reorganizace konsensuální, zahájená a probíhající s podporou většiny věřitelů a reorganizace nekonsensuální, probíhající proti vůli většiny věřitelů.

Jak uvádí Kozák et al. (2019, s. 1197), je způsob, kterým lze splnit reorganizační plán, v insolvenčním zákoně uveden pouze ve formě demonstrativního výčtu. Autoři dále uvádí, že způsobů řešení je mnoho, navržená opatření však musí být vždy vymezena zcela konkrétně, jasně a s ohledem na okolnosti jednotlivých případů. Pohledávky věřitelů, ať už je

do insolvenčního řízení přihlásili či nikoliv, dle § 356 odst. 1 IZ zanikají, a to po nabytí právní moci usnesení o schválení reorganizačního plánu, pokud není reorganizačním plánem stanoveno jinak.

Dalším ze sanačních způsobů řešení úpadku je oddlužení. Na rozdíl od reorganizace, která je určena výhradně pro právnické osoby a podnikatele, se oddlužení dle § 389 IZ zaměřuje na právnické osoby, které nejsou dle zákona považovány za podnikatele a zároveň nemají dluhy z podnikání a fyzické osoby, a to jak podnikatele, tak běžné spotřebitele. Další podkapitola, se s ohledem na téma práce, věnuje výhradně oddlužení fyzických osob, a to dle právní úpravy platné do 31. 5. 2019.

2.2 Institut oddlužení dle insolvenčního zákona

Institut oddlužení byl do právního řádu zařazen až zákonem č. 182/2006 Sb.. Jedná se tak o první komplexní úpravu, umožňující řešit předlužení běžným spotřebitelům. Oddlužení představuje dle Ošťádalové (2017, s. 10) proces, který umožňuje předluženému člověku vypořádat se se svými dluhy jinak než řádným splacením, a to při dodržení podmínek stanovených insolvenčním zákonem. Smolík (2016, s. 59) charakterizuje oddlužení jako řízení, ve kterém je cílem dlužníka dosáhnout osvobození od zbytku dluhů. Autor dále uvádí, že toto dobrodiní si dlužník musí zasloužit, a to nejen splněním objektivních podmínek oddlužení, ale i svým aktivním přístupem. Hášová et al. (2019, s. 182) dodává, že se jedná o sanační formu způsobu řešení úpadku, jejímž hlavním předpokladem je poctivost insolvenčního navrhovatele. Průběh oddlužení upravuje samostatná část insolvenčního zákona.

2.2.1 Průběh oddlužení

Zahájení insolvenčního řízení dle § 390 IZ je možné pouze na návrh dlužníka nebo věřitele. Dlužník podává soudu návrh na povolení oddlužení spojený s insolvenčním návrhem. V případě, že insolvenční návrh podá dlužníkům věřitel, je současně dle § 108 IZ povinen složit zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 10 000 Kč (výjimkou je zaměstnanec nebo bývalý zaměstnanec dlužníka). Na věřitelský návrh může dlužník reagovat podáním návrhu na povolení oddlužení, a to do 30 dnů ode dne, kdy mu byla doručena výzva soudu. O možnosti podat návrh na povolení oddlužení musí být dlužník soudem poučen. Do přijetí novely č. 64/2017 Sb. IZ, která nabyla účinnosti 1. 7. 2017, byl k podání návrhu na povolení oddlužení oprávněn sám dlužník. K tomu Kozák et al. (2019, s. 1353) uvádí, že tíživou situaci dlužníků zneužívaly komerční subjekty, které za naprosto nepřiměřené částky zpracovávaly návrhy, často nekvalitně a neodborně, a to bez jakékoliv odpovědnosti. Tato novela stanovila, že návrh na povolení oddlužení může za dlužníka sepsat a podat pouze zákonem stanovený okruh poskytovatelů, uvedený v § 390a IZ (insolvenční správce, notář, advokát, akreditovaná osoba a další). Současně byla stanovena maximální výše odměny a způsob její úhrady, kdy si oprávněná osoba může nárok na odměnu uplatnit pouze v insolvenčním řízení. To se netýká akreditovaných osob, které poskytují tuto službu bezplatně.

Návrh na povolení oddlužení spojený s insolvenčním návrhem musí dle § 391 odst. 1 IZ obsahovat vedle obecných náležitostí také označení dlužníka a osob oprávněných za něho jednat, údaje o očekávaných příjmech dlužníka v následujících 5 letech, údaje o příjmech dlužníka za poslední 3 roky a návrh způsobu oddlužení nebo sdělení, že dlužník takový návrh nevznáší.

Návrh je možné podat pouze na stanoveném formuláři, ke kterému je dlužník povinen dle § 392 odst. 1 IZ připojit seznam majetku, seznam závazků, listiny dokládající příjmy za poslední 3 roky a dle § 104 odst. 1 IZ seznam svých zaměstnanců, případně výslovně uvede, že žádné

nemá. Dále přiloží listiny, které dokládají úpadek nebo hrozící úpadek. Vedle uvedených příloh je dlužník povinen doložit doklady, které prokazují skutečnosti uvedené v návrhu. V případě předlužení manželů, je oprávněn podat návrh na povolení oddlužení každý z manželů samostatně. Jak uvádí Kozák et al. (2019, s. 1381), je manželům výslovně umožněno podat návrh společně na jediném formuláři. Autoři dále uvádí, že „*v minulosti podávali manželé své návrhy na povolení oddlužení samostatně a insolvenční řízení proti nim byla vedena samostatně, případně byla insolvenčními soudy spojována do jediného řízení*“.

Dle § 97 IZ je doručení návrhu příslušnému soudu insolvenční řízení zahájeno. Se zahájením řízení jsou spojené účinky uvedené v ustanovení § 109 IZ a následujících, a to v případě, že nedojde k odmítnutí návrhu, popřípadě jeho zpětvzetí. Soud po zahájení řízení zkoumá náležitosti návrhu a jak uvádí Hášová a Moravec (2018, s. 227), pokud shledá, že je návrh neúplný, nesrozumitelný nebo neobsahuje povinné přílohy, je navrhovatel vyzván k jeho opravě a doplnění. V případě, že ve stanovené lhůtě není návrh opraven, popřípadě doplněn, soud rozhodne podle § 393 IZ o jeho odmítnutí. Pokud nedojde k jeho odmítnutí, soud dále zkoumá, zda nejsou dány důvody pro zamítnutí návrhu dle § 395 IZ. Insolvenční soud dle ustanovení § 395 odst. 1 IZ návrh zamítne, v případě, že jím je sledován nepoctivý záměr, nebo že hodnota plnění, kterou by při oddlužení obdrželi nezajištění věřitelé, bude nižší než 30 % jejich pohledávek, ledaže tito věřitelé s nižším plněním souhlasí. Dalším důvodem k zamítnutí je lehkomyšlný nebo nedbalý přístup dlužníka k plnění povinností v insolvenčním řízení. Maršíková (2019, s. 190) dodává, že soud povolí oddlužení v případě, lze-li u dlužníka usuzovat na poctivý záměr, návrh byl podán včas a řádně, a lze-li předpokládat, že dlužník bude schopen v průběhu oddlužení uhradit zákonem předepsanou minimální výši pohledávek nezajištěných věřitelů. Jednou z podmínek povolení oddlužení je tedy poctivý záměr dlužníka. K tomu Jánský (2020) uvádí, že poctivý záměr není v insolvenčním zákoně dostatečně vymezen a je tudíž věcí soudů, jak vyhodnotí okolnosti konkrétního případu. Další podmínkou je, jak uvádí Smolík (2016, s. 159), ekonomická přípustnost oddlužení, tedy zákonem stanovená minimální hranice uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů. Autor dále uvádí, že jde o objektivní předpoklad, který garantuje zákonnou minimální míru uspokojení nezajištěných věřitelů, která byla v § 395 IZ stanovena na 30 %. Za to byla dlužníku poskytována výhoda osvobození od zbytku neuhrazených dluhů.

Při splnění podmínek soud vydal rozhodnutí o úpadku spojené s **povolením oddlužení**. Toto usnesení muselo dle § 136 IZ obsahovat zejména výrok o zjištění úpadku nebo hrozícího úpadku, ustanovení insolvenčního správce, údaje o okamžiku, ve kterém nastávají účinky rozhodnutí o úpadku a výzvu dosud nepřihlášeným věřitelům k přihlášení pohledávek. Lhůta pro podání přihlášek činila 30 dnů. Dále pak obsahovalo výzvu věřitelům, aby insolvenčnímu správci sdělili, jaká zajišťující práva vůči majetku dlužníka uplatňují a zda navrhují konání schůze věřitelů podle § 399 IZ. Dlužníku bylo uloženo doložit správci seznamy majetku a závazků a platit zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce, a to po celé období od povolení oddlužení do jeho schválení, popřípadě neschválení. Výše měsíční zálohy na odměnu a hotové výdaje je stanovena vyhláškou č. 313/2007 Sb., v platném znění, a to odměna ve výši 750 Kč pro jednotlivce a 1 125 Kč při společném oddlužení manželů a náklady ve výši 150 Kč pro jednotlivce a u manželů ve výši 225 Kč. Do 31. 12. 2012 činila výše odměny a nákladů IS u manželů stejnou částku jako u jednotlivce. Vše případně navýšeno o sazbu DPH, kdy novelou č. 294/2013 Sb. IZ byl do právního řádu zaveden institut společného oddlužení manželů.

Dle právní úpravy platné do 31. 12. 2013 soudy mohly dle § 108 IZ, uložit navrhovatelům, zaplatit zálohu na náklady insolvenčního řízení, a to až do výše 50 000 Kč. Maršíková et al. (2011, s. 172) uvádí, že tato záloha sloužila k úhradě odměny a hotových výdajů správce za období od zjištění úpadku do schválení oddlužení splátkovým kalendářem nebo k úhradě nákladů

řízení po prohlášení konkursu. Dále uvádí, že výši zálohy soudy určovaly s přihlédnutím k okolnostem případu. K tomu Smolík (2016, s. 105) dodává, že oproti jednorázové záloze, kterou musel dlužník uhradit na počátku insolvenčního řízení, je pravidelné a přiměřené placení měsíčních záloh ze strany dlužníka plně v souladu s principem oddlužení a s možnostmi dlužníka.

V usnesení o zjištění úpadku spojeném s povolením oddlužení je dále uloženo insolvenčnímu správci, a to dle § 136 odst. 2 IZ, aby předložil soudu zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení, soupis majetkové podstaty a seznam závazků, a to do 30 dnů po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek věřitelů. Tyto dokumenty, jak uvádí Kozák et al. (2019, s. 1421), jsou jedinými relevantními podklady pro rozhodování věřitelů a soudu o schválení, popřípadě neschválení oddlužení a jeho způsobu. Tento postup, kdy přezkumné jednání zajišťuje výhradně insolvenční správce dlužníka, přinesla novela č. 64/2017 Sb. účinná od 1. 7. 2017. Jak píšou autoři dále, smyslem bylo přenést část agendy insolvenčních soudů na insolvenční správce, a to zejména činnosti před schvalováním oddlužení, především pak přezkum přihlášených pohledávek. Do 31. 6. 2017 se přezkumná jednání a schůze věřitelů konala na jednání před insolvenčním soudem.

Dle § 410 IZ insolvenční správce a dlužník mají poslední možnost popírat podané přihlášky na přezkumném jednání, jehož termín oznámí správce insolvenčnímu soudu nejpozději sedm dní před jeho konáním. Jak je uvedeno v § 200 odst. 2 IZ, právo popírat pohledávku jinému věřiteli má rovněž přihlášený věřitel. Jak uvádí Maršíková (2019, s. 19), u pohledávek lze popírat pravost (pohledávka nevznikla, zanikla nebo je promlčena), výši (pohledávka existuje v jiné výši) a pořadí (pohledávka má méně výhodné pořadí nebo je popíráno zajištěním). O osudu popřené pohledávky se následně rozhoduje v incidenčním sporu u insolvenčního soudu.

Výsledky přezkumného jednání jsou zaznamenány ve zprávě o přezkumu, kterou společně se zprávou pro oddlužení, soupisem majetkové podstaty a seznamem majetku předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu. Dle § 398a odst. 2 IZ ve zprávě pro oddlužení zhodnotí předpokládané plnění věřitelů při jednotlivých způsobech oddlužení a navrhne ten nejvýhodnější. Oddlužení lze podle § 398 odst. 1 IZ provést plněním splátkového kalendáře nebo zpeněžením majetkové podstaty.

Oddlužení plněním splátkového kalendáře

Při tomto způsobu oddlužení, jak uvádí Kozák et al. (2019, s. 1406), poskytuje dlužník nezajištěným věřitelům prostřednictvím insolvenčního správce měsíčně plnění v poměru podle výše jejich zjištěných pohledávek. Výši splátky určuje ustanovení § 279 odst. 1 OSŘ, kdy je dlužník povinen splácet nezajištěným věřitelům ze svého příjmu částku ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky.

Oddlužení zpeněžením majetkové podstaty

Při oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, jak uvádí Maršíková et al. (2011, s. 673), zpeněžuje insolvenční správce majetek a jiné majetkové hodnoty zahrnuté do majetkové podstaty ve veřejné dražbě, soudní dražbě, prodejem mimo dražbu nebo zpeněžením jedinou smlouvou. Insolvenční správce má výlučné dispoziční oprávnění ke zpeněžovanému majetku. Dle § 398 odst. 2 IZ do majetkové podstaty nenáleží majetek, který dlužník nabyl po schválení oddlužení.

Po posouzení splnění podmínek pro schválení oddlužení insolvenčním správcem a následně insolvenčním soudem a v případě, že žádný z věřitelů nemá námitek, rozhodne soud na základě

§ 406 IZ o **schválení oddlužení** a určí jeho způsob. V případě, že insolvenční soud oddlužení neschválí, rozhodne dle § 405 IZ o řešení úpadku konkursem nebo insolvenční řízení zastaví.

Při schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty jsou dle § 406 IZ nezajištění věřitelé uspokojeni pouze z výtěžku zpeněžení majetkové podstaty. Jak uvádí Maršíková (2019, s. 215), do majetkové podstaty patří pouze majetek, který dlužník měl v okamžiku schvalování oddlužení. Tento je uveden jednak v rozhodnutí insolvenčního soudu o schválení této formy oddlužení a jednak v soupisu majetku, který předložil insolvenční správce. Autorka dále uvádí, že s ostatním majetkem, který není zapsán do majetkové podstaty, může dlužník nakládat dle vlastního uvážení. Kozák et al. (2019, 1458) dodává, že od účinnosti rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením přechází dispoziční oprávnění k majetkové podstatě na insolvenčního správce. Při zpeněžování se postupuje podle pravidel zpeněžení v konkursu uvedených v § 286 IZ. V případě, že dlužník vlastní majetek, který je předmětem zajištění, jsou zajištění věřitelé, jak uvádí Kozák et al. (2019, s. 1405), uspokojeni z výtěžku zpeněžení tohoto majetku. Podle § 167 odst. 3 IZ jsou tito věřitelé ve zbytku neuspokojené zajištěné pohledávky uspokojováni i v rámci rozvrhového usnesení spolu s ostatními nezajištěnými věřiteli. Po zpeněžení veškerého majetku insolvenční správce zpracuje konečnou zprávu spolu s návrhem na rozvrhové usnesení. Z výtěžku zpeněžení jsou odečteny náklady na správu majetku, náklady na zpeněžení, odměna a náklady insolvenčního správce. Výše odměny z výtěžku zpeněžení určeného nezajištěným věřitelům, tak jak jí upravuje vyhláška č. 313/2007 Sb., v § 1 odst. 3, je uvedena v tabulce 1 níže.

Tabulka 1 Odměna insolvenčního správce z výtěžku zpeněžení

od 0 do 500 tis. Kč	25 %
od 500 tis. Kč do 1 mil. Kč	125 000 Kč + 20 % z částky přesahující 500 tis. Kč
od 1 mil. Kč do 5 mil. Kč	225 000 Kč + 15 % z částky přesahující 1 mil. Kč
od 5 mil. Kč do 10 mil. Kč	825 000 Kč + 13 % z částky přesahující 5 mil. Kč
od 10 mil. Kč do 50 mil. Kč	1 475 000 Kč + 10 % z částky přesahující 10 mil. Kč

Zdroj: Vyhláška č. 313/2007 Sb., vlastní zpracování

Zbývající částka po odečtení nákladů a odměny, tak jak je stanovena v tabulce 1, je rozpočítána poměrně mezi nezajištěné věřitele dle výše jejich zjištěných pohledávek. Maršíková (2019, s. 216) dodává, že „*míra uspokojení věřitelů při této formě oddlužení je tedy zcela nezávislá na vůli dlužníka a závisí na výtěžku získaném zpeněžením*“. Na základě návrhu insolvenčního správce vydá dle § 306 IZ insolvenční soud rozvrhové usnesení, ve kterém určí lhůtu k jeho splnění. Po vyplacení nezajištěných věřitelů v souladu s rozvrhem, vydá soud dle ust. § 413 odst. 1 IZ usnesení o splnění oddlužení, v němž je schválena odměna a náklady insolvenčního správce a zproští ho jeho funkce. Pokud dlužník splnil všechny povinnosti dle schváleného způsobu oddlužení, je dle § 414 odst. 1 téhož zákona osvobozen od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž nebyly uspokojeny, pohledávek věřitelů, k jejichž pohledávkám se nepřihlíželo, a pohledávek věřitelů, kteří je nepřihlásili, ač tak měli učinit. Osvobození se vztahuje i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči dlužníku pro tyto pohledávky právo postihu.

Při schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře je dle Maršíkové (2019, s. 194) dlužník povinen po dobu 5 let měsíčně hradit svým věřitelům prostřednictvím insolvenčního správce částky ze mzdy v rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo exekuci uspokojeny přednostní pohledávky. Nezajištění věřitelé jsou uspokojováni podle poměru jejich zjištěných pohledávek stanoveného v distribučním schématu, které je obsaženo ve schválené zprávě pro oddlužení. Zajištění věřitelé, jak uvádí Hásová a Moravec (2018, s. 229), se uspokojují pouze z výtěžku zpeněžení zajištěného majetku. Při schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře

má dle zmíněných autorů (2018, s 231) dlužník povinnost vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost, odevzdávat mimořádné příjmy, které získal darem nebo dědictvím. Dále je mu soudem uloženo, aby pravidelně zasílal přehledy příjmů, popřípadě daňová přiznání. Zaměstnavateli, popřípadě jinému plátcí příjmu, je dle § 406 IZ uloženo, aby měsíčně zasílal zabavitelné příjmy insolvenčnímu správci. V průběhu plnění splátkového kalendáře je správce povinen vykonávat nad činností dlužníka dohled a nezajištěným věřitelům zasílat měsíčně srážky v určeném poměru potom, co je odečtena odměna a náklady IS, případně pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené. Výše měsíční odměny a náhrady hotových výdajů je stanovena vyhláškou č. 313/2007 Sb. § 3, kdy odměna činí 750 Kč a náhrada hotových výdajů 150 Kč. V případě, že je správce plátcem DPH, vše navýšené o sazbu 21 % DPH. Pohledávky za majetkovou podstatou Kozák et al. (2019, 655) definují jako pohledávky vzniklé v rámci správy a udržování majetkové podstaty dlužníka, blíže jsou ustanoveny v § 168 IZ. Mezi pohledávky za majetkovou podstatou se řadí i odměna a hotové výdaje insolvenčního správce včetně odměny za přezkoumané přihlášky, ve výši 250 Kč (25 % výše stanovené pro odměnu z počtu přezkoumaných přihlášených pohledávek v konkursu) za jednu přezkoumanou přihlášku, jak upravuje § 38 IZ. Pro tyto pohledávky je dle Maršíkové (2019, s. 18) typické, že vznikly až po zahájení insolvenčního řízení. Pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou jsou upraveny v § 169 odst. 1 IZ a patří mezi ně i ty, které vznikly před zahájením insolvenčního řízení. Jedná se o výživné ze zákona, dlužné výživné, náhradu škody na zdraví a další. Mezi tyto pohledávky se řadí i odměna za podání návrhu na povolení oddlužení a insolvenčního návrhu dle § 390a IZ. Maximální výše odměny činí u jednotlivce 4 000 Kč bez DPH, u návrhu manželů pak 6 000 Kč bez DPH.

Plnění splátkového kalendáře probíhá, jak uvádí Maršíková et al. (2011, s. 680), zásadně po dobu 60 měsíců, bez ohledu na to, jestli dlužník zaplatil zákonem požadovaných 30 % přihlášených pohledávek nebo více. Jak autorka uvádí dále, oddlužení může skončit dříve pouze v případě, že dlužník uspokojí všechny nezajištěné pohledávky ve splátkovém kalendáři v plné výši. Hásová a Moravec (2018, s. 234) k tomu dodávají, že pokud dlužník splní řádně a včas podmínky oddlužení plněním splátkového kalendáře, vezme to insolvenční soud na vědomí a tím insolvenční řízení končí. Současně osvobodí dlužníka od placení zbytku pohledávek dle § 414 IZ, obdobně jako u oddlužení zpeněžením majetkové podstaty. Dále rozhodne o výši odměny a náhradě nákladů insolvenčního správce a zproští ho funkce. Během plnění schváleného oddlužení může dojít k jeho zrušení. A to, jak uvádí Kozák et al. (2019, s. 1509), z moci úřední zpravidla na návrh insolvenčního správce nebo na návrh samotného dlužníka. Spolu s tím soud obvykle řízení zastaví, popřípadě prohlásí na majetek dlužníka konkurs.

Průběhu insolvenčního řízení se účastní řada subjektů, mezi které patří, jak uvádí Hostinský (2009, s. 18), věřitel, insolvenční soud, insolvenční správce, dlužník, státní zastupitelství a likvidátor. Hásová a Moravec (2018, s. 17) dodávají, že „*vymezení pojmu účastníků řízení je užší než pojem procesní subjekty, neboť sem patří dlužník a věřitelé, kteří uplatňují právo vůči dlužníkovi*“.

2.2.2 Postavení dlužníka v oddlužení

Dlužníkem v řízení o oddlužení může být dle Hásové a Moravce (2018, s. 225) fyzická osoba, jak podnikatel, tak nepodnikatel nebo nepodnikající právnická osoba. Jak uvádí Smolík (2016, s. 59), jedná se o jediný subjekt, který je oprávněn podat dle § 389 IZ návrh na povolení oddlužení. Má rovněž právo navrhnout způsob oddlužení, popřípadě další podmínky, jako například stanovení výše splátky. Až do schválení oddlužení je rovněž oprávněn vzít svůj návrh zpět.

Dispoziční oprávnění k majetku dlužníka se v průběhu oddlužení liší, a to v závislosti na fázi oddlužení a způsobu jeho řešení. Po zahájení řízení, jak uvádí Maršíková (2019, s. 51), může dlužník nakládat s majetkem, ale jen tak, aby nedošlo ke změně ve skladbě, využití nebo jeho určení. Autorka dále uvádí, že „*dlužník nesmí svůj majetek prodat, pronajmout třetím osobám, směnit jej či darovat*“. Rozhodnutím soudu o prohlášení úpadku a povolení oddlužení přechází dle § 140 IZ odst. 1 dispoziční oprávnění na insolvenčního správce. Zásadním způsobem se dispoziční oprávnění k majetku dlužníka mění po schválení oddlužení, a to v závislosti na jeho způsobu. Při schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře, jak dodává Smolík (2016, s. 205), je majetek, který měl v době schválení oddlužení, ponechán dlužníkovi (s výjimkou majetku sloužícího zajištění) a vrací se mu k tomuto majetku zpět dispoziční oprávnění. V případě schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty má, jak uvádí Hásová a Moravec (2018, s. 231), dispoziční oprávnění k majetku, který měl dlužník v době schválení oddlužení, insolvenční správce. K majetku, který získá až po schválení, má dispoziční oprávnění pouze dlužník.

Dlužníku je v rámci oddlužení uloženo plnit řadu povinností. Mimo těch obecných, které jsou vázané na jednotlivé fáze insolvenčního řízení, jak uvádí Ministerstvo spravedlnosti (2016, s. 11), stanovuje insolvenční zákon další specifické povinnosti dlužníka v oddlužení. Většina z nich se týká oddlužení plněním splátkového kalendáře. Tyto povinnosti jsou uvedeny v § 412 IZ a jsou pro dlužníka závazné.

Podle ustanovení § 412 odst. 1 písm. a) IZ má dlužník povinnost vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost a v případě, že je nezaměstnaný, o získání příjmů aktivně usilovat, a neodmítat splnitelnou možnost příjem si obstarat. Ministerstvo spravedlnosti (2016, s. 16) doplňuje, že v případě, kdy dlužník nezíská pracovní místo odpovídající jeho kvalifikaci, musí vykonávat i takovou výdělečnou činnost, která jeho kvalifikaci neodpovídá. Další povinností dlužníka je dle § 412 odst. 1 písm. b) IZ vydat insolvenčnímu správci ke zpeněžení hodnoty získané dědictvím, darem a z neúčinného právního úkonu, jakož i majetek, který neuvedl v seznamu majetku, ač tuto povinnost měl. Maršíková et al. (2011, s. 679) dodávají, že dlužník nemůže odmítnout dar nebo dědictví bez souhlasu insolvenčního správce. Autorka dále uvádí, že smyslem je zabránit dlužníkovi odmítnout majetek, jenž je povinen zpeněžit a jeho výtěžek vydat věřitelům.

Jak uvádí Kozák et al. (2019, s. 1480) v dalších odstavcích uvedených v § 412 odst. 1 písm. c), d) a e) IZ, je dlužníku uložena ve vztahu k insolvenčnímu soudu, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru průběžná a pravidelná informační povinnost. Autoři dodávají, že je dlužník tedy povinen informovat o všech zásadních změnách, které se odehrály v jeho životě a mají vliv na průběh oddlužení, zejména pak o počtu vyživovaných osob, výši výživného, nabytí majetku, a další. Maršíková et al. (2011, s. 678) doplňují, že dlužník musí bez zbytečného odkladu oznámit změnu bydliště, sídla nebo zaměstnání. V odstavci d) je pak uvedeno, aby dlužník zasílal pravidelně přehledy svých příjmů a v odstavci e) aby nezatajoval žádný ze svých příjmů a na vyžádání předložil k nahlédnutí svá daňová přiznání.

Ustanovení § 412 odst. 1 písm. f) IZ ukládá dlužníku neposkytovat nikomu z věřitelů žádné zvláštní výhody. Ministerstvo spravedlnosti (2016, s. 18) ve své zprávě uvádí, že jde o institut chránící kolektivnost řízení a zajišťující rovnost věřitelů, kteří se nachází ve stejném postavení. Dále doplňuje, že jde například o to, aby dlužník neuspokojoval pohledávku daného věřitele mimo insolvenční řízení z neoficiálních příjmů. Podle ust. §412 odst. 1 písm. g) IZ je dlužník povinen nepřijímat na sebe nové závazky, které by nebyl schopen v době jejich splatnosti splnit. K tomu Kozák et al. (2019, s. 1480) dodávají, že nový závazek po splatnosti déle než 30 dnů je dle § 418 odst. 1 písm. c) IZ důvodem ke zrušení schváleného oddlužení dlužníka. Neznamená to, jak uvádí Slanina a Galvas (2015), že by na sebe dlužník nemohl přijímat nové závazky, ale nesmí se plněním dostat do prodlení. Autoři dále uvádějí, že se nemusí jednat jen o závazky z právního (smluvního) vztahu, ale jedná se i o situace nastalé z nedbalosti dlužníka, jako například náhrada škody.

Při schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty platí pro dlužníka řada povinností uvedených v § 412 IZ. Při zpeněžování majetkové podstaty má dlužník dále povinnost, jak uvádí Smolík (2016, s. 199), poskytnout insolvenčnímu správci potřebnou součinnost, a to již v rámci vlastní správy majetkové podstaty při jejím zjišťování a zajišťování. Musí dle § 212 IZ umožnit insolvenčnímu správci přístup na všechna místa, kde má majetek náležející do majetkové podstaty umístěný a umožnit mu prohlídku nemovitostí (dům, byt či sídlo). V případě, že je zpeněžována nemovitost, která je dlužníkem užívána k bydlení, má dlužník dle Smolíka (2016, s. 199) povinnost tuto nemovitost vyklidit a předat.

V případě, že dlužník neplní podstatné povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, může dle § 418 odst. 1 písm. a) IZ insolvenční soud schválené oddlužení zrušit.

2.2.3 Postavení věřitele v oddlužení

Druhým účastníkem insolvenčního řízení je věřitel. Jak uvádí Hostinský (2009, s. 17), věřitel je hlavním strategickým subjektem, protože v insolvenčním řízení jde především o jeho právo na uspokojení pohledávek vůči dlužníkovi. Hlavním cílem věřitele je dosažení co nejvyšší míry uspokojení jeho pohledávek, přičemž, jak doplňuje Richter (2017, s. 107), bylo vstupem dlužníka do insolvence právo věřitele na individuální vymáhání jeho pohledávky nahrazeno právem podílet se na rozhodnutí o způsobu dlužníkovy oddlužení. Věřitel své právo uplatňuje přihláškou, která musí být opatřena přílohami prokazujícími její vznik. K tomu Maršíková (2018) dodává, že pohledávka musí existovat ke dni rozhodnutí o úpadku, nejpozději však ke dni jejího přihlášení provedeného nejpozději v 30denní lhůtě stanovené v rozhodnutí o úpadku.

Jak uvádí Hásová a Moravec (2018, s. 19), věřitelé realizují svůj vliv prostřednictvím věřitelských orgánů, kterými jsou dle § 46 IZ schůze věřitelů, věřitelský výbor nebo zástupce věřitelů. Schůzi věřitelů dle § 47 odst. 1 IZ svolává insolvenční soud na návrh nadpoloviční většiny všech věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše činí zároveň nadpoloviční většinu přihlášených pohledávek. V případě řešení úpadku oddlužením může schůze věřitelů dle § 399 IZ projednat a rozhodnout o způsobu řešení oddlužení. Věřitelé mohou dále odvolat podle § 29 IZ soudem ustanoveného insolvenčního správce a ustanovit nového. V obou případech je usnesení schůze věřitelů přijato, pokud pro ně hlasovala, stejně jako v případě svolání schůze věřitelů, nadpoloviční většina všech věřitelů, jejichž výše pohledávky činí nadpoloviční většinu přihlášených pohledávek. Věřitelský výbor nemá při řešení úpadku oddlužením žádné zvláštní kompetence. Jak uvádí Maršíková (2019, s. 153), při oddlužení není volba věřitelského výboru povinná. Dle § 68 IZ může schůze věřitelů místo věřitelského výboru zvolit zástupce věřitelů a jeho náhradníka, kteří mají obdobné kompetence jako věřitelský výbor.

Pohledávky dlužníkových věřitelů člení insolvenční zákon podle Maršíkové (2018) do několika skupin. U každé jsou stanoveny podmínky, za nichž mohou být tyto pohledávky uspokojeny. Autorka dále uvádí, že první skupinu tvoří pohledávky, které věřitelé uplatňují podáním přihlášky. Tito věřitelé jsou podle Smolíka (2016, s. 86) uspokojováni v závislosti na způsobu řešení úpadku, a to plněním při oddlužení. Zvláštní postavení mají dle § 166 IZ zajištění věřitelé, kteří mají povinnost způsob a předmět zajištění v přihlášce označit a řádně doložit. Hásová a Moravec (2018, s. 231) uvádí, že „*postavení zajištěných věřitelů je při obou způsobech oddlužení obdobné*“. Pohledávky zajištěných věřitelů jsou při oddlužení plněním splátkového kalendáře, jak autoři dodávají, uspokojeny výlučně z výtěžku zpeněžení předmětu zajištění, a to po odečtení nákladů na správu a zpeněžení a odměny insolvenčního správce.

Přihláškou dle § 183 odst. 3 IZ může ručitel nebo spoludlužník dlužníka uplatnit svůj nárok v insolvenčním řízení jako podmíněnou pohledávku. Plní-li spoludlužník nebo ručitel za dlužníka, vstoupí do řízení místo věřitele v rozsahu, ve kterém plnil za dlužníka.

Další skupinu tvoří pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou. K těmto pohledávkám Maršíková (2019, s. 81) doplňuje, že se nemusí uplatňovat přihláškou, ale přímo u osoby s dispozičním oprávněním k majetkové podstatě. Hásová a Moravec (2018, s.146) dodávají, že se tyto pohledávky uspokojují v plné výši v průběhu insolvenčního řízení kdykoliv. Autoři dodávají, že se jedná o pohledávky přednostní.

Poslední skupinu dle Maršíkové (2019, s. 81) představují pohledávky, které se neuspokojují v insolvenčním řízení vůbec nebo jen výjimečně. V § 170 IZ je obsažen taxativní výčet pohledávek, které se neuspokojují žádným ze způsobu oddlužení. Jedná se o pohledávky věřitelů z darovacích smluv, náklady účastníků, které jim vznikly účastí v insolvenčním řízení, smluvní pokuty, které vznikly po rozhodnutí o úpadku a další. Pohledávky, které jsou uspokojovány výjimečně, jsou specifikovány v ustanovení § 171 IZ. Maršíková et al. (2011, s. 269) do této skupiny dále řadí podřízené pohledávky. Jedná se o pohledávky společníků nebo členů družstva dlužníka, které jsou uspokojovány až po úplném uhrazení všech pohledávek insolvenčních věřitelů, pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených.

Postavení věřitele v insolvenčním řízení se vyvíjelo a poslední nejvýznamnější změnu přinesla právě novela č. 31/2019 Sb., která výrazně posiluje postavení dlužníka. Dvořáková (2019, s. 33) dodává, že novela uvolňuje podmínky pro vstup do oddlužení a upravuje jeho průběh, aby měl dlužník více výhod, naopak se snižuje ochrana věřitele, zejména v oblasti minimální výše uspokojení jeho pohledávek.

2.3 Změny oddlužení dle novely insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb.

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, prošel mnoha úpravami, kdy poslední a nejzásadnější byla provedena novelou tohoto zákona č. 31/2019, která nabyla účinnosti 1. 6. 2019. Jak uvádí Boulová a Taranda (2020, s. 7), tato novela si kladla za cíl především umožnit absolvovat úspěšné oddlužení širšímu okruhu osob v tíživé finanční situaci. Kromě obecných ustanovení tato novela změnila především pravidla pro oddlužení. Následující podkapitola shrnuje podstatné změny v oddlužení, ke kterým došlo oproti znění insolvenčního zákona platného do 31. 5. 2019.

2.3.1 Návrh na povolení oddlužení

Právní úprava podání návrhu na povolení oddlužení a insolvenčního návrhu byla doplněna o odstavec č. 7, jehož cílem je zamezit obcházení ustanovení týkajícího se maximální výše odměny za sepsání a podání návrhu. Jak uvádí společnost Insolvence 2008, a.s., činnost osob, které sami návrh na povolení nepodávají, ale pouze sepsání návrhu za úplatu zajišťují či zprostředkovávají prostřednictvím jiných osob, je výslovně zakázána a postihována. Maršíková (2019a, s. 24) doplňuje, že přestupku se dopustí osoba, která za úplatu obstará, zprostředkuje nebo nabídne obstarání či zprostředkování služby v oblasti oddlužení, ačkoliv k této činnosti nemá oprávnění. Autorka dále uvádí, že za další činnosti spojené se sepsáním a podáním návrhu, zejména poradenství, odstranění vad návrhu a další, nenáleží sepsavateli žádné další plnění, než je zákonem určená odměna za sepsání a podání návrhu.

Řízení je zahájeno vyhláškou, kterou soud zveřejní nejpozději do 2 hodin poté, kdy mu byl insolvenční návrh dlužníka doručen. Pokud je insolvenční návrh spojen s návrhem na povolení oddlužení, činí dle § 101 odst. 2 IZ lhůta ke zveřejnění vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení tři pracovní dny, ode dne, kdy je návrh doručen insolvenčnímu soudu.

Novela upravuje **náležitosti návrhu na povolení oddlužení** a jeho příloh. Maršíková (2019, s. 187) uvádí, že dlužníku odpadla povinnost předložit seznam závazků a dokládat příjmy za poslední tři roky. V § 391 odst. 1 písm. c) IZ je dlužníku uloženo doložit příjmy pouze za posledních 12 měsíců. Kozák et al. (2019, s. 1371) dodávají, že dlužník nemusí k návrhu přikládat seznam svých závazků, protože soud již nezkoumá očekávanou míru plnění nezajištěných věřitelů. Dlužník i nadále musí dle § 3 IZ doložit existenci více než jednoho závazku. Maršíková (2019, s. 186) dodává, že dlužník musí řádně označit a doložit dva své věřitele s uvedením výše jejich pohledávek, důvodu vzniku a údaje o splatnosti, neboť mnohost věřitelů je základní podmínkou úpadku dlužníka. Navíc je dlužník povinen k návrhu připojit dokument, ve kterém čestně prohlašuje, že byl při sepisu insolvenčního návrhu poučen o svých povinnostech v insolvenčním řízení. Jak Ministerstvo spravedlnosti (2019) uvádí v důvodové zprávě, jedná se zejména o povinnost řádně plnit pohledávky svých věřitelů a ostatní povinnosti plynoucí z insolvenčního zákona.

Dále došlo k podstatnému rozšíření důvodů k zamítnutí návrhu na povolení oddlužení. Insolvenční soud dle § 395 odst. 2 IZ i nadále zamítne návrh, kterým je sledován nepoctivý záměr dlužníka a v případě, kdy zjistí lehkomyšlný nebo nedbalý přístup k plnění povinností v insolvenčním řízení. Zrušena byla dle Kozáka et al. (2019, s. 1384) klíčová podmínka pro vstup do oddlužení, kterou představovala minimální míra uspokojení nezajištěných věřitelů v rozsahu 30 % jejich pohledávek. Poslanecká sněmovna parlamentu ČR (2018, s. 32) ve vládním návrhu zákona uvádí, že tato podmínka byla nahrazena tak, že „*insolvenční soud zamítne návrh na povolení oddlužení, pokud dlužník nebude schopen splácet v plné výši pohledávky z titulu nákladů řízení*“ (hotové výdaje a odměnu IS, odměnu osoby, která za dlužníka sepsala a podala návrh na povolení oddlužení a pohledávky věřitelů na výživném ze zákona). Dvořáková (2019, s. 30) doplňuje, že dlužník musí být schopen hradit svým věřitelům minimálně stejnou částku, jakou činí hotové výdaje a odměna IS, a to po celou dobu oddlužení.

Dalšími důvody k zamítnutí dle § 395 odst. 3, 4, 5 IZ jsou:

- v posledních 10 letech před podáním návrhu bylo dlužníku pravomocným rozhodnutím přiznáno osvobození od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž nebyly uspokojeny;
- v posledních 5 letech před podáním návrhu byl návrh dlužníka na povolení oddlužení pravomocně zamítnut pro nepoctivý záměr;
- v posledních 3 měsících před podáním návrhu vzal dlužník svůj předchozí návrh zpět.

Pokud není návrh odmítnut, zamítnut, popřípadě vzat zpět, insolvenční soud oddlužení povolí. V právní úpravě povolení oddlužení nedošlo novelou ke změnám, až na prodloužení lhůty pro podání přihlášek věřitelů. Jak uvádí Maršíková (2019b), podle § 136 odst. 2 písm. d) insolvenčního zákona obsahuje rozhodnutí o úpadku výzvu věřitelům, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky, aby tak učinili ve stanovené lhůtě, která od 1. 6. 2019 činí dva měsíce.

Novela významně změnila možnosti přihlášení pohledávek, kdy dle § 172 odst. 1 písm. c) IZ jsou věřitelé povinni přihlásit úroky, úroky z prodlení, poplatek z prodlení a smluvní pokutu, které v souhrnu převyšují výši jistiny k okamžiku jejího vzniku, jako pohledávku podřízenou. K tomu Jirmásek (2019) dodává, že podstatou novely je, aby byla nejprve uspokojena jistina pohledávek, náklady spojené s vymáháním a přiměřené úroky a sankce a teprve po jejich plném uhrazení byly uspokojovány podřízené pohledávky, tedy sankce a úroky přesahující výši jistiny.

Insolvenční správce při přípravě přezkumného jednání a následných podkladů pro insolvenční soud postupuje dle ustanovení § 398a IZ, která nebyla novelou více dotčena. Nově má insolvenční správce povinnost předložit soudu návrh a zdůvodnění výše záloh u dlužníka podnikatele. Insolvenční správce může dále dle § 398 odst. 7 IZ navrhnout, aby soud uložil dlužníkovi povinnost využít služby odborného sociálního poradenství. Podle Strnada (2019, s. 29) je účelem tohoto poradenství předcházet budoucímu úpadku dlužníka. Služba je dlužníkovi poskytována bezplatně. Autor dále dodává, že zatím není jasné, kdo by službu měl poskytovat a následně i hradit.

Na základě zprávy a návrhu insolvenčního správce soud rozhodne o schválení oddlužení a jeho způsobu.

2.3.2 Průběh schváleného oddlužení

Samotný průběh oddlužení se odvíjí od schváleného způsobu jeho provedení. Jak uvádí Strnad (2019, s. 28), dosud byly přípustné tři způsoby oddlužení, a to zpeněžení majetkové podstaty, plnění splátkového kalendáře a kombinace obou uvedených způsobů. Jak autor uvádí dále, od 1. 6. 2019 jsou možné již jen dva způsoby oddlužení, a to zpeněžení majetkové podstaty a plnění splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.

V oddlužení **zpeněžením majetkové podstaty**, jak uvádí Maršíková (2019, s. 215), novela provedla změny pouze nepatrné. Dle Strnada (2019, s. 28) lze při zpeněžování majetkové podstaty postupovat s odchylkami jako při nepatrném konkursu. K tomu Kozák et al. (2019, s. 1405) dodávají, že nově se zajištění věřitelé, v případě oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, uspokojují pouze z výtěžku zpeněžení. Dle insolvenčního zákona § 408 odst. 3 ke zpeněžení předmětu zajištění nedojde, jestliže zajištěný věřitel požádá insolvenčního správce, aby tento majetek zpeněžen nebyl, a zpeněžením ostatního majetku dojde k plnému uspokojení nezajištěných věřitelů nebo zajištěná pohledávka zjevně přesahuje hodnotu zajištění.

Při oddlužení plněním **splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty** je dlužník povinen dle § 398 odst. 2 IZ vydat insolvenčnímu správci majetek náležející do majetkové podstaty ke zpeněžení a dále měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky. Zajištění věřitelé se uspokojují pouze z výtěžku zpeněžení předmětu zajištění.

Z měsíčních splátek jsou hrazeny pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky postavené jim na roveň. Podle Kozáka et al. (2019, s. 1407) zákon nově stanovil v § 398 odst. 4 IZ pořadí, v jakém mají být tyto pohledávky hrazeny. Na prvním místě je odměna a hotové výdaje insolvenčního správce, následuje běžné výživné, odměna sepisovatele návrhu na povolení oddlužení, deponace záloh na úhradu odměny a náhrady hotových výdajů IS a dlužné výživné. Dále pak náklady spojené s udržováním a správou majetku, ostatní eventuální pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň, které se uspokojují poměrně. Z uvedeného vyplývá, jak dodává Kozák et al. (2019, s. 1408), že zejména v prvních měsících období trvání oddlužení nemusejí nezajištění věřitelé na své pohledávky obdržet ničeho.

Při schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty zákon dle § 398 odst. 6 IZ dlužník není povinen vydat majetek insolvenčnímu správci, pokud by se zpeněžením tohoto majetku nedosáhlo uspokojení věřitelů. K tomu Maršíková (2019, s. 212) dodává, že zpeněžení se týká „jen takového majetku, kde lze předpokládat, že jeho zpeněžením bude dosaženo takového výtěžku, že po odpočtu nákladů na zpeněžení a odměny insolvenčního správce zůstane ještě část výtěžku pro uspokojení věřitelů“.

Výše odměny insolvenčního správce z výtěžku určeného k rozdělení mezi nezajištěné věřitele, při plnění oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, je uvedena v následující tabulce 2.

Tabulka 2 Odměna insolvenčního správce z výtěžku zpeněžení

od 0 do 500 tis. Kč	15 %
od 500 tis. Kč do 1 mil. Kč	75 000 Kč + 9 % z částky přesahující 500 tis. Kč
od 1 mil. Kč do 5 mil. Kč	120 000 Kč + 4 % z částky přesahující 1 mil. Kč
od 5 mil. Kč do 10 mil. Kč	280 000 Kč + 3 % z částky přesahující 5 mil. Kč
od 10 mil. Kč do 50 mil. Kč	430 000 Kč + 2 % z částky přesahující 10 mil. Kč
od 50 mil. Kč	1 230 000 Kč + 1 % z částky přesahující 50 mil. Kč

Zdroj: Vyhláška č. 313/2007 Sb., vlastní zpracování

Tabulka 2 zobrazuje výši odměny insolvenčního správce, která ale činí nejméně 20 000 Kč. V případě, že výtěžek zpeněžení činil méně než 20 000 Kč, činí odměna IS hodnotu dosaženého výtěžku, který je snížený o hotové výdaje insolvenčního správce.

Dlužník dále není povinen vydat ke zpeněžení své bydli. To neplatí v případě, jak uvádí Körner a Stoček (2020), že hodnota dlužníkovy bydli přesahuje hodnotu určenou podle prováděcího právního předpisu násobkem částky na zajištění bydli v dlužníkově bydlíšti. Maršíková (2019, s. 213) dodává, že insolvenční správce porovná hodnotu bydli dle znaleckého posudku s vypočtenou hodnotou chráněného bydli dle výše uvedeného nařízení a v případě, kdy bude zjištěná hodnota bydli „nadlimitní“, je dlužník povinen jej vydat ke zpeněžení. Vzhledem k tomu, jak doplňují Körner se Stočkem (2020), že nezajištěných nemovitostí užívaných dlužníkem k bydlení je minimum, bude institut ochrany bydli využíván jen okrajově.

Předchozí právní úprava dostatečně neřešila způsob oddlužení plněním splátkového kalendáře v případě, že dlužníkem byla fyzická osoba – podnikatel. Jak uvádí Boulová a Taranda (2020, s. 10), novela zákona uložila dlužníku při schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, aby měsíčně platil nezajištěným věřitelům ze svého příjmu z podnikání minimální nevratnou částku jako zálohovou splátku. Autorky dále dodávají, že dlužník je povinen předložit insolvenčnímu správci účetnictví, daňovou evidenci, příznání k dani a další listiny prokazující jeho příjmy a výdaje, a to za každé zúčtovací období. K tomu Strnad (2019, s. 29) dodává, že z těchto dokladů insolvenční správce vypočítá výši měsíční zabavitelné částky. Pokud součet zálohových splátek dlužníka za dané zdaňovací období je nižší než součin výše zabavitelné částky a počtu měsíců, vyzve IS k uhrazení nedoplatku. V případě, že je součet zálohových splátek vyšší, dlužníkovi se rozdíl nevrací, ale dlužník může soud požádat o snížení zálohové splátky pro další zdaňovací období.

Novela v § 412b IZ umožnila dlužníku přerušit průběh oddlužení až na 1 rok, a to pouze jednou a jen z důležitých důvodů. Kozák et al. (2019, s. 1495) mezi tyto důvody řadí plánovaný lékařský zákrok, nezbytné léčení, úraz, péče o osobu blízkou a další. Maršíková (2019, s. 208) dodává, že dlužník po dobu přerušení oddlužení nemusí plnit povinnosti splácet věřitelům. Po tuto dobu hradí pouze paušální odměnu správce, která je snížena o 70 %. Autorka dále doplňuje, že doba přerušení se připočítává k době trvání oddlužení.

Cílem schváleného oddlužení by mělo být osvobození dlužníka od placení pohledávek, které se v jeho průběhu neuspokojovaly. I po novele, jak uvádí Řeháček (2019, s. 32), soud při rozhodování o splnění oddlužení zvažuje jednak míru uspokojení pohledávek a jednak poctivý záměr a aktivní přístup dlužníka. K tomu Strnadová (2019) dodává, že před účinností novely došlo k osvobození dlužníka pouze v případě, kdy splatil minimálně 30 % pohledávek nezajištěných věřitelů.

2.3.3 Ukončení řízení o oddlužení

Splnění oddlužení je podmíněno plněním povinností dlužníka, které mu ukládá zákon. Dle Maršíkové (2019, s. 225) se jedná především o tyto povinnosti: vykonávat adekvátní zaměstnání, odevzdat veškeré mimořádné příjmy, informovat správce o změnách a další. Nově zákon stanovil, jak uvádí společnost Insolvence 2008, a.s., že pokud dlužník po 3 měsíce nehradil odměnu insolvenčního správce, nezaplatil odměnu sepisovateli insolvenčního návrhu anebo neplatil výživné, soud mu schválené oddlužení zruší. Kozák et al. (2019, s. 1511) dodávají, že tento stav musí být zaviněn dlužníkem.

Právní úprava splnění oddlužení přinesla podle Kozáka et al. (2019, s. 1486) zásadní koncepční změnu v závěrečném a celkovém vyhodnocení úspěšnosti dlužníka v oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. V případě oddlužení zpeněžením majetkové podstaty nedošlo novelou k podstatnějším změnám. Dle § 412a odst. 2 IZ je oddlužení splněno vyplacením výtěžku zpeněžení na základě schváleného rozvrhového usnesení, pokud dlužník splnil všechny povinnosti stanovené v rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty. Jak dodává Maršíková (2019, s. 225), míra uspokojení nezajištěných věřitelů nezávisí na činnosti dlužníka, nýbrž na výtěžku zpeněžení, proto důvodem nepříznání osvobození nemůže být jen nízká míra uspokojení.

Splnění oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je dle Kozáka et al (2019 s. 1487) posuzováno ze dvou hledisek. První je ryze ekonomická stránka uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů, to znamená, že rozhodující je míra uspokojení. Druhým hlediskem je posouzení dlužníkem vynaloženého úsilí k uspokojování pohledávek nezajištěných věřitelů. To se však týká, jak uvádí autoři dále, pouze případů, u kterých není stanovena žádná hranice uspokojení nezajištěných věřitelů. Dále jsou představeny jednotlivé varianty možného splnění oddlužení tak, jak je definuje § 412a IZ.

Oddlužení je splněno v případě, kdy dlužník splatil nezajištěným věřitelům jejich pohledávky v plné výši. Jirmásek (2019) dodává, že povinnost uhradit 100 % se vztahuje i na podřízené pohledávky. Splnit tuto podmínku lze kdykoliv v průběhu schváleného oddlužení.

Oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je dále dle § 412a odst. 1 písm. b) IZ splněno, pokud dlužník v době 3 let od schválení oddlužení splatil nezajištěným věřitelům alespoň 60 % jejich nepodřízených pohledávek.

Dle § 412a odst. 1 písm. c) IZ splněno bude oddlužení také v případě, že po dobu 5 let od schválení oddlužení nebylo oddlužení dlužníku zrušeno a dlužník neporušil svou povinnost vynaložit veškeré úsilí, které po něm bylo možno spravedlivě požadovat k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů. Podle Strnadové (2019) se má za to, že dlužník tuto povinnost neporušil, pokud za 5 let uhradil nezajištěným věřitelům alespoň 30 % jejich pohledávek. Řeháček (2019, s. 32) doplňuje, že soud musí posuzovat dlužníkovu úsilí jen v případě, když nebudou nepodřízené pohledávky uspokojeny ani z 30 %.

Novela v § 412b odst. 5 IZ, umožnila dlužníkům prodloužit stanovenou dobu 3 let pro splacení alespoň 60 % pohledávek a dobu 5 let pro splacení alespoň 30 % pohledávek až o 6 měsíců. K tomu Strnad (2019, s. 30) dodává, že dlužník, který se přiblíží při uspokojování pohledávek svých nezajištěných věřitelů k hranici 60 % v době 3 let nebo k hranici 30 % v době 5 let, může před uplynutím této doby požádat soud, aby mu bylo toto období prodlouženo a on by tak mohl požadované hranice uspokojení bezpečně dosáhnout.

Novela přinesla specifickou úpravu podmínek splnění oddlužení u vybraných skupin dlužníků. Jedná se dle § 412a odst. 4 IZ o zkrácení oddlužení u dlužníků, kterým vznikl nárok na starobní důchod nebo dlužníků invalidních ve 2. nebo 3. stupni. Oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je u těchto osob splněno, pokud nebylo zrušeno

po dobu tří let od schválení oddlužení. Aby byly podmínky pro zkrácení oddlužení na 3 roky naplněny, musí nárok na starobní důchod, jak uvádí Grygara (2019, s. 20), vzniknout již před rozhodnutím o schválení oddlužení a trvat po celou dobu. V případě invalidity 2. a 3. stupně je tato podmínka splněna, pokud je dlužníku přiznán tento stupeň invalidity v okamžiku dovršení tří let od schválení oddlužení nebo kdykoli později v rámci zákonné doby trvání oddlužení. K tomu Bodor (2019) dodává, že povinností této skupiny dlužníků je po dobu předmětných tří let hradit minimálně splátku rovnající se dvojnásobku částky odpovídající odměně a hotovým výdajům insolvenčního správce a současně uhradit případné výživné a odměnu za sepis a podání insolvenčního návrhu. Dle Kozáka et al. (2019, s. 1492) zde dokonce chybí „*výslovná povinnost dlužníka vynaložit veškeré úsilí, které po něm bylo možno spravedlivě požadovat, k plnění uspokojení pohledávek svých věřitelů*“.

O konečném výsledku oddlužení rozhodne insolvenční soud na základě zprávy o splnění oddlužení. Mlejnková (2019) uvádí, že jakmile dojde ke splnění schváleného oddlužení, je insolvenční správce povinen bezodkladně zaslat soudu písemnou zprávu. V této zprávě uvede, zda dlužník plnil všechny své povinnosti a zda doporučuje rozhodnout o splnění oddlužení. Dle § 413 odst. 1 IZ insolvenční soud vezme rozhodnutím na vědomí splnění oddlužení. Jirmásek (2019) doplňuje, že v případě, kdy správce nedoporučí rozhodnout o splnění oddlužení, musí soud v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvést důvody, pro které splnění oddlužení vzal na vědomí. Kozák et al. (2019, s. 1498) dodávají, že s rozhodnutím o splnění oddlužení soud současně vydá i usnesení, kterým osvobodí dlužníka od placení zbytku pohledávek zahrnutých do oddlužení, a to za předpokladu, že splní řádně a včas všechny povinnosti. Přičemž soud, jak uvádí Maršíková (2019, s. 226), nepředpokládá, že by dlužník musel o osvobození od dluhů žádat. Autorka (2019, s. 225) dále uvádí, že v případě, kdy dlužník neplnil podmínky oddlužení, musí podat soudu písemnou žádost o osvobození, v níž prokáže, že tak nemohl učinit v důsledku okolností, které nezavinil. Řeháček (2019, s. 31) doplňuje, že v takovém případě soud musí pečlivě zvážit, zda dlužník skutečně vynaložil veškeré spravedlivě požadovatelné úsilí a pokud dojde k závěru, že nikoli, tak rozhodne o nesplnění oddlužení. Proti tomuto rozhodnutí se dle § 415 odst. 2 IZ může odvolat pouze dlužník. Naproti tomu proti rozhodnutí, kterým insolvenční soud přiznává osvobození dlužníka, se může odvolat pouze věřitel, jehož pohledávka nebyla zcela uspokojena. Nabytím právní moci konečného rozhodnutí je řízení ukončeno.

2.4 Metodika práce

Diplomová práce je zaměřena na zhodnocení dopadu novely insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb., na řešení zadluženosti fyzických osob v České republice. Teoretická část práce představuje základní termíny a pojmy týkající se tématu zadluženosti, oddlužení a samotného insolvenčního řízení. První podkapitola je věnována oddlužení jako jedné z forem řešení zadluženosti fyzických osob a vývoji úpadkového práva. V další podkapitole je vymezen institut oddlužení dle insolvenčního zákona, a to dle právní úpravy platné do 31. 5. 2019. Definován je samotný průběh insolvenčního řízení, postavení dlužníka a věřitele v oddlužení. V třetí podkapitole jsou představeny nejvýraznější změny, které sebou přinesla novela insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb. Ke zpracování jednotlivých podkapitol byla použita aktuální odborná literatura, a to na základě klíčových slov, která souvisela se zkoumanou problematikou. Jednalo se o literaturu v tištěné i elektronické podobě. Jak zdroj literatury sloužila Městská knihovna Praha, knihkupectví a databáze knih Google Books. Dalším důležitým zdrojem, s ohledem na vybrané téma, byly právní předpisy, dostupné prostřednictvím softwaru *CODEXIS® ADVOKACIE – komplexní právní informační systém*. Získané poznatky byly zpracovány na základě rozboru a následné komparace primárních i sekundárních zdrojů, které přispěly ke zpracování literární rešerše. Seznam použité literatury

a zdrojů je uveden v závěru práce. Poznatky z teoretické části byly využity i v části praktické. Cílem diplomové práce i její praktické části je vyhodnotit dopady novely insolvenčního zákona z roku 2019 na oddlužení fyzických osob. V první podkapitole praktické části je představen vývoj zadluženosti fyzických osob v České republice v letech 2005 až 2019. Druhá podkapitola sumarizuje data týkající se oddlužení fyzických osob v České republice v letech 2008 až 2019. Tyto podkapitoly byly zpracovány na základě shromážděných dat a jejich následného rozboru. Statistická data byla uspořádána do tabulek v programu Microsoft Excel a následně popsána a vyhodnocena základními metodami popisné statistiky.

Absolutní četnost je dána vztahem:

$$\sum_{j=1}^k n_j = n, \quad (1)$$

kde k je počet variant, n_j je počet výskytů varianty x_j a n je celkový počet variant. Jak uvádí Neubauer et. al (2016, s. 35), jedná se o informaci, kolikrát byla každá jedna obměna obsažena v souboru. V práci byla absolutní četnost použita k vyhodnocení objemu poskytnutých úvěrů dle účelu, u počtu schválených oddlužení dle jeho způsobu a u věkové struktury dlužníků v letech 2018 a 2019.

Relativní četnost p_j , pro kterou platí pravidlo:

$$p_j = \frac{n_j}{n}, \quad (2)$$

kde p_j je relativní četnost, n_j je počet výskytů varianty x_j v souboru n . Jak uvádí Neubauer et al. (2016, s. 35), relativní četnost vyjadřuje podíl výskytu konkrétní obměny na celkovém počtu zjištěných hodnot, kdy platí pravidlo, že jejich součet je roven 1. Vzorec pro relativní četnost byl použit při stanovení podílu nesplácených úvěrů na celkovém počtu poskytnutých úvěrů a u podílu povolených oddlužení na celkové počtu podaných návrhů.

Ke stanovení průměrného počtu podaných návrhů v jednotlivých měsících a výpočtu průměrné výše příjmů dlužníků v případových studiích byl použit aritmetický průměr \bar{x} , který lze dle uvedených autorů (2016, s. 41), vyjádřit:

$$\bar{x} = \frac{x_1 + x_2 + \dots + x_n}{n}, \quad (3)$$

kdy x_1 až x_n jsou hodnoty statistického znaku a n je celkový počet výskytu.

Při určení průměrného tempa růstu a průměrného tempa poklesu v počtu podaných návrhů a objemu poskytnutých úvěrů byl využit geometrický průměr, který, jak uvádí Neubauer et al. (2016, s. 35) je dán vztahem:

$$\bar{x}_G = \sqrt[n]{x_1 * x_2 * \dots * x_n}, \quad (4)$$

kdy x_1 až x_n jsou hodnoty statistického znaku a n je celkový počet výskytu.

Pro další vyhodnocení zjištěných a dílčím způsobem zpracovaných dat byla využita statistická metoda jejich porovnání jak podílem, tak i rozdílem, metoda korelace a komparace. Ke grafickému znázornění zjištěných údajů byly využity sloupcové a spojnicové grafy, které byly vytvořeny v programu Microsoft Excel. Jak uvádí Walker (2013, s. 87) spojnicové grafy znázorňují, jak se určité hodnoty mění napříč kategoriemi nebo podél časové řady. Sloupcové grafy pak jsou vhodné, jak uvádí Hrkal (2018, s. 167) k přehlednému srovnání hodnot, které znázorňuje.

Třetí podkapitola praktické části s využitím případových studií poukazuje na změny v oddlužení před novelou a po novele insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb., kde konkrétní případy oddlužení, zahájené a ukončené dle předchozí právní úpravy, byly porovnány s předpokládaným průběhem těchto řízení zahájených po schválení této novely. Na průběhu těchto řízení byl demonstrován dopad této novely, byl popsán průběh a výsledek těchto řízení. V závěru je dopad této novely zhodnocen jak z pohledu dlužníka, tak z pohledu věřitele. Cílem deskriptivní případové studie je dle Mareše (2015, s. 121) detailní a důkladné studium konkrétních případů, které slouží k podrobnému a komplexnímu zachycení složitosti zkoumaného jevu, kdy jsou všechny důležité složky popsány a zdokumentovány. V první fázi byla formulována kritéria, na základě kterých byly zvoleny konkrétní insolvenční případy. Jak uvádí Mareš (2015, s. 127), výběr byl zaměřen na získání určitého typu informací tak, aby byla maximalizována jejich užitečnost. Základními kritérii bylo, aby řízení byla zahájena a schválena před platností novely č. 31/2019 Sb., a aby byla již ukončena. Zvoleny byly případy, jak Mareš (2015, s. 127) dále uvádí, maximálně variující, jejichž *cílem je získat informace o důležitosti různých okolností, které ovlivňují průběh a vyústění případu*. Tyto případy byly zkoumány v období od zahájení insolvenčního řízení do jeho skončení. Celý průběh řízení byl zdokumentován a získaná data o příjmech a výši plnění byla zaznamenána do tabulek v programu Microsoft Excel, popsána a následně vyhodnocena. Potřebné informace byly získány z programu insolvenčního správce a z veřejného insolvenčního rejstříku na portálu www.justice.cz. Osobní údaje o konkrétních případech byla anonymizována. U těchto konkrétních případů byl popsán průběh řízení v případě, kdy by v době jejich zahájení již platila novela insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb. IZ. Tímto srovnáním byly zjištěny rozdíly a důsledky nové právní úpravy jak na zahájení, průběh, tak i ukončení jednotlivých řízení, včetně dopadů na věřitele i dlužníka. Tyto údaje byly shrnuty a zhodnoceny.

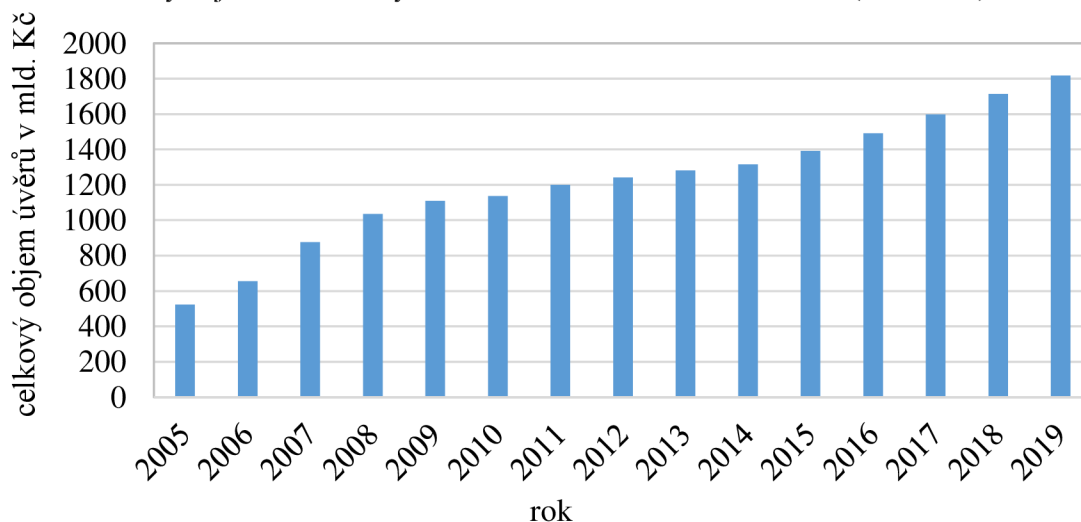
3 Praktická část práce

Praktická část práce si klade za cíl na konkrétních datech a případech představit změny, které přinesla novela insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb. v oblasti oddlužení fyzických osob. První podkapitola je věnována zadluženosti fyzických osob a na ní v řadě případů navazující předluženosti. Vývoj zadluženosti je demonstrován na údajích o objemu poskytnutých úvěrů v letech 2005 až 2019. Stav, kdy dlužník není schopen své závazky řádně hradit, popřípadě dluhy přesáhnou hodnotu jeho majetku, je doložen na údajích o podílu nesplácených úvěrů a následně i na počtech exekucí. V druhé podkapitole je představen vývoj oddlužení, a to i v porovnání s exekučním řízením. Zásadní pro představení změn, které novela přinesla, je podkapitola třetí, kde je pomocí případových studií konkrétních insolvenčních řízení demonstrováno oddlužení před novelou a po novele č. 31/2019 Sb., která nabyla účinnosti 1. 6. 2019. Porovnáním reálného průběhu oddlužení konkrétního případu dle právních předpisů platných před novelou a předpokládaného průběhu tohoto oddlužení dle novely, byl zjištěn a následně zhodnocen dopad novely na zahájení, průběh a ukončení oddlužení.

3.1 Vývoj zadluženosti fyzických osob v České republice

Zadluženost, jak je uvedeno v oddíle 2.1.1, úzce souvisí se vznikem závazku dlužníka. Závazky nejčastěji vznikají poskytnutím úvěru a zápůjčky. Pro demonstrování vývoje zadluženosti českých domácností byla použita data České národní banky. Následující graf 1 zobrazuje celkovou výši poskytnutých úvěrů v letech 2005 až 2019. Jedná se o úvěry poskytnuté měnovými finančními institucemi (banky, spořitelní družstva) a ostatními finančními institucemi (finanční leasing, splátkový prodej a další). Jedná se o celkový objem úvěrů českých domácností ať spotřebitelských, úvěrů na bydlení i těch ostatních.

Graf 1 Celkový objem úvěrů českých domácností v letech 2005 až 2019 (v mld. Kč)

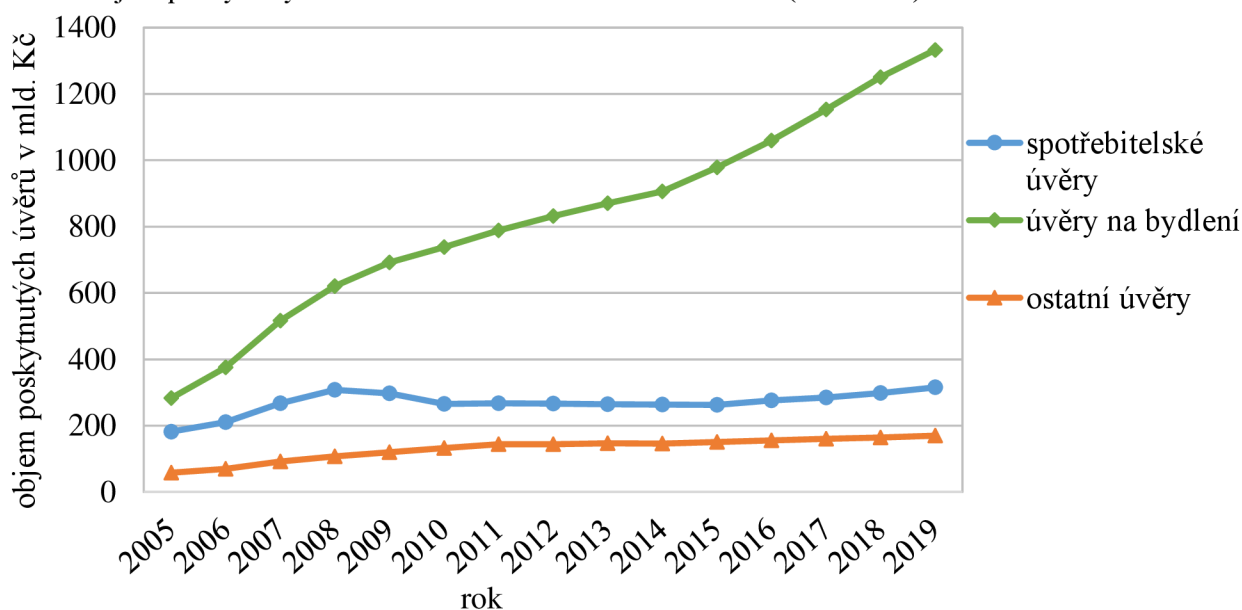
Zdroj: ČNB (2020), vlastní zpracování

Z celkového vývoje objemu veškerých úvěrů, jak je uvedeno v grafu 1, je patrný trvalý nárůst poskytovaných úvěrů. V roce 2005 činila výše poskytnutých úvěrů 522,9 mld. Kč. V roce 2019 to bylo již 1817,6 mld. Kč, což představuje nárůst o 247,62 %. Průměrné tempo meziročního růstu ve sledovaném období činilo 9,31 %. Tento vývoj potvrzuje, jak uvádí Smrčka et al. (2016, s. 12), úvěr či dluh je do určité míry součástí rozvoje ekonomiky. V souvislosti s vývojem ekonomiky lze sledovat určité tendence i v objemu poskytovaných úvěrů. Mezi lety 2005 a 2006 vzrostl objem poskytnutých úvěrů o 25,36 % a mezi lety 2006 a 2007 dokonce o 33,55 %. V roce 2008 byl ekonomický růst zastaven finanční a posléze hospodářskou krizí.

To se odrazilo i na omezení růstu poskytovaných úvěrů v následujících letech. Meziroční nárůst objemu poskytnutých úvěrů se oproti roku 2007 snížil o 15,37 procentních bodů a činil 18,18 % a v roce 2009 činil pouze 7,15 %. Celkem byly v roce 2009 poskytnuty úvěry v celkové výši 1 108,5 mld Kč. Mezi lety 2010 až 2014 nedošlo k výrazným výkyvům, kdy se objem úvěrů meziročně navyšoval v průměru o 41 345,36 mld. Kč. V době ekonomického růstu, v letech 2015 až 2019, se naopak meziroční nárůst zadluženosti zvyšoval. Konkrétní data ke grafu 1 jsou uvedena v tabulce 3 v příloze 1.

Vedle celkového objemu poskytovaných úvěrů je důležitým hlediskem i jejich účel. Dluhy, které v důsledku poskytnutí úvěru vznikají, se mohou dělit, jak je uvedeno v oddíle 2.1.1 teoretické části, na dobré, kam lze zařadit úvěry na bydlení, zvýšení vzdělání, rozjezd podnikání a špatné, což jsou především úvěry na spotřební zboží, dovolenou a další. V následujícím grafu 2 bylo využito dat o počtu poskytnutých úvěrů dle jejich účelu. Využito bylo členění České národní banky (2020a), která dělí úvěry na spotřebitelské, na bydlení a ostatní. ČNB (2020a) v metodickém listu uvádí, že spotřebitelské úvěry jsou poskytnuty na nákup spotřebního zboží a služeb a úvěry na bydlení za účelem pořízení či investování do bydlení. Mezi ostatní řadí zejména úvěry poskytnuté osobám samostatně výdělečně činným pro podnikatelské účely. Přehled konkrétních dat je uvedený v tabulce 4 v příloze 1.

Graf 2 Objem poskytnutých úvěrů dle účelu v letech 2005 až 2019 (v mld. Kč)

Zdroj: ČNB (2020), vlastní zpracování

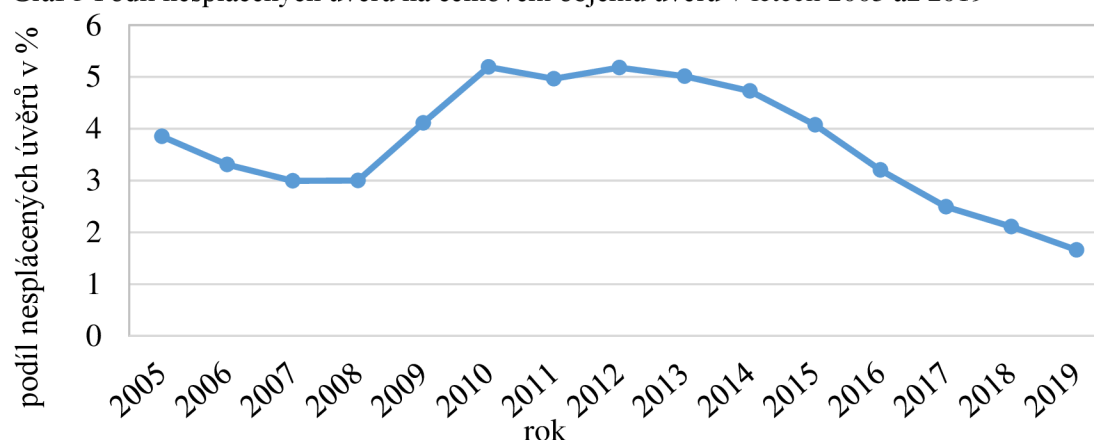
Z grafu 2 je patrné, že z hlediska objemu převládaly v celém sledovaném období úvěry na bydlení – hypotéky. Na konci roku 2005 činila celková výše úvěrů na bydlení 282,6 mld. Kč, což představuje podíl na celkovém objemu poskytnutých úvěrů 54,06 %. V roce 2012 podíl úvěrů na bydlení z celkového objemu poskytnutých úvěrů činil 66,99 % a v roce 2019 pak 73,03 %, což představuje ve finančním vyjádření částku 1 332,4 mld. Kč. Z grafu je patrné, že objem hypotečních úvěrů plynule rostl na rozdíl od spotřebitelských úvěrů a ostatních. Tempo meziročního růstu u hypotečních úvěrů činilo 11,71 %. Nárůst těchto úvěrů byl rozhodující složkou celkového nárůstu zadluženosti fyzických osob. Jedním z důvodů může být, jak uvádí Kořínek (2020), že Češi upřednostňují vlastní bydlení, před nájmem. Jako druhý důvod se nabízí relativně levné a dostupné hypoteční úvěry, jak dodává Muller (2020), „vysoký zájem o hypotéky na vlastní bydlení udržují velmi nízké úrokové sazby“.

V roce 2005 činil objem spotřebitelských úvěrů 182,04 mld. Kč. K výraznějšímu nárůstu došlo v roce 2008, kdy se objem poskytnutých spotřebitelských úvěrů zvýšil oproti roku 2005 o 125,49 mld Kč. Na konci roku 2008, jak uvádí Ministerstvo průmyslu a obchodu (2009, s. 17), došlo ke snížení ročních objemů spotřebitelských úvěrů, a to v důsledku hospodářské krize, kdy rychlý růst cen vyvolal obavy spotřebitelů. Ti odkládali nákupy většího spotřebního zboží (např. motorové vozidlo) a začali více šetřit na horší časy. V roce 2009 proto objem spotřebitelských úvěrů klesl o 10,2 mld. Kč. K výraznějšímu poklesu pak došlo i v roce 2010, a to o 31,7 mld. Kč. Od roku 2016 začal objem těchto úvěrů opět růst a v roce 2019 dosahovaly úvěry na spotřebu 315,2 mld. Kč, což představovalo 17,34 % z celkového objemu poskytnutých úvěrů.

Třetí skupinu tvoří dle metodiky ČNB (2020a) ostatní úvěry, do kterých, jak již bylo uvedeno, se řadí především úvěry fyzických osob, určené pro podnikání. Ve sledovaném období výše těchto úvěrů nepřesáhla hranici 200 mld. Kč ročně. V roce 2005 činil objem poskytnutých ostatních úvěrů 58,15 mld. Kč a rostl, s výjimkou roku 2014, až do roku 2019. V tomto roce činila výše těchto poskytnutých úvěrů 169,88 mld. Kč a podíl na celkovém objemu poskytnutých úvěrů činil 9,35 %.

Zadluženost je do určité míry pozitivní a žádoucí jak pro spotřebitele, tak společnost. Jak uvádí Smrčka et al. (2016, s. 11), půjčování peněz je nezbytným prvkem moderních ekonomik a úvěr či dluh je nutnou součástí hospodářství a společenského pohybu. Problém nastává, když dlužník není schopen své závazky řádně hradit. Graf 3 zobrazuje podíl nesplacených bankovních úvěrů na celkovém objemu poskytnutých úvěrů v letech 2005 až 2019, uvedená data v jednotlivých letech vždy k 31. prosinci. Jedná se o úvěry poskytnuté českým domácnostem pouze bankovním sektorem. Přehled dat, z kterých graf 3 vychází, je uveden v tabulce 5 v příloze 1.

Graf 3 Podíl nesplacených úvěrů na celkovém objemu úvěru v letech 2005 až 2019

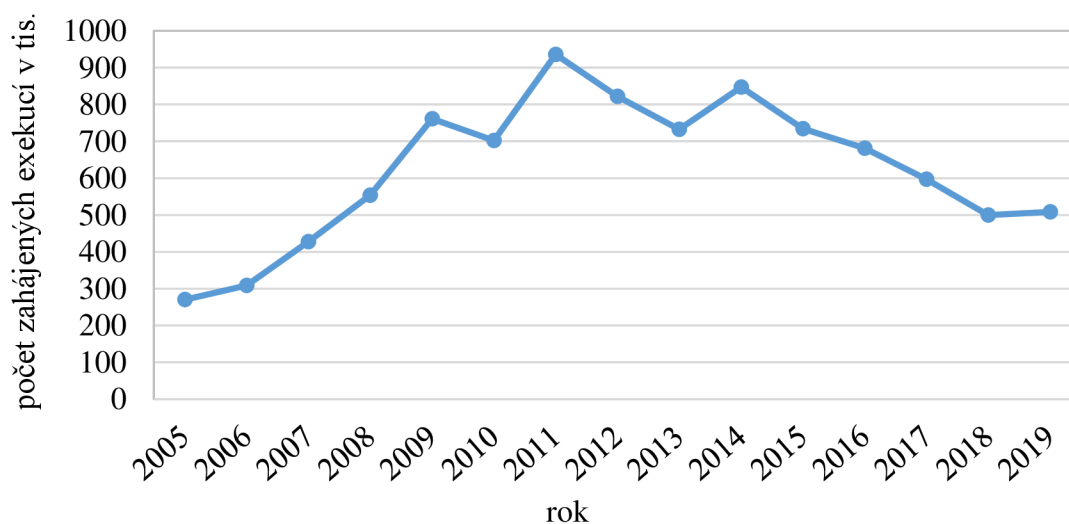

Zdroj: ČNB (2020), vlastní zpracování

Jak je uvedeno v grafu 3, v roce 2005 činil podíl nesplacených úvěrů z celkového počtu poskytnutých úvěrů bankovními společnostmi 3,85 %. Do roku 2008 docházelo ke snižování tohoto podílu, a to až na 3 %. Od roku 2008 do roku 2010 došlo k výraznému navýšení podílu nesplacených úvěrů, a to o 2,19 procentních bodů. Jedním z důvodů mohla být právě hospodářská krize a její dopady, které se dle Českého statistického úřadu (2012) v České republice projevíly prudkým růstem cen pro spotřebitele, a to zejména cen potravin, což mělo, jak uvádí MPO ČR (2009), nepříznivý dopad na reálnou úroveň příjmů domácností. Od roku 2010 do roku 2019 podíl nesplacených úvěrů klesal, a to s výjimkou roku 2012, kdy došlo v České republice, jak doplňuje MPO (2013), k propadu ekonomiky. V tomto roce stoupl podíl nesplacených úvěrů oproti roku 2011 o 0,22 procentních bodů, což představuje v absolutním vyjádření částku 4,4 mld. Kč. Od roku 2013, kdy činil podíl nesplacených úvěrů 5,01 %, klesal do roku 2019 na 1,66 %, kdy celková výše nesplacených úvěrů činila 28,97 mld. Kč.

Nesplácení úvěrů a porušování povinností řádně hradit své dluhy vyvolává nutně reakci věřitelů. Ta podle Švehlíka a Březinové (2015) v první etapě spočívá v zasílání upomínek, výzev, či využívání služeb inkasních agentur. Pokud se touto cestou nepodaří pohledávku uspokojit, další etapou je její vymáhání soudní cestou, kde konečnou fází představuje zpravidla exekuční řízení. Exekučním řízením jsou vymáhány pohledávky přiznané pravomocným rozhodnutím. Jejich počet lze považovat za jeden z ukazatelů předluženosti. Následující graf 4 proto předkládá přehled o zahájených exekucích v letech 2005 až 2019. Přesná data jsou uvedena v tabulce 6 v příloze 1.

Graf 4 Zahájené exekuce v letech 2005 až 2019

Zdroj: Exekutorská komora (2020), vlastní zpracování

Graf 4 ukazuje vývoj v počtu zahájených exekucí, kdy v roce 2005 bylo zahájeno 270 tisíc exekučních řízení. V roce 2009 se zvýšil počet zahájených exekucí na 760 923, což představuje navýšení oproti roku 2005 o 181 %. Nejvíce zahájených exekucí ve sledovaném období bylo v roce 2011, ve kterém počet případů činil 936 219. Exekutorská komora (2012) na svých stránkách uvádí, že rekordní nárůst exekucí je důsledkem mimo jiné „ekonomické krize, finanční vyčerpanosti dlužníků, proti nimž je mnohdy nařízeno více exekucí, ale také větším zájmem věřitelů o služby soudních exekutorů“. V roce 2013 bylo zahájeno 733 058 exekucí, což znamená meziroční pokles o 10,81 %, oproti roku 2012, kdy bylo zahájeno 821 919 exekucí. Od roku 2014 měl počet nových exekucí klesající tendenci, a to až do roku 2018. Houšková (2014) se domnívá, že se tak stalo v důsledku legislativních změn (např. zákona o spotřebitelském úvěru, změna advokátního tarifu nebo možnost spojování exekucí od roku 2013). Dodává, že podíl měl také ekonomický růst v těchto letech. V roce 2019 bylo zahájeno 507 764 exekucí, což bylo o 8 252 více než v roce 2018.

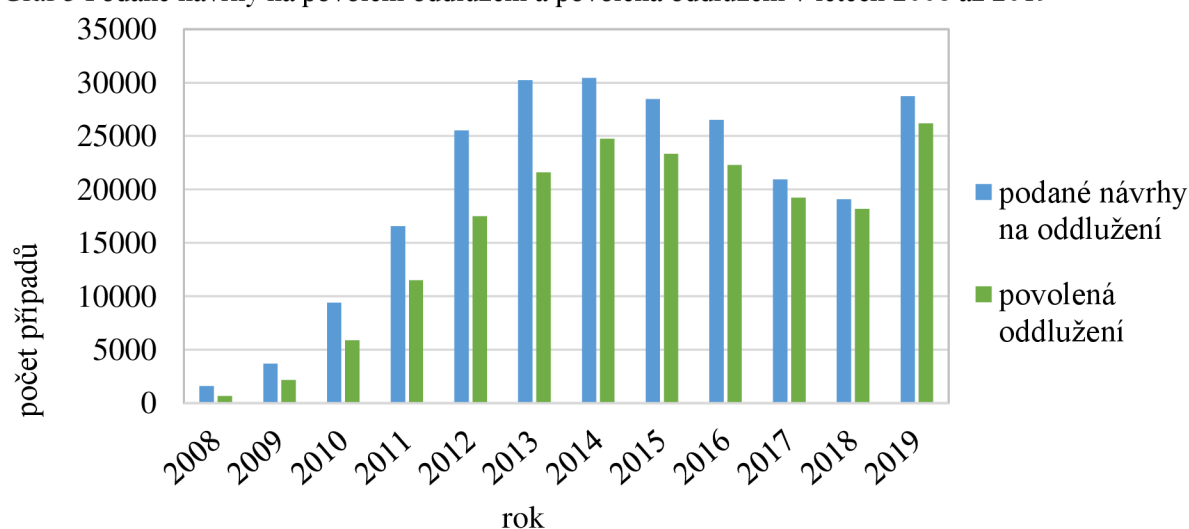
Pro charakteristiku postavení a významu exekučního řízení při řešení předluženosti jsou důležitá i souhrnná data a údaje, jako například celkový počet exekucí, počet povinných osob, objem vymáhaných závazků, četnost exekucí a další. Podle údajů zveřejněných Exekutorskou komorou (2020a) činil v roce 2019 celkový počet povinných 783 053, na které bylo nařízeno celkem 4 476 069 exekucí. V průměru tak připadalo na jednoho povinného 5,77 exekucí. Pouze jedna exekuce byla dle údajů Exekutorské komory (2020a) vedena na 223 013 povinných, dvě exekuce na 86 055 povinných. Tři až pět exekucí bylo vedeno proti 167 516 povinným, šest až deset proti 175 047 povinným a 131 422 povinných má evidováno více než 10 exekucí. Oproti roku 2018 se snížil, jak celkový počet povinných, a to o 38 284, tak i celkový počet exekucí, který v roce 2018 činil 4 679 186 případů.

S výjimkou zástavních věřitelů jsou zpravidla v exekuci uspokojovány pouze pohledávky věřitelů prvních v pořadí. U pohledávek věřitelů ve druhém, třetím a dalším pořadí se prodlužuje doba jejich vymáhání a současně se snižuje naděje na uspokojení. Oproti tomu cílem insolvenčního řízení, které je další možností řešení zadluženosti, je poměrné uspokojení dlužnických věřitelů. Vzájemný vztah exekučního a insolvenčního řízení upravuje ustanovení § 109 odst. 1 IZ, který stanoví, že po zahájení insolvenčního řízení lze výkon exekuce, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, nařídit nebo zahájit, nelze jej však provést. Oddlužení v České republice v letech 2007 až 2019 se věnuje následující podkapitola.

3.2 Oddlužení v České republice v letech 2007-2019

Zákon č. 182/2006 Sb. o úpadku a jeho řešení, ze dne 30. 3. 2006, který nabytí platnosti dne 9. 5. 2006. V § 434 zákona byla stanovena účinnost dnem 1. 7. 2007. V tomto termínu se však nepodařilo, jak uvádí Jindra (2007,) vydat nezbytné prováděcí předpisy k novému zákonu. Jedná se zejména o vyhlášku č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení, vyhlášku 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce a další. Dalším důvodem odložení účinnosti, jak doplňuje Jindra (2007), byla nedostatečná připravenost insolvenčního rejstříku. Zejména z těchto důvodů byla účinnost odložena na 1. 1. 2008. Ještě před nabytím účinnosti byl insolvenční zákon celkem čtyřikrát novelizován, a to zákonem č. 312/2006 Sb., zákonem č. 108/2007 Sb., zákonem č. 296/2007 Sb. a č. 362/2007 Sb. Rok 2007 představoval důležité období v uvádění nového insolvenčního zákona do praxe. Časté změny a nedostatečný časový prostor pro hlubší seznámení s obsahem insolvenčního zákona se nutně projevil ve využití institutu oddlužení zejména v prvních letech jeho účinnosti. Následující graf 5 zobrazuje počet podaných návrhů a povolených oddlužení v letech 2008 až 2019. Přesná data jsou uvedena v tabulce 7 v příloze 1.

Graf 5 Podané návrhy na povolení oddlužení a povolená oddlužení v letech 2008 až 2019

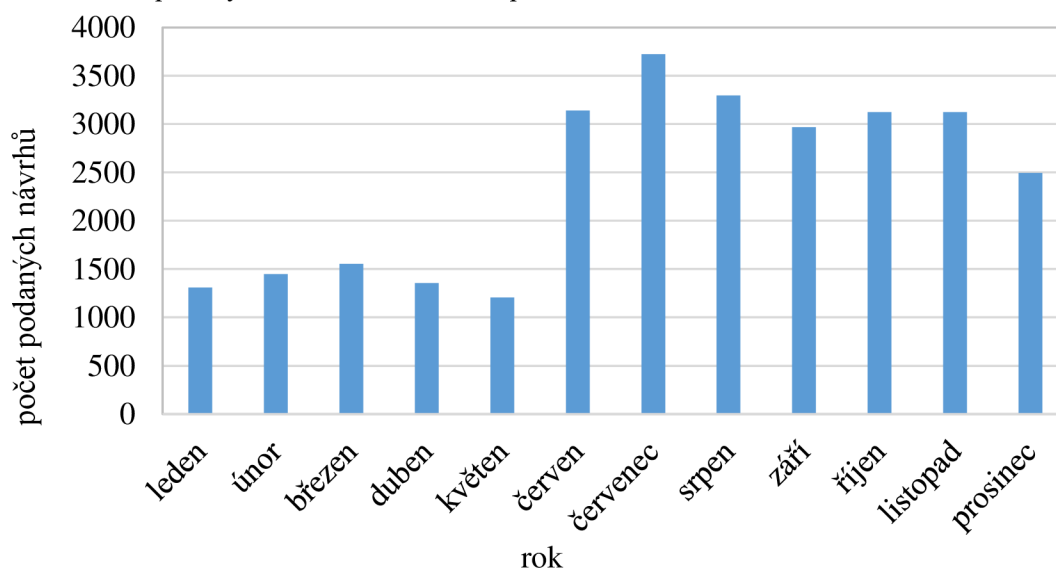

Zdroj: Institut předlužení (2020), vlastní zpracování

V prvním roce působnosti insolvenčního zákona bylo podáno 1 578 insolvenčních návrhů spojených s návrhem na povolení oddlužení. Příčinou relativně malého zájmu o oddlužení mohl být nedostatek zkušeností s tímto řešením předlužení, s jeho průběhem a dopadem na dlužníka a z toho vyplývající nejistota o jeho výhodnosti. Chyběly i znalosti k přípravě a zpracování návrhů, což se odrazilo i na počtu povolených oddlužení, kdy v roce 2008 bylo povoleno oddlužení pouze v 649 případech. S přihlédnutím k tomu, že ve stejném roce bylo dle údajů Exekutorské komory (2020) zahájeno 554 tisíc nových exekucí, představoval

institut oddlužení při řešení zadluženosti domácností zanedbatelnou část. Ve vývoji počtu podaných návrhů došlo k výraznému navýšení, kdy mezi lety 2009 a 2013 se jejich počet navýšil více než 8krát. To je důkazem zvyšování zájmu dlužníků o tuto formu řešení úpadku. Z celkového počtu 86 970 podaných návrhů za období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2013 bylo povoleno oddlužení v 59 272 případech. Od roku 2014 počet podaných návrhů i povolených oddlužení měl klesající tendenci. To mohlo být ovlivněno růstem ekonomiky, ale i tím, že institut oddlužení již využili dlužníci, kteří v úpadku byli před zavedením insolvenčního zákona a podmínky pro oddlužení splňovali. Průměrný meziroční pokles v počtu podaných návrhů za období od roku 2014 do roku 2018 činil 11,03 %. U povolených oddlužení pak činil 7,4 %. Novela č. 31/2019 Sb., která nabyla účinnosti 1. 6. 2019, zpřístupnila oddlužení podstatně širšímu okruhu osob, a to zejména odstraněním 30% hranice plnění nezajištěným věřitelům. Dále přinesla dlužníkům řadu zvýhodnění jako možnost prodloužení nebo přerušování řízení, u určitých skupin dlužníků zkrácení doby trvání schváleného oddlužení a další. Řada dlužníků proto čekala s podáním návrhu do nabytí účinnosti této novely. To se projevilo i na počtu podaných návrhů. V roce 2019 činil jejich počet 28 739, což je o 9 721 návrhů více než v roce 2018. Počet povolených oddlužení pak v roce 2019 dosáhl počtu 26 195. Přehled podaných návrhů v roce 2019 v jednotlivých měsících zobrazuje graf 6. Tento graf vychází z tabulky 8 v příloze 1.

Graf 6 Počet podaných návrhů od ledna do prosince 2019

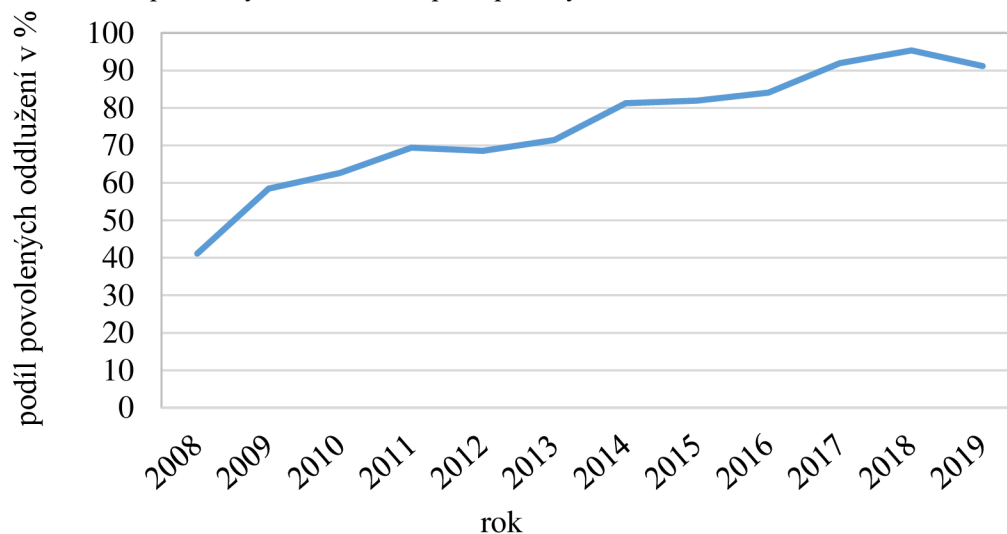

Zdroj: Insolvenční rejstřík (2020), vlastní zpracování

Jak je uvedeno výše, s účinností novely č. 31/2019 Sb. se oddlužení zpřístupnilo i osobám, které dříve nesplňovaly podmínky pro povolení oddlužení, a to především zrušením minimální hranice uspokojení nezajištěných věřitelů. Jak je patrné z grafu 6 došlo v červnu 2019, kdy nabyla novela účinnosti, ke skokovému nárůstu v počtu podaných návrhů. Od ledna do května bylo podáno celkem 6 876 návrhů, což představuje měsíční průměr 1 375 podaných návrhů. Od června do prosince bylo podáno celkem 21 863 návrhů, tedy průměrně 3 123 návrhů za měsíc. Nárůst mezi měsícem květnem a červnem představoval 1 932 návrhů. Počet dlužníků, kteří v červnu podali návrh na povolení oddlužení, se zvýšil o 160 %. Nejvíce návrhů ve 2. pololetí 2019 bylo podáno v měsíci červenci, a to 3 722. Tyto výsledky potvrdily, jak uvádí Kozák et al. (2019, s. 1385), že opuštění 30% míry uspokojení nezajištěných věřitelů představovalo klíčovou změnu pravidel a významně ovlivnilo zájem dlužníků o oddlužení.

Do jaké míry byly podané návrhy úspěšné, lze sledovat na počtu jejich povolení. Následující graf 7 zobrazuje podíl povolených oddlužení vůči podaným návrhům v letech 2008 až 2019.

Graf 7 Podíl povolených oddlužení oproti podaným návrhům na oddlužení v letech 2008 až 2019

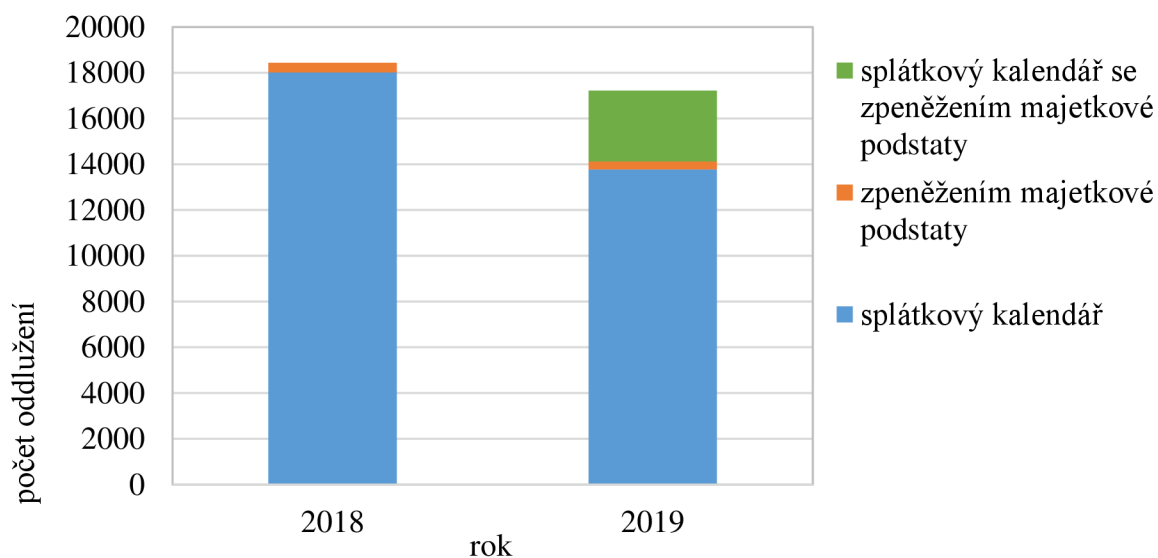

Zdroj: Institut předlužení (2020), vlastní zpracování

V grafu 7 je vyjádřen podíl počtu povolených oddlužení oproti počtu podaných návrhů na oddlužení v letech 2008 až 2019. Prezentovaný ukazatel vypovídá do značné míry o kvalitě podávaných návrhů. Podle ustanovení § 397 odst. 1 IZ soud oddlužení povolí, nedojde-li ke zpětvzetí návrhu ani k jeho odmítnutí nebo zamítnutí. S výjimkou případů, kdy dlužník vezme svůj návrh zpět, je odmítnut nebo zamítnut v případech, kdy nejsou splněny věcné nebo formální podmínky povolení oddlužení. V prvním roce platnosti insolvenčního zákona bylo oddlužení povoleno v méně než polovině podaných návrhů. Vedle případů, kdy si navrhovatel vstup do oddlužení rozmyslel, lze nejčastější příčiny neúspěšně podaných návrhů spatřovat v minimálních zkušenostech se zpracováním návrhu, absenci judikatury v této oblasti a nejasnosti v prokazování věcných podmínek, podstatných pro povolení oddlužení. S přibývajícím zkušenostmi se situace v úspěšnosti podaných návrhů zlepšovala. Od roku 2008, kdy z celkového počtu podaných návrhů bylo povoleno 41,13 %, do roku 2016 se podíl povolených oddlužení oproti podaným návrhům zvýšil o 42,92 procentních bodů. Za toto období bylo celkem podáno 172 380 návrhů na oddlužení, z toho bylo ve 129 619 případech oddlužení povoleno. Celkem u 42 761 návrhů nebylo oddlužení povoleno, což představuje 24,81 % z celkového počtu podaných návrhů. S rostoucím počtem návrhů dle důvodové zprávy Ministerstva spravedlnosti (2016, s. 95) se v praxi vyskytovalo stále více subjektů, které využívaly tíživé situace dlužníků a zpravidla za neúměrně vysokou odměnu nabízely zpracování návrhu na povolení oddlužení, a to i v případech, kdy bylo zřejmé, že dlužník podmínky pro povolení oddlužení nesplňuje. To vedlo k novele zákona č. 64/2017 Sb., která v § 390a IZ výrazně omezila okruh subjektů oprávněných k sepsání a podání návrhu za dlužníka. Dále byla stanovena i maximální výše odměny za úkony související se zpracováním návrhu. Odměnu bylo možné uplatnit pouze v insolvenčním řízení jako pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou. Od účinnosti této novely (1. 7. 2017) návrh na povolení oddlužení mohly dle Kozáka et al. (2019, s. 1353) podat pouze kvalifikované osoby. Do první skupiny patří advokáti, insolvenční správci, notáři a soudní exekutoři. Druhou skupinu tvoří osoby akreditované Ministerstvem spravedlnosti ČR. Další omezení pak přinesla novela č. 31/2019 Sb. v § 390a odst. 7 IZ, jak je podrobně uvedeno v oddíle 2.3.1 teoretické části. Tato opatření se následně promítla v kvalitě a tím i úspěšnosti podaných návrhů. Jak zobrazuje graf 7, od roku 2017 do roku 2019 podíl povolených návrhů oproti podaným stoupl nad 91 %.

Práce primárně sleduje dopady novely insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb. na průběh oddlužení. Další údaje a informace se proto soustřeďují na porovnání prvního roku působení této novely s rokem předcházejícím, a to z pohledu věkového složení a členění dle schváleného způsobu oddlužení. Do roku 2018 byly dvě základní možnosti způsobu řešení oddlužením, a to plněním splátkového kalendáře a zpeněžením majetkové podstaty. Od června 2019 byl způsob oddlužení plněním splátkového kalendáře nahrazen plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Následující graf 8 zobrazuje počet povolených oddlužení k počtu schválených oddlužení podle jeho způsobu. V roce 2019 jsou zahrnuty počty jak schválených oddlužení plněním splátkového kalendáře, tak i plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Konkrétní data o počtu schválených oddlužení dle způsobu řešení jsou uvedena v tabulce 9 v příloze 1.

Graf 8 Počet schválených oddlužení dle způsobu řešení v roce 2018 a 2019

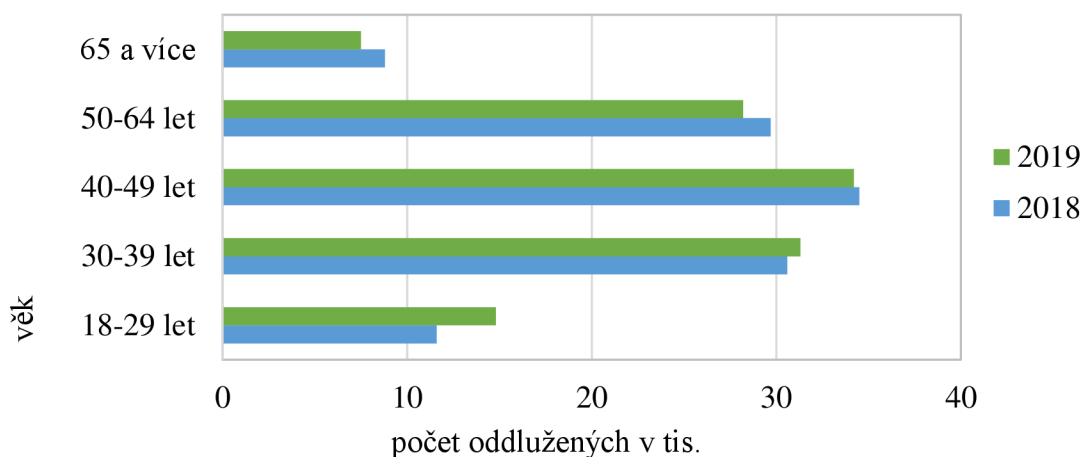

Zdroj: Insolvenční rejstřík (2020), vlastní zpracování

Jak zobrazuje graf 8, v roce 2018 bylo schváleno celkem 18 434 návrhů, přičemž ve 2,25 % bylo schváleno oddlužení zpeněžením majetkové podstaty. Tento nepatrný podíl vypovídá o majetkových poměrech dlužníků. Oddlužení plněním splátkového kalendáře bylo v 97,75 % pro věřitele výhodnější než zpeněžení majetku dlužníka. V roce 2019 bylo povoleno 26 195 návrhů na oddlužení. Celkový počet schválených oddlužení činil 17 221, z toho způsob plnění oddlužení splátkovým kalendářem byl schválen u 13 778 řízení, způsob oddlužením plněním splátkového kalendáře se zpeněžením byl schválen v 3 097 případech a plnění zpeněžením majetkové podstaty pouze u 346 dlužníků.

Dalším ukazatelem, na kterém je porovnáván dopad novely, je věková struktura dlužníků v oddlužení. Novela č. 31/2019 Sb. změnila podmínky oddlužení pro starobní důchodce, kdy doba trvání schváleného oddlužení byla zkrácena z pěti let na tři roky. Dlužníci mají povinnost po dobu zmíněných tří let hradit minimálně splátku rovnající se dvojnásobku částky odpovídající odměně a hotovým výdajům insolvenčního správce. Jak bylo uvedeno v oddíle 2.3.3 teoretické části, chybí u této skupiny výslovná povinnost dlužníka vynaložit veškeré úsilí, které by bylo možno po něm spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů. Následující graf 9, který vychází z tabulky 10 v příloze 1, ukazuje, zda se tato opatření stihla promítnout v počtu osob v insolvenční ve věkové skupině 65 a více.

Graf 9 Věková struktura osob v oddlužení v letech 2018 a 2019

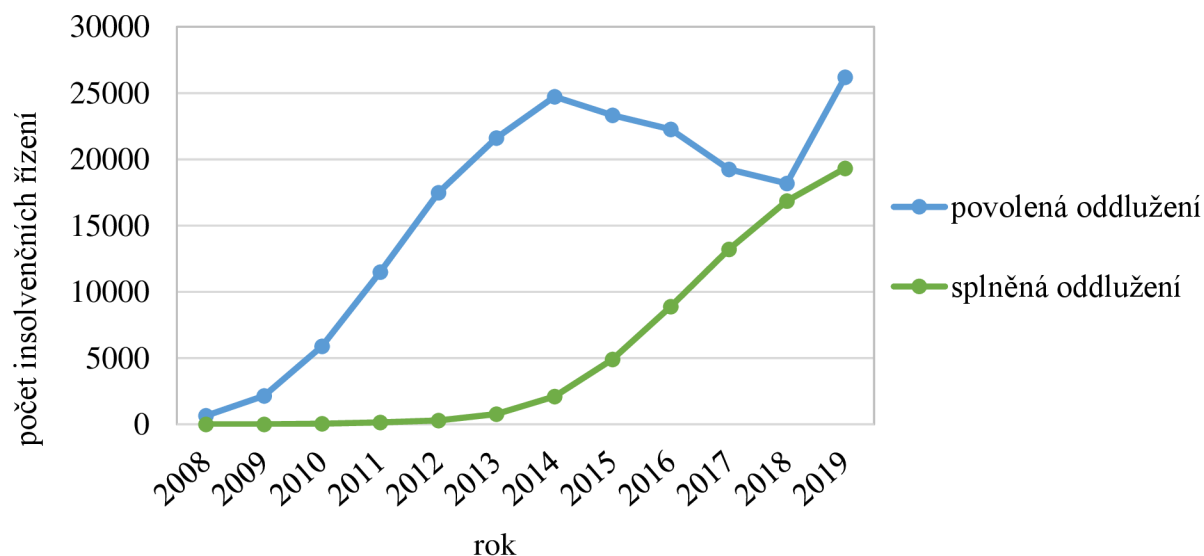

Zdroj: Institut předlužení (2020), vlastní zpracování

V grafu 9 je představena věková struktura osob v oddlužení. Z údajů je patrné, že v roce 2019 nedošlo k podstatnějším změnám ve věkovém složení osob v oddlužení oproti roku 2018. Ve srovnání podílu jednotlivých věkových skupin na celkových počtech osob v oddlužení v letech 2018 a 2019 byl zaznamenán významnější nárůst ve věkové skupině 18 až 29 let, a to z počtu 11,6 tisíc v roce 2018 na 14,8 tisíc v roce 2019. Zvýšil se i podíl zastoupení této skupiny na celkovém počtu osob v oddlužení, a to z 10,07 % na 12,76 %. V roce 2018 i v roce 2019 tvořily nejpočetnější věkovou skupinu osoby ve věku 40 až 49 let, kdy v roce 2018 to bylo 34,5 tisíc osob a o rok později pak 34,2 tisíc osob. Oproti předpokladu se do výsledků nepromítlo zlepšení zákonných podmínek oddlužení pro starobní důchodce (věková skupina 65 a více). Naopak v roce 2019 došlo oproti roku 2018 k celkovému poklesu těchto osob, a to o 1,3 tisíc seniorů. Jedním z důvodů mohlo být i to, že s ohledem na účinnost novely nebylo o řadě těchto podaných návrhů do konce roku rozhodnuto.

Hlavním cílem dlužníků je splněním podmínek oddlužení dosáhnout osvobození od placení zbývající části jejich závazků, které nebyly v oddlužení uspokojeny. Graf 10 je věnován celkovému vyhodnocení efektivnosti a úspěšnosti oddlužení pro samotné dlužníky.

Graf 10 Povolená a splněná oddlužení v letech 2008 až 2019

Zdroj: Institut předlužení (2020), vlastní zpracování

V uvedeném grafu 10 je zachycen celkový počet povolených oddlužení a oddlužení, u kterých dlužník splnil podmínky a došlo dle ustanovení § 414 odst. 1 IZ k jeho osvobození od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Konkrétní údaje o počtu splněných oddlužení jsou uvedeny v tabulce 11 v příloze 1. Do konkrétních údajů v jednotlivých letech se promítl časový odstup mezi povolením a jeho splněním, když obvyklá doba trvání oddlužení u splátkového kalendáře činila 5 let. Dlužníci byli oprávněni podávat návrhy na povolení oddlužení dnem účinnosti insolvenčního zákona, tedy od 1. 1. 2008. Vzhledem k tomu že podstatná část povolených oddlužení byla schválena plněním splátkového kalendáře, docházelo v prvních pěti letech ke splnění oddlužení jen minimálně. Z celkového počtu povolených oddlužení, který od roku 2008 do roku 2012 činil 37 667, se za prvních pět let podařilo splnit podmínky oddlužení v 516 případech. Jednalo se o splnění oddlužení zpeněžením majetkové podstaty a u oddlužení plněním splátkového kalendáře o předčasné splacení 100 % pohledávek nezajištěných věřitelů. Od roku 2013 do roku 2019 bylo úspěšně splněno celkem 66 060 oddlužení. Za celé sledované období bylo povoleno 193 245 oddlužení, ať už zpeněžením majetkové podstaty, plněním splátkového kalendáře nebo plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Z celkového počtu podaných návrhů se podařilo úspěšně ukončit do roku 2019 celkem 66 576 oddlužení. Podle údajů Institutu předlužení (2020) činil počet osob v oddlužení k 31. 12. 2019 celkem 116 tisíc.

3.3 Případové studie – oddlužení před novelou a po novele insolvenčního zákona č. 31/2019 Sb.

Změny, které sebou přinesla novela insolvenčního zákona a jejich dopad na konkrétní případy oddlužení, jsou v práci demonstrovány prostřednictvím případových studií. Případové studie, konkrétně pak deskriptivní případové studie, slouží k detailnímu zachycení a zdokumentování složitosti jednoho či několika případů, se záměrem porozumět případům obdobným. Porovnáním oddlužení před a po novele insolvenčního zákona byl zjištěn její dopad na zahájení, průběh a ukončení řízení, a to jak z pohledu dlužníka, tak z pohledu věřitele.

Nejdříve byla stanovena kritéria pro výběr konkrétních případů. Základním kritériem bylo, aby řízení bylo zahájeno a ukončeno před platností novely č. 31/2019 Sb. Další kritéria byla zvolena, jak uvádí Mareš (2015, s. 127), s cílem získat informace o důležitosti různých okolností, které ovlivňují průběh a vyústění případu. Tyto okolnosti byly zvoleny na základě rozboru novely č. 31/2019 Sb. v teoretické části. Vybrána byla ta insolvenční řízení, u kterých se změny schválené novelou promítly nejvýrazněji. Jedná se především o změnu způsobu oddlužení plněním splátkového kalendáře na plnění oddlužení splátkovým kalendářem se zpeněžením majetkové podstaty, zrušení povinné hranice uspokojení nezajištěných věřitelů, změnu podmínek pro splnění oddlužení z hlediska míry plnění a změnu podmínek oddlužení u starobních a invalidních důchodců. Na základě toho byl vybrán dlužník pobírající invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně, s mírou plnění 60 % za 36 měsíců, s nezajištěným majetkem, s nedostatečnými příjmy pro schválení oddlužení a dlužník s nízkými závazky. Jedná se o řízení, u kterých bylo oddlužení řešeno výhradně plněním splátkového kalendáře. Důvodem je, že v oddlužení zpeněžením majetkové podstaty nedošlo k žádným výraznějším změnám. U výše uvedených konkrétních případů byl popsán a zdokumentován průběh jejich řízení od zahájení po ukončení, byl proveden rozbor dokumentů a údajů o výši příjmů, o platbách věřitelům a dalších a jejich následné vyhodnocení. Pro zjištění rozdílů a dopadů nové právní úpravy byl v další části popsán jejich modelový průběh.

Pro vytvoření modelových případů byly stanoveny tyto podmínky:

- platným právním předpisem pro oddlužení je zákon č. 182/2006 Sb. ve znění zákona č. 31/2019 Sb.;
- výpočet výše zabavitelné mzdy u modelového případu se řídí předpisy platnými pro reálné řízení, to platí i v dalších oblastech, které neupravuje novela č. 31/2019 Sb.;
- další okolnosti případu (příjmy, plnění podmínek oddlužení dlužníkem a další) jsou shodné pro obě řízení.

U každého případu jsou zaznamenány a shrnuty rozdíly a kvantifikován a následně vyhodnocen dopad jak na věřitele, tak na dlužníka. Poznatky z jednotlivých konkrétních případů jsou vyhodnoceny v podkapitole 3.4.

3.3.1 Dlužník pobírající invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně

Reálný průběh

Pan A_R si podal návrh na povolení oddlužení spojený s insolvenčním návrhem v lednu 2015. Nechal si ho zpracovat v poradně při finanční tísní a za jeho zpracování uhradil 12 000 Kč. Na výzvu soudu musel doplnit soupis majetkové podstaty, který nebyl k návrhu přiložen. V době podání návrhu byl pan A_R ženatý, ale se svou manželkou nežil ve společné domácnosti. Žádnou další vyživovací povinnost neměl. Jeho jediným příjmem byl invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně, kdy mu jeho zdravotní stav nedovoloval najít si zaměstnání. Žil u své sestry ve vybaveném bytě a jeho jediný majetek představoval mobilní telefon v hodnotě 500 Kč. V návrhu uvedl, že má čtyři nezajištěné závazky v celkové výši 420 244 Kč, kdy jsou všechny vymáhány exekučně. Tyto závazky doložil smlouvou a exekučním titulem. Pan A_R dále předložil přehled příjmů za poslední 3 roky a dále uvedl, že jeho jediným příjmem je invalidní důchod ve výši 12 307 Kč a zabavitelná částka z takového příjmu činí 2 926 Kč, kdy po odečtení odměny insolvenčního správce ve výši 1 089 Kč, by na věřitele připadala částka 1 837 Kč. S takovými příjmy by za 60 měsíců svým věřitelům, s ohledem na uvedenou výši závazků, uhradil 110 220 Kč, což představuje 26 %. Proto dále doložil, že má uzavřenou darovací smlouvu se svou sestrou, která se zavázala po dobu trvání schváleného oddlužení poskytovat panu A_R mimořádný příjem ve výši 300 Kč. Celková částka připadající věřitelům by činila 2 137 Kč a za 5 let by tak svým věřitelům uhradil 128 220 Kč, tedy 30,50 %.

Krajský soud po přezkoumání návrhu vydal v únoru 2015 usnesení, kterým byl zjištěn úpadek dlužníka a povolil řešení úpadku oddlužením. Dlužníku byl ustanoven insolvenční správce a dále mu bylo uloženo, aby za každý započatý kalendářní měsíc trvání účinků povolení oddlužení do okamžiku vydání rozhodnutí o schválení oddlužení hradil insolvenčnímu správci zálohu na odměnu a paušální náhradu hotových výdajů v celkové výši 900 Kč. Věřitelům bylo uloženo, aby přihlásili své pohledávky nejpozději do 30 dnů ode dne zveřejnění rozhodnutí o úpadku. Dále bylo nařízeno přezkumné jednání a schůze věřitelů na duben 2015, a to v budově Krajského soudu. Insolvenční správce v rámci přípravy podkladů na přezkumné jednání nezjistil žádný hodnotnější majetek, který by měl být v rámci insolvenčního řízení zpeněžován. Katastr nemovitostí neevidoval žádná vlastnická nebo jiná práva a v registru vozidel dlužník nebyl veden ani jako vlastník nebo provozovatel motorového vozidla.

Do insolvenčního řízení dlužníka se ve 30denní lhůtě přihlásilo 6 věřitelů s celkovou výší pohledávek 404 708 Kč, z toho vykonatelné pohledávky činily 378 173 Kč. Ve čtyřech případech tyto závazky vznikly z nesplácených spotřebitelských úvěrů, jeden byl dluhem na kreditní kartě a v posledním případě se jednalo o náklady exekutora. Věřitelé přihlásili o 15 536 Kč méně, než dlužník uvedl ve svém návrhu. Na přezkumném jednání insolvenční správce i dlužník shodně uznali všechny přihlášené pohledávky, které byly zjištěny v plné výši.

Schůze věřitelů se konala po přezkumném jednání a se nezúčastnil žádný z věřitelů. Insolvenční soud rozhodl s ohledem na majetkové poměry dlužníka o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře. Plátcí příjmu, v tomto případě České správě sociálního zabezpečení, bylo uloženo, aby od května 2015 po celou dobu trvání účinků schváleného oddlužení plněním splátkového kalendáře prováděla z invalidního důchodu dlužníka srážky v rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky a sražené částky zasílala insolvenčnímu správci. Panu A_R bylo uloženo, od téhož měsíce po celou dobu trvání oddlužení, zasílat insolvenčnímu správci mimořádné příjmy ve výši 300 Kč měsíčně získané na základě darovací smlouvy. Očekávaná míra uspokojení věřitelů činila 45 %.

Za prvních 12 měsíců trvání schváleného oddlužení zaslala Česká správa sociálního zabezpečení z invalidního důchodu celkem 36 768 Kč. Pan A_R zaslal mimořádný příjem z darovací smlouvy v celkové výši 3 600 Kč. Na odměně a paušální náhradě hotových výdajů insolvenčního správce bylo uhrazeno 11 178 Kč. Insolvenční správce se stal v březnu 2016 plátcem DPH, což znamená, že se odměna a náhrada nákladů IS zvýšila o 21 %. Od ledna 2015 do února 2016 činila 900 Kč a od března 2016 pak 1 089 Kč. Věřitelům bylo vyplaceno 29 190 Kč, což představuje 7,21 % a očekávaná míra uspokojení věřitelů činila 36 %. Druhý rok trvání oddlužení zaslala ČSSZ celkem 37 266 Kč a pan A_R částku 3 600 Kč. Věřitelům bylo vyplaceno 27 798 Kč a na odměně IS 13 068 Kč. V průběhu třetího roku, tedy od května 2017 do dubna 2018 bylo z důchodu dlužníka zasláno 40 236 Kč, dlužník uhradil mimořádný příjem z darovací smlouvy ve výši 3 600 Kč. Celkem za 36 měsíců činily příjmy do majetkové podstaty 125 070 Kč. Věřitelům bylo za toto období vyplaceno 81 222 Kč, což představuje 20,07 % z celkové výše přihlášených pohledávek. Novelou č. 64/2017 Sb., § 38 odst. 6 bylo insolvenčním správcům uloženo, deponovat z měsíčních splátek částku ve výši odměny a náhrady hotových výdajů za dobu 6 měsíců. Tato byla v případě pana A_R nadeponována v měsících prosinec 2017 až únor 2018. Během čtvrtého roku zaslala ČSSZ celkem 44 064 Kč, dlužník pak zaslal 3 600 Kč, na odměně IS bylo uhrazeno 13 068 Kč a věřitelům bylo vyplaceno 34 596 Kč. V posledním roce zaslala ČSSZ z důchodu dlužníka celkem 48 790 Kč, dlužník zaslal mimořádný příjem v celkové výši 3 600 Kč. Věřitelům bylo vyplaceno celkem 45 856 Kč a na odměně bylo uhrazeno 13 068 Kč. Podrobný přehled o výši plnění jednotlivým věřitelům za 5 let trvání oddlužení je uveden v tabulce 12 až 16 v příloze 1. V následující tabulce 17 je zaznamenán přehled zabavitelných příjmů dlužníka ve sledovaném období trvání schváleného oddlužení. Dále je uvedena výše hrazené odměny IS a náhrady hotových výdajů a výše uspokojených pohledávek věřitelů.

Tabulka 17 Přehled příjmů a plnění věřitelům pana A_R v průběhu 60 měsíců

	příjmy celkem	odměna a náklady IS	uspokojení věřitelů	uspokojení věřitelů v %
12. měsíc	40 368 Kč	11 178 Kč	29 190 Kč	7,21
24. měsíc	81 234 Kč	24 246 Kč	56 988 Kč	14,08
36. měsíc	125 070 Kč	37 314 Kč	81 222 Kč	20,07
48. měsíc	172 734 Kč	50 382 Kč	115 818 Kč	28,62
60. měsíc	225 124 Kč	63 450 Kč	161 674 Kč	39,95

Zdroj: F.H. insolvence (2015–2020), vlastní zpracování

Z tabulky 17 vyplývá, že dlužník za 60 měsíců uhradil svým věřitelům 161 674 Kč, což představuje 39,95 % z celkové výše přihlášených pohledávek, tedy o 5 % méně, než se očekávalo při schvalování oddlužení. Důvodem je navýšení odměny insolvenčního správce o sazbu DPH a změna při výpočtu nezabavitelné částky. Výše nezabavitelné částky se stanovuje příslušným nařízením vlády. Na odměně insolvenčního správce a náhradě hotových výdajů bylo uhrazeno celkem 2 700 Kč, za období od povolení oddlužení do jeho schválení (únor až duben 2015) a 63 450 Kč za trvání oddlužení splátkovým kalendářem. Insolvenční správce ve zprávě o splnění oddlužení vyúčtoval svou odměnu a náklady a konstatoval, že dlužník splnil podmínky schváleného způsobu oddlužení a navrhl přiznání osvobození od placení zbývajících pohledávek. Na základě zprávy o splnění oddlužení vydal Krajský soud usnesení o splnění oddlužení a osvobodil dlužníka od placení neuspokojených pohledávek v insolvenčním řízení a od pohledávek věřitelů, kteří je do insolvenčního řízení nepřihlásili.

Modelový průběh dle novely č. 31/2019 Sb.

Návrh za pana A_M zpracoval a prostřednictvím datové schránky podal advokát. V návrhu dlužník uvedl dva závazky osvědčující jeho úpadek. Jejich existenci prokázal smlouvou a exekučním titulem. Pan A_M doložil příjmy za posledních 12 měsíců a uvedl, že jeho jediným příjmem je invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně ve výši 12 307 Kč. Advokát Z v návrhu vypočetl minimální výši splátky potřebnou pro povolení oddlužení ve výši 2 279 Kč. Výpočet se skládal z dvojnásobku částky odpovídající odměně a hotovým výdajům insolvenčního správce, odměny za sepis a podání insolvenčního návrhu ve výši 4 840 Kč a odměny za přihlášky ve výši 1 210 Kč (výpočet odměny za přihlášky vychází ze sdělení dlužníka, který uvedl, že si je vědom 4 závazků). Zabavitelná částka z důchodu pana A_M činila 2 926 Kč, a to při započítání jedné vyživované osoby. Výše minimální splátky byla splněna. Advokát Z dále v návrhu uvedl, že výše odměny za sepis a podání návrhu činí 4 840 Kč a přihlásil tento nárok, jako pohledávku postavenou na roveň pohledávek za majetkovou podstatou. K návrhu byly dále přiloženy následující přílohy: výpis z rejstříku trestů, seznam majetku, seznam zaměstnanců, čestné prohlášení a poučení o povinnostech dlužníka v oddlužení a plná moc pro advokáta.

Soud návrh přezkoumal, zjistil úpadek dlužníka a povolil řešení úpadku oddlužením. V usnesení dále ustanovil insolvenčního správce a vyzval věřitele dlužníka, aby ve lhůtě 2 měsíců ode dne rozhodnutí o úpadku přihlásili své pohledávky. Insolvenčnímu správci bylo uloženo, aby do 30 dnů po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek podal insolvenčnímu soudu zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení a předložil soupis majetkové podstaty a seznam závazků dlužníka. V případě, že bude chtít správce uložit dlužníkovi povinnost využít služby odborného sociálního poradenství, musí tento návrh zdůvodnit, uvést navrhovaný rozsah poradenství. Dlužníku bylo uloženo, aby platil zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů, a to za každý započatý kalendářní měsíc od rozhodnutí do schválení oddlužení. Nezajištění věřitelé byli vyzváni, aby soudu ve lhůtě 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku navrhli konání schůze věřitelů. Žádný z věřitelů ve stanovené lhůtě nenavrhl schůzi věřitelů.

Insolvenční správce na základě usnesení o povolení oddlužení písemně sdělil dlužníku číslo účtu pro zasilání zálohy na odměnu a náklady a uvedl termín osobní návštěvy a následného přezkumného jednání, které se bude konat na adrese provozovny insolvenčního správce. Dle novely insolvenčního zákona je insolvenční správce při zjišťování majetku povinen navštívit obydlí, kde má dlužník umístěn majetek náležející do majetkové podstaty, a porovnat, zda zjištěný stav odpovídá údajům, které dlužník uvedl v seznamu majetku. Insolvenční správce za účelem zjištění majetkových poměrů vyzval k součinnosti bankovní subjekty, registr vozidel a další, přičemž žádný majetek nebyl zjištěn.

Insolvenční správce při osobní návštěvě dlužníka v místě jeho pobytu v rámci dohledací činnosti nezjistil žádný další majetek, který by měl být v rámci insolvenčního řízení zpeněžován. Dlužník bydlel u své sestry ve vybaveném bytě a vlastnil pouze mobilní telefon. Dlužník na schůzce doložil aktuální výši příjmů a své životní náklady. Dále byl správcem poučen o dalším postupu a byl mu předán seznam přihlášených pohledávek. Z návštěvy správce byl proveden záznam o jednání a byla provedena fotodokumentace majetku.

Na přezkumném řízení, které proběhlo v provozovně insolvenčního správce za účasti dlužníka a správce, byly přezkoumány přihlášené pohledávky. Dlužník byl insolvenčním správcem poučen, že pravost, výši a pořadí přihlášených pohledávek může popřít insolvenční správce, dlužník nebo přihlášený věřitel. Ve stanovené 2měsíční lhůtě se přihlásilo do insolvenčního řízení dlužníka 6 věřitelů s celkovou výši pohledávek 404 708 Kč. Při přezkumném jednání byly přezkoumány všechny přihlášky pohledávek. Insolvenční správce i dlužník shodně uznali všechny přihlášky. Dále se insolvenční správce zabýval majetkovými poměry dlužníka. Invalidní důchod dlužníka, dle nové výměry, v době přezkumného jednání činil 12 255 Kč. Při započítání jedné vyživované osoby činila zabavitelná částka z takového příjmu 3 070 Kč. Podmínka minimální výše splátky byla splněna, kdy v případě pana AM činila 2 289 Kč. Dlužník by s doloženými příjmy, po odečtení odměny a nákladů IS ve výši 900 Kč měsíčně, odměny za přezkoumané přihlášky ve výši 1 500 Kč a odměny za zpracování návrhu ve výši 4 840 Kč, svým věřitelům za tři roky trvání oddlužení uhradil 71 780 Kč, což představuje 17,74 % z celkové výše přihlášených pohledávek.

V rámci činnosti před schválením oddlužení insolvenční správce zpracoval požadované dokumenty, a to zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení a soupis majetkové podstaty. Ve zprávě o přezkumu byl zaznamenán průběh jednání a součástí této zprávy byl záznam o jednání s dlužníkem a seznam přihlášených pohledávek. Ve zprávě pro oddlužení správce mimo jiné zhodnotil příjmové a majetkové poměry dlužníka a navrhl způsob oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, přičemž dlužník neměl žádný majetek, který měl být v rámci řízení zpeněžován.

Podklady byly doručeny soudu a zveřejněny na insolvenčním rejstříku spolu s vyhláškou o zprávě o přezkumu. V zákonné lhůtě žádný z účastníků řízení nepodal žádné námítky. Krajský soud následně schválil oddlužení dlužníka plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Dlužníku bylo uloženo, aby do podání zprávy o splnění oddlužení hradil zabavitelnou část svého příjmu ve stejném rozsahu, v jakém z příjmů dlužníka mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky. Dále mu bylo uloženo, aby zasílal přehledy svých příjmů za uplynulých 6 kalendářních měsíců trvání oddlužení. Soud přiznal insolvenčnímu správci odměnu ve výši 1 500 Kč za šest přezkoumaných přihlášek. Dále schválil vyplacení měsíční zálohy odměny ve výši 750 Kč a náhrady hotových výdajů ve výši 150 Kč, za období od povolení oddlužení do jeho schválení. Soud uložil insolvenčnímu správci povinnost předkládat soudu jednou ročně písemnou zprávu o stavu insolvenčního řízení.

V prvním roce ČSSZ zaslala z důchodu dlužníka celkem 36 768 Kč. V prvních třech měsících byla hrazena odměna za šest přezkoumaných přihlášek v celkové výši 1 500 Kč a odměna za podání insolvenčního návrhu ve výši 4 840 Kč. Insolvenční správce následně nadeponoval částku rovnající se 6násobku výše odměny a náhrady hotových výdajů. Věřitelům bylo vyplaceno 12 716 Kč. Během druhého roku činily příjmy do majetkové podstaty celkem 37 266 Kč, na odměně insolvenčního správce bylo uhrazeno 13 068 Kč a věřitelům bylo vyplaceno 24 198 Kč. Během třetího roku zaslala ČSSZ 40 236 Kč a věřitelům bylo z této částky vyplaceno 33 702 Kč.

V následující tabulce 18 je uveden přehled plnění dlužníka v průběhu tří let trvání schváleného oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Konkrétní údaje o plnění modelového oddlužení jsou uvedeny v tabulce 19 až 21 v příloze 1.

Tabulka 18 Přehled příjmů a plnění věřitelům pana A_M v průběhu 36 měsíců

	postížitelné – ČSSZ	odměna a náklady IS	uspokojení věřitelů	uspokojení věřitelů v %
12. měsíc	36 768 Kč	11 178 Kč	12 716 Kč	3,14
24. měsíc	74 034 Kč	24 246 Kč	36 914 Kč	9,12
36. měsíc	114 270 Kč	37 314 Kč	70 616 Kč	17,45

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Jak je uvedeno v tabulce 18, činily zabavitelné příjmy dlužníka za 36 měsíců trvání oddlužení celkem 114 270 Kč. Na odměně a nákladech insolvenčního správce bylo uhrazeno 37 314 Kč a věřitelům bylo celkem zasláno 70 616 Kč, což představuje 17,45 % z celkového počtu přihlášených pohledávek.

Dlužník si v oddlužení plnil své povinnosti, pravidelně zasílal přehledy svých příjmů a nijak neporušil podmínky pro přiznání splnění oddlužení. Dlužník byl poživatelé invalidního důchodu pro invaliditu 3. stupně a oddlužení nebylo v průběhu jeho trvání zrušeno. Tím dlužník dle § 412a odst. 4 IZ splnil oddlužení. Na základě uvedeného zaslal insolvenční správce soudu zprávu o splnění oddlužení. Insolvenční soud vzal splnění na vědomí rozhodnutím, ve kterém současně rozhodl o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech a zprostil ho jeho funkce. Současně dlužníka osvobodil od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny.

Srovnání reálného a modelového řízení

Dlužník A_R si insolvenční návrh na povolení oddlužení nechal zpracovat u firmy zabývající se finančním poradenstvím, které za její služby uhradil 12 000 Kč a předložil tento insolvenční návrh soudu sám. Dlužník A_M podal svůj návrh prostřednictvím advokáta. Ten uplatnil dle § 390a IZ nárok na odměnu za podání návrhu ve výši 4 840 Kč. V návrhu a jeho přílohách dlužník A_R doložil kompletní seznam svých závazků včetně uvedení jejich aktuální výše, přehled o svých minulých příjmech za předchozí 3 roky a očekávanou výši příjmů v následujících 5 letech. Dále předložil darovací smlouvu na částku 300 Kč měsíčně, kterou mu bude poskytovat jeho sestra po dobu 5 let schváleného oddlužení. Tou doplnil výši svých očekávaných příjmů, a tím prokázal, že je schopen uhradit minimálně 30 % pohledávek nezajištěných věřitelů. Naproti tomu dlužník A_M uvedl v návrhu pouze dva věřitele k prokázání úpadku a doložil příjmy za posledních 12 měsíců. Vzhledem k tomu, že splnil požadavek minimální měsíční splátky pro povolení oddlužení, darovací smlouvu nepředkládal.

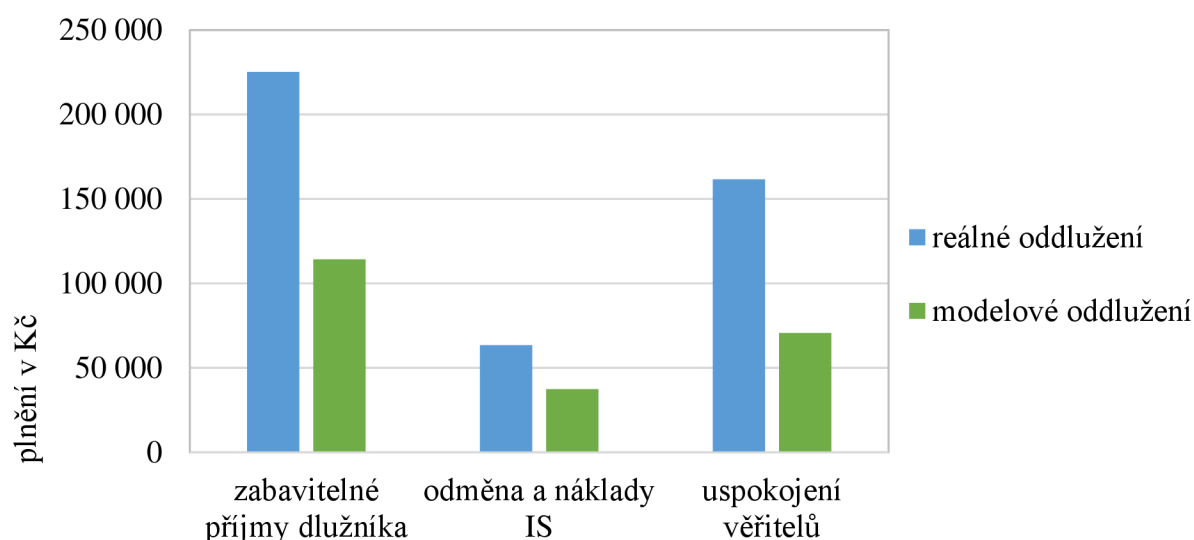
V obou případech byly splněny podmínky, a proto soud oddlužení úpadce A_R a A_M povolil. V usnesení o zjištění úpadku a povolení oddlužení dlužníka A_R soud mimo jiné jmenoval insolvenčního správce, uložil věřitelům dlužníka, aby přihlásili své pohledávky ve lhůtě 30 dnů od zveřejnění usnesení a nařídil přezkumné jednání a schůzi věřitelů. V usnesení dlužníka A_M bylo věřitelům uloženo, aby přihlásili své pohledávky nejpozději do 2 měsíců ode dne zveřejnění usnesení. Jmenovanému insolvenčnímu správci bylo uloženo, aby ve lhůtě 30 dnů od skončení lhůty pro podání přihlášek, předložil soudu zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení a soupis majetkové podstaty. Současně vyzval věřitele, aby do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení navrhli konání schůze věřitelů.

V rámci přípravy přezkumného řízení a schůze věřitelů dlužníka A_R , insolvenční správce zpracoval a zaslal soudu zprávu o dosavadní činnosti, seznam pohledávek včetně přezkumných listů a soupis majetkové podstaty. Po přezkumném jednání následovala schůze věřitelů, které se nezúčastnil žádný z přihlášených věřitelů. O způsobu oddlužení plněním splátkového kalendáře proto rozhodl insolvenční soud. Insolvenční správce dlužníka A_M dle usnesení soudu o povolení oddlužení vykonal při zjišťování majetku osobní návštěvu v místě dlužníka bydliště. Na přezkumném jednání, které se konalo v provozovně IS, byly za účasti dlužníka přezkoumány přihlášené pohledávky. Následně insolvenční správce zaslal soudu podklady z přezkumného jednání. Vzhledem k tomu, že věřitelé v zákonné lhůtě neuplatnili námítky a nenavrhl konání schůze věřitelů, soud vydal usnesení o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.

Dlužníku A_R bylo uloženo, aby po dobu 5 let trvání schváleného oddlužení hradil svým nezajištěným věřitelům zabavitelnou část svých příjmů a mimořádný příjem z darovací smlouvy ve výši 300 Kč měsíčně. Dlužníku A_M byla stanovena povinnost hradit měsíčně minimální částku ve výši 2 289 Kč. Přičemž přednostně měly být z příjmů dlužníka uhrazeny pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené. Tedy odměna za přezkoumané přihlášky ve výši 1 500 Kč a odměna za sepsání a podání insolvenčního návrhu spojeného s návrhem na povolení oddlužení ve výši 4 840 Kč.

Plátce příjmu dlužníka A_R zaslal za 5 let trvání oddlužení celkem 207 124 Kč, dlužník zaslal mimořádný příjem z darovací smlouvy ve výši 18 000 Kč. Věřitelům byla vyplacena částka 161 674 Kč, což představovalo 39,95 % z celkového počtu přihlášených pohledávek. Na odměně insolvenčního správce bylo uhrazeno 63 450 Kč. Dlužník za období od povolení oddlužení do jeho schválení, tedy za 3 měsíce, uhradil zálohu na odměnu a náklady IS v celkové výši 2 700 Kč. Z příjmu dlužníka A_M bylo na účet majetkové podstaty za 36 měsíců trvání oddlužení zasláno celkem 114 270 Kč. Z této částky byla nejprve uhrazena odměna za přihlášky a odměna za podání návrhu na povolení oddlužení. Věřitelům bylo vyplaceno 70 616 Kč, tedy 17,45 % přihlášených pohledávek a na odměně a nákladech IS celkem 37 314 Kč. Dlužník uhradil za období od povolení oddlužení do jeho schválení, tedy za 4 měsíce, celkem 3 600 Kč. Následující graf 11 zobrazuje celkové příjmy do majetkové podstaty dlužníka A_R , a to za 5 let trvání oddlužení a zabavitelné příjmy dlužníka A_M za 36 měsíců trvání oddlužení. Dále zachycuje uhrazenou odměnu a výši uspokojených pohledávek v reálném i modelovém oddlužení.

Graf č. 11 Průběh reálného a modelového oddlužení dlužníků A_R a A_M

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Porovnáním údajů uvedených v grafu 11 z pohledu věřitele se jako výhodnější ukazuje řízení dlužníka A_R, neboť věřitelé obdrželi na úhradu svých pohledávek o 91 058 Kč více než v případě oddlužení dlužníka A_M. V případě dlužníka A_R bylo uhrazeno 39,95 %, což je o 22,5 procentních bodů více než u dlužníka A_M. Z hlediska dlužníka se jako výhodnější jeví řízení po novele zákona č. 31/2019 Sb., tedy modelové řízení. Pro splnění podmínek oddlužení zaplatil dlužník A_R za dobu trvání oddlužení celkem 225 124 Kč a dlužník A_M celkem 114 270 Kč, což je o 110 854 Kč méně. Odměna a náklady insolvenčního správce za dobu schválení oddlužení zůstala nezměněná. Rozdíl v její výši je dán různou délkou trvání oddlužení.

3.3.2 Dlužníci s mírou plnění 100 %

V dalším případě se jedná o spojené oddlužení manželů B_R. V době, kdy si podávali insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení, neexistoval formulář pro manžele. Každý z manželů podal svůj návrh v červnu 2013, kdy si v návrhu požádali, aby jejich řízení byla spojena. Za sepis návrhů uhradili dohromady 10 000 Kč. Krajský soud usnesením ze srpna téhož roku spojil insolvenční řízení manželů k společnému projednání a uložil dlužníkům, aby uhradili zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 3 000 Kč, což manželé B_R téhož měsíce učinili. V insolvenčních návrzích dlužníci sdělili, že kromě vzájemné vyživovací povinnosti mají vyživovací povinnost k jednomu nezletilému dítěti. V soupisu majetku bylo uvedeno pouze běžné vybavení domácnosti v hodnotě nepřesahující obvyklou cenu a osobní automobil, rok výroby 1996, v hodnotě 20 000 Kč. Pan B_R byl v době podání návrhu zaměstnaný, kdy jeho průměrné měsíční příjmy činily 28 198 Kč. Zabavitelná částka z takových příjmů a při započítání 2 vyživovacích povinností činila 16 068 Kč. Paní B_R byla dlouhodobě vedena na Úřadu práce a podpora v nezaměstnanosti jí nebyla vyplácena. To byl i důvod jejich finančních potíží, kdy nedostatek příjmů řešili zápůjčkami, až do chvíle, kdy výše měsíčních splátek narostla do takové výše, že jí nebyli schopni splácet. Dlužníci dále uvedli, že mají 14 nezajištěných závazků v celkové výši 675 686 Kč, kdy všechny vznikly za trvání jejich manželství. Dlužníci uvedli, že s očekávanými příjmy pana B_R by za 5 let trvání oddlužení uhradili svým věřitelům 100 % jejich pohledávek přibližně za 46 měsíců.

V říjnu 2013 soud povolil řešení úpadku plněním splátkového kalendáře a ustanovil dlužníkům insolvenčního správce. Přezkumné jednání bylo nařazeno na listopad 2013. Věřitelům byla stanovena lhůta 30 dní pro přihlášení svých pohledávek. Insolvenční správce v rámci dohledací činnosti nezjistil žádný hodnotnější majetek. Dlužníci vlastnili pouze běžné vybavení domácnosti (lednice, televize, sedací souprava, pračka a další) a osobní automobil, kdy odhadovaná hodnota těchto věcí nepřesáhla 30 000 Kč. Náklady na prodej takového majetku by převýšily samotný výtěžek zpeněžení. Do insolvenčního řízení dlužníků se přihlásilo 9 věřitelů s pohledávkami v celkové výši 735 672 Kč, z toho vykonatelné pohledávky činily 140 976 Kč. Na pana B_R bylo vedeno pět závazků ve výši 575 211 Kč. Jednalo se ve třech případech o úvěr, dále pak o dluh na kreditní kartě a dluh u mobilního operátora. Zbylé závazky byly vedeny na paní B_R, a to ve výši 160 461 Kč. Dluhy vznikly z úvěrů, neuhrazeného pojištění a dluhu za mobilní služby.

Při přezkumném jednání insolvenční správce i dlužníci shodně uznali všechny přihlášené pohledávky. Následné schůze věřitelů se nezúčastnil žádný z přihlášených věřitelů. Krajský soud v lednu 2014 schválil oddlužení dlužníků plněním splátkového kalendáře.

Celkový přehled příjmů a výše uspokojení věřitelů v jednotlivých letech plnění oddlužení je uveden v tabulce 22 až 26 v příloze 1. Za první rok trvání oddlužení bylo z příjmu pana B_R zasláno 158 771 Kč. Paní B_R byla vedena na Úřadu práce a neměla žádné zabavitelné příjmy. Na odměně insolvenčního správce bylo uhrazeno 10 800 Kč. Insolvenční správce nebyl plátcem

DPH a v době zahájení insolvenčního řízení manželů B_R činila výše odměny a náhrady hotových výdajů IS u manželů stejnou částku jako u jednotlivce. Věřitelům bylo zasláno celkem 147 971 Kč, což představuje míru uspokojení 20,11 %. Zabavitelné příjmy dlužníka činily za druhý rok trvání schváleného oddlužení 159 450 Kč. Z příjmu dlužnice nebylo možné v průběhu druhého roku nic srazit. Věřitelům bylo vyplaceno 148 650 Kč, celkem tedy za první dva roky 296 621 Kč. Celkem za 36 měsíců dosáhly zabavitelné příjmy dlužníků částky 452 921 Kč. Z této částky byla uhrazena odměna a náklady IS v celkové výši 34 479 Kč. Insolvenční správce se stal v březnu plátcem DPH, proto byla zvýšena odměna a náhrada hotových výdajů z částky 900 Kč na 1 089 Kč. V prosinci 2017 insolvenční správce nadeponoval částku rovnající výši odměny a hotových výdajů IS za 6 měsíců. Věřitelům bylo za tři roky vyplaceno celkem 411 908 Kč, což představuje 55,99 %. Příjmy do majetkové podstaty za čtvrtý rok činily 245 035 Kč a věřitelům bylo vyplaceno 233 056 Kč. V červnu 2018, tedy 53. měsíc, byly přihlášeny pohledávky věřitelů uspokojeny v plné výši 735 672 Kč. V níže uvedené tabulce 27 je zachycen přehled příjmů a míra uspokojení věřitelů za dobu trvání schváleného oddlužení, tedy od února 2014 do června 2018.

Tabulka 27 Přehled příjmů a plnění věřitelům manželů B_R v průběhu 53 měsíců

	příjmy celkem	odměna a náklady IS	uspokojení věřitelů	uspokojení věřitelů v %
12. měsíc	158 771 Kč	10 800 Kč	147 971 Kč	20,11
24. měsíc	318 221 Kč	21 600 Kč	296 621 Kč	40,32
36. měsíc	452 921 Kč	34 479 Kč	411 908 Kč	55,99
48. měsíc	697 956 Kč	47 547 Kč	644 964 Kč	87,67
53. měsíc	799 359 Kč	52 992 Kč	735 672 Kč	100

Zdroj: F.H. insolvence, vlastní zpracování

Na odměně insolvenčního správce, jak uvádí tabulka 27, bylo uhrazeno celkem 52 992 Kč. Celkové příjmy do majetkové podstaty činily 799 359 Kč, z toho 722 477 Kč bylo zasláno z příjmu pana B_R a 76 882 Kč z příjmu jeho manželky. Po úhradě pohledávek věřitelů, odměny a nákladů IS zbyl přeplatek na splátkách ve výši 10 695 Kč. Jelikož dlužníci uhradili 100 % přihlášených pohledávek, zaslal insolvenční správce v červenci 2018 zprávu o splnění oddlužení na Krajský soud. V této zprávě informoval o splnění podmínek schváleného způsobu oddlužení a dále vyúčtoval odměnu a náklady za období od povolení oddlužení do jeho schválení, tedy za čtyři měsíce, v celkové výši 4 356 Kč. Jednalo se o náklady související s obesláním dlužníků a úřadů, odesláním žádostí o součinnost při zjišťování majetkové podstaty (zaměstnavatelé, banky, registr vozidel, katastr nemovitostí), založení spisu a náklady na dopravu k přezkumnému jednání. Usnesením z července 2018 vzal soud na vědomí splnění oddlužení dlužníků. Současně schválil odměnu a náhradu hotových výdajů insolvenčního správce ve výši 52 992 Kč za dobu trvání schváleného oddlužení a ve výši 4 356 Kč za období od povolení oddlužení do jeho schválení, kdy část této vyúčtované odměny byla ve výši 3 000 Kč uhrazena ze zálohy, kterou manželé B_R složili Krajskému soudu před povolením oddlužení a část ve výši 1 356 Kč byla uhrazena ze sražené částky dlužníkovy příjmu. Soud dále správci uložil zbylou část přeplatku na splátkách ve výši 9 339 Kč vydat zpět dlužníkům. Tímto usnesením soud současně zprostil insolvenčního správce funkce v řízení dlužníků.

Modelový průběh dle novely č. 31/2019 Sb.

Za manžele B_M podal společný insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení advokát. Návrh byl zpracován na předepsaném formuláři a v elektronické podobě zaslán, včetně zákonem stanovených příloh, příslušnému insolvenčnímu soudu. Advokát vyúčtoval odměnu za sepis a podání návrhu ve výši 6 000 Kč. Úpadek manželů byl v návrhu prokázán dvěma závazky, včetně uvedení jejich výše, důvodu vzniku a datumu splatnosti. Advokát uvedl, že manželé evidují celkem 14 závazků po splatnosti, kdy v jednom případě se jedná o závazek vykonatelný. Pan B_M byl v době zpracování návrhu zaměstnaný a jeho průměrný měsíční příjem činil 28 198 Kč, zabavitelná částka z takového příjmu činila celkem 16 068 Kč, a to při započítání 2 vyživovaných osob. Pan B_M dále doložil své příjmy za posledních 12 měsíců v celkové výši 302 672 Kč. Paní B_M byla posledních 12 měsíců před podáním návrhu evidovaná na Úřadu práce, kdy jí nebyla vyplácena žádná podpora v nezaměstnanosti. Minimální výše splátky potřebná k povolení oddlužení činila v případě manželů B_M 3 434 Kč, a to v případě, že jmenovaný správce bude plátcem DPH.

Dlužníci splnili podmínku minimální splátky a soud proto zjistil úpadek dlužníků a povolil řešení úpadku oddlužením. Soud v usnesení o povolení oddlužení ustanovil insolvenčního správce a současně mu uložil, aby ve lhůtě 30 dnů po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek podal insolvenčnímu soudu zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení a předložil soupis majetkové podstaty. Pokud se správce rozhodne uložit dlužníkům povinnost využít služby odborného sociálního poradenství, musí tento návrh zdůvodnit a uvést navrhovaný rozsah poradenství. Věřitelé dlužníků byli vyzváni, aby do 2 měsíců od rozhodnutí o úpadku přihlásili své pohledávky. Dlužníkům bylo uloženo, aby insolvenčnímu správci hradili zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů ve výši 1 350 Kč bez DPH, a to za každý započatý kalendářní měsíc od povolení do schválení oddlužení. Nezajištění věřitelé byli upozorněni, že pokud budou požadovat schůzi věřitelů, musí navrhnout její konání nejpozději do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku. Žádný z věřitelů ve stanovené lhůtě nenavrl schůzi věřitelů.

Insolvenční správce dlužníkům sdělil číslo účtu pro zaslání zálohy na odměnu a náklady IS a oznámil jim termín obhlídky jejich obydlí a termín a adresu konání následného přezkumného jednání. Při zjišťování majetkové podstaty insolvenční správce nedohledal žádný majetek, který nebyl uveden v seznamu majetku. Dlužníci vlastnili pouze běžné vybavení domácnosti a osobní automobil, jehož hodnota nepřesahovala částku 20 000 Kč. Dlužník na informační schůzce sdělil, že automobil potřebuje k dojíždění do zaměstnání. Insolvenční správce v souladu s § 322 odst. 1 OSŘ, majetek ve vlastnictví povinných vyřadil, kdy hodnota zjištěných věcí zjevně nepřesahovala cenu obvyklého vybavení domácnosti, dlužníci jej nezbytně potřebovali k uspokojování hmotných potřeb svých a své rodiny nebo k plnění svých pracovních úkolů.

Do řízení dlužníků se přihlásilo 9 věřitelů s pohledávkami v celkové výši 735 672 Kč. Na přezkumném jednání, které se konalo v provozovně insolvenčního správce, byly za účasti správce a dlužníků přezkoumány všechny přihlášené pohledávky. Průběh jednání byl zaznamenán ve zprávě o přezkumu, kterou insolvenční správce zaslal soudu spolu se zprávou pro oddlužení a soupisem majetkové podstaty. Správce ve zprávě pro oddlužení uvedl, že podmínka minimální splátky, ve výši 2 838 Kč (správce nebyl plátcem DPH) byla splněna a s ohledem na hodnotu nezajištěného majetku navrhl řešení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.

Krajský soud zveřejnil podklady, které zaslal insolvenční správce a současně vydal vyhlášku o zprávě o přezkumu. V zákonné lhůtě žádný z účastníků řízení nepodal žádné námítky. Krajský soud následně schválil oddlužení dlužníků plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Soud mimo jiné uložil dlužníkům, aby do podání zprávy

o splnění oddlužení odevzdávali insolvenčnímu správci veškeré zabavitelné příjmy. Dále jim bylo uloženo, aby neprodleně oznámili změny zaměstnavatele či plátce jiného příjmu a aby po dobu trvání účinků schválení oddlužení vždy k 15. dubnu a 15. říjnu kalendářního roku předložili správci přehled svých příjmů za uplynulých 6 měsíců. Plátcí příjmu pana B_M, bylo uloženo, aby prováděl ze mzdy dlužníka srážky ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky, a to až do obdržení výzvy od insolvenčního správce k ukončení provádění srážek ze mzdy. Soud přiznal insolvenčnímu správci odměnu ve výši 2 250 Kč za devět přezkoumaných přihlášek. Dále schválil vyplacení měsíční zálohy na odměnu a náklady IS v celkové výši 5 400 Kč, a to za období od povolení oddlužení do jeho schválení, tedy za 4 měsíce. Soud uložil insolvenčnímu správci povinnost předkládat soudu jednou ročně písemnou zprávu o stavu insolvenčního řízení.

Přehled plnění dlužníků během modelového oddlužení je podrobně uveden v tabulce 28 až 31 v příloze 1. Během prvního roku zaslal zaměstnavatel z příjmu dlužníka celkem 158 771 Kč. Dlužnice byla evidována na Úřadu práce a nepobírala žádnou podporu v nezaměstnanosti. Věřitelům bylo vyplaceno 126 221 Kč a na odměně a nákladech IS bylo uhrazeno 16 200 Kč. Odměna za přihlášky a zpracování návrhu na povolení oddlužení byla uhrazena v prvním měsíci schváleného oddlužení. V druhém roce činily příjmy do majetkové podstaty celkem 159 450 Kč, věřitelům bylo zasláno 143 250 Kč a na odměně a nákladech IS bylo vyplaceno 16 200 Kč. V 33 měsíci plnění oddlužení se manželé B_M písemně obrátili na insolvenční soud s žádostí o prodloužení doby rozhodné pro posouzení splacení pohledávek podle § 412a odst. 1 písm. b) IZ, a to o tři měsíce. Manželé B_M uvedli důvody pro prodloužení lhůty a sdělili, že ke dni podání žádosti svým nezajištěným věřitelům uhradili celkem 354 663 Kč, tedy 48,21 %. Dále uvedli, že očekávají navýšení příjmů, se kterými by byli schopni při prodloužení lhůty uhradit svým věřitelům 60 % přihlášených pohledávek. Zaměstnavatel paní B_M jí přislíbil změnu dohody o pracovní činnosti na pracovní smlouvu a její příjem by se měl tedy významně zvýšit. Insolvenční soud posoudil žádost dlužníků a konstatoval, že byla podána včas, důvody prodloužení posoudil jako dostatečné a rozhodl o prodloužení rozhodné doby pro posouzení splacení alespoň 60 % pohledávek o tři měsíce. Tabulka 32 zobrazuje mimo jiné plnění věřitelům 36. a následně 39. měsíc trvání oddlužení.

Tabulka 32 Přehled příjmů a plnění věřitelům manželů B_M v průběhu 39 měsíců

	příjmy celkem	odměna a náklady IS	uspokojení věřitelů	uspokojení věřitelů v %
12. měsíc	158 771 Kč	16 200 Kč	126 221 Kč	17,16
24. měsíc	318 221 Kč	32 400 Kč	269 471 Kč	37,73
36. měsíc	452 921 Kč	51 719 Kč	388 052 Kč	52,75
39. měsíc	514 032 Kč	56 619 Kč	449 163 Kč	61,05

Zdroj: F.H. insolvency (2020), vlastní zpracování

Za 36 měsíců, jak je uvedeno v tabulce 32, činily příjmy do majetkové podstaty celkem 452 921 Kč, věřitelům bylo vyplaceno 388 052 Kč a na odměně a nákladech IS bylo uhrazeno 51 719 Kč, kdy 25. měsíc došlo k navýšení odměny a nákladů o DPH. V dalších třech měsících dlužníci uhradili svým věřitelům 61 111 Kč. Za 39 měsíců byly pohledávky nezajištěných věřitelů uspokojeny ve výši 449 163 Kč, tedy v 61,05 %.

Dlužníci tak splnili podmínky oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty v souladu s ustanovením § 412a odst. 1 písm. b) IZ. Insolvenční správce podal zprávu o splnění podmínek oddlužení. Insolvenční soud schválil splnění oddlužení dlužníků a současně je osvobodil od placení neuspokojených pohledávek.

Srovnání reálného a modelového řízení

Manželé B_R v roce 2013 neměli možnost podat společný insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení. Zahájena byla dvě samostatná insolvenční řízení, která soud následně spojil do jednoho. Dlužníci si nechali své návrhy zpracovat společností zabývající se osobními bankroty a dohromady za jejich sepsání uhradili 10 000 Kč. Poté je každý z manželů zaslal soudu samostatně. Podání společného návrhu umožnila až novela IZ účinná 1. 1. 2014. Za dlužníky B_M podal společný návrh advokát, který uplatnil dle § 390a IZ nárok na odměnu za podání návrhu, která v případě manželů činila 6 000 Kč. Každý z manželů B_R ve svém návrhu uvedl a prokázal očekávanou výši příjmů v následujících 5 letech, výši příjmů za předchozí 3 roky a výši závazků, a to u obou manželů. Svá tvrzení museli doložit příslušnými přílohami. Manželé v návrzích dále doložili, že budou schopni ze svých příjmů uhradit minimálně 30 % svých pohledávek. Dlužníci B_M ve společném návrhu prokázali úpadek uvedením dvou věřitelů, doložili příjmy za posledních 12 měsíců a prokázali splnění podmínky minimální měsíční splátky pro povolení oddlužení.

Soud v případě dlužníků B_R nejprve vydal usnesení o uložení povinnosti zaplatit zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 3 000 Kč a současně spojil obě řízení k společnému projednávání. Po uhrazení zálohy soud zjistil úpadek a povolil oddlužení, jmenoval insolvenčního správce a uložil věřitelům, aby přihlásili své pohledávky ve lhůtě 30 dnů od zveřejnění usnesení. Soud dále nařídil přezkumné jednání a schůzi věřitelů. V případě manželů B_M soud po doručení a přezkoumání návrhu vydal usnesení o povolení oddlužení, kterým bylo dlužníkům mimo jiné uloženo, aby hradili měsíční zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů ve výši 1 350 Kč měsíčně až do rozhodnutí o schválení oddlužení. Věřitelé byli vyzváni, aby přihlásili své pohledávky nejpozději do 2 měsíců ode dne zveřejnění usnesení. Jmenovanému insolvenčnímu správci bylo uloženo, aby oznámil soudu a dlužníku termín konání přezkumného řízení a aby nejpozději do 30 dnů od skončení lhůty pro podání přihlášek předložil soudu zprávu z tohoto jednání spolu se zprávou pro oddlužení a soupisem majetkové podstaty. Soud dále vyzval věřitele, aby do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení navrhli konání schůze věřitelů.

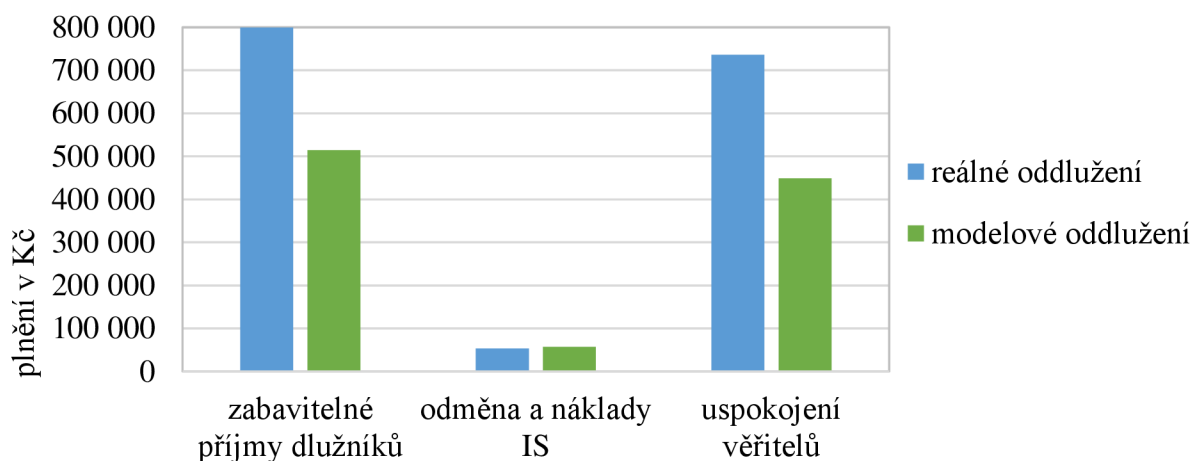
V případě manželů B_R se přezkumné jednání konalo u Krajského soudu, kde byly přezkoumány všechny pohledávky přihlášených věřitelů, a to na základě seznamu pohledávek a přezkumných listů, které spolu se zprávou o dosavadní činnosti a seznamem majetku zaslal soudu insolvenční správce. Po přezkumném jednání následovala schůze věřitelů, které se nezúčastnil žádný z přihlášených věřitelů. Soud rozhodl o způsobu oddlužení dlužníků plněním splátkového kalendáře. V případě manželů B_M insolvenční správce uskutečnil osobní návštěvu v místě bydliště dlužníků, kde provedl fotodokumentaci movitého majetku. S ohledem na charakter a hodnotu majetku jej správce vyřadil ze zpeněžování. Manželé B_M se na přezkumné jednání dostavili do provozovny insolvenčního správce, kde byly přezkoumány a zjištěny pohledávky všech přihlášených věřitelů. Schůze věřitelů nařízena nebyla. Insolvenční správce zaslal soudu podklady z přezkumného jednání, kde konstatoval splnění podmínek pro schválení oddlužení. Soud následně vydal usnesení o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.

V usnesení o schválení oddlužení byla dlužníkům B_R uložena povinnost, aby po dobu 5 let nebo do úplného uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů platili společně prostřednictvím insolvenčního správce nezajištěným věřitelům částku určenou dle ustanovení § 398 odst. 3 IZ. Dlužníkům B_M bylo uloženo, aby do podání zprávy o splnění oddlužení platili nezajištěným věřitelům prostřednictvím insolvenčního správce z příjmů, které získají po schválení oddlužení, částku ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky, s tím, že nejprve bude uhrazena odměna za přihlášky ve výši 2 250 Kč a odměna za podání návrhu ve výši 6 000 Kč.

Zaměstnavatel pana B_R zaslal za dobu trvání oddlužení z příjmu dlužníka 722 477 Kč, z příjmu dlužnice bylo pak zasláno 76 822 Kč. Celkové příjmy do majetkové podstaty činily 799 359 Kč. Věřitelům bylo vyplaceno 735 672 Kč, tedy 100 %, a to za 53 měsíců. Na odměně a nákladech IS bylo uhrazeno 52 992 Kč. Insolvenční správce dále vyúčtoval odměnu a své faktické náklady za období od povolení oddlužení do jeho schválení v celkové výši celkem 4 356 Kč, která byla částečně uhrazena ze zálohy ve výši 3 000 Kč, kterou dlužníci složili před povolením oddlužení. Zbývající výše 1 356 Kč byla uhrazena z přeplatku na splátkách, který dlužníkům vznikl po uhrazení 100 % přihlášených pohledávek. Zbylá část tohoto přeplatku ve výši 9 339 Kč byla vrácena dlužníkům, po vydání usnesení o splnění oddlužení. U manželů B_M činily příjmy do majetkové podstaty za 39 měsíců trvání oddlužení celkem 514 032 Kč, věřitelům bylo zasláno 449 163 Kč, na odměně a nákladech IS bylo uhrazeno 56 619 Kč, na odměně za přezkoumané přihlášky bylo zapláceno 2 250 Kč a sepisovateli bylo za podání návrhu uhrazeno 6 000 Kč. Dlužníci dále uhradili zálohu na odměnu a náklady IS za období od povolení oddlužení do jeho schválení v celkové výši 5 400 Kč.

V grafu 12 jsou uvedeny celkové zabavitelné příjmy dlužníků B_R za 53 měsíců trvání oddlužení a zabavitelné příjmy dlužníků B_M za 39 měsíců trvání oddlužení. Dále zachycuje uhrazenou odměnu a náklady insolvenčního správce a výši uspokojených pohledávek v reálném i modelovém oddlužení.

Graf č. 12 Průběh reálného a modelového oddlužení dlužníků B_R a B_M

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Dlužníci B_R, jak je uvedeno v grafu 12, uhradili svým věřitelům 735 672 Kč, tedy 100 % přihlášených pohledávek. Manželé B_M dosáhli splnění oddlužení vynaložením finančních prostředků ve výši 514 032 Kč, z toho nezajištění věřitelé obdrželi 449 163 Kč. Příмым důsledkem přijetí novely č. 31/2019 Sb. bylo, že pro splnění oddlužení stačilo dlužníkům B_M uhradit nezajištěným věřitelům o 286 509 Kč méně než dlužníkům B_R. Odměna a náklady IS za 53 měsíců trvání schváleného oddlužení manželů B_R činily 52 992 Kč. U manželů B_M pak odměna a náklady IS za 39 měsíců trvání oddlužení činily celkem 56 619 Kč. S účinností od 1. 1. 2014 došlo u oddlužení manželů ke zvýšení odměny a nákladů IS o 50 %, tedy odměna se navýšila z částky 750 Kč na 1 125 Kč a náklady z částky 150 Kč na 225 Kč.

3.3.3 Dlužnice s nezajištěným majetkem

V červenci 2014 podala paní C_R návrh na povolení oddlužení spojený s insolvenčním návrhem, který jí zpracovala poradna při finanční tísní za 6 000 Kč. Paní C_R v návrhu uvedla, že je rozvedená a má jednu vyživovací povinnost vůči nezletilé dceři, se kterou bydlí v nájemním bytě. V době

podání návrhu byla zaměstnaná a její průměrný měsíční příjem činil 20 800 Kč. Pracovní smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou. Paní CR v soupisu majetkové podstaty uvedla, že vlastní běžné vybavení bytu, a to lednici, sedací soupravu, televizi, pračku, obývací stěnu, postel a vybavení dětského pokoje. To vše v hodnotě 10 500 Kč. Mimo uvedeného movitého majetku vlastnila podíl ¼ pozemku o velikosti 212 m² trvalý travní porost. Paní CR v návrhu uvedla, že má 7 peněžitých závazků v celkové výši 872 300 Kč. Jedná se především o zápůjčky, které si vzala, aby pomohla svému bratrovi. Ten však závazky přestal splácet a její příjmy na úhradu splátek nestačily a sama se zadlužila. Ve svém podání navrhuje způsob oddlužení plněním splátkového kalendáře, kdy předpokládá, že svým věřitelům s deklarovanými příjmy uhradí za 5 let 61 %. Soud vyzval dlužnici, aby doložila pracovní smlouvu, která nebyla k návrhu připojena. Dlužnice tak učinila obratem.

V srpnu 2014 soud zjistil úpadek dlužnice a povolil řešení úpadku oddlužením. Dlužnici byl přidělen insolvenční správce a soud jí uložil hradit zálohy na odměnu a hotové výdaje IS, v celkové výši 900 Kč měsíčně, a to počínaje měsícem, kdy jí bylo oddlužení povoleno až do doby jeho schválení. Soud dále vyzval věřitele, aby ve lhůtě 30 dnů přihlásili své pohledávky. Insolvenčnímu správci bylo uloženo, aby prověřil majetkové a příjmové poměry dlužnice a nejpozději 10 dnů před konáním přezkumného jednání, zaslal soudu zprávu o své dosavadní činnosti, soupis majetkové podstaty a seznam přihlášených pohledávek. Přezkumné jednání a následná schůze věřitelů, kde se bude mimo jiné řešit způsob oddlužení dlužnice (zpeněžením majetkové podstaty nebo plněním splátkového kalendáře), bylo nařizováno na říjen 2014.

Ve stanovené lhůtě se do insolvenčního řízení dlužnice přihlásilo 5 věřitelů s pohledávkami v celkové výši 865 628 Kč. Žádný z věřitelů nepřihlásil svou pohledávku jako zajištěnou. Dle sdělení zaměstnavatele činil průměrný příjem dlužnice 20 800 Kč. Při zjišťování majetkových poměrů nebyl zjištěn žádný majetek, který nebyl uveden v návrhu na povolení oddlužení. Dlužnice nebyla vedena jako vlastník nebo provozovatel motorového vozidla. V katastru nemovitostí měla zapsaný pouze podíl ¼ na pozemku o velikosti 212 m², který byl oceněn částkou 105 000 Kč. Insolvenční správce na základě uvedeného navrhl způsob oddlužení plněním splátkového kalendáře. V případě zpeněžení nemovitého majetku za odhadovanou cenu, po odečtení nákladů zpeněžení ve výši 5 250 Kč (5 % z kupní ceny) a odměny IS ve výši 24 938 Kč (25 % z výtěžku zpeněžení určeného nezajištěným věřitelům), by pro věřitele zbyla částka ve výši 74 812 Kč. Celkem by věřitelé při oddlužení zpeněžením majetkové podstaty byli uspokojeni ve výši 9 %. Při schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře by paní CR svým věřitelům uhradila 544 140 Kč, tedy 63 %, což je o 54 procentních bodů více než v případě zpeněžení majetku dlužnice.

Na přezkumném jednání byly přezkoumány všechny přihlášené pohledávky. Správce i dlužnice shodně uznali pohledávky všech věřitelů a ty byly zjištěny v plné výši. Schůze věřitelů se žádný z věřitelů nezúčastnil. Soud proto s ohledem na očekávanou míru plnění rozhodl o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře, nikoliv zpeněžením majetkové podstaty. V případě schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se, dle platné právní úpravy, majetek zapsaný do soupisu majetkové podstaty nezpeněžoval.

První splátka ze mzdy byla zaslána v listopadu 2014. Do října 2015 přišlo na účet majetkové podstaty z příjmu dlužnice 134 414 Kč a věřitelům bylo zasláno 123 614 Kč, což představuje 14,28 %. V druhém roce zaslal plátce mzdy celkem 121 439 Kč, odměna a hotové výdaje v tomto roce činily 12 312 Kč, kdy se správce stal v březnu 2016 plátcem DPH. Věřitelům bylo vyplaceno 109 127 Kč. Za tři roky trvání oddlužení plněním splátkového kalendáře zaslal plátce příjmu celkem 384 438 Kč, na odměně a nákladech IS bylo zapláceno 36 180 Kč a věřitelům bylo vyplaceno 348 258 Kč, což představuje 40,23 %. Čtvrtý rok trvání schváleného oddlužení činily příjmy do majetkové podstaty 139 664 Kč. V prosinci 2017 insolvenční správce nadeponoval 6násobek výše odměny a hotových výdajů IS, tak jak mu bylo uloženo zákonem. Věřitelům bylo uhrazeno 120 062 Kč. Za posledních 12 měsíců činily příjmy do majetkové podstaty 151 649 Kč a věřitelům

bylo vyplaceno 145 115 Kč. Podrobný přehled příjmů a zaslaných plateb věřitelům je uveden v tabulkách 33 až 37 v příloze 1. V následující tabulce 38 je uveden přehled příjmů po jednotlivých letech, včetně odeslané odměny a plateb věřitelům.

Tabulka 38 Přehled příjmů a plnění věřitelům paní C_R v průběhu 60 měsíců

	příjmy celkem	odměna a náklady IS	uspokojení věřitelů	uspokojení věřitelů v %
12. měsíc	134 414 Kč	10 800 Kč	123 614 Kč	14,28
24. měsíc	255 853 Kč	23 112 Kč	232 741 Kč	26,89
36. měsíc	384 438 Kč	36 180 Kč	348 258 Kč	40,23
48. měsíc	524 102 Kč	49 248 Kč	468 320 Kč	54,10
60. měsíc	675 751 Kč	62 316 Kč	613 435 Kč	70,87

Zdroj: F.H. insolvency (2020), vlastní zpracování

Jak je uvedeno v tabulce 38, po pěti letech paní C_R svým věřitelům uhradila 70,87 % zjištěných pohledávek, což je o 7,87 % více než se předpokládalo při schvalování oddlužení. Dlužnice si v průběhu oddlužení plnila povinnosti vyplývající ze zákona a insolvenční správce v říjnu 2019 zaslal zprávu o splnění oddlužení dlužnice. V lednu 2020 vzal Krajský soud na vědomí splnění oddlužení paní C_R a osvobodil jí od placení pohledávek, které nebyly v insolvenčním řízení uspokojeny a pohledávek věřitelů, kteří se do insolvenčního řízení nepřihlásili. Dále schválil odměnu a náklady insolvenčního správce v celkové výši 65 016 Kč (za období od povolení oddlužení do jeho schválení ve výši 2 700 Kč a za dobu trvání schváleného oddlužení ve výši 62 316 Kč). Zaměstnavateli bylo uloženo, aby nadále neprováděl srážky z příjmu dlužnice.

Modelový průběh dle novely č. 31/2019 Sb.

Paní C_M si nechala zpracovat insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení u advokáta. Advokát vypracoval návrh a spolu s přílohami ho zaslal prostřednictvím datové schránky insolvenčnímu soudu. Za podání návrhu si vyúčtoval odměnu dle § 390a IZ ve výši 4 840 Kč vč. DPH. Zpracovatel na základě podkladů paní C_M v návrhu uvedl dva vykonatelné závazky, kterými byl prokázán úpadek dlužnice. Dále sdělil, že paní C_M kromě běžného vybavení bytu vlastní podíl ¼ pozemku o velikosti 212 m² trvalý travní porost. Paní C_M doložila přehled svých příjmů za posledních 12 měsíců, kdy její průměrný měsíční příjem činil 20 800 Kč. S ohledem na jednu vyživovanou osobu činila výše zabavitelné částky paní C_M částku 9 969 Kč, kdy minimální výše splátky pro povolení oddlužení byla 2 259 Kč.

Insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení byl doručen soudu, který s ohledem na splnění formálních i věcných náležitostí, povolil oddlužení dlužnice. Ustanovil insolvenčního správce, kterému uložil, aby ve lhůtě 30 dnů po uplynutí 2měsíční lhůty k přihlášení pohledávek věřitelů podal soudu zprávu o přezkumu, jehož termín správce oznámí soudu a dlužníku, zprávu pro oddlužení a soupis majetkové podstaty. Pokud správce uloží dlužnici povinnost využít služby odborného sociálního poradenství, musí tento návrh zdůvodnit a uvést navrhovaný rozsah poradenství. Dále bylo správci uloženo, aby zajistil ocenění nemovitého majetku dlužnice. Té bylo uloženo, aby poskytla insolvenčnímu správci potřebnou součinnost a hradila měsíční zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů, a to od rozhodnutí o povolení oddlužení do jeho schválení. Soud mimo jiné uložil nezajištěným věřitelům, aby ve lhůtě 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku navrhli konání schůze věřitelů. Nikdo z přihlášených věřitelů ve stanovené lhůtě její konání nenavrhl.

Insolvenční správce v rámci přípravy přezkumného jednání navštívil dlužnici C_M v místě jejího bydliště. Paní C_M bydlela se svou dcerou v nájemním bytě, kde insolvenční správce nezjistil žádný hodnotnější majetek, který nebyl uveden v seznamu majetku. K uvedenému majetku (lednice, sedací souprava, televize, pračka, obývací stěna, postel a vybavení dětského pokoje) pořídil fotodokumentaci. Dlužnice na schůzce předložila přehled svých aktuálních příjmů a znalecký posudek k nemovitému majetku.

Přezkumné jednání se konalo v provozovně insolvenčního správce za účasti dlužnice. Do insolvenčního řízení se přihlásilo celkem 6 věřitelů s nezajištěnými pohledávkami v celkové výši 865 628 Kč, které správce i dlužnice uznali v plné výši. Dále se správce zabýval majetkovými poměry paní C_M, kdy její průměrný čistý příjem činil 20 800 Kč. Hodnota nemovitého majetku byla oceněna dle znaleckého posudku částkou 105 000 Kč. S ohledem na příjmy a nezajištěný majetek insolvenční správce navrhoval schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, kdy kromě věci osobní potřeby a vybavení bytu, které byly ze soupisu vyřazeny, bude zpeněžována nemovitost dlužnice. Insolvenční správce konstatoval, že dlužnice splnila podmínky pro schválení oddlužení a zaslal soudu zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení a soupis majetkové podstaty.

Na základě podkladů soud schválil oddlužení dlužnice C_M plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Soud uložil plátcům mzdy paní C_M, aby prováděl srážky ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky a zasílal je insolvenčnímu správci. V usnesení byl dále specifikován majetek, který ke dni vydání rozhodnutí náležel do majetkové podstaty a který byla dlužnice povinna vydat ke zpeněžení, a to podíl ¼ pozemku o velikosti 212 m² trvalý travní porost. Dále soud přiznal insolvenčnímu správci odměnu za přezkoumané přihlášky pohledávek ve výši 1 500 Kč a uložil mu, aby uhradil odměnu za sepsání a podání insolvenčního návrhu spojeného s návrhem povolení oddlužení podle § 390a odst. 3 IZ, ve výši 4 840 Kč a deponoval částku rovnající se výši odměny a hotových výdajů za dobu 6 měsíců.

V prvním měsíci trvání oddlužení insolvenční správce uhradil z příjmu dlužnice odměnu za přihlášky, odměnu za sepsání návrhu, nadeponoval 6násobek odměny a nákladů IS a zbylou část rozpočítal mezi věřitele. Zaměstnavatel zaslal na účet majetkové podstaty za první rok celkem 134 414 Kč. Insolvenční správce na základě usnesení soudu zpeněžoval nemovitost dlužnice, zahrnutou do majetkové podstaty. V souladu s ust. § 289 odst. 1 IZ insolvenční správce požádal soud o udělení souhlasu s prodejem mimo dražbu, a to nejvyšší nabídky, přičemž nejnižší cena byla stanovena znaleckým posudkem ve výši 105 000 Kč. Na základě žádosti vydal soud usnesení o prodeji nemovitého majetku mimo dražbu za nejvyšší kupní cenu, minimálně však za 105 000 Kč, kdy kupní cena bude uhrazena před podpisem kupní smlouvy. Soud stanovil další podmínky prodeje, a to že insolvenční správce zajistí výběr vhodné realitní kanceláře s tím, že celkové náklady zpeněžení včetně DPH nepřesáhnou 5 % prodejní ceny a prodej nemovitosti bude zveřejněn minimálně na 3 realitních serverech. Nemovitost byla zpeněžena za kupní cenu 105 000 Kč, náklady na prodej představující provizi realitní kanceláře činily 5 %, tedy 5 250 Kč a odměna insolvenčního správce z výtěžku zpeněžení určeného nezajištěným věřitelům činila 24 938 Kč. Realitní kancelář v souladu s uzavřenou smlouvou převedla na účet majetkové podstaty výtěžek zpeněžení po odečtení sjednané odměny. Insolvenční správce předložil soudu zprávu o zpeněžení nemovitého majetku, zahrnutého do soupisu majetkové podstaty. Na základě návrhu insolvenčního správce soud schválil výši nákladů vynaložených na zpeněžení a odměnu IS z výtěžku zpeněžení a uložil správci rozvrhnout zbývající část ve výši 74 812 Kč mezi nezajištěné věřitele. Insolvenční správce tak učinil dvanáctý měsíc trvání oddlužení. Za první rok bylo věřitelům uhrazeno celkem 186 686 Kč. V druhém roce zaslal plátcům příjmů 121 439 Kč, na odměně bylo uhrazeno 12 312 Kč (správce se stal plátcem DPH v sedmáctém měsíci) a věřitelům bylo uhrazeno

107 993 Kč. Za 36 měsíců trvání oddlužení činily celkové příjmy do majetkové podstaty celkem 484 188 Kč a věřitelům bylo vyplaceno 410 196 Kč, tedy 47,39 %. Během čtvrtého roku zaslal plátcce příjmu částku 139 664 Kč, na odměně bylo uhrazeno 13 068 Kč a věřitelům bylo vyplaceno 126 596 Kč. Za posledních 12 měsíců zaslal zaměstnavatel zabavitelnou část z příjmu dlužnice ve výši 151 649 Kč, z této částky bylo věřitelům uhrazeno 145 115 Kč. Přehled o příjmech a plnění jednotlivým věřitelům je uveden v tabulce 39 až 43 v příloze 1. Následující tabulka 44 zobrazuje přehled příjmů (srážky ze mzdy a výtěžek zpeněžení), vyplacené odměny a výše uspokojených pohledávek během pěti let trvání oddlužení.

Tabulka 44 Přehled příjmů a plnění věřitelům paní C_M v průběhu 60 měsíců

	příjmy celkem	odměna a náklady IS	uspokojení věřitelů	uspokojení věřitelů v %
12. měsíc	234 164 Kč	35 738 Kč	186 686 Kč	21,57
24. měsíc	355 603 Kč	48 050 Kč	294 679 Kč	34,04
36. měsíc	484 188 Kč	61 118 Kč	410 196 Kč	47,39
48. měsíc	623 852 Kč	74 186 Kč	536 792 Kč	62
60. měsíc	775 501 Kč	87 254 Kč	681 907 Kč	78,78

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Za 5 let dlužnice svým věřitelům uhradila 681 907 Kč, tedy 78,78 % zjištěných pohledávek a na odměně a nákladech IS bylo v rámci splátkového kalendáře uhrazeno 62 316 Kč a odměna ze zpeněžení majetkové podstaty činila 24 938 Kč. Dlužnice řádně plnila podmínky schváleného oddlužení a správce zaslal soudu zprávu o splnění oddlužení. Insolvenční soud vydal usnesení, kterým vzal na vědomí splnění oddlužení paní C_M a osvobodil ji od placení pohledávek, které nebyly v insolvenčním řízení uspokojeny. Dále schválil odměnu a náklady insolvenčního správce v celkové výši 62 316 Kč, odměnu ze zpeněžení ve výši 24 938 Kč, odměnu za období od povolení oddlužení do jeho schválení ve výši 3 600 Kč a odměnu za přezkoumané přihlášky ve výši 1 500 Kč a současně jej zprostil funkce.

Srovnání reálného a modelového řízení

Dlužnice C_R ve svém návrhu na povolení uvedla přehled svých závazků včetně uvedení jejich výše a popsala okolnosti, které vedly k jejímu úpadku. Dále doložila přehled svých příjmů za uplynulé 3 roky a očekávané příjmy, z kterých bude schopna uhradit svým věřitelům alespoň 30 % přihlášených pohledávek. Svůj návrh spolu s přílohami zaslala soudu sama poštou. Za dlužnici C_M podal návrh advokát, který prokázal úpadek dlužnice dvěma závazky, uvedl kompletní seznam majetku dlužnice a doložil, že je ze svých příjmů schopna uhradit minimální výši splátky potřebnou pro povolení oddlužení. Za zpracování a podání návrhu advokát vyúčtoval odměnu dle § 390a IZ, ve výši 4 840 Kč.

V obou insolvenčních řízeních byly splněny podmínky pro povolení oddlužení. Na základě toho insolvenční soud zjistil úpadek a povolil řešení úpadku dlužnice C_R i C_M oddlužením. U dlužnice C_R soud jmenoval insolvenčního správce, dlužnici uložil, aby mu hradila zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce, a to v celkové výši 900 Kč měsíčně až do doby rozhodnutí o schválení oddlužení. Věřitelé dlužnice byli vyzváni k podání svých přihlášek, a to ve lhůtě 30 dnů od zveřejnění usnesení. Soud dále nařídil přezkumné jednání a schůzi věřitelů. Věřitelům dlužnice C_M soud uložil, aby přihlásili své pohledávky nejpozději do 2 měsíců ode dne zveřejnění usnesení a insolvenčnímu správci, aby pak nejpozději do 30 dnů po skončení této lhůty předložil soudu zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení a soupis majetkové podstaty, které sestaví na základě vlastní dohledací činnosti a osobního přezkumného jednání s dlužnicí. O termíny konání přezkumného jednání informuje soud a dlužnici. Věřitele, měli možnost, aby do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení navrhli konání schůze věřitelů, žádný z nich tak však neučinil.

Insolvenční správce v řízení paní C_R zaslal podklady pro přezkumné jednání. Jednalo se o zprávu o dosavadní činnosti, kde byl proveden výpočet uspokojení s ohledem na majetkové poměry dlužnice, dále pak soupis majetkové podstaty a kompletní seznam přihlášených pohledávek. Na přezkumném jednání správce i dlužnice shodně uznali všechny přihlášené pohledávky. Věřitelé prostřednictvím insolvenčního soudu (schůze věřitelů se nezúčastnil žádný z přihlášených věřitelů) rozhodovali mezi variantou oddlužením zpeněžením majetkové podstaty nebo plněním splátkového kalendáře. Porovnáním míry plnění vyznělo jednoznačně ve prospěch splátkového kalendáře, když předpokládaná částka při zpeněžení majetkové podstaty určená pro nezajištěné věřitele činila 74 812 Kč, zatímco plněním splátkového kalendáře by bylo uhrazeno 544 140 Kč. Soud schválil oddlužení plněním splátkového kalendáře. Plátcí mzdy bylo uloženo, aby zasílal správci zabavitelné příjmy dlužnice, kdy z těchto příjmů nejprve uhradí svou odměnu a náklady a následně vyplatí nezajištěným věřitelům finanční prostředky v poměru jejich uspokojování.

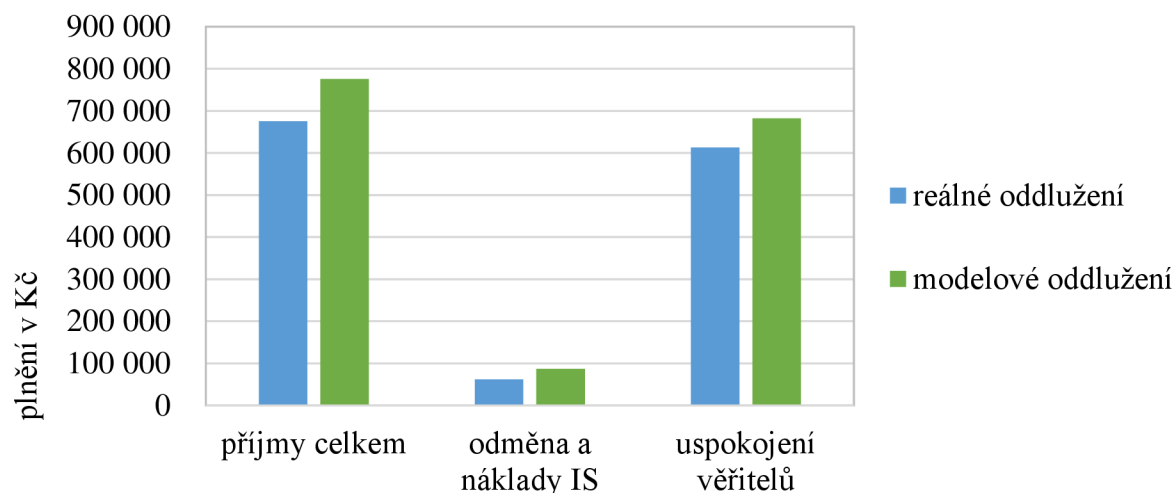
Přezkumné jednání paní C_M proběhlo v provozovně insolvenčního správce, byly zjištěny všechny přihlášené pohledávky, kdy žádnou z nich nepopřel správce ani dlužnice. S ohledem na majetek dlužnice, IS vyřadil ze zpeněžení běžné vybavení domácnosti. Předmětem majetkové podstaty zůstala nemovitost dlužnice, která nesloužila k jejímu bydlení. Jednalo se o ¼ podílu na trvalém travním porostu. Následně insolvenční správce zaslal soudu zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení, soupis majetkové podstaty a seznam závazků. Soud na základě návrhu insolvenčního správce rozhodl o plnění oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, kdy dlužnici bylo uloženo vydat ke zpeněžení nemovitý majetek – podíl ¼ pozemku o velikosti 212 m² trvalý travní porost. Zaměstnavateli bylo uloženo, aby po dobu 5 let nebo do úplného uhrazení pohledávek věřitelů zasílal insolvenčnímu správci zabavitelné částky z příjmu dlužnice. Dále bylo v usnesení stanoveno pořadí uspokojení pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavené. Nejprve byla uhrazena odměna insolvenčního správce za přezkoumané přihlášky a poté odměna za podání návrhu na povolení oddlužení. Insolvenčnímu správci bylo dále uloženo, aby deponoval finanční prostředky rovnající se 6násobku výše odměny a nákladů IS.

Za 5 let zaslal zaměstnavatel paní C_R celkem 675 751 Kč. Z těchto příjmů byla uhrazena odměna a náklady IS ve výši 62 316 Kč a věřitelům bylo vyplaceno 613 435 Kč, tedy 70,87 % z celkového počtu zjištěných pohledávek. Dlužnice uhradila zálohu na odměnu a náklady IS, za období od povolení oddlužení do jeho schválení, v celkové výši 2 700 Kč.

Zaměstnavatel dlužnice C_M zaslal z příjmu dlužnice na účet majetkové podstaty za 60 měsíců trvání oddlužení celkem 675 751 Kč. Z této částky byla nejprve uhrazena odměna za přezkoumané přihlášky ve výši 1 500 Kč a odměna za podání návrhu na povolení oddlužení ve výši 4 840 Kč. Celková výše odměny a nákladů IS, v rámci plnění splátkového kalendáře, za trvání oddlužení činila 62 316 Kč. Věřitelům bylo vyplaceno ze zabavitelných příjmů dlužnice 607 095 Kč. V průběhu oddlužení byl zpeněžen nemovitý majetek dlužnice, a to prodejem mimo dražbu. Minimální cena byla stanovena znaleckým posudkem na 105 000 Kč. Výběrového řízení se zúčastnili tři zájemci. Vzhledem k tomu, že pouze v jednom případě byla splněna podmínka minimální ceny, byla prodána zájemci, který nabídl cenu odpovídající znaleckému posudku. Nemovitost byla zpeněžena za 105 000 Kč. Odměna realitní kanceláře byla sjednána ve výši 5 % z kupní ceny včetně DPH. Náklady na zpeněžení tedy činily 5 250 Kč. Realitní kancelář zaslala výtěžek zpeněžení po odečtení této odměny ve výši 99 750 Kč. Insolvenční správce dále vyúčtoval odměnu ze zpeněžení ve výši 24 938 Kč, tedy 25 % z výtěžku zpeněžení určeného nezajištěným věřitelům. Mezi nezajištěné věřitele byla rozvržena částka 74 812 Kč. Celkem bylo věřitelům vyplaceno 681 907 Kč, tedy 78,78 % z celkové výše zjištěných pohledávek. Dlužnice uhradila za období od povolení oddlužení do jeho schválení, tedy za 4 měsíce, celkem 3 600 Kč.

V následujícím grafu 13 jsou zobrazeny zabavitelné příjmy dlužnice C_R , a to za 5 let trvání oddlužení a zabavitelné příjmy dlužnice C_M včetně příjmů z výtěžku zpeněžení po odečtení nákladů na zpeněžení. Graf dále zachycuje uhrazenou odměnu, modelového oddlužení včetně odměny ze zpeněžení, a výši uspokojených pohledávek v reálném i modelovém oddlužení.

Graf č. 13 Průběh reálného a modelového oddlužení dlužníků C_R a C_M

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Z porovnání průběhu obou řízení vyplývá, že v části oddlužení plněním splátkového kalendáře je téměř identický. Jak je patrné z grafu 13, celkové příjmy u modelového oddlužení byly navýšeny o výtěžek zpeněžení. Obdobně je tomu tak i u výše odměny IS, která v případě reálného oddlužení byla ve výši 62 316 Kč a u modelového oddlužení byla navýšena o 24 938 Kč, tedy o odměnu ze zpeněžení. V reálném oddlužení byly pohledávky nezajištěných věřitelů za 60 měsíců uspokojeni ve výši 70,87 % u modelového oddlužení o 7,91 procentních bodů více.

3.3.4 Dlužnice s nedostatečnými příjmy pro schválení oddlužení

V říjnu 2014 byl Krajskému soudu doručen insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení paní D_R , ve kterém žádala soud o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře. Paní D_R v návrhu uvedla, že je rozvedená a má jednu vyživovací povinnost k nezletilému synovi. K majetku uvedla, že vlastní pouze věci osobní potřeby a běžné vybavení bytu. Paní D_R sdělila, že má 6 peněžitých závazků v celkové výši 1 633 321 Kč. Finanční potíže vznikly v době trvání manželství, kdy došlo k neúměrnému navýšení dluhů a manželé je nebyli schopni dále řešit. Paní D_R v době podání návrhu pobírala mzdu v průměrné výši 14 527 Kč. Zabavitelná srážka z takového příjmu činila 4 526 Kč. S takovými příjmy by paní D_R po úhradě odměny a nákladů IS, svým věřitelům za 5 let trvání oddlužení uhradila 13 % předpokládaných pohledávek. Jelikož její příjmy nestačily na úhradu alespoň 30 %, uzavřela darovací smlouvu se svou maminkou na 5 000 Kč. S takovými příjmy očekávaná míra uspokojení věřitelů činila 30,9 %. Paní D_R tak splnila podmínky pro povolení oddlužení a Krajský soud vydal v říjnu 2014 usnesení, kde byl zjištěn úpadek dlužnice a povoleno jeho řešení oddlužením. Současně byl jmenován insolvenční správce a věřitelé dlužnice byli vyzváni, aby ve lhůtě 30 dní přihlásili své pohledávky. Termín přezkumného jednání byl nařizen na prosinec 2014. Paní D_R bylo uloženo, aby do doby schválení oddlužení hradila měsíčně zálohu na odměnu a náklady IS v celkové výši 900 Kč.

Insolvenční správce při přípravě podkladů k přezkumnému jednání nedohledal žádný majetek, který by mohl být v rámci řízení zpeněžován. Dlužnice nevlastnila žádné cenné papíry ani pohledávky. Dle sdělení registru vozidel, byla dlužnice vlastníkem motorového vozidla, které bylo v roce 2011 trvale vyřazeno z provozu. Dle katastru nemovitostí nevlastnila žádný nemovitý majetek. Do insolvenčního řízení se ve stanovené lhůtě přihlásilo celkem 5 věřitelů s 6 pohledávkami v celkové výši 1 539 153 Kč. Na přezkumném jednání, které se konalo v prosinci 2014, byly všechny přihlášené pohledávky přezkoumány a zjištěny v plné výši, kdy je správce i dlužnice shodně uznali. Krajský soud rozhodl o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře, kdy svolanou schůzi věřitelů, na které měli věřitelé hlasovat o způsobu oddlužení, se žádný nedostavil. S ohledem na majetkové poměry dlužnice je způsob řešení oddlužení plněním splátkového kalendáře výhodnější než zpeněžení majetkové podstaty. Průměrný měsíční příjem činil 14 527 Kč, zabavitelná částka činila 4 526 Kč. Dlužnice měla dále uzavřenou darovací smlouvu na 5 000 Kč. Po odečtení odměny a nákladů IS by pro věřitele zbyla částka 8 626 Kč, s takovými příjmy by svým věřitelům uhradila 32 %. Při zpeněžení majetkové podstaty by nebyly uspokojeny žádné pohledávky věřitelů. Dlužnici bylo usnesením o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře uloženo, aby k 15. březnu a k 15. září kalendářního roku předkládala přehledy svých příjmů, hlásila veškeré změny, jako změnu bydliště, plátce mzdy nebo jiného příjmu a pravidelně zasílala insolvenčnímu správci mimořádné příjmy získané z darovací smlouvy.

První splátka byla uhrazena v lednu 2015 a za prvních 12 měsíců plátce příjmu zaslal 30 929 Kč a dlužnice zaslala mimořádný příjem z darovací smlouvy v celkové výši 60 000 Kč. Na odměně a nákladech insolvenčního správce bylo uhrazeno 10 800 Kč a věřitelům bylo vyplaceno celkem 80 129 Kč, což představuje 5,21 %. Během druhého roku zaslal zaměstnavatel na účet majetkové podstaty celkem 53 020 Kč a příjem z darovací smlouvy činil 60 000 Kč. Věřitelům bylo během tohoto roku uhrazeno 100 330 Kč. Za 36 měsíců trvání oddlužení bylo pak věřitelům vyplaceno celkem 276 407 Kč, což představovalo 17,96 %. V prosinci 2017 insolvenční správce na základě novely zákona začal deponovat 6násobek výše odměny a nákladů IS. Ve čtvrtém roce činily celkové příjmy do majetkové podstaty 140 071 Kč a věřitelům bylo uhrazeno 126 752 Kč. V posledním roce oddlužení zaslal zaměstnavatel 118 723 Kč a dlužnice 60 000 Kč jako mimořádný příjem z daru. Věřitelům bylo v tomto roce uhrazeno 172 189 Kč. Podrobný rozpis příjmů a plateb jednotlivým věřitelům za 60 měsíců oddlužení je uveden v tabulce 45 až 49 v příloze 1. V následující tabulce 50 je přehled zabavitelných příjmů dlužnice včetně mimořádných příjmů z darovací smlouvy, přehled uhrazené odměny a nákladů IS v jednotlivých obdobích a v neposlední řadě přehled zasláných plateb nezajištěným věřitelům.

Tabulka 50 Přehled příjmů a plnění věřitelům paní D_R v průběhu 60 měsíců

	postižitelná mzda	mimořádný příjem – dar	příjmy celkem	odměna a náklady IS	uspokojení věřitelů	uspokojení věřitelů v %
12. měsíc	30 929 Kč	60 000 Kč	90 929 Kč	10 800 Kč	80 129 Kč	5,21
24. měsíc	83 949 Kč	120 000 Kč	203 949 Kč	23 490 Kč	180 459 Kč	11,72
36. měsíc	139 248 Kč	180 000 Kč	319 248 Kč	36 558 Kč	276 407 Kč	17,96
48. měsíc	219 319 Kč	240 000 Kč	459 319 Kč	49 626 Kč	403 159 Kč	26,19
60. měsíc	338 042 Kč	300 000 Kč	638 042 Kč	62 694 Kč	575 348 Kč	37,38

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Jak je uvedeno v tabulce 50, za 60 měsíců trvání oddlužení zaslal zaměstnavatel ze mzdy dlužnice celkem 338 042 Kč. Paní D_R zaslala mimořádný příjem z darovací smlouvy v celkové výši 300 000 Kč. Celkové příjmy do majetkové podstaty činily 638 042 Kč. Na odměně a nákladech insolvenčního správce bylo uhrazeno 62 694 Kč a věřitelům byla splacena částka 575 348 Kč, což představuje 37,38 % z celkové výše přihlášených pohledávek. S ohledem na výši plnění a toho, že paní D_R plnila podmínky schváleného způsobu oddlužení, zejména pak pravidelně a včas odevzdávala mimořádný příjem z darovací smlouvy, navrhl insolvenční správce ve své zprávě o splnění oddlužení přiznání osvobození od placení zbytku pohledávek. Krajský soud ve svém usnesení z ledna 2020 vzal na vědomí splnění oddlužení, schválil odměnu a náklady insolvenčního správce za každý započatý kalendářní měsíc od rozhodnutí o povolení oddlužení do skončení plnění splátkového kalendáře, tedy za 63 měsíců v celkové výši 65 394 Kč, kdy správce byl od března 2016 plátcem DPH. Součástí usnesení bylo zproštění funkce správce po skončení řízení a osvobození dlužnice od placení dosud neuspokojených pohledávek.

Modelový průběh dle novely č. 31/2019 Sb.

Paní D_M oslovila ke zpracování insolvenčního návrhu spojeného s návrhem na povolení oddlužení akreditovanou společností, která tyto služby poskytuje bezplatně. Návrh byl zaslán prostřednictvím datové schránky společně s přílohami. Paní D_M v návrhu doložila dva závazky a uvedla důvody, které vedly k úpadku. Doložila přehled svých příjmů, kdy průměrný měsíční příjem činil 14 527 Kč. Zabavitelná částka z takového příjmu při započítání jedné vyživované osoby činila 4 526 Kč. S takovým příjmem dlužnice splnila podmínku minimální splátky pro oddlužení, která v tomto případě činila 2 209 Kč (když dlužnice uvedla, že má celkem 6 závazků).

Insolvenční soud na základě splnění podmínek povolil oddlužení a ustanovil dlužnici insolvenčního správce. Správci bylo uloženo, aby informoval soud o termínu konání přezkumného jednání a uložil mu, aby nejpozději 30 dnů po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek věřitelů podal soudu zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení a soupis majetkové podstaty. Věřitelé byli vyzváni, aby ve lhůtě 2 měsíců ode dne zveřejnění usnesení, přihlásili své pohledávky. Insolvenční správce může navrhnout dlužnici povinnost využít služby odborného sociálního poradenství, musí však tento návrh zdůvodnit a uvést navrhovaný rozsah poradenství. Dlužnici bylo uloženo, aby hradila měsíční zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů, a to od rozhodnutí o povolení oddlužení do jeho schválení. Nezajištěným věřitelům bylo dále uloženo, aby ve lhůtě 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení navrhli konání schůze věřitelů. To se ve stanovené lhůtě nestalo.

Při přípravě přezkumného jednání navštívil správce místo bydliště dlužnice, kde nezjistil žádný majetek, který by měl být v oddlužení zpeněžován. Z doložených zabavitelných příjmů vyplynulo, že dlužnice splňuje podmínku minimální splátky. Na přezkumném jednání, které se konalo v provozovně správce, dlužnice i správce shodně uznali všechny přihlášené pohledávky, kdy se do insolvenčního řízení přihlásilo 5 věřitelů s 6 pohledávkami v celkové výši 1 539 153 Kč. Správce dále poučil dlužnici o povinnostech a dalším postupu řízení. Na základě splnění podmínek pro schválení oddlužení navrhl soudu, prostřednictvím zprávy o přezkumu a zprávy pro oddlužení, aby schválil oddlužení dlužnice plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Spolu s těmito podklady zaslal soupis majetkové podstaty a seznam přihlášených pohledávek včetně přezkumných listů.

Insolvenční soud schválil oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Paní D_M bylo uloženo, aby po dobu trvání oddlužení odevzdávala ze svého příjmu srážky ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky, minimálně však ve výši 2 209 Kč. Z této částky insolvenční

správce uhradí odměnu za přezkoumané přihlášky ve výši 1 500 Kč a nadeponuje zálohu na odměnu a náklady IS za 6 měsíců. Dlužníci bylo dále uloženo, aby zaslala přehledy svých příjmů vždy zpětně za 6 měsíců a hlásila všechny změny. Zaměstnavatel byl vyzván, aby zasilal ze mzdy dlužnice zabavitelné srážky k rukám insolvenčního správce, který je rozvrhne mezi nezajištěné věřitele dle distribučního schématu uvedeného ve zprávě o přezkumu.

Zaměstnavatel dlužnice zaslal v prvním roce 30 929 Kč, z této částky insolvenční správce uhradil odměnu za přezkoumané přihlášky ve výši 1 500 Kč, odměnu za 12 měsíců trvání oddlužení ve výši 9 900 Kč, nadeponoval 6násobek výše odměny a nákladů IS ve výši 6 534 Kč a věřitelům bylo vyplaceno 14 129 Kč. Během druhého roku činily příjmy do majetkové podstaty celkem 53 020 Kč, na odměně a nákladech IS bylo uhrazeno 13 590 Kč, kdy správce se stal 16. měsíc plátcem DPH. Současně byla provedena deponace DPH k již nadeponované odměně. Věřitelům bylo vyplaceno 38 296 Kč. Za 36 měsíců činily celkové příjmy do majetkové podstaty 139 248 Kč, na odměně bylo uhrazeno 36 558 Kč a věřitelům bylo uhrazeno 94 656 Kč, tedy 6,15 % zjištěných pohledávek. Během posledního roku trvání oddlužení zaslal zaměstnavatel 118 723 Kč, insolvenčnímu správci na odměnu a náklady bylo vyplaceno 6 534 Kč a věřitelům 112 189 Kč. Podrobný přehled o příjmech, odměně IS a plnění jednotlivým věřitelům za 5 let oddlužení je uveden v tabulce 51 až 55 v příloze 1. V tabulce 56 je uveden přehled zabavitelných příjmů dlužnice D_M, přehled o vyplacené odměně a o výši uspokojených pohledávek během 5 let trvání oddlužení.

Tabulka 56 Přehled příjmů a plnění věřitelům paní D_M v průběhu 60 měsíců

	postižitelná mzda	odměna a náklady IS	uspokojení věřitelů	uspokojení věřitelů v %
12. měsíc	30 929 Kč	9 900 Kč	14 129 Kč	0,92
24. měsíc	83 949 Kč	23 490 Kč	52 425 Kč	3,41
36. měsíc	139 248 Kč	36 558 Kč	94 656 Kč	6,15
48. měsíc	219 319 Kč	49 626 Kč	161 659 Kč	10,50
60. měsíc	338 042 Kč	62 694 Kč	273 848 Kč	17,79

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Jak je uvedeno v tabulce 56, dlužnice D_M zaslala ze svých příjmů za 5 let schváleného oddlužení celkem 338 042 Kč. Na odměně bylo vyplaceno insolvenčnímu správci 62 694 Kč. Věřitelům bylo vyplaceno celkem 273 848 Kč, tedy 17,79 %. Insolvenční správce předložil zprávu soudu o splnění oddlužení. Dle ust. § 412a odst. 1 písm. c) rozhodne soud o splnění oddlužení, pokud nebylo oddlužení zrušeno a současně dlužník neporušil svou povinnost vynaložit veškeré úsilí, které po něm bylo možno spravedlivě požadovat k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů, má se za to, že tuto povinnost neporušil, jestliže v této době splatil nezajištěným věřitelům alespoň 30 % jejich pohledávek. Vzhledem k tomu, že dlužnice svým věřitelům uhradila pouze 17,79 % přihlášených pohledávek, insolvenční soud v součinnosti se správcem prověřil snahu dlužníka o co nejvyšší uspokojení pohledávek věřitelů. Z průběhu oddlužení a ze zprávy insolvenčního správce vyplynulo, že dlužnice po celou dobu oddlužení usilovala o navyšování svých příjmů, když v prvním roce činily celkové příjmy do majetkové podstaty 30 929 Kč, v druhém roce 53 020 Kč, ve třetím 55 299 Kč, ve čtvrtém roce pak 80 071 Kč a poslední rok oddlužení 118 723 Kč, což je téměř 4násobek příjmů v prvním roce.

Insolvenční soud vydal usnesení, kterým vzal na vědomí splnění oddlužení paní D_M a osvobodil jí od placení pohledávek, které nebyly v insolvenčním řízení uspokojeny. Dále schválil odměnu a náklady insolvenčního správce v celkové výši 62 694 Kč, odměnu za období od povolení oddlužení do jeho schválení ve výši 3 600 Kč, odměnu za přezkoumané přihlášky ve výši 1 500 Kč a současně jej zprostil funkce.

Srovnání reálného a modelového řízení

Dlužnice D_R si podala návrh na povolení sama. V návrhu uvedla všechny své závazky a jejich celkovou předpokládanou výši. Se svými zabavitelnými příjmy nesplňovala podmínku uhradit minimálně 30 % pohledávek nezajištěných věřitelů. Uzavřela proto darovací smlouvu na částku 5 000 Kč. V návrhu dále doložila přehled svých příjmů za uplynulé 3 roky. Dlužnice D_M si nechala zpracovat svůj návrh u akreditované společnosti bezplatně. V návrhu uvedla výši příjmů za posledních 12 měsíců, kdy se svými příjmy splňovala podmínku minimální splátky. Akreditovaná společnost na základě plné moci zaslala návrh spolu s přílohami soudu prostřednictvím datové schránky.

V obou insolvenčních řízeních byly splněny podmínky pro povolení oddlužení. Dlužnice D_R však byla nucena k jejich splnění zajistit mimořádný příjem ve výši 5 000 Kč měsíčně. Insolvenční soud tedy zjistil úpadek a povolil řešení úpadku oddlužením. V usnesení o povolení oddlužení paní D_R byl jmenován insolvenční správce, věřitelé byli vyzváni k přihlášení svých pohledávek, a to ve lhůtě 30 dnů od zveřejnění tohoto usnesení a dlužnici bylo uloženo, aby poskytla insolvenčnímu správci součinnost a hradila mu měsíční zálohu na odměnu a náklady. Dále bylo nařízeno přezkumné jednání a schůze věřitelů. U dlužnice D_M byl insolvenční správce vyzván k předložení zprávy o přezkumu, zprávy pro oddlužení a soupisu majetkové podstaty. Tyto podklady zpracuje na základě vlastní dohledací činnosti a osobního přezkumného jednání s dlužnicí a předloží je soudu nejpozději 30 dnů po skončení lhůty pro podání přihlášek věřitelů, která činila 2 měsíce. Dlužnici D_M bylo mimo jiné uloženo, aby měsíčně hradila insolvenčnímu správci zálohu na odměnu a hotové výdaje ve výši 900 Kč měsíčně, a to od povolení oddlužení do jeho schválení. Věřitelé byli vyzváni, aby navrhli termín konání schůze věřitelů nejpozději do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení, žádný z nich tak však neučinil.

Insolvenční správce přezkoumal přihlášené pohledávky a prověřil majetkové poměry dlužnice D_R a na základě zjištěných informací zaslal soudu podklady pro přezkumné jednání, a to zprávu o dosavadní činnosti, soupis majetkové podstaty a seznam přihlášených pohledávek včetně přezkumných listů. Na přezkumném jednání, které se konalo u soudu byly zjištěny všechny přihlášené pohledávky. Schůze věřitelů se nikdo nezúčastnil. Soud rozhodl o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře. V tomto usnesení bylo dlužnici uloženo, aby každý měsíc zaslala insolvenčnímu správci mimořádný příjem z darovací smlouvy ve výši 5 000 Kč a aby předkládala přehled svých příjmů, a to vždy k 15. březnu a 15. září. Zaměstnavatel byl vyzván, aby z příjmu dlužnice zaslal k rukám insolvenčního správce zabavitelnou část. Správci bylo uloženo, aby každých 6 měsíců zaslal zprávu o plnění oddlužení dlužnice.

V případě dlužnice D_M se přezkumné jednání konalo v provozovně insolvenčního správce, kdy všechny přihlášené pohledávky shodně uznal správce i dlužnice. Dlužnice splnila podmínku minimální splátky a správce proto v podkladech z přezkumného jednání navrhl oddlužení dlužnice plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, přičemž dlužnice nevladnila žádný majetek, který by byl v oddlužení zpeněžován. Insolvenční správce zaslal soudu zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení, soupis majetkové podstaty a seznam závazků. Schůzi věřitelů žádný z přihlášených věřitelů nenavrhl a námitky ke zprávě pro oddlužení nebyly soudu ve stanovené lhůtě doručeny. Soud na základě doručených dokladů rozhodl o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. V usnesení bylo plátcí příjmu uloženo, aby zaslal insolvenčnímu správci zabavitelné příjmy dlužnice D_M . Té soud nařídil, aby mimo jiné zaslala pravidelně přehled svých příjmů, a to každých 6 měsíců trvání oddlužení. Správci byla přiznána odměna za přihlášky a byl vyzván, aby každých 12 měsíců zaslal zprávu o průběhu oddlužení.

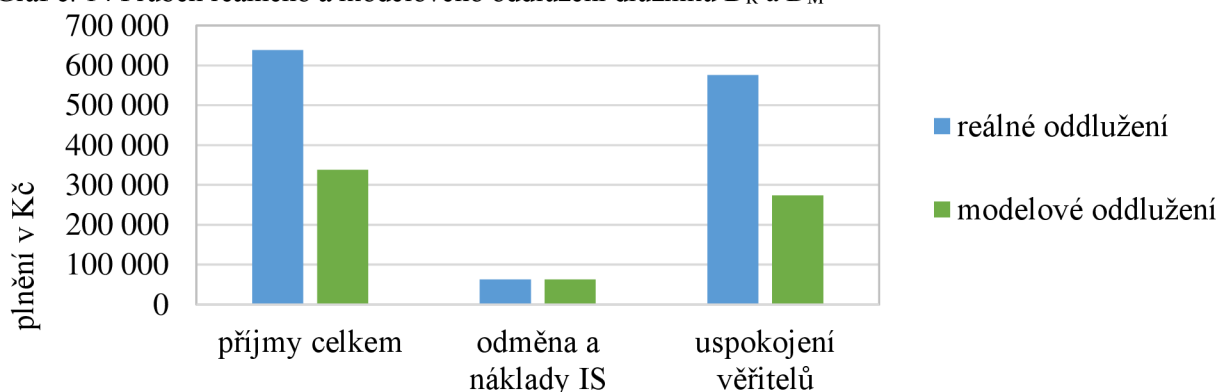
Plátce příjmu paní D_R zaslal za 5 let trvání oddlužení celkem 338 042 Kč. Dlužnice zaslala mimořádný příjem z darovací smlouvy v celkové výši 300 000 Kč. Celkové příjmy do majetkové

podstaty činily 638 042 Kč. Z těchto příjmů byla uhrazena odměna a náklady IS ve výši 62 694 Kč a věřitelům bylo vyplaceno 575 348 Kč, tedy 37,38 % z celkového počtu zjištěných pohledávek. Dlužnice uhradila zálohu na odměnu a náklady IS, za období od povolení oddlužení do jeho schválení, v celkové výši 2 700 Kč.

Zaměstnavatel dlužnice D_M zaslal na účet majetkové podstaty za 60 měsíců trvání oddlužení celkem 338 042 Kč. Odměna a náklady insolvenčního správce za dobu trvání schváleného oddlužení činila 62 694 Kč, odměna za přezkoumané přihlášky pak 1 500 Kč. Věřitelům bylo uhrazeno 273 848 Kč, tedy 17,79 %.

V grafu 14 jsou uvedeny příjmy do majetkové podstaty v reálném a modelovém insolvenčním řízení, uhrazená výše odměny a nákladů IS a v neposlední řadě výše uspokojených pohledávek věřitelů v obou řízeních.

Graf č. 14 Průběh reálného a modelového oddlužení dlužníků D_R a D_M

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Jak je uvedeno v grafu 14 příjmy do majetkové podstaty dlužnice D_R byly o 300 000 Kč vyšší než u dlužnice D_M . Na odměně a nákladech IS byla za 5 let trvání oddlužení uhrazena stejná částka, tedy 62 694 Kč, kdy v případě dlužnice D_M správci dále naležela odměna za přezkoumané přihlášky ve výši 1 500 Kč. V obou řízeních soud schválil splnění oddlužení. V případě dlužnice D_R to bylo na základě úhrady více než 30 %, konkrétně pak 37,38 % pohledávek nezajištěných věřitelů. Dlužnici D_M stačilo k získání prominutí zbývající části dluhů uhradit 17,79 %, při současném prokázání její snahy uspokojit věřitele v nejvyšší možné míře. Dlužnice D_M se snažila a byla za to novelou insolvenčního zákona odměněna – zaplatila nezajištěným věřitelům o 300 000 Kč méně než dlužnice D_R .

3.3.5 Dlužník s nízkými závazky

Pan E_R si podal v březnu 2015 insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení, který si nechal za částku 6 500 Kč zpracovat u společnosti nabízející služby spojené s osobním bankrotem. V návrhu uvedl, že je ženatý a má vyživovací povinnost k jednomu dítěti, kdy všechny jeho závazky vůči věřitelům vznikly před manželstvím. V době, kdy si žádal o insolvenční řízení byl zaměstnaný a pobíral průměrný měsíční příjem ve výši 11 848 Kč. Pan E_R dále uvedl, že má tři peněžité závazky ve výši 132 643 Kč. Největší část závazků vznikla ze smlouvy o refinancování. Pan E_R se dostal do problémů v době, kdy byl dlouhodobě nezaměstnaný a nemohl splácet své závazky. Návrh na oddlužení podal především proto, že založil rodinu a chtěl svou situaci vyřešit. Zabavitelná část z jeho příjmu, při započítání dvou vyživovaných osob, činila 1 780 Kč. Po odečtení odměny a nákladů IS ve výši 1 089 Kč by pro věřitele zbyla částka 691 Kč. Za 60 měsíců trvání schváleného oddlužení by svým věřitelům uhradil 41 460 Kč, tedy 31,25 % očekávaných pohledávek. Dlužník řádně doložil všechny nutné přílohy k podanému návrhu a soud proto v dubnu 2015 vydal usnesení o povolení oddlužení dlužníka.

Soud ustanovil insolvenčního správce a uložil dlužníku, aby mu hradil zálohu na odměnu a hotové výdaje, v celkové výši 1 089 Kč (IS byl plátcem DPH), a to počínaje měsícem, ve kterém bylo vydáno toto usnesení do doby schválení oddlužení. Insolvenčnímu správci bylo uloženo, aby prověřil majetkové a příjmové poměry dlužníka a nejpozději společně se seznamem přihlášených pohledávek o nich podal soudu písemnou zprávu společně se zprávou o své dosavadní činnosti a soupisem majetkové podstaty. Přezkumné jednání bylo nařizováno na červen 2015.

Insolvenční správce v rámci dohledací činnosti nezjistil žádný hodnotnější majetek. Dlužník vlastnil pouze věci osobní potřeby a mobilní telefon. V době povolení oddlužení bydlel v pronajatém plně vybaveném bytě. V registru vozidel nebyl veden jako vlastník ani jako provozovatel motorového vozidla. V katastru nemovitostí neměl evidovaná žádná vlastnická práva. Zaměstnavatel uvedl, že průměrný měsíční příjem dlužníka za posledních 6 měsíců činil 11 826 Kč, pracovní smlouva byla uzavřena na dobu určitou, s příslibem jejího prodloužení. Do insolvenčního řízení dlužníka se přihlásili tři věřitelé s pohledávkami ve výši 128 450 Kč. Všechny pohledávky byly přihlášeny jako nezajištěné. Insolvenční správce i dlužník shodně tyto pohledávky uznali a ty byly na přezkumném jednání zjištěny v plné výši. S ohledem na doložené příjmy dlužníka a celkovou výši pohledávek by dlužník v případě schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře uhradil svým věřitelům 40 620 Kč, což představuje 31,62 %. Soud tedy shledal, že byly splněny podmínky a vydal usnesení o schválení oddlužení dlužníka plněním splátkového kalendáře. Plátcí příjmu bylo uloženo, aby počínaje měsícem červencem 2015 zasílal zabavitelné srážky ze mzdy na účet IS. Dlužníku bylo mimo dalších povinností uloženo, aby vždy k 15. březnu a k 15. září zasílal insolvenčnímu správci a soudu přehledy svých příjmů.

Zaměstnavatel zaslal v prvním roce trvání oddlužení celkem 20 994 Kč. Z toho bylo na odměnu a náklady IS zasláno 13 068 Kč a věřitelům 7 926 Kč. V druhém roce, tedy za měsíce červenec 2016 až červen 2017, činily příjmy do majetkové podstaty celkem 22 247 Kč. Věřitelům bylo vyplaceno 9 179 Kč a insolvenčnímu správci na jeho výdaje a odměnu celkem 13 068 Kč. Po 36 měsících trvání oddlužení činily celkem zabavitelné příjmy dlužníka 65 979 Kč. Věřitelům bylo vyplaceno celkem 20 362 Kč, což je 15,85 % jejich pohledávek a správci bylo doposud uhrazeno na odměnu a náklady 39 204 Kč. V prosinci 2017 začal insolvenční správce deponovat zálohu na odměnu a náklady, tak jak mu bylo uloženo zákonem. Od července 2018 do června 2019 zaměstnavatel zaslal celkem 23 597 Kč, na odměně a nákladech IS bylo uhrazeno 13 068 Kč a věřitelům bylo vyplaceno 10 408 Kč. V posledním roce činily příjmy do majetkové podstaty 23 369 Kč, na odměně bylo uhrazeno 13 068 Kč, kdy částka ve výši 6 534 Kč byla vyplacena z deponací a věřitelům bylo zasláno 16 835 Kč. Přehled jednotlivých měsíčních plateb za 5 let trvání oddlužení je uveden v tabulce 57 až 61 v příloze 1. Následující tabulka 62 předkládá přehled zabavitelných příjmů za dobu trvání oddlužení, přehled o plnění věřitelům dlužníka v jednotlivých letech a informaci o výši hrazené odměny.

Tabulka 62 Přehled příjmů a plnění věřitelům paní ER v průběhu 60 měsíců

	příjmy celkem	odměna a náklady IS	uspokojení věřitelů	uspokojení věřitelů v %
12. měsíc	20 994 Kč	13 068 Kč	7 926 Kč	6,17
24. měsíc	43 241 Kč	26 136 Kč	17 105 Kč	13,32
36. měsíc	65 979 Kč	39 204 Kč	20 362 Kč	15,85
48. měsíc	89 576 Kč	52 272 Kč	30 770 Kč	23,95
60. měsíc	112 945 Kč	65 340 Kč	47 605 Kč	37,06

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Jak je uvedeno v tabulce 62, za 60 měsíců trvání oddlužení zaslali plátcí z příjmu dlužníka celkem 112 945 Kč, na odměně a nákladech bylo uhrazeno 65 340 Kč a věřitelům bylo zasláno 47 605 Kč, což představuje 37,06 % přihlášených pohledávek. Dlužník v rámci oddlužení plnil své povinnosti včetně té, uhradit svým věřitelům alespoň 30 % jejich pohledávek. Na základě toho insolvenční správce ve své zprávě o splnění oddlužení navrhl, aby bylo dlužníku přiznáno splnění oddlužení a byl osvobozen od hrazení neuspokojených pohledávek. Krajský soud Usnesením z července 2020 vzal na vědomí splnění podmínek oddlužení a osvobodil dlužníka od placení pohledávek věřitelů, kteří se do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tuto povinnost měli. Schválil odměnu a náklady insolvenčního správce v celkové výši 68 607 Kč (za období od povolení oddlužení do jeho schválení ve výši 3 267 Kč a za dobu trvání schváleného oddlužení ve výši 65 340 Kč).

Modelový průběh dle novely č. 31/2019 Sb.

Pan E_M podal svůj insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení prostřednictvím advokáta. V návrhu uvedl, že má tři peněžité závazky a dva závazky doložil smlouvou a vykonatelným titulem. Dále doložil mimo jiné soupis majetku, kdy kromě věci osobní potřeby a mobilního telefonu nevlastnil žádný hodnotnější majetek, seznam zaměstnanců a přehled svých příjmů za posledních 12 měsíců. Průměrný měsíční příjem dlužníka E_M činil 11 848 Kč, zabavitelná částka při započítání dvou vyživovaných osob byla ve výši 1 780 Kč. S ohledem na to, že dlužník nespĺňoval podmínku minimální výše splátky, která byla v jeho případě ve výši 2 280 Kč, uzavřel darovací smlouvu na částku 600 Kč. Darovací smlouva s ověřenými podpisy byla součástí příloh návrhu. Advokát zaslal návrh spolu s přílohami datovou schránkou a přihlásil si odměnu za sepsání a podání návrhu ve výši 4 840 Kč.

Soud po posouzení návrhu zjistil úpadek dlužníka povolil řešení úpadku oddlužením. Soud jmenoval insolvenčního správce a uložil dlužníku, aby mu do schválení oddlužení hradil měsíční zálohy na odměnu a náklady IS. Věřitelé byli vyzváni, aby ve lhůtě 2 měsíců od zveřejnění rozhodnutí o povolení oddlužení přihlásili své pohledávky. Insolvenčnímu správci bylo uloženo, aby ve lhůtě 30 dnů po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek věřitelů podal soudu zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení a soupis majetkové podstaty. Pokud by správce navrhl povinnost dlužníkovi, aby využil služby odborného sociálního poradenství, musel by tento návrh zdůvodnit a uvést navrhovaný rozsah poradenství. Věřitelé byli vyzváni, aby ve lhůtě 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení navrhli konání schůze věřitelů.

Insolvenční správce při přípravě přezkumného jednání a v rámci prověřování majetkové podstaty navštívil dlužníka v místě jeho bydliště, kde nezjistil žádný majetek, který by byl v oddlužení zpeněžován. Dlužník bydlel ve vybaveném bytě své manželky. Dlužník E_M dále doložil aktuální výši svých příjmů a uzavřenou darovací smlouvu, tím prokázal splnění výše minimální splátky. Na přezkumném jednání, které se konalo v provozovně insolvenčního správce, byly pak přezkoumány přihlášené pohledávky, které uznal správce i dlužník v plné výši. Do řízení dlužníka se přihlásili 3 věřitelé s celkovou výši pohledávek 128 450 Kč. Minimální výše splátky pro schválení oddlužení činila 2 280 Kč a dlužník jí se svými příjmy splnil. Insolvenční správce zaslal soudu zprávu o přezkumu, pro oddlužení a soupis majetkové podstaty, kde uvedl, že podmínky pro schválení oddlužení byly splněny.

Insolvenční soud shledal, že byly splněny podmínky oddlužení a povolil řešení úpadku oddlužením. Plátcí příjmu dlužníka bylo uloženo, aby zasílal z příjmu zabavitelnou částku k rukám insolvenčního správce. Dlužníku E_M bylo uloženo, aby mimo jiné zasílal každý měsíc trvání oddlužení mimořádný příjem z darovací smlouvy ve výši 600 Kč. Dále soud přiznal insolvenčnímu správci odměnu za přezkoumané přihlášky pohledávek ve výši 908 Kč a uložil mu uhradit odměnu za sepsání a podání insolvenčního návrhu spojeného s návrhem povolení oddlužení ve výši 4 840 Kč a deponoval částku rovnající se výši zálohy na odměnu a hotové výdaje za dobu 6 měsíců.

Přehled plnění dlužníka v jednotlivých měsících je uveden v tabulce 63 až 67 v příloze 1. V prvním roce oddlužení zaslal plátce příjmu celkem 20 994 Kč a dlužník uhradil na mimořádném příjmu 7 200 Kč. Odměna a náklady IS činily 13 068 Kč a věřitelé byli uspokojeni ve výši 2 844 Kč. Insolvenční správce uhradil odměnu za přihlášky ve výši 908 Kč, odměnu za zpracování návrhu ve výši 4 840 Kč a nadeponoval 6násobek odměny a hotových výdajů v celkové výši 6 534 Kč. Příjmy do majetkové podstaty v druhém roce činily celkem 29 447 Kč a věřitelům bylo uhrazeno 16 379 Kč. Za 36 měsíců trvání oddlužení byli věřitelé uspokojeni ve výši 36 093 Kč, tedy ve 28,10 % z celkové výše zjištěných pohledávek. Za poslední dva roky trvání oddlužení činily zabavitelné příjmy dlužníka 46 966 Kč, dlužník zaslal mimořádný příjem ve výši 14 400 Kč a věřitelům bylo vyplaceno 41 764 Kč. Následující tabulka 68 zobrazuje přehled příjmů, výši vyplacené odměny a výši uspokojení věřitelů v 5 letech trvání oddlužení.

Tabulka 68 Přehled příjmů a plnění věřitelům pan E_M v průběhu 60 měsíců

	zabavitelné příjmy	příjmy z darovací smlouvy	příjmy celkem	odměna a náklady IS	uspokojení věřitelů	uspokojení věřitelů v %
12. měsíc	20 994 Kč	7 200 Kč	28 194 Kč	13 068 Kč	2 844 Kč	2,21
24. měsíc	43 241 Kč	14 400 Kč	57 641 Kč	26 136 Kč	19 223 Kč	14,97
36. měsíc	65 979 Kč	21 600 Kč	87 579 Kč	45 738 Kč	36 093 Kč	28,10
48. měsíc	89 576 Kč	28 800 Kč	118 376 Kč	58 806 Kč	53 822 Kč	41,90
60. měsíc	112 945 Kč	36 000 Kč	148 945 Kč	65 340 Kč	77 857 Kč	60,61

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Zaměstnavatel pana E_M zaslal za 5 let schváleného oddlužení celkem 112 945 Kč. Dlužník zaslal mimořádný příjem z darovací smlouvy v celkové výši 36 000 Kč. Jak je patrné z tabulky 68, na odměně bylo uhrazeno insolvenčnímu správci 65 340 Kč a věřitelům 77 857 Kč, což při celkové výši zjištěných závazků 128 450 Kč představuje 60,61 %. Dlužník E_M v rámci schváleného oddlužení řádně plnil stanovené povinnosti a s ohledem na výši plnění insolvenční správce zaslal soudu zprávu o splnění oddlužení. Insolvenční soud vydal na návrh správce usnesení, kterým vzal na vědomí splnění oddlužení pana E_M a osvobodil jej od dosud neuhrazených pohledávek. Insolvenčnímu správci byla přiznána odměna za dobu trvání schváleného oddlužení ve výši 65 340 Kč, odměna za přezkoumané přihlášky ve výši 908 Kč a odměna za období od povolení oddlužení do jeho schválení ve výši 4 356 Kč, kterou dlužník uhradil před schválením oddlužení. Soud dále zprostil insolvenčního správce jeho funkce.

Srovnání reálného a modelového řízení

Dlužník E_R v návrhu na povolení oddlužení uvedl všechny své závazky a doložil příjmy, kterými bude schopen uhradit alespoň 30 % těchto pohledávek. V návrhu dále uvedl přehled svých příjmů za poslední 3 roky a seznam svého majetku. Návrh, který mu zpracovala společnost řešící osobní bankroty za částku 6 500 Kč, doplnil potřebnými přílohami a zaslal soudu prostřednictvím pošty. Za pana E_M poslal návrh včetně příloh advokát, a to v elektronické podobě. V návrhu prokázal úpadek dlužníka uvedením 2 závazků, dále doložil jeho příjmy za posledních 12 měsíců. Advokát předběžně vypočetl minimální výši splátky na 2 280 Kč. Zabavitelné příjmy dlužníka nepostačovaly, a proto uzavřel a doložil darovací smlouvu na částku 600 Kč. Advokát vyúčtoval odměnu za sepsání a podání návrhu ve výši 4 840 Kč.

Podmínky pro povolení oddlužení byly splněny v obou případech, dlužník E_M si však pro jejich splnění musel zajistit k zabavitelným splátkám ještě mimořádný příjem ve výši 600 Kč. S ohledem na bezchybnost návrhu dlužníka E_R i E_M soud zjistil úpadek a rozhodl o způsobu jeho řešení oddlužením.

U dlužníka E_R bylo ustanovenému insolvenčnímu správci uloženo, aby prověřil majetkové poměry dlužníka a přezkoumal přihlášené pohledávky a o zjištěném stavu podal soudu zprávu pro oddlužení spolu se seznamem pohledávek a soupisem majetku. Dále uvedl termín přezkumného jednání a schůze věřitelů, kdy nařídil povinnou účast dlužníka a správce. Dlužníku bylo uloženo, aby hradil měsíční zálohy na odměnu a náklady IS ve výši 1 089 Kč (IS byl plátcem DPH). Věřitelům byla stanovena lhůta 30 dnů od zveřejnění rozhodnutí, aby do insolvenčního řízení přihlásili své pohledávky.

U dlužníka E_M uložil soud insolvenčnímu správci, aby ve lhůtě 30 dnů po skončení dvouměsíční lhůty pro podání přihlášek věřitelů, zaslal soudu zprávu o provedeném přezkumu, zprávu pro oddlužení a soupis majetkové podstaty. Dlužníku E_M bylo mimo jiné uloženo, aby hradil měsíční zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce. Věřitelům bylo uloženo, aby navrhli termín konání schůze věřitelů nejpozději do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení. Soudu nebyl žádný takový návrh doručen.

Insolvenční správce prověřil majetkové poměry dlužníka E_R, přezkoumal přihlášené pohledávky a o své činnosti podal soudu zprávu spolu se seznamem pohledávek, přezkumnými listy a soupisem majetku dlužníka. S ohledem na nízké závazky ve výši 128 450 Kč a příjmy dlužníka navrhl správce řešení oddlužení plněním splátkového kalendáře. Na přezkumné jednání a následnou schůzi věřitelů, která se konala v budově soudu, se nedostavil žádný z věřitelů. Soud tedy po přezkoumání přihlášených pohledávek, které shodně uznali dlužník i insolvenční správce, rozhodl o schválení oddlužení dlužníka plněním splátkového kalendáře.

Insolvenční správce při přípravě přezkumného jednání dlužníka E_M provedl osobní návštěvu jeho bydliště, kdy nezjistil žádný zpeněžitelný majetek. Na přezkumném jednání pak za účasti dlužníka byly přezkoumány a zjištěny přihlášené pohledávky v plné výši. Dlužník s doloženými příjmy splnil podmínku minimální splátky pro oddlužení. Správce zaslal soudu zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení, soupis majetkové podstaty a seznam závazků. Žádný z věřitelů neměl ke zprávě pro oddlužení námitek, a proto soud rozhodl o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. V usnesení bylo zaměstnavateli uloženo, aby zasílal z příjmu dlužníka zabavitelnou částku k rukám insolvenčního správce. Dlužníku bylo uloženo, aby pravidelně každý měsíc zasílal mimořádný příjem z darovací smlouvy ve výši 600 Kč a byla tak splněna minimální výše měsíční splátky.

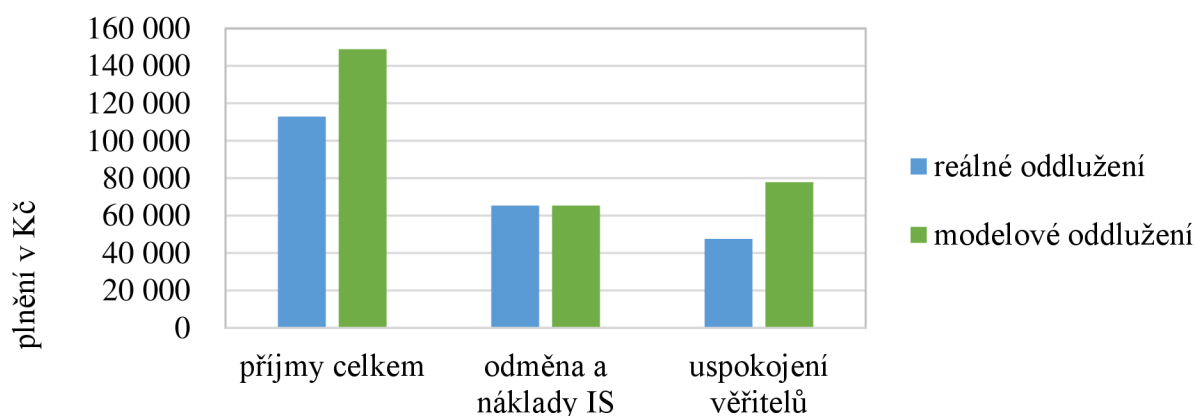
Zaměstnavatel pana E_R zaslal z příjmu dlužníka za 5 let trvání oddlužení celkem 112 945 Kč. Z těchto příjmů byla uhrazena odměna a náklady IS v celkové výši 65 340 Kč. Věřitelům bylo uhrazeno 47 605 Kč. Dlužník splnil podmínky oddlužení a svým věřitelům uhradil 37,06 %. Správce zaslal soudu zprávu o splnění podmínek oddlužení, který tuto zprávu vzal na vědomí usnesením, kterým osvobodil dlužníka od hrazení pohledávek věřitelů, které se v řízení neuspokojovaly. Dlužník uhradil zálohu na odměnu a náklady IS, za období od povolení oddlužení do jeho schválení, v celkové výši 3 267 Kč, která byla insolvenčnímu správci tímto usnesením přiznaná.

Plátce příjmu dlužníka E_M zaslal na účet majetkové podstaty celkem 112 945 Kč. Dlužník na základě uzavřené darovací smlouvy zaslal mimořádný příjem v celkové výši 36 000 Kč. Z těchto příjmů byla uhrazena odměna za přezkoumané přihlášky, odměna zpracovatele za sepsání a podání insolvenčního návrhu a měsíční úhrady odměny a nákladů IS. Výše uhrazené odměny činila 65 340 Kč. Věřitelům bylo vyplaceno 77 857 Kč, tedy 60,61 % zjištěných pohledávek. Dlužník dále uhradil zálohu na odměnu a náklady IS za období

od povolení oddlužení do jeho schválení ve výši 4 356 Kč. Dlužník E_M splnil podmínky schváleného způsobu oddlužení a insolvenční správce informoval soud ve zprávě a o splnění oddlužení. Soud usnesením osvobodil dlužníka od placení neuspokojených pohledávek a zprostil insolvenčního správce funkce.

Zabavitelné příjmy dlužníka E_R a E_M za 5 let trvání oddlužení jsou zobrazeny v grafu 15. Dále je v tomto grafu uvedena výše odměny a nákladů IS a výše uspokojení věřitelů v reálném i modelovém oddlužení.

Graf č. 15 Průběh reálného a modelového oddlužení dlužníků E_R a E_M

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Příjmy do majetkové podstaty dlužníka E_R, jak je uvedeno v grafu 15, činily 112 945 Kč. Dlužník E_M se stejnými příjmy byl nucen ke splnění zákonem stanovené minimální splátky uzavřít darovací smlouvu na částku 600 Kč. Celkové příjmy do majetkové podstaty dlužníka E_M tak činily 148 945 Kč. Dlužník E_M v důsledku novely IZ, jejímž cílem bylo zpřístupnit oddlužení osobám, které v důsledku nedostatečných příjmů nespĺňovaly podmínky pro jeho schválení, uhradil celkem o 36 000 Kč více než dlužník E_R. Odměna a náklady IS byly v obou řízeních ve výši 65 340 Kč, kdy správce byl plátcem DPH. Věřitelé dlužníka E_R byli uspokojeni ve výši 47 605 Kč a věřitelé dlužníka E_M byli uspokojeni ve výši 77 858 Kč, což je o 30 253 Kč více.

3.4 Shrnutí

V předchozí části bylo provedeno srovnání skutečných insolvenčních případů realizovaných podle předpisů účinných ke dni prohlášení úpadku s jejich předpokládaným průběhem dle novely IS č. 31/2019 Sb. Modelové případy zahrnují i změny přijaté v době od prohlášení úpadku reálných případů prezentovaných v předchozí části. Tato podkapitola předkládá zjištěné rozdíly a dopady, které tato novela přinesla na průběh jednotlivých řízení.

Při zkoumání reálných řízení bylo zjištěno, že vzhledem k náročnosti přípravy podání návrhu nebyla většina dlužníků schopna zpracovat návrh na oddlužení bez cizí pomoci. Dlužníci nejčastěji využívali služeb společností, zabývajících se finančním poradenstvím, kdy ve dvou případech nebyl návrh zpracován kvalitně a dlužníci museli své podání na vyzvu soudu doplnit. Průměrná cena, kterou dlužníci museli před samotným zahájením řízení uhradit za zpracování návrhu činila 8 625 Kč, kdy pouze v jednom případě dlužník využil služeb bezplatné poradny. Dlužníci, kteří se již nacházeli v tíživé finanční situaci, byli tak často nuceni hradit další většinou nepřiměřené náklady za zpracování návrhu. Před novelou č. 31/2019 Sb. IZ byli dlužníci povinni doložit výši předpokládaných příjmů, kterými budou schopni uhradit minimálně 30 % pohledávek za 5 let trvání oddlužení. Soud přezkoumal splnění podmínek a ve všech případech zjistil úpadek a povolil řešení úpadku oddlužení.

V modelových případech dlužníci za zpracování návrhu nehradili před jeho schválením žádné platby. Kromě jednoho využili všichni k podání návrhu advokáta, který si odměnu za jeho zpracování a podání vyúčtoval a přihlásil jako pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou. Novelou č. 64/2017 Sb. byla stanovena maximální výše této odměny, a to u návrhu jednotlivce částkou 4 000 Kč a u manželů 6 000 Kč, případně navýšeno o DPH. Ta byla hrazena až insolvenčním správcem ze zabavitelných příjmů dlužníka. V jednom případě dlužník využil akreditované společnosti, která návrh sepsala bezplatně. Návrhy v modelovém řízení byly podány kvalifikovaným zástupcem, zodpovědným za jeho bezchybnost. V případě podání návrhu po novele č. 31/2019 Sb. IZ byl snížen počet požadovaných příloh, kdy mimo jiné dlužníkům odpadla povinnost předkládat přehled všech svých závazků včetně aktuální výše, což bylo pro dlužníky často problematické. Zkrátilo se období, za které byl dlužník povinen předkládat své příjmy, a to z 36 měsíců na 12 měsíců. Dlužník musel dále prokázat, že bude schopen po celou dobu oddlužení hradit svým věřitelům minimálně stejnou částku, jakou činí hotové výdaje a odměna IS. V modelových případech museli dlužníci dále připojit čestné prohlášení, že byli při sepsu insolvenčního návrhu poučeni o svých povinnostech. Soud na základě splnění podmínek povolil řešení úpadku oddlužením.

Jedna z případových studií se zabývala oddlužením manželů. V případě reálného řízení, které bylo zahájeno v roce 2013 si musel každý z manželů podat návrh na samostatném formuláři, kdy jejich řízení následně soud sloučil a dlužníkům uložil uhradit zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 3 000 Kč. Po její úhradě bylo povoleno oddlužení dlužníků. Od roku 2014 byl pro oddlužení manželů vytvořen společný formulář a jednorázová záloha na náklady řízení byla nahrazena úhradou měsíčních záloh na odměnu a náklady IS, která byla hrazena po povolení oddlužení do jeho schválení. V modelovém řízení si tedy manželé podali společný insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení. Soud přezkoumal návrh dlužníků a povolil řešení úpadku oddlužením.

V případě reálných řízení soud v usnesení o povolení oddlužení nařídil termín konání přezkumného jednání a schůze věřitelů. Na přezkumném jednání, které se konalo u insolvenčního soudu, byly u všech případů přezkoumány a zjištěny pohledávky přihlášených věřitelů v plné výši. Schůze věřitelů, která se konala bezprostředně po přezkumném jednání se neúčastnil žádný věřitel, a proto ve všech případech rozhodl o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře insolvenční soud.

U modelových případů věřitelé přihlašovali své pohledávky ve lhůtě dvou měsíců od zveřejnění rozhodnutí o úpadku. Insolvenční správce prověřil majetkové poměry dlužníků osobní návštěvou v místě jejich bydliště. Přezkumné jednání se pak konalo v provozovně insolvenčního správce, vždy za účasti dlužníka a insolvenčního správce. Na základě podkladů zaslaných insolvenčním správcem, rozhodl soud ve všech případech o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, když žádný z věřitelů nenavrhl konání schůze věřitelů ani neměl námítky k předloženým dokumentům.

V další části jsou zhodnoceny jednotlivé typové případy z pohledu věřitele a dlužníka. U věřitelů byla porovnávána dosažená míra uspokojení v reálném a modelovém průběhu oddlužení. U dlužníků pak byla hodnocena celková výše vynaložených financí a doba trvání oddlužení.

Dlužník pobírající invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně

V řízení před novelou byl dlužník povinen uhradit minimálně 30 % zjištěných pohledávek nezajištěných věřitelů. K tomu, aby dosáhl splnění této podmínky, byl nucen hradit měsíčně mimořádný příjem z darovací smlouvy, a to vše po dobu 60 měsíců. V modelovém řízení dle novely dlužník hradil pouze zabavitelnou část svých příjmů, jejíž výše postačovala na úhradu minimální splátky pro oddlužení. S ohledem na invaliditu 3. stupně trvalo oddlužení dlužníka pouze 36 měsíců. V obou případech byli dlužníci osvobozeni od placení pohledávek věřitelů, které se v řízení neuspokojovaly.

Z porovnání plnění v obou případech vyplynulo, že nezajištění věřitelé obdrželi 39,95 % z celkové výše zjištěných pohledávek, zatímco věřitelům v modelovém případě bylo uhrazeno 17,45 % pohledávek, to je o 22,5 procentních bodů méně. Rozdíl byl způsoben tím, že dlužník v modelovém případě nemusel hradit mimořádný příjem nad rámec zabavitelné částky a doba trvání oddlužení byla zkrácena o dva roky. Novela v tomto případě věřitele, z pohledu finančního plnění, znevýhodňovala. Dlužník v reálném případě uhradil za celou dobu oddlužení plněním splátkového kalendáře do majetkové podstaty částku 225 124 Kč, zatímco dlužník v modelovém případě částku 114 270 Kč, tedy o 49,24 procentních bodů méně. V tomto případě novela dlužníku ulehčila splnit podmínky oddlužení. Novelou je zvýhodněna sociální skupina, která s ohledem na svůj zdravotní stav, popřípadě věk, je schopna podmínky pro splnění oddlužení splnit s obtížemi, popřípadě za přispění třetích osob.

Dlužníci s mírou plnění 100 %

Manželé v reálném oddlužení uhradili 100 % pohledávek svých věřitelů, a to za 53 měsíců. Spolu s odměnou a hotovými výdaji insolvenčního správce uhradili na účet majetkové podstaty 790 020 Kč. Manželé v modelovém řízení uhradili za 39 měsíců svým věřitelům 514 032 Kč. Vynaložili tedy o 275 988 Kč méně. Věřitelům bylo uhrazeno 61,05 % ze zjištěných pohledávek. Oproti reálnému průběhu řízení, u kterého bylo možné předčasně ukončit insolvenční řízení pouze v případě úhrady 100 % zjištěných pohledávek, využili manželé v modelovém řízení další z možností splnění oddlužení, a to úhrady minimálně 60 % pohledávek za 36 měsíců. Ke splnění využili zákonnou možnost prodloužit tuto lhůtu o tři měsíce.

Toto ustanovení novely, na jednu stranu motivuje dlužníky k dosahování vyšších příjmů, na druhou stranu však významně poškozuje legitimní nároky věřitelů, když uhrazením 60 % svých pohledávek mnohdy bezdůvodně ztrácí nárok na plné uspokojení. V případě modelového oddlužení bylo věřitelům dle novely č. 31/2019 Sb. IZ uhrazeno o 38,95 % méně než v reálném řízení. Navíc zákon poskytuje dlužníkovi možnost 36měsíční lhůtu prodloužit, a to až o dalších 6 měsíců. Znamená to tedy, že dlužník má na úhradu 60 % zjištěných pohledávek až 42 měsíců. Výhoda věřitelů, kteří by se tak měli rychle dost k úhradě alespoň 60 % svých pohledávek, je tak dále oslabena.

Dlužnice s nezajištěným majetkem

V reálném oddlužení insolvenční soud rozhodoval o výhodnosti způsobu oddlužení z pohledu věřitelů, a to mezi oddlužením plněním splátkového kalendáře a zpeněžením majetkové podstaty. S ohledem k tržní hodnotě nemovitého majetku rozhodl o plnění oddlužení splátkovým kalendářem, kdy při zpeněžení majetkové podstaty by nezajištění věřitelé byli uspokojeni ve výši 10 % zjištěných pohledávek. Příjmy do majetkové podstaty činily 675 751 Kč. Dlužnice uhradila za 60 měsíců svým nezajištěným věřitelům 613 435 Kč, tedy 70,78 % pohledávek a nemovitý majetek zůstal nadále v jejím vlastnictví, ačkoliv její neuhrazené dluhy, od kterých byla usnesením soudu osvobozena, činily 244 241 Kč. Odměna a náklady insolvenčního správce činily 62 316 Kč.

V modelovém řízení soud shodně rozhodl o tom, že oddlužení zpeněžením majetkové podstaty není pro věřitele výhodné a schválil řešení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, přičemž dlužnici uložil vydat nemovitý majetek insolvenčnímu správci ke zpeněžení. Celkem tedy činily příjmy do majetkové 775 501 Kč. Nezajištěným věřitelům bylo uhrazeno 681 908 Kč, tedy 78,78 % a celková výše odměny a hotové výdaje IS činila 87 254 Kč. Novela spojením oddlužení plněním splátkového kalendáře a zpeněžením majetkové podstaty tak ukládá, aby dlužník k úhradě nároků svých věřitelů využil veškerá svá zpeněžitelná aktiva.

Dlužnice s nedostatečnými příjmy pro schválení oddlužení

Dlužnice v reálném případě oddlužení dosahovala příjmů, které byly pro schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře nedostatečné. Výše zabavitelné částky by umožnila dlužnici uhradit svým nezajištěným věřitelům pouze 13 % jejich pohledávek. V modelovém případě dlužnice s těmito stejnými příjmy podmínky pro schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty splnila. V obou případech soud oddlužení schválil, přičemž dlužnice v reálném řízení musela doložit mimořádný měsíční příjem z darovací smlouvy ve výši 5 000 Kč.

Dlužnice s uzavřenou darovací smlouvou uhradila na účet majetkové podstaty celkem 638 042 Kč, kdy 300 000 Kč bylo uhrazeno právě z titulu darovací smlouvy. Věřitelům bylo vyplaceno 37,38 % jejich pohledávek. Oproti tomu zaměstnavatel dlužnice v modelovém řízení zaslal zabavitelný příjem ve výši 338 042 Kč a věřitelům bylo uhrazeno 17,79 % zjištěných pohledávek. Insolvenční soud v obou případech vydal usnesení o splnění oddlužení a osvobodil dlužnici od zbytku pohledávek.

Právní úprava uskutečněná novelou tak, jak je zřejmé z uvedených případů, umožňuje splnit podmínky oddlužení dlužníkům, kteří by podmínky pro splnění oddlužení bez cizí pomoci nesplnili. Děje se tak, ovšem, na úkor věřitelů, když zákonem není požadována žádná minimální výše uspokojení jejich pohledávek.

Dlužník s nízkými závazky

V reálném řízení byl dlužník schopen ze svých zabavitelných příjmů s ohledem na celkovou výši zjištěných pohledávek uhradit více než 30 % svých závazků. V době schvalování oddlužení činila zabavitelná část z jeho příjmu 1 780 Kč, kdy byl s touto částkou schopen uhradit 32,30 % zjištěných pohledávek. Soud proto vydal usnesení o schválení oddlužení. Dlužník v modelovém případě podle doložených příjmů podmínky pro schválení oddlužení nesplňoval, neboť jeho zabavitelné příjmy nestačily na úhradu minimální splátky pro oddlužení ve výši 2 280 Kč. V obou případech soud oddlužení schválil, přičemž dlužník v modelovém řízení byl nucen doložit mimořádný měsíční příjem z darovací smlouvy ve výši 600 Kč. Dlužník v reálném řízení zaplatil na účet majetkové podstaty celkem 112 945 Kč, z toho na pohledávky nezajištěných věřitelů 47 605 Kč, uhrazeno bylo celkem 37,06 % zjištěných pohledávek. V modelovém případě bylo na účet majetkové podstaty poukázáno celkem 148 945 Kč. Věřitelům bylo za 60 měsíců trvání oddlužení uhrazeno 77 857 Kč, tedy 60,61 %.

Stanovení minimální výše splátky při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, které zpřístupnilo oddlužení i osobám, které nebyly před novelou schopni splnit podmínku minimální úhrady 30 % svých závazků, působí u dlužníků s nízkými příjmy a s minimální výší dluhů opačně. Pro dlužníky s dluhy nižšími než 200 000 Kč tak byla dostupnější varianta před novelou č. 31/2019 Sb., tj. splnění podmínek oddlužení při úhradě minimálně 30 % pohledávek. S ohledem na mimořádný příjem uhradil dlužník v modelovém řízení o 23,55 % více než dlužník v řízení reálném.

4 Závěr

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, přinesl do právního řádu České republiky nový institut, kterým je oddlužení. Za dobu své působnosti prošel celou řadou úprav, které reflektovaly potřeby společnosti a reagovaly na dosavadní praxi. Zásadní změny zaznamenalo i řešení problematiky oddlužení fyzických osob. Jednalo se zejména o novelu č. 294/2013 Sb. a novelu č. 64/2017 Sb., na které navázala tzv. „oddlužovací novela“ (zákon č. 31/2019 Sb.). Cílem diplomové práce je představení zásadních změn, které tato novela přinesla a zhodnocení jejího dopadu na zadluženost fyzických osob. V teoretické části je proto věnována první podkapitola právě zadluženosti fyzických osob, důvodům vzniku dluhu a možnostem řešení zadluženosti jak z pohledu věřitele, tak z pohledu dlužníka. Jedním ze způsobu řešení zadluženosti, respektive úpadku, je oddlužení. Platná právní úprava oddlužení je výsledkem poměrně složitého, a nikoliv konečného vývoje úpadkového práva, který je představen v oddíle 2.1.2. V oddíle 2.1.3 jsou pak souhrnně popsány formy řešení úpadku dle insolvenčního zákona, a to prohlášením konkursu, povolením reorganizace a povolením oddlužení. Samotnému oddlužení se podrobně věnuje druhá podkapitola, ve které je popsán průběh samotného oddlužení a dále pak postavení dlužníka a věřitele v insolvenčním řízení. Třetí podkapitola představuje změny, které přinesla novela č. 31/2019 Sb. IZ, která nabyla účinnosti 1. 6. 2019. Poznatky z teoretické části jsou následně využity v části praktické.

První podkapitola praktické části je věnována vývoji zadluženosti fyzických osob v České republice. Jak bylo uvedeno v oddíle 2.1.1 hlavním zdrojem zadluženosti fyzických osob jsou úvěry a zápůjčky. Míra zadluženosti byla demonstrována na objemu úvěrů poskytnutých měnovými finančními institucemi a ostatními finančními institucemi v letech 2005 až 2019. Ve sledovaném období byl zjištěn trvalý nárůst objemu poskytovaných úvěrů. V roce 2005 to bylo 522,9 mld. Kč a v roce 2019 byly poskytnuty úvěry v celkové výši 1 817,6 mld. Kč. Průměrné tempo meziročního růstu v tomto období činilo 9,31 %. Výše úvěrů poskytnutých v jednotlivých letech odrážela do určité míry vývoj ekonomiky. Ze získaných údajů vyplynulo, že v době hospodářské krize se růst objemu poskytovaných úvěrů zpomalil. V roce 2008, kdy do České republiky dorazila hospodářská krize a následně i v roce 2009 docházelo ke zpomalování meziročního nárůstu celkového objemu poskytnutých úvěrů. Naopak v době ekonomického růstu, od roku 2015 do roku 2019, se meziroční nárůst zvyšoval. Mezi lety 2005 a 2019 došlo k enormnímu nárůstu objemu poskytnutých úvěrů. Tento nárůst souvisel nejen sestavem ekonomiky, ale i se zvýšením dostupnosti úvěrů a vnímáním zadlužování společnosti.

Značný význam, z pohledu celkové zadluženosti, má členění poskytovaných úvěrů dle jejich účelu. V praktické části byly úvěry děleny na spotřebitelské, tedy úvěry na nákup spotřebního zboží a služeb, úvěry na bydlení a ostatní, kam se řadí zejména úvěry poskytnuté osobám samostatně výdělečně činným pro podnikatelské účely. V letech 2005 až 2019 z hlediska objemu převládaly úvěry na bydlení a výrazně se tak podílely na celkovém objemu poskytnutých úvěrů v tomto období. V roce 2005 činila výše úvěrů na bydlení 282,6 mld. Kč, což představuje podíl na celkovém objemu poskytnutých úvěrů 54,06 % a v roce 2019 pak 73,03 %, tedy částku 1 332,4 mld. Kč. Objem úvěrů na bydlení plynule rostl a ve sledovaném období se navýšil o 1 049,8 mld. Kč. Důvodem vysokého zájmu o hypoteční úvěry může být preference vlastního bydlení před bydlením v nájmu, a to i za cenu celoživotního zadlužení. Dalším důvodem mohou být nízké úrokové sazby těchto úvěrů. Druhým nejvíce využívaným produktem byly spotřebitelské úvěry. Na počátku sledovaného období činila výše poskytnutých spotřebitelských úvěrů 182,04 mld. Kč. Do roku 2008 se objem těchto úvěrů zvyšoval až na částku 307,53 mld. Kč. V důsledku zmiňované hospodářské krize došlo ke snížení výše poskytnutých spotřebitelských úvěrů v letech 2009 a 2010, a to zřejmě v důsledku ekonomické nejistoty spotřebitelů, kteří odkládali významnější nákupy spotřebního zboží a spíše šetřili a vytvářeli si rezervy. Od roku 2016 začal objem spotřebitelských úvěrů pozvolna narůstat

a v roce 2019 činil 315,2 mld. Kč, což představovalo 17,34 % z celkového objemu poskytnutých úvěrů. V nejmenší míře se na poskytnutých úvěrech podílely ostatní úvěry, jejichž výše ve sledovaném období nepřesáhla 200 mld. Kč ročně. Podíl na celkovém objemu poskytnutých úvěrů v roce 2019 činil 9,35 %.

V další části bylo zhodnoceno, do jaké míry se dlužníkům dařilo poskytnuté bankovní úvěry splácet. Z celkového objemu poskytnutých úvěrů bankovními společnostmi činil v roce 2005 podíl nesplácených úvěrů 3,85 %, tedy 15,89 mld. Kč. K výraznějšímu nárůstu nesplácených úvěrů došlo mezi lety 2008 až 2010, a to opět v důsledku hospodářské krize, provázené prudkým nárůstem cen zejména potravin. To mělo negativní vliv na reálné příjmy domácností. Od roku 2010 do roku 2019 podíl nesplácených úvěrů klesal. V roce 2019 činil podíl nesplácených úvěrů 1,66 %. V absolutním vyjádření však představoval částku 28,96 mld. Kč. Oproti roku 2005 se objem nesplácených úvěrů téměř zdvojnásobil.

S nárůstem nesplácených dluhů vystupuje do popředí otázka jejich vymahatelnosti. V případě, že se věřitelům nepodaří dosáhnout dobrovolného plnění, jsou nuceni přistoupit k vymáhání svých pohledávek soudní cestou. Splnění vykonatelného rozhodnutí se věřitelé domáhají zpravidla zahájením exekučního řízení. Proto byl jako jeden z ukazatelů míry zadluženosti v práci zvolen počet zahájených exekučních řízení v letech 2005 až 2019. Do roku 2011 počet zahájených exekucí, s výjimkou roku 2010, narůstal. V roce 2011 bylo nově zahájeno nejvíce exekucí ve sledovaném období, a to 936 219, což mohl být důsledek finanční vyčerpanosti dlužníků v závislosti na hospodářské krizi předchozích let. V dalších letech, mimo roku 2014, počet nově zahájených exekucí klesal. V roce 2014 to bylo 847 424 a v roce 2018 činil počet zahájených exekucí 499 512, tedy o 41,06 % méně. Důvodem mimo ekonomického růstu mohly být legislativní změny, kdy byly například zpřísněny podmínky pro poskytování spotřebitelských úvěrů. V roce 2019 bylo zahájeno 507 764 exekucí a celkový počet povinných činil 783 053, na které připadlo 4 476 069 exekucí, to je v průměru 5,77 exekucí na jednoho povinného. Podrobnější rozbor ukázal, že pouze jedna exekuce byla v roce 2019 vedena proti 223 013 povinným. Dle ust. § 3 odst. 1 je dlužník v úpadku, pokud má více věřitelů a peněžité závazky po splatnosti déle než 30 dní, které není schopen hradit. Minimálně 560 040 dlužníků splňuje podmínky pro povolení oddlužení, popřípadě insolvenční řízení bylo již zahájeno. Jak bylo konstatováno v praktické části, u povinných s vícečetnými exekucemi se šance na uspokojení věřitelů ve druhém a dalším pořadí snižuje. Naopak poměrné uspokojení všech nezajištěných věřitelů je cílem právě insolvenčního řízení.

Oddlužení jako jedné z forem insolvenčního řízení se věnuje podkapitola 3.2. Uváděna jsou data od roku 2008, protože původně stanovený termín nabytí účinnosti insolvenčního zákona 1. 7. 2007 byl odložen na 1. 1. 2008. Postup využívání oddlužení jako formy řešení předluženosti fyzických osob byl dokumentován na počtu podaných a povolených návrhů v letech 2008 až 2019. Příprava uvedení insolvenčního zákona do života trvala téměř dva roky. V tomto období byl však samotný zákon několikrát novelizován. Jeho účinnost musela být o 6 měsíců odložena mimo jiné z důvodu nepřipravenosti prováděcích předpisů, fungování insolvenčního rejstříku a dalších. Podceněna byla zřejmě i informovanost veřejnosti a metodická příprava zpracování návrhu. To se projevilo na počtu podaných návrhů a povolených oddlužení v prvním roce působnosti insolvenčního zákona, kdy bylo podáno 1 578 insolvenčních návrhů spojených s návrhem na povolení oddlužení, ze kterých bylo do konce roku povoleno oddlužení pouze v 649 případech. Zájem dlužníků o využití oddlužení měl do roku 2013 stoupající tendenci, kdy se počet podaných návrhů oproti roku 2009 navýšil více než 8krát. Celkový počet podaných návrhů od roku 2009 do roku 2013 činil 85 392. Od roku 2014 se zájem dlužníku o oddlužení snižoval, a to až do roku 2018. Důvodem tohoto poklesu mohlo vedle ekonomického růstu být i to, že řada dlužníků, která podmínky pro vstup do oddlužení splňovala, využila tuto možnost již v předchozích letech. Významnou změnu

přinesla právě novela č. 31/2019 Sb., která zpřístupnila oddlužení širšímu okruhu dlužníků, což se projevilo i na počtu podaných návrhů v roce 2019, kdy se počet podaných návrhů zvýšil o 9 667, oproti roku 2018, kdy tento počet činil 19 126. Nárůst v počtu podaných návrhů byl zaznamenán bezprostředně po nabytí účinnosti této novely, kdy od ledna do května 2019 bylo podáno celkem 6 876 návrhů a od června do prosince 2019 pak 21 863 návrhů. Počet dlužníků, kteří v červnu podali návrh na povolení oddlužení, se zvýšil oproti květnu o 160 %. Z výsledků je patrné, že novela přinesla zvýšení zájmu o oddlužení.

Do jaké míry byly podané návrhy úspěšné, lze sledovat z porovnání počtu podaných návrhů a povolených oddlužení. V období do roku 2017 nebylo zpracovávání návrhů na oddlužení nijak regulováno. V roce 2008 bylo oddlužení povoleno ve 41,13 % z celkového počtu podaných návrhů, důvodem mohl mimo jiné být nedostatek zkušeností s jejich zpracováním. Do roku 2016 se podíl povolených oddlužení oproti počtu podaných návrhů zvyšoval až na 84,05 %. V důsledku omezení okruhu zpracovatelů návrhů na oddlužení, které přinesla novela č. 64/2017 Sb., se míra úspěšnosti podaných návrhů zvýšila a do roku 2019 podíl povolených neklesl pod 91 %. Je tedy patrné, že se novela odrazila na kvalitě podaných návrhů.

Ve využívání jednotlivých způsobů oddlužení jednoznačně převládalo oddlužení plněním splátkového kalendáře (od 1. 6. 2019 plnění splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty) oproti oddlužení zpeněžením majetkové podstaty. V roce 2018 bylo z celkového počtu 18 434 schválených oddlužení 2,25 % řešeno zpeněžením majetkové podstaty. V roce 2019 bylo schváleno celkem 17 221 oddlužení, z toho 13 778 plněním splátkového kalendáře a plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty 3 097 oddlužení. Oddlužení plněním zpeněžení majetkové podstaty bylo schváleno pouze u 346 dlužníků. Ze zjištěných údajů lze předpokládat, že i nadále bude převládat způsob řešení oddlužení splátkovým kalendářem se zpeněžením majetkové podstaty, který je zejména z pohledu nezajištěných věřitelů výhodnější.

Vzhledem k novele č. 31/2019 Sb., která obsahuje speciální úpravu oddlužení pro starobní důchodce, bylo porovnáno věkové složení dlužníků v letech 2018 a 2019. Ze získaných dat bylo zjištěno, že ve věkové struktuře nedošlo k podstatnějším změnám, kdy v obou letech tvořily nejpočetnější věkovou skupinu osoby ve věku 40 až 49 let. Zvýhodnění starobních důchodců se do počtu osob v oddlužení v roce 2019 nepromítlo, skutečný dopad novely nelze pro krátkou dobu účinnosti této novely objektivně zhodnotit.

Od počátku účinnosti insolvenčního zákona bylo oddlužení povoleno celkem 193 245 dlužníkům. Úspěšně oddlužení do konce roku 2019 ukončilo 66 576 dlužníků. Rozdíl mezi povolenými a úspěšně ukončenými případy ve výši 126 669 zahrnuje dlužníky, kteří v plnění podmínek oddlužení dále pokračují a dlužníky, kterým bylo oddlužení zrušeno.

Změny schválené zákonem č. 31/2019 Sb. byly v praktické části práce promítnuty do reálných insolvenčních řízení. Část těchto změn se dotýkala všech, popřípadě většiny prezentovaných případů. Další změny se pak týkaly pouze vybraných skupin dlužníků, nebo specifických podmínek průběhu a ukončení oddlužení.

Změny platné pro všechny případy upravovaly zejména počáteční fázi insolvenčního řízení. Ustanoveními zákona, kterými byl omezen okruh zpracovatelů a výše odměny za sepis a jeho podání byly novelou doplněny s cílem zabránit obcházení zákona účtováním doplňkových služeb spojených se zpracováním návrhu. Porušení tohoto ustanovení je postihováno. V důsledku toho dlužníci v modelových případech uhradili pouze zákonem stanovenou výši odměny, popřípadě jim tato služba byla poskytnuta bezplatně akreditovanou osobou. Novela zjednodušila podmínky pro zpracování návrhu včetně omezení rozsahu požadovaných příloh. Dlužníci nebyly nuceni dokládat například přehled veškerých závazků, kdy k prokázání úpadku stačilo uvést alespoň dva své věřitele. Namísto přehledu o svých příjmech za 36 měsíců

dokládaly příjmy pouze za 12 měsíců. V návrhu na povolení oddlužení nebylo třeba prokazovat, že dlužník uhradí za trvání oddlužení minimálně 30 % pohledávek svých věřitelů, namísto toho bylo třeba doložit, že dlužník splňuje podmínku minimální výše splátky pro oddlužení. Další změnou, která se týkala všech modelových případů, bylo prodloužení lhůty pro podání přihlášek věřitelů, a to na dva měsíce od zveřejnění rozhodnutí o úpadku.

Vybrané typové případy odrážely změny insolvenčního zákona, týkající se pouze určité skupiny dlužníků nebo specifických podmínek průběhu a ukončení řízení.

První modelový případ popisuje průběh oddlužení dlužníka ve třetím stupni invalidity. Stejně podmínky platí i pro osoby invalidní ve druhém stupni a pro starobní důchodce. U této skupiny dlužníků byla novelou zkrácena doba trvání schváleného oddlužení na 36 měsíců. Zrušena byla povinnost uhradit minimálně 30 % zjištěných pohledávek a dále dlužník, pobírající starobní nebo invalidní důchod pro invaliditu 2. a 3. stupně, není povinen vynakládat veškeré úsilí, které po něm bylo možno spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů. Pokud tedy dlužník není oddlužení zrušeno, získá osvobození od zbývajících dluhů vždy, a to již po 36 měsících. Ze srovnání reálného a modelového případu vyplynulo, že v reálném řízení uhradil dlužník nezajištěným věřitelům za 60 měsíců trvání schváleného oddlužení celkem 39,95 % dluhů. Aby splnil podmínku uhradit věřitelům minimálně 30 % zjištěných pohledávek, byl nucen uzavřít k navýšení svých zabavitelných příjmů darovací smlouvu. V řízení dle novely uhradil dlužník celkem 17,45 % zjištěných pohledávek a ke splnění podmínek pro osvobození si vystačil se zabavitelnými příjmy z invalidního důchodu. Z uvedeného je zřejmé, že novela výrazně zvýhodňuje tuto skupinu dlužníků. To je s největší pravděpodobností motivováno sociálními důvody a snahou ulehčit splnění podmínek oddlužení ohrožené sociální skupině. Důsledky tohoto zvýhodnění negativně dopadají na věřitele, neboť výrazně snižují míru uspokojení jejich pohledávek.

Další významné zvýhodnění dlužníků, které přinesla novela č. 31/2019 Sb. IZ, je demonstrováno na insolvenčním řízení dlužníků, kteří v reálném řízení uhradili 100 % svých závazků a v modelovém případě využili možnosti získat osvobození od dluhů uhrazením 60 % za 36 měsíců. V reálném případě dlužníci uhradili 100 % pohledávek za 53 měsíců. V modelovém řízení dlužníci uhradili za 36 měsíců trvání oddlužení svým věřitelům pouze 52,75 % zjištěných pohledávek. Dlužníci požádali o prodloužení 36měsíční lhůty o tři měsíce. V této prodloužené lhůtě dosáhli uspokojení nezajištěných věřitelů ve výši 61,05 %. Soud jim po 39 měsících trvání oddlužení přiznal osvobození od placení neuspokojených pohledávek. Věřitelům bylo v modelovém řízení uhrazeno o 38,95 procentních bodů méně než v řízení reálném. Je zřejmé, že cílem novely bylo motivovat dlužníky ke zvyšování svých příjmů. Výhody, které tato část novely přináší lze však spatřovat pouze na straně dlužníka. Skutečnost, že věřitel obdrží za 36 měsíců 60 % své pohledávky, zatímco za 60 měsíců by mu při zachování příjmů dlužníka byla uhrazena pohledávka celá, postavení věřitele oslabuje. Obzvláště když neexistuje žádný sociální nebo jiný závažný důvod, proč by dlužník neměl splatit své dluhy v plném rozsahu, když by mu to jeho příjmy umožňovaly. Možnost prodloužit tuto lhůtu až o dalších 6 měsíců míru výhodnosti rychlého splacení 60 % pohledávek pro věřitele dále snižuje.

Rozdíly mezi plněním oddlužení splátkovým kalendářem a plněním splátkovým kalendářem se zpeněžením majetkové podstaty byly demonstrovány na případě dlužnice s nemovitým majetkem, kterým nebyly zajištěny žádné pohledávky. V reálném řízení soud zvolil jako výhodnější způsob oddlužení plněním splátkového kalendáře namísto zpeněžení majetkové podstaty. Dlužnice za 60 měsíců uspokojila pohledávky svých věřitelů ve výši 71,78 %, soud jí přiznal osvobození od zbývajících částí pohledávek, a to při zachování nemovitého majetku v jejím vlastnictví. V modelovém řízení byl do plnění nezajištěným věřitelům zahrnut i nemovitý majetek dlužnice, který byla na základě usnesení soudu povinna vydat

insolvenčnímu správci ke zpeněžení. Dlužnice tak pohledávky svých věřitelů uspokojila ve výši 78,78 %, když byl na jejich úhradu použit vedle zabavitelné části z příjmů i výtěžek z nemovitého majetku, u kterého zákon umožňuje jeho zpeněžení. Novela spojením oddlužení plněním splátkového kalendáře a zpeněžením majetkové podstaty tak odstranila rozpor, dle kterého měl dlužník možnost zachovat si hodnotnější majetek, ačkoliv by mohl být použit k úhradě neuspokojených pohledávek.

Zásadní změna provedená novelou spočívající ve zrušení minimální hranice plnění nezajištěným věřitelům se projevila v řízení dlužnice s nedostatečnými příjmy pro schválení oddlužení. Vzhledem k tomu, že zabavitelná část příjmů dlužnice v reálném oddlužení nepostačovala na úhradu minimálně 30 % zjištěných pohledávek, byla nucena uzavřít darovací smlouvu a navýšit tak své měsíční zabavitelné příjmy. V modelovém případě výše zabavitelné částky ze mzdy dlužnice postačovala ke splnění podmínek ke schválení oddlužení. Nebyla tedy nucena své příjmy dále navyšovat. Dlužnice v reálném i modelovém řízení splnily podmínky pro splnění oddlužení a bylo jim přiznáno osvobození od hrazení pohledávek, které se v řízení neuspokojovaly. Dlužnice s uzavřenou darovací smlouvou uhradila svým věřitelům 37,38 % zjištěných pohledávek, zatímco dlužnice v modelovém řízení uhradila 17,79 % pohledávek svých věřitelů. Dlužnice, jejíž řízení bylo zahájeno po novele, tak splnila podmínky bez přispění 3. osoby. Rozšířila se tedy možnost pro dlužníky, pro které je navýšení příjmů prostřednictvím darovací smlouvy nedostupné. Solidarita mezi osobami blízkými dlužníkovi je tak nahrazena poněkud nedobrovolnou solidaritou věřitelů.

V předchozích případech novela přinesla vesměs zvýhodnění postavení dlužníků. V řízení dlužníka jak s nízkými příjmy, tak s nízkými závazky ho naopak znevýhodnila. V reálném řízení postačila dlužníku k úhradě 37,06 % zjištěných pohledávek zabavitelná část jeho příjmů, čímž splnil podmínky pro přiznání osvobození od hrazení neuspokojených pohledávek. U dlužníka v modelovém případě výše zabavitelné částky nepostačovala na úhradu minimální splátky pro oddlužení stanovené novelou. Dlužník tak byl nucen doplnit zabavitelné příjmy darovací smlouvou a věřitelům tak za 60 měsíců trvání oddlužení uhradil 60,61 % zjištěných pohledávek. Cílem novely bylo mimo jiné rozšířit okruh dlužníků, kteří podmínky pro schválení oddlužení splňují. Pro dlužníky s nízkými závazky a s nízkými příjmy bylo oddlužení dostupnější před novelou č. 31/2019 Sb. IZ.

Novela č. 31/2019 Sb. IZ přinesla do insolvenčního řízení podstatné změny a výrazně rozšířila okruh dlužníků, kteří splňují podmínky pro schválení oddlužení. Současně s ohledem na zrušení minimální hranice uspokojení věřitelů, vyvstává řada otázek zejména při rozhodování o splnění podmínek oddlužení, které budou zodpovězeny teprve na základě rozhodovací praxe soudů. Z výsledků praktické části se jeví, že vývoj insolvenčního práva směřuje k posílení postavení dlužníka na úkor věřitele. Upřednostňován je společenský zájem vrátit co možná největší část dlužníků do aktivního ekonomického života. Do jaké míry jsou tyto snahy v souladu s obecně platnými zásadami, že dluhy se mají platit, ukáže další vývoj.

Literatura

Monografie

BERTL, I., *Kapitoly o finanční gramotnosti*. 1. vyd. Praha : Triton, 2012. 77 s. ISBN 978-80-7387-622-7.

BOHANESOVÁ, E., *Finanční gramotnost*. 1. vyd. Olomouc : Univerzita Palackého v Olomouci, 2018. 144 s. ISBN 978-80-244-5397-2.

CAGAN, M., *Debt 101: From Interest Rates and Credit Scores to Student Loans and Debt Payoff Strategies, an Essential Primer on Managing Debt*. 1. vyd. Massachusetts : Adams Media, 2020. 256 s. ISBN 978-1507212660.

HÁSOVÁ, J. et al., *Vybrané instituty insolvenčního zákona v rozhodnutích Nejvyššího soudu: komentovaná soudní rozhodnutí*. Praha : C.H. Beck, 2019. 231 s. ISBN 978-80-7400-553-4.

HÁSOVÁ, J., MORAVEC T. *Insolvenční řízení*. 2. vydání. Praha : C.H. Beck, 2018. 311 s. ISBN 978-80-7400-715-6.

HAUFF, J. C. et al., *Indebtedness in Early Adulthood*. Cham : Springer International Publishing, 2019. 187 s. ISBN 978-3-030-13995-7.

HOSTINSKÝ, J., *Věřitel v českém a evropském insolvenčním právu*. 1. vydání. Ostrava : Key Publishing, 2009. 112 s. ISBN 978-80-7418-010-1.

HRKAL, M. *Odprezentuj: průvodce přípravou prezentace*. 1. vydání. Brno: BizBooks, 2018. 224 s. ISBN 978-80-265-0810-6.

JANDA, J., *Jak žít šťastně na dluh*. 1. vyd. Praha : Grada, 2013. 176 s. ISBN 978-80-247-4833-7.

KOCIÁNOVÁ, H., *Finanční gramotnost v kostce, aneb co Vás neměl kdo naučit*. Olomouc : Anag, 2012. 151 s. ISBN 978-80-7263-767-6.

KOZÁK, J. et al., *Insolvenční zákon: komentář*. 5. vyd. Praha : Wolters Kluwer, 2019. 1792 s. ISBN 978-80-7598-578-1.

MARŠÍKOVÁ, J. et al. *Insolvenční zákon: s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy, ve znění zákonů č. 69/2011 Sb. a č. 73/2011 Sb.* Praha : Leges, 2011. 800 s. ISBN 978-80-87212-75-2.

MARŠÍKOVÁ, J., *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele se vzory a judikaturou*. 6. aktualizované a doplněné vyd. Plzeň : Aleš Čeněk, 2019. 299 s. ISBN 978-80-7380-766-5.

NEUBAUER, J. et al., *Základy statistiky: aplikace v technických a ekonomických oborech*. 2. rozšířené vydání. Praha : Grada, 2016. 280 s. ISBN 978-80-247-5786-5.

PILÁTOVÁ, J. et al., *Likvidace obchodních společností*. 5. aktualizované a rozšířené vyd. Olomouc : ANAG, 2014. 232 s. ISBN 978-80-726-3877-2.

RADOVÁ, J. et al., *Finanční matematika pro každého*. 8. rozšířené vyd. Praha : Grada Publishing, 2013. 304 s. ISBN 978-80-247-4831-3.

RICHTER, T., *Insolvenční právo*. 2. doplněné a upravené vyd. Praha : Wolters Kluwer, 2017. 624 s. ISBN 978-80-7552-444-7.

SCHOLLEOVÁ, H., *Ekonomické a finanční řízení pro neekonomy*. 3. aktualizované vyd. Praha : Grada Publishing, 2017. 272 s. ISBN 978-80-271-0413-0.

SCHÖNFELD, J. et al., *Insolvenční praxe: problémy a výzvy pro léta dvacátá*. 1. vyd. Praha : C.H. Beck, 2020. 210 s. ISBN 978-80-7400-780-4.

SMOLÍK, P., *Oddlužení v právním řádu ČR*. Praha : C.H. Beck, 2016. 347 s. ISBN 978-80-7400-617-3.

SMRČKA, L. et al., *Insolvenční řízení: (očekávání, realita a budoucnost insolvenčního zákona)*. 1. vyd. Praha : Professional Publishing, 2016. 304 s. ISBN 978-80-7431-151-2.

SYROVÝ, P., TYL, T., *Osobní finance: řízení financí pro každého*. 3. aktualizované vyd. Praha : Grada Publishing, 2020. 226 s. ISBN 978-80-271-2886-0.

SZÉNÁSSY, E. et al., *Jak zůstat člověkem v síti dluhů: kvalitativní výzkum*. 1. vyd. Praha : Ekumenická akademie, 2017. 62 s. ISBN 978-80-87661-34-5.

VALOUCH, P., *Leasing v praxi: praktický průvodce*. 5. aktualizované vyd. Praha : Grada Publishing, 2012. 120 s. ISBN 978-80-247-4081-2.

WALKER, I. *Výzkumné metody a statistika*. 1. vyd. Praha: Grada, 2013. 218 s. ISBN 978-80-247-3920-5.

WINTEROVÁ, A. et al., *Civilní právo procesní*. 6. aktualizované vyd. Praha : Linde Praha, 2011. 711 s. ISBN 978-80-7201-842-0.

Články a periodika

BOULOVÁ, H., TARANDA, P., *Poradce: Insolvenční zákon*, Český Těšín: Poradce, 2019. 335 s. ISSN 1211-2437.

DVOŘÁKOVÁ, V., Kam až povede lidská benevolence aneb oddlužení jako zbraň dlužníka na věřitele. *Bulletin advokacie*, Praha: Česká advokátní komora, 2019. č. 5, s. 29-35. ISSN 1210-6348.

GRYGAR, J., Problematická ustanovení oddlužovací novely. *Bulletin advokacie*, Praha: Česká advokátní komora, 2019. č. 5, s. 19-20. ISSN 1210-6348.

MAREŠ, J., Tvorba případových studií pro výzkumné účely. *Pedagogika: časopis pro vědy o vzdělávání a výchově*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 2015, č. 2/2015, s. 113-142. ISSN 0031-3815.

MARŠÍKOVÁ, J., Odměna sepisovatele návrhu na povolení oddlužení. *Bulletin advokacie*, Praha: Česká advokátní komora, 2019a. č. 5, s. 24-25. ISSN 1210-6348.

ŘEHÁČEK, O., Splnění oddlužení. *Bulletin advokacie*, Praha: Česká advokátní komora, 2019. č. 5, s. 30-32. ISSN 1210-6348.

STRNAD, Z., Desatero oddlužovací novely. *Komorní listy: časopis soudních exekutorů*, 2019. č. 1, s. 23-31. ISSN 1805-1081.

Právní předpisy

Vyhláška č. 311/2007 Sb. Vyhláška o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona

Vyhláška č. 313/2007 Sb. Vyhláška o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů

Zákon č. 99/1963 Sb. Občanský soudní řád

Zákon č. 328/1991 Sb. Zákon o konkursu a vyrovnání

Zákon č. 471/1992 Sb. Zákon o dočasném omezení postupu podle zákona o konkursu a vyrovnání

Zákon č. 120/2001 Sb. Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti

Zákon č. 182/2006 Sb. Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení

Zákon č. 89/2012 Sb. Zákon občanský zákoník

Zákon č. 294/2013 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 139/2015 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon)

Zákon č. 64/2017 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Zákon č. 31/2019 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 296/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Zákon č. 99/1963 Sb. Občanský soudní řád

Internetové zdroje

Agentura pro sociální začleňování: *Zadluženost* [online]. Praha : Ministerstvo pro místní rozvoj, 2018 [cit. 2020-07-16]. Dostupné z: <https://www.socialni-zaclenovani.cz/oblasti-podpory/zadluzenost>.

BODOR, I. *Zkrácená varianta oddlužení a oddlužení osob pobírajících starobní důchod a osob invalidních ve druhém a třetím stupni* [online]. Praha, 2019 [cit. 2020-10-28]. Dostupné z: <https://www.rabas-advokati.cz/2019/06/25/zkracena-varianta-oddluzeni-a-oddluzeni-osob-pobirajicich-starobni- Duchod-a-osob-invalidnich-ve-druhem-a-tretim-stupni>.

Česká bankovní asociace: *Exekuční titul* [online]. Praha, 2020 [cit. 2020-09-25]. Dostupné z: <https://www.financnivzdelavani.cz/jak-na-to/zlomove-situace/exekuce/exekucni-titul>.

Česká národní banka. *Celkové zadlužení domácností* [online]. Praha, 2020 [cit. 2020-10-28]. Dostupné z: https://www.cnb.cz/cnb/STAT.ARADY_PKG.PARAMETRY_SESTAVY?p_strid=AAD&p_sestuid=1538&p_tab=1&p_lang=CS.

Česká národní banka. *Metodický list* [online]. Praha, 2020a [cit. 2020-10-28]. Dostupné z: https://www.cnb.cz/docs/ARADY/MET_LIST/zadldom_cs.pdf.

Český statistický úřad. *Indexy spotřebitelských cen - inflace - prosinec 2011* [online]. Praha : Český statistický úřad, 2012 [cit. 2020-10-28]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/cri/indexy-spotrebitelskych-cen-inflace-prosinec-2011-o7bt3b4vvr>.

Exekutorská komora ČR. *Statistiky exekucí za rok 2011* [online]. Praha, 2012 [cit. 2020-10-11]. Dostupné z: <https://www.ekcr.cz/1/aktuality-pro-verejnost/587-statistiky-exekuci-za-rok-2011-15-03-2012?w>.

Exekutorská komora ČR. *Počet zahájených exekucí, počet ukončených exekucí* [online]. Praha, 2020 [cit. 2020-10-17]. Dostupné z: <https://statistiky.ekcr.info/docs/statisticky-list-III.pdf>.

Exekutorská komora ČR. *Statistiky 2019* [online]. Praha, 2020a [cit. 2020-10-17]. Dostupné z: <https://ekcr.cz/admin/priloha/Statistiky%202019%20grafika.pdf>.

HARDYN, L. Navigátor úvěrů. *Jaký je rozdíl mezi půjčkou a úvěrem?* [online]. 2019 [cit. 2020-10-16]. Dostupné z: <https://www.navigatoruveru.cz/jaky-je-rozdil-mezi-pujckou-a-uverem>.

HOUŠKOVÁ, M. Trendy v počtech exekucí mají klesající tendenci, exekucí by mělo začít ubývat. *Exekutorská komora* [online]. Praha, 2014 [cit. 2020-10-11]. Dostupné z: <https://www.ekcr.cz/1/aktuality-pro-media/2447-trendy-v-poctech-exekuci-maji-klesajici-tendenci-exekuci-by-melo-zacit-ubyvat?w=>.

Insolvence 2008. *Insolvenční zóna: Dlužník*. [online]. Brno, 2019 [cit. 2020-07-18]. Dostupné z: <https://www.insolvencnizona.cz/slovnicek/dluznik>.

Justice. *Insolvenční rejstřík* [online]. 2020 [cit. 2020-10-20]. Dostupné z: <https://isir.justice.cz/isir/common/index.do>.

Institut předlužení. *Vývoj osobních bankrotů v letech* [online]. Praha, 2020 [cit. 2020-10-20]. Dostupné z: <https://www.institut-predluzeni.cz/mapy-a-statistiky/osobni-bankroty>.

JÁNSKÝ, P. Sledování nepoctivého záměru dlužníkem – nepodnikatelem v oddlužení. *Epravo.cz* [online]. Praha : 2020 [cit. 2020-09-04]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/sledovani-nepoctiveho-zameru-dluznikem-nepodnikatelem-v-oddluzeni-110963.html>.

JINDRA, V. Nová právní úprava úpadkového práva – Resumee insolvenčního zákona. *Epravo.cz* [online]. Praha, 2007 [cit. 2020-10-28]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/nova-pravni-uprava-upadkoveho-prava-resumee-insolvenčního-zakona-0342.html?mail>.

JIRMÁSEK, T. Novela insolvenčního zákona – verze 2019 - 7. *Insolvence 2008* [online]. Brno : Insolvence 2008, 2019 [cit. 2020-09-28]. Dostupné z: <https://www.insolvencnizona.cz/clanky/novela-insolvenčního-zakona-verze-2019-7>.

KÖRNER, P., STOČEK, L. Výpočet chráněného obydlí. *Insolvence 2008* [online]. Brno : Insolvence 2008, 2020 [cit. 2020-09-28]. Dostupné z: <https://www.insolvencnizona.cz/clanky/vypocet-chraneneho-obydli>.

KOŘÍNEK, T. Češi chtějí bydlet ve vlastním, roste zájem o předměstí. *Českomoravská stavební spořitelna* [online]. Praha, 2020 [cit. 2020-09-13]. Dostupné z: <https://www.cmss.cz/blog/cesi-chteji-bydlet-ve-vlastnim-roste-zajem-o-predmesti>.

KVAPIL, V. Exekuce v kostce: Kdy je řešením insolvence. *Peníze.cz* [online]. 2016 [cit. 2020-09-27]. Dostupné z: <https://www.penize.cz/exekuce/307607-exekuce-v-kostce-kdy-je-remenim-insolvence>.

MARŠÍKOVÁ, J. *Postavení věřitelů v insolvenčním řízení a členění jejich nároků* [online]. Praha : Verlag Dashöfer, 2018 [cit. 2020-10-10]. Dostupné z: https://www.du.cz/33/postaveni-veritelu-v-insolvenčním-řízení-a-clenění-jejich-naroku-uniqueidmRRWSbk196FNf8-jVUh4Eltu6PFÉtumJsdINtwSZWpel-1VKOExpw/?uri_view_type=44&uid=1VvfNEDSy5lkBrRmbgvBF7A&e=1f7hzBaqgTk3Yx4Y1YC0S6g.

MARŠÍKOVÁ, J. *Praktický průvodce insolvenčním řízením: Lhůta pro uplatnění pohledávky přihláškou a výzva k podání přihlášek*. [online]. Praha : Verlag Dashöfer, 2019b [cit. 2020-09-13]. Dostupné z: <https://www.insolvenčni-zakon-komentar.cz/onb/33/lhuta-pro-uplatneni-pohledavky-prihlaskou-a-vyzva-k-podani-prihlasek-uniqueidmRRWSbk196FNf8-jVUh4Eltu6PFEtumJsdINtwSZWpec4nCfS5iSzw>.

Ministerstvo financí ČR. *Zadlužení a předlužení* [online]. Praha, 2019 [cit. 2020-09-28]. Dostupné z: <https://financniagramotnost.mfcr.cz/cs/rodiinne-finance/zadluzeni-a-predluzeni>.

Ministerstvo spravedlnosti. *Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace* [online]. Praha, 2016. 81 s. [cit. 2020-09-28]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=133438>.

Ministerstvo práce a obchodu. *Analýza vývoje ekonomiky ČR a odvětví v působnosti MPO za rok 2008* [online]. Praha, 2009 [cit. 2020-10-11]. Dostupné z: <https://www.mpo.cz/dokument47753.html>.

Ministerstvo práce a obchodu. *Analýza vývoje ekonomiky ČR za rok 2012* [online]. Praha, 2013 [cit. 2020-10-11]. Dostupné z: <https://www.mpo.cz/dokument141978.html>.

Ministerstvo průmyslu a obchodu. *Roční zpráva o hospodaření za rok 2008* [online]. Praha, 2009. 61 s. [cit. 2020-09-28]. Dostupné z: <https://www.mpo.cz/assets/dokumenty/45290/51005/584968/priloha001.pdf>.

Ministerstvo práce a sociálních věcí. *Metodika řešení předluženosti nejchudších obyvatel* [online]. Praha : Ministerstvo práce a sociálních věcí, 2015. 41 s. [cit. 2020-07-19]. Dostupné z: https://www.mpsv.cz/documents/20142/225517/Methodika_reseni_predluzenosti_nejchudsich_obyvatel.pdf/ead7cd34-787d-3ffe-b75f-c5eb1f087f00.

MLEJNKOVÁ, I. Rozhodnutí o neschválení či schválení oddlužení. *Praktický průvodce insolvenčním řízením* [online]. Praha: Verlag Dashöfer, 2020 [cit. 2020-09-13]. Dostupné z: https://www.insolvenčni-zakon-komentar.cz/onb/33/rozhodnuti-o-neschvaleni-ci-schvaleni-oddluzeni-uniqueidmRRWSbk196FNf8-jVUh4Eltu6PFEtumJPwbfOSagaRsB465rgueu7Q/?uri_view_type=4

MULLER, R. Češi chtějí bydlet ve vlastním, a to i navzdory rostoucím cenám nemovitostí. *Hyponamiru.cz* [online]. Praha, 2020 [cit. 2020-09-13]. Dostupné z: <https://www.hyponamiru.cz/cesi-chteji-bydlet-ve-vlastnim-navzdory-rostoucim-cenam-nemovitosti/>

OŠŤÁDALOVÁ, Š. *Systémy a formy oddlužení v Evropě: srovnávací analýza* [online]. 1. vyd. Praha : Ekumenická akademie, 2017. 37 s. [cit. 2020-09-02]. Dostupné z: http://mapaexekuci.cz/wp-content/uploads/2017/04/Analyza_WEB.pdf?fbclid=IwAR16ZScZ2Wcchp293YN2T2LL4xcFPVIGMGb6f8UZLODXdKC1i2ycuc0PSFg

Poslanecká sněmovna parlamentu ČR. *Vládní návrh* [online]. Praha : : Sněmovní tisk 71/0, část č. 1/8 Novela z. - insolvenční zákon – EU, 2018 [cit. 2020-10-29]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=8&CT=71&CT1=0&fbclid=IwAR0bgkNRQBoVETyyGW8CMgCG50HvcNjN0p-7FuYp5Am0REqXv6eq2YTntlc>

Rada pro lidská práva. Zpráva o stavu lidských práv v České republice v roce 2017. *Vláda České republiky* [online]. Praha, 2017. 77 s. [cit. 2020-10-28]. Dostupné z: <https://www.vlada.cz/cz/ppov/rlp/dokumenty/zpravy-lidska-prava-cr/zprava-o-stavu-lidskych-prav-v-ceske-republice-v-roce-2017-167857>.

SLANINA, L., GALVAS, M. *Některé povinnosti dlužníka po schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře* [online]. Praha, 2015 [cit. 2020-09-10]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/nektere-povinnosti-dluznika-po-schvaleni-oddluzeni-plnenim-splatkoveho-kalendare-98224.html>

Středočeský kraj. *Jak na dluhy: (nejen pro seniory)* [online]. Praha, 2014. 20 s. [cit. 2020-07-19]. Dostupné z: <http://bezpecnystredoceskykraj.cz/wp-content/uploads/2017/11/Jak-na-dluhy-nejen-pro-seniory.pdf>.

Svěrenecká správa: *Dluhová spirála* [online]. Praha, 2019 [cit. 2020-07-19]. Dostupné z: <https://www.svsp.cz/slovník/dluhova-spirala>.

STRNADOVÁ, P. Novela zákona o úpadku a způsobech jeho řešení. *Epravo.cz* [online]. Praha, 2019 [cit. 2020-10-28]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/novela-zakona-o-upadku-a-zpusobech-jeho-reseni-110351.html>.

ŠRÁMEK, D. *Problém s výší nepřiměřených úroků leží na nalézacích soudech, mini exekutoři* [online]. Praha : Česká justice, 2019 [cit. 2020-08-26]. Dostupné z: <https://www.ceska-justice.cz/2019/04/problem-s-vysi-neprimerenych-uroku-lezi-na-nalezacich-soudech-mini-exekutori/>

ŠVEHLÍK, M., BŘEZINOVÁ, K. *Krátký pohled na současnou vymahatelnost práva na uspokojení pohledávek* [online]. Zlín, 2015 [cit. 2020-09-16]. Dostupné z: <https://www.samak.cz/samak-life/blog/kratky-pohled-na-soucasnou-vymahatelnost-prava-na-uspokojeni-pohledavek>

TRLIFAJOVÁ, L., HÁBL, R. *Co je nutné změnit v systému exekucí?: Přehled klíčových problémů současného systému exekučního vymáhání dluhů* [online]. Praha : Centrum pro společenské otázky – SPOT a Institut prevence a řešení oddlužení, 2020. 12 s. [cit. 2020-08-26]. Dostupné z: http://centrumspot.cz/wp-content/uploads/2020/06/analyza_exekuce.pdf.

Interní materiály

F.H. insolvence. *Databáze insolvenčního správce*. (2020)

Seznam příloh

Příloha 1 Tabulky	I
Tabulka 3 Celkový objem úvěrů českých domácností v letech 2005 až 2019 (v mil. Kč).....	I
Tabulka 4 Celkový objem úvěrů českých domácností v letech 2005 až 2019 (v mil. Kč).....	I
Tabulka 5 Podíl nesplácených bankovních úvěrů domácností v letech 2005 až 2019	II
Tabulka 6 Počet nařízených exekucí v letech 2005 až 2019.....	II
Tabulka 7 Podané návrhy na povolení oddlužení a povolená oddlužení v letech 2008 až 2019	III
Tabulka 8 Počet podaných návrhů od ledna do prosince 2019.....	III
Tabulka 9 Počet schválených oddlužení dle způsobu řešení v roce 2018 a 2019 v tis.	IV
Tabulka 10 Věková struktura osob v oddlužení v letech 2018 a 2019 v tis.....	IV
Tabulka 11 Počet splněných oddlužení v letech 2008 až 2019	IV
Tabulka 12 Plnění dlužníka A_R v prvním roce trvání schváleného oddlužení.....	V
Tabulka 13 Plnění dlužníka A_R v druhém roce trvání schváleného oddlužení.....	VI
Tabulka 14 Plnění dlužníka A_R ve třetím roce trvání oddlužení	VII
Tabulka 15 Plnění dlužníka A_R ve čtvrtém roce trvání oddlužení	VIII
Tabulka 16 Plnění dlužníka A_R v pátém roce trvání oddlužení	IX
Tabulka 19 Plnění dlužníka A_M v prvním roce trvání schváleného oddlužení	X
Tabulka 20 Plnění dlužníka A_M ve druhém roce trvání schváleného oddlužení.....	XI
Tabulka 21 Plnění dlužníka A_M ve třetím roce trvání schváleného oddlužení.....	XI
Tabulka 22 Plnění dlužníků B_R v prvním roce schváleného oddlužení.....	XII
Tabulka 23 Plnění dlužníků B_R v druhém roce schváleného oddlužení	XIII
Tabulka 24 Plnění dlužníků B_R ve třetím roce schváleného oddlužení	XIV
Tabulka 25 Plnění dlužníků B_R ve čtvrtém roce schváleného oddlužení	XV
Tabulka 26 Plnění dlužníků B_R v pátém roce schváleného oddlužení	XVI
Tabulka 28 Plnění dlužníků B_M v prvním roce schváleného oddlužení	XVII
Tabulka 29 Plnění dlužníků B_M ve druhém roce schváleného oddlužení	XVIII
Tabulka 30 Plnění dlužníků B_M ve třetím roce schváleného oddlužení	XIX
Tabulka 31 Plnění dlužníků B_M ve čtvrtém roce schváleného oddlužení	XX
Tabulka 33 Plnění dlužnice C_R v prvním roce schváleného oddlužení	XXI
Tabulka 34 Plnění dlužnice C_R ve druhém roce schváleného oddlužení	XXI
Tabulka 35 Plnění dlužnice C_R ve třetím roce schváleného oddlužení	XXII
Tabulka 36 Plnění dlužnice C_R ve čtvrtém roce schváleného oddlužení.....	XXII
Tabulka 37 Plnění dlužnice C_R v pátém roce schváleného oddlužení	XXIII
Tabulka 39 Plnění dlužnice C_M v prvním roce schváleného oddlužení	XXIV
Tabulka 40 Plnění dlužnice C_M ve druhém roce schváleného oddlužení	XXV

Tabulka 41 Plnění dlužnice C_M ve třetím roce schváleného oddlužení.....	XXV
Tabulka 42 Plnění dlužnice C_M ve čtvrtém roce schváleného oddlužení	XXVI
Tabulka 43 Plnění dlužnice C_M v pátém roce schváleného oddlužení	XXVI
Tabulka 45 Plnění dlužnice D_R v prvním roce schváleného oddlužení	XXVII
Tabulka 46 Plnění dlužnice D_R ve druhém roce schváleného oddlužení	XXVIII
Tabulka 47 Plnění dlužnice D_R ve třetím roce schváleného oddlužení	XXIX
Tabulka 48 Plnění dlužnice D_R ve čtvrtém roce schváleného oddlužení	XXX
Tabulka 49 Plnění dlužnice D_R v pátém roce schváleného oddlužení.....	XXXI
Tabulka 51 Plnění dlužnice D_M v prvním roce schváleného oddlužení.....	XXXII
Tabulka 52 Plnění dlužnice D_M ve druhém roce schváleného oddlužení	XXXIII
Tabulka 53 Plnění dlužnice D_M ve třetím roce schváleného oddlužení	XXXIII
Tabulka 54 Plnění dlužnice D_M ve čtvrtém roce schváleného oddlužení	XXXIV
Tabulka 55 Plnění dlužnice D_M v pátém roce schváleného oddlužení.....	XXXIV
Tabulka 57 Plnění dlužníka E_R v prvním roce schváleného oddlužení.....	XXXV
Tabulka 58 Plnění dlužníka E_R ve druhém roce schváleného oddlužení	XXXV
Tabulka 59 Plnění dlužníka E_R ve třetím roce schváleného oddlužení	XXXVI
Tabulka 60 Plnění dlužníka E_R ve čtvrtém roce schváleného oddlužení	XXXVI
Tabulka 61 Plnění dlužníka E_R v pátém roce schváleného oddlužení.....	XXXVII
Tabulka 63 Plnění dlužníka E_M v prvním roce schváleného oddlužení	XXXVIII
Tabulka 64 Plnění dlužníka E_M ve druhém roce schváleného oddlužení	XXXIX
Tabulka 65 Plnění dlužníka E_M ve třetím roce schváleného oddlužení	XXXIX
Tabulka 66 Plnění dlužníka E_M ve čtvrtém roce schváleného oddlužení.....	XL
Tabulka 67 Plnění dlužníka E_M v pátém roce schváleného oddlužení.....	XL

Přílohy

Příloha 1 Tabulky

Tabulka 3 Celkový objem úvěrů českých domácností v letech 2005 až 2019 (v mil. Kč)

rok	celkový objem úvěrů v mil. Kč
2005	522 848,30
2006	655 436,20
2007	875 331,60
2008	1 034 498,10
2009	1 108 504,00
2010	1 136 161,10
2011	1 200 256,90
2012	1 241 347,60
2013	1 281 432,00
2014	1 315 230,80
2015	1 391 525,70
2016	1 491 098,80
2017	1 597 934,40
2018	1 713 184,90
2019	1 817 548,60

Zdroj: ČNB (2020), vlastní zpracování

Tabulka 4 Celkový objem úvěrů českých domácností v letech 2005 až 2019 (v mil. Kč)

rok	spotřebitelské úvěry	úvěry na bydlení	ostatní úvěry
2005	182 036,4	282 662,2	58 149,7
2006	210 367,5	375 077,3	69 991,4
2007	267 204,5	515 881,8	92 245,3
2008	307 528,2	619 938,2	107 031,7
2009	297 315,3	691 697,5	119 491,2
2010	265 616,6	738 386,2	132 158,3
2011	267 763,7	788 062,8	144 430,4
2012	266 063,4	831 540,7	143 743,5
2013	264 125,8	870 036,2	147 270
2014	263 572,6	906 112,9	145 545,3
2015	262 927,7	977 995,1	150 602,9
2016	275 962,2	1 059 589,3	155 547,3
2017	284 858,5	1 153 144,5	159 931,4
2018	298 565,2	1 250 348,6	164 271,1
2019	315 246,3	1 332 423,8	169 878,5

Zdroj: ČNB (2020), vlastní zpracování

Tabulka 5 Podíl nesplácených bankovních úvěrů domácností v letech 2005 až 2019

rok	celkový objem úvěrů domácností v mil. Kč	podíl nesplácených úvěrů (%)
2005	412 895,3	3,85
2006	530 804,8	3,31
2007	707 819,5	2,99
2008	851 470,4	3
2009	940 482,9	4,11
2010	1 028 141,4	5,19
2011	1 095 243,6	4,96
2012	1 132 230,8	5,18
2013	1 180 730,9	5,01
2014	1 228 406,5	4,73
2015	1 321 352,5	4,07
2016	1 417 425,1	3,2
2017	1 527 231,6	2,49
2018	1 642 671,9	2,11
2019	1 745 031,5	1,66

Zdroj: ČNB (2020), vlastní zpracování

Tabulka 6 Počet nařízených exekucí v letech 2005 až 2019

rok	počet nařízených exekucí
2005	270 000
2006	309 457
2007	428 000
2008	554 000
2009	760 923
2010	701 900
2011	936 219
2012	821 919
2013	733 058
2014	847 424
2015	733 807
2016	680 543
2017	597 412
2018	499 512
2019	507 764

Zdroj: Exekutorská komora (2020), vlastní zpracování

Tabulka 7 Podané návrhy na povolení oddlužení a povolená oddlužení v letech 2008 až 2019

rok	podané návrhy na povolení oddlužení	povolená oddlužení
2008	1 578	649
2009	3 687	2 155
2010	9 396	5 889
2011	16 568	11 491
2012	25 517	17 483
2013	30 224	21 605
2014	30 444	24 736
2015	28 463	23 335
2016	26 503	22 276
2017	20 931	19 245
2018	19 072	18 186
2019	28 739	26 195

Zdroj: Institut předlužení (2020), vlastní zpracování

Tabulka 8 Počet podaných návrhů od ledna do prosince 2019

2019	počet podaných návrhů v tis.
leden	1308
únor	1450
březen	1556
duben	1355
květen	1207
červen	3139
červenec	3722
srpen	3295
září	2968
říjen	3122
listopad	3122
prosinec	2495
celkem	28739

Zdroj: Insolvenční rejstřík (2020), vlastní zpracování

Tabulka 9 Počet schválených oddlužení dle způsobu řešení v roce 2018 a 2019 v tis.

	2018	2019
splátkový kalendář	18 019	13 778
zpeněžením majetkové podstaty	415	346
splátkový kalendář se zpeněžením	×	3 097
počet schválených oddlužení celkem	18 434	17 221

Zdroj: Insolvenční rejstřík (2020), vlastní zpracování

Tabulka 10 Věková struktura osob v oddlužení v letech 2018 a 2019 v tis.

	2018	2019
18-29 let	11,6	14,8
30-39 let	30,6	31,3
40-49 let	34,5	34,2
50-64 let	29,7	28,2
65 a více	8,8	7,5

Zdroj: Institut předlužení (2020), vlastní zpracování

Tabulka 11 Počet splněných oddlužení v letech 2008 až 2019

rok	počet splněných oddlužení
2008	0
2009	18
2010	48
2011	144
2012	306
2013	770
2014	2102
2015	4919
2016	8881
2017	13205
2018	16862
2019	19321
celkem	66576

Zdroj: Institut předlužení (2020), vlastní zpracování

Tabulka 12 Plnění dlužníka A_R v prvním roce trvání schváleného oddlužení

2015/2016	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	celkem
srážky z důchodu	3 070	3 070	3 070	3 070	3 070	3 070	3 070	3 070	3 070	3 046	3 046	3 046	36 768
mimořádný příjem z daru	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	3 600
příjmy celkem	3 370	3 370	3 370	3 370	3 370	3 370	3 370	3 370	3 370	3 346	3 346	3 346	40 368
odměna IS	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	1 089	1 089	11 178
věřitel č. 1	757	757	757	757	757	757	757	757	757	750	692	692	8 947
věřitel č. 2	220	220	220	220	220	220	220	220	220	217	201	201	2 599
věřitel č. 3	114	114	114	114	114	114	114	114	114	113	104	104	1 347
věřitel č. 4	48	48	48	48	48	48	48	48	48	48	44	44	568
věřitel č. 5	547	547	547	547	547	547	547	547	547	542	500	500	6 465
věřitel č. 6	784	784	784	784	784	784	784	784	784	776	716	716	9 264
věřitelům celkem	2 470	2 470	2 470	2 470	2 470	2 470	2 470	2 470	2 470	2 446	2 257	2 257	29 190

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 13 Plnění dlužníka A_R v druhém roce trvání schváleného oddlužení

2016/2017	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	celkem
srážka z důchodu	3 046	3 046	3 046	3 046	3 046	3 046	3 046	3 046	3 046	3 284	3 284	3 284	37 266
mimořádný příjem z daru	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	3 600
příjmy celkem	3 346	3 346	3 346	3 346	3 346	3 346	3 346	3 346	3 346	3 584	3 584	3 584	40 866
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	692	692	692	692	692	692	692	692	692	765	765	765	8 524
věřitel č. 2	201	201	201	201	201	201	201	201	201	222	222	222	2 471
věřitel č. 3	104	104	104	104	104	104	104	104	104	115	115	115	1 282
věřitel č. 4	44	44	44	44	44	44	44	44	44	48	48	48	540
věřitel č. 5	500	500	500	500	500	500	500	500	500	553	553	553	6 160
věřitel č. 6	716	716	716	716	716	716	716	716	716	792	792	792	8 821
věřitelům celkem	2 257	2 257	2 257	2 257	2 257	2 257	2 257	2 257	2 257	2 495	2 495	2 495	27 798

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 14 Plnění dlužníka A_R ve třetím roce trvání oddlužení

2017/2018	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	celkem
srážka z důchodu	3 284	3 284	3 284	3 284	3 284	3 284	3 284	3 284	3 284	3 560	3 560	3 560	40 236
mimořádný příjem z daru	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	3 600
příjmy celkem	3 584	3 584	3 584	3 584	3 584	3 584	3 584	3 584	3 584	3 860	3 860	3 860	43 836
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
deponace								2 495	2 495	1 544			6 534
věřitel č. 1	765	765	765	765	765	765	765			376	850	850	7 431
věřitel č. 2	222	222	222	222	222	222	222			109	246	246	2 155
věřitel č. 3	115	115	115	115	115	115	115			57	128	128	1 118
věřitel č. 4	48	48	48	48	48	48	48			24	54	54	468
věřitel č. 5	553	553	553	553	553	553	553			272	614	614	5 371
věřitel č. 6	792	792	792	792	792	792	792			389	879	879	7 691
věřitelům celkem	2 495	2 495	2 495	2 495	2 495	2 495	2 495			1 227	2 771	2 771	24 234

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 15 Plnění dlužníka A_R ve čtvrtém roce trvání oddlužení

2018/2019	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	celkem
srážka z důchodu	3 560	3 560	3 560	3 560	3 560	3 560	3 560	3 560	3 560	4 008	4 008	4 008	44 064
mimořádný příjem z daru	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	3 600
příjmy celkem	3 860	3 860	3 860	3 860	3 860	3 860	3 860	3 860	3 860	4 308	4 308	4 308	47 664
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	850	850	850	850	850	850	850	850	850	987	987	987	10 611
věřitel č. 2	246	246	246	246	246	246	246	246	246	286	286	286	3 072
věřitel č. 3	128	128	128	128	128	128	128	128	128	149	149	149	1 599
věřitel č. 4	54	54	54	54	54	54	54	54	54	63	63	63	675
věřitel č. 5	614	614	614	614	614	614	614	614	614	713	713	713	7 665
věřitel č. 6	879	879	879	879	879	879	879	879	879	1 021	1 021	1 021	10 974
věřitelům celkem	2 771	2 771	2 771	2 771	2 771	2 771	2 771	2 771	2 771	3 219	3 219	3 219	34 596

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 16 Plnění dlužníka A_R v pátém roce trvání oddlužení

2019/2020	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	celkem
srážka z důchodu	4 008	4 008	4 008	4 008	4 008	4 008	4 008	4 008	4 008	4 008	4 480	4 230	48 790
mimořádný příjem z daru	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	3 600
příjmy celkem	4 308	4 308	4 308	4 308	4 308	4 308	4 308	4 308	4 308	4 308	4 780	4 530	52 390
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089*	1 089*	1 089*	1 089*	1 089*	1 089*	13 068
věřitel č. 1	987	987	987	987	987	987	1 321	1 321	1 321	1 321	1 466	1 389	14 061
věřitel č. 2	286	286	286	286	286	286	383	383	383	383	425	403	4 076
věřitel č. 3	149	149	149	149	149	149	199	199	199	199	220	209	2 119
věřitel č. 4	63	63	63	63	63	63	84	84	84	84	93	88	895
věřitel č. 5	713	713	713	713	713	713	954	954	954	954	1 059	1 004	10 157
věřitel č. 6	1 021	1 021	1 021	1 021	1 021	1 021	1 367	1 367	1 367	1 367	1 517	1 437	14 548
věřitelům celkem	3 219	3 219	3 219	3 219	3 219	3 219	4 308	4 308	4 308	4 308	4 780	4 530	45 856

*Vyplaceno z deponace

Zdroj: F.H. insolvence, vlastní zpracování

Tabulka 19 Plnění dlužníka A_M v prvním roce trvání schváleného oddlužení

1. rok	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	celkem
srážka z důchodu	3 070	3 070	3 070	3 070	3 070	3 070	3 070	3 070	3 070	3 046	3 046	3 046	36 768
odměna IS	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	1 089	1 089	11 178
odměna za přihlášky	1 500												1 500
odměna za sepis návrhu	670	2 170	2 000										4 840
deponace			170	2 170	2 170	890					1 134		6 534
věřitel č. 1						393	665	665	665	658	253	600	3 899
věřitel č. 2						114	193	193	193	190	73	174	1 130
věřitel č. 3						59	100	100	100	99	39	90	587
věřitel č. 4						25	42	42	42	42	16	38	247
věřitel č. 5						284	481	481	481	476	181	434	2 818
věřitel č. 6						405	689	689	689	681	261	621	4 035
věřitelům celkem	0	0	0	0	0	1 280	2 170	2 170	2 170	2 146	823	1 957	12 716

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 20 Plnění dlužníka A_M ve druhém roce trvání schváleného oddlužení

2. rok	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	celkem
srážka z důchodu	3 046	3 046	3 046	3 046	3 046	3 046	3 046	3 046	3 046	3 284	3 284	3 284	37 266
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	600	600	600	600	600	600	600	600	600	673	673	673	7 419
věřitel č. 2	174	174	174	174	174	174	174	174	174	195	195	195	2 151
věřitel č. 3	90	90	90	90	90	90	90	90	90	101	101	101	1 113
věřitel č. 4	38	38	38	38	38	38	38	38	38	43	43	43	471
věřitel č. 5	434	434	434	434	434	434	434	434	434	486	486	486	5 364
věřitel č. 6	621	621	621	621	621	621	621	621	621	697	697	697	7 680
věřitelům celkem	1 957	1 957	1 957	1 957	1 957	1 957	1 957	1 957	1 957	2 195	2 195	2 195	24 198

Zdroj: F.H. insolvency (2020), vlastní zpracování

Tabulka 21 Plnění dlužníka A_M ve třetím roce trvání schváleného oddlužení

3. rok	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.	36.	celkem
srážka z důchodu	3 284	3 284	3 284	3 284	3 284	3 284	3 284	3 284	3 284	3 560	3 560	3 560	40 236
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089*	1 089*	1 089*	1 089*	1 089*	1 089*	13 068
věřitel č. 1	673	673	673	673	673	673	1 006	1 006	1 006	1 092	1 092	1 092	10 332
věřitel č. 2	195	195	195	195	195	195	292	292	292	316	316	316	2 994
věřitel č. 3	101	101	101	101	101	101	152	152	152	164	164	164	1 554
věřitel č. 4	43	43	43	43	43	43	64	64	64	69	69	69	657
věřitel č. 5	486	486	486	486	486	486	728	728	728	789	789	789	7 467
věřitel č. 6	697	697	697	697	697	697	1 042	1 042	1 042	1 130	1 130	1 130	10 698
věřitelům celkem	2 195	2 195	2 195	2 195	2 195	2 195	3 284	3 284	3 284	3 560	3 560	3 560	33 702

*Vyplaceno z deponaci

Zdroj: F.H. insolvency (2020), vlastní zpracování

Tabulka 22 Plnění dlužníků B_R v prvním roce schváleného oddlužení

2014/2015	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	celkem
srážky z příjmu dlužníka č. 1	10 281	11 873	35 377	11 903	11 109	11 280	11 112	10 201	11 486	10 170	12 154	11 825	158 771
srážky z příjmu dlužníka č. 2													0
příjmy celkem	10 281	11 873	35 377	11 903	11 109	11 280	11 112	10 201	11 486	10 170	12 154	11 825	158 771
odměna IS	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	10 800
věřitel č. 1	241	282	886	283	262	267	262	239	272	238	289	281	3 802
věřitel č. 2	1 807	2 115	6 645	2 121	1 968	2 001	1 968	1 793	2 040	1 787	2 169	2 106	28 520
věřitel č. 3	1 502	1 757	5 520	1 762	1 634	1 662	1 635	1 489	1 695	1 484	1 801	1 749	23 690
věřitel č. 4	1 125	1 315	4 133	1 319	1 224	1 244	1 225	1 115	1 269	1 111	1 349	1 310	17 739
věřitel č. 5	3 802	4 447	13 972	4 459	4 137	4 206	4 138	3 769	4 290	3 757	4 561	4 427	59 965
věřitel č. 6	302	353	1 108	354	328	334	328	299	340	298	362	351	4 757
věřitel č. 7	105	123	387	123	115	117	115	104	119	104	126	123	1 661
věřitel č. 8	153	179	563	179	167	169	167	152	173	151	184	178	2 415
věřitel č. 9	344	402	1 263	403	374	380	374	341	388	340	413	400	5 422
věřitelům celkem	9 381	10 973	34 477	11 003	10 209	10 380	10 212	9 301	10 586	9 270	11 254	10 925	147 971

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 23 Plnění dlužníků B_R v druhém roce schváleného oddlužení

2015/2016	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	celkem
srážky z příjmu dlužníka č. 1	13 422	11 111	35 764	12 366	11 916	10 742	10 554	11 104	10 364	11 877	10 481	9 749	159 450
srážky z příjmu dlužníka č. 2													0
příjmy celkem	13 422	11 111	35 764	12 366	11 916	10 742	10 554	11 104	10 364	11 877	10 481	9 749	159 450
odměna IS	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	10 800
věřitel č. 1	322	262	896	295	283	253	248	262	243	282	246	228	3 820
věřitel č. 2	2 413	1 968	6 720	2 209	2 122	1 897	1 861	1 967	1 824	2 116	1 847	1 706	28 650
věřitel č. 3	2 005	1 635	5 582	1 836	1 764	1 576	1 546	1 633	1 515	1 757	1 533	1 417	23 799
věřitel č. 4	1 501	1 224	4 179	1 374	1 321	1 180	1 157	1 223	1 135	1 316	1 149	1 061	17 820
věřitel č. 5	5 075	4 138	14 129	4 647	4 464	3 988	3 912	4 135	3 835	4 448	3 883	3 586	60 240
věřitel č. 6	403	328	1 121	369	354	316	310	328	304	354	308	284	4 779
věřitel č. 7	141	115	391	129	124	110	108	115	106	123	108	99	1 669
věřitel č. 8	204	167	569	187	180	161	158	167	154	179	156	144	2 426
věřitel č. 9	458	374	1 277	420	404	361	354	374	348	402	351	324	5 447
věřitelům celkem	12 522	10 211	34 864	11 466	11 016	9 842	9 654	10 204	9 464	10 977	9 581	8 849	148 650

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 24 Plnění dlužníků B_R ve třetím roce schváleného oddlužení

2016/2017	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	celkem
srážky z příjmu dlužníka č. 1	10 613	11 513	10 533	10 572	10 654	12 675	12 381	11 072	11 298	12 437	10 741	10 211	134 700
srážky z příjmu dlužníka č. 2													0
příjmy celkem	10 613	11 513	10 533	10 572	10 654	12 675	12 381	11 072	11 298	12 437	10 741	10 211	134 700
odměna IS	900	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	12 879
deponace											6 534		6 534
věřitel č. 1	250	268	243	244	246	298	290	256	262	292	80	234	2 963
věřitel č. 2	1 872	2 009	1 820	1 828	1 844	2 233	2 176	1 924	1 968	2 187	601	1 758	22 220
věřitel č. 3	1 555	1 669	1 512	1 518	1 531	1 855	1 808	1 598	1 634	1 817	499	1 461	18 457
věřitel č. 4	1 164	1 250	1 132	1 137	1 147	1 389	1 354	1 197	1 224	1 360	374	1 093	13 821
věřitel č. 5	3 936	4 224	3 827	3 843	3 876	4 695	4 576	4 046	4 137	4 599	1 264	3 697	46 720
věřitel č. 6	312	335	304	305	307	372	363	321	328	365	100	294	3 706
věřitel č. 7	109	117	106	106	108	130	127	112	115	127	35	102	1 294
věřitel č. 8	159	170	154	155	156	189	184	163	167	185	51	149	1 882
věřitel č. 9	356	382	346	347	350	425	414	366	374	416	114	334	4 224
věřitelům celkem	9 713	10 424	9 444	9 483	9 565	11 586	11 292	9 983	10 209	11 348	3 118	9 122	115 287

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 25 Plnění dlužníků B_R ve čtvrtém roce schváleného oddlužení

2017/2018	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	celkem
srážky z příjmu dlužníka č. 1	15 727	14 844	13 522	13 027	14 159	13 227	15 812	16 040	15 093	15 608	16 493	16 407	179 959
srážky z příjmu dlužníka č. 2	5 208	6 368	5 442	6 098	4 884	6 724	4 840	4 792	4 438	5 212	4 154	6 916	65 076
příjmy celkem	20 935	21 212	18 964	19 125	19 043	19 951	20 652	20 832	19 531	20 820	20 647	23 323	245 035
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	*1 089	13 068
věřitel č. 1	510	517	459	464	461	485	503	507	474	507	503	599	5 989
věřitel č. 2	3 825	3 878	3 445	3 476	3 462	3 635	3 770	3 805	3 554	3 803	3 770	4 495	44 918
věřitel č. 3	3 177	3 222	2 862	2 888	2 874	3 020	3 132	3 161	2 953	3 159	3 131	3 734	37 313
věřitel č. 4	2 379	2 412	2 143	2 162	2 152	2 261	2 345	2 367	2 211	2 365	2 345	2 797	27 939
věřitel č. 5	8 043	8 155	7 244	7 309	7 276	7 644	7 928	8 001	7 474	7 996	7 925	9 451	94 446
věřitel č. 6	638	647	575	580	577	606	629	635	593	634	629	749	7 492
věřitel č. 7	223	226	201	202	201	212	220	222	206	221	219	262	2 615
věřitel č. 8	324	329	292	294	293	308	319	322	301	323	319	381	3 805
věřitel č. 9	727	737	654	661	658	691	717	723	676	723	717	855	8 539
věřitelům celkem	19 846	20 123	17 875	18 036	17 954	18 862	19 563	19 743	18 442	19 731	19 558	23 323	233 056

*Vyplaceno z deponace

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 26 Plnění dlužníků B_R v pátém roce schváleného oddlužení

2018/2019	únor	březen	duben	květen	červen	celkem
srážky z příjmu dlužníka č. 1	12 840	18 575	18 795	13 560	25 827	89 597
srážky z příjmu dlužníka č. 2	2 648	2 128	2 982	2 730	1 318	11 806
příjmy celkem	15 488	20 703	21 777	16 290	27 145	101 403
odměna IS	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	5 445
věřitel č. 1	398	532	560	419	422	2 331
věřitel č. 2	2 985	3 990	4 197	3 140	3 171	17 483
věřitel č. 3	2 480	3 314	3 487	2 608	2 634	14 523
věřitel č. 4	1 856	2 482	2 611	1 953	1 972	10 874
věřitel č. 5	6 276	8 390	8 825	6 602	6 666	36 759
věřitel č. 6	498	666	700	523	529	2 916
věřitel č. 7	174	232	244	183	185	1 018
věřitel č. 8	253	338	355	266	268	1 480
věřitel č. 9	568	759	798	596	603	3 324
věřitelům celkem	15 488	20 703	21 777	16 290	16 450	90 708

*Vyplaceno z deponace

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 28 Plnění dlužníků B_M v prvním roce schváleného oddlužení

1. rok	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	celkem
srážky z příjmu dlužníka č. 1	10 281	11 873	35 377	11 903	11 109	11 280	11 112	10 201	11 486	10 170	12 154	11 825	158 771
srážky z příjmu dlužníka č. 2													0
příjmy celkem	10 281	11 873	35 377	11 903	11 109	11 280	11 112	10 201	11 486	10 170	12 154	11 825	158 771
odměna IS	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	16 200
odměna za přihlášky	2 250												2 250
odměna za sepsání návrhu	6 000												6 000
deponace	681	7 419											8 100
věřitel č. 1		80	874	271	251	255	251	227	260	227	278	270	3 244
věřitel č. 2		598	6 558	2 034	1 881	1 914	1 881	1 706	1 954	1 700	2 082	2 019	24 327
věřitel č. 3		497	5 448	1 690	1 562	1 590	1 563	1 417	1 623	1 412	1 730	1 676	20 208
věřitel č. 4		372	4 080	1 265	1 170	1 191	1 170	1 061	1 215	1 057	1 295	1 256	15 132
věřitel č. 5		1 258	13 789	4 277	3 955	4 024	3 956	3 587	4 108	3 574	4 378	4 245	51 151
věřitel č. 6		99	1 094	339	314	319	314	285	326	284	347	337	4 058
věřitel č. 7		35	382	118	109	111	110	99	114	99	121	118	1 416
věřitel č. 8		51	555	172	159	162	159	145	165	144	177	171	2 060
věřitel č. 9		114	1 247	387	358	364	358	324	371	323	396	383	4 625
věřitelům celkem		3 104	34 027	10 553	9 759	9 930	9 762	8 851	10 136	8 820	10 804	10 475	126 221

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 29 Plnění dlužníků B_M ve druhém roce schváleného oddlužení

2. rok	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	celkem
srážky z příjmu dlužníka č. 1	13 422	11 111	35 764	12 366	11 916	10 742	10 554	11 104	10 364	11 877	10 481	9 749	159 450
srážky z příjmu dlužníka č. 2													0
příjmy celkem	13 422	11 111	35 764	12 366	11 916	10 742	10 554	11 104	10 364	11 877	10 481	9 749	159 450
odměna IS	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	1 350	16 200
věřitel č. 1	310	250	884	282	272	241	237	251	232	271	235	216	3 681
věřitel č. 2	2 327	1 881	6 633	2 123	2 036	1 810	1 774	1 880	1 737	2 029	1 760	1 619	27 609
věřitel č. 3	1 933	1 563	5 510	1 764	1 692	1 504	1 474	1 562	1 443	1 685	1 461	1 344	22 935
věřitel č. 4	1 447	1 170	4 126	1 321	1 267	1 126	1 103	1 169	1 081	1 262	1 095	1 006	17 173
věřitel č. 5	4 892	3 956	13 946	4 464	4 282	3 806	3 730	3 953	3 653	4 266	3 700	3 404	58 052
věřitel č. 6	388	314	1 106	354	339	302	296	314	290	338	294	270	4 605
věřitel č. 7	136	110	386	124	119	105	103	109	101	118	102	95	1 608
věřitel č. 8	197	159	562	180	172	154	150	159	147	172	149	137	2 338
věřitel č. 9	442	358	1 261	404	387	344	337	357	330	386	335	308	5 249
věřitelům celkem	12 072	9 761	34 414	11 016	10 566	9 392	9 204	9 754	9 014	10 527	9 131	8 399	143 250

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 30 Plnění dlužníků B_M ve třetím roce schváleného oddlužení

3. rok	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.	36.	celkem
srážky z příjmu dlužníka č. 1	10 613	11 513	10 533	10 572	10 654	12 675	12 381	11 072	11 298	12 437	10 741	10 211	134 700
srážky z příjmu dlužníka č. 2													0
příjmy celkem	10 613	11 513	10 533	10 572	10 654	12 675	12 381	11 072	11 298	12 437	10 741	10 211	134 700
odměna IS	1 350	1 634	1 634	1 634	1 634	1 634	1 634	1 634	1 634	*1 634	*1 634	*1 634	19 319
deponace		1 701											1 701
věřitel č. 1	238	210	229	230	232	283	276	243	248	320	276	262	3 047
věřitel č. 2	1 785	1 577	1 715	1 723	1 739	2 128	2 071	1 819	1 863	2 397	2 070	1 968	22 855
věřitel č. 3	1 483	1 309	1 425	1 431	1 444	1 768	1 721	1 511	1 547	1 991	1 720	1 635	18 985
věřitel č. 4	1 110	980	1 067	1 072	1 081	1 324	1 288	1 132	1 159	1 491	1 288	1 224	14 216
věřitel č. 5	3 754	3 314	3 607	3 622	3 656	4 475	4 355	3 825	3 917	5 040	4 352	4 138	48 055
věřitel č. 6	298	263	286	287	290	355	346	303	311	400	345	328	3 812
věřitel č. 7	104	92	100	100	101	124	121	106	108	139	121	115	1 331
věřitel č. 8	152	133	145	146	147	180	175	154	158	203	175	167	1 935
věřitel č. 9	339	300	325	328	331	404	394	346	354	456	394	374	4 345
věřitelům celkem	9 263	8 178	8 899	8 939	9 021	11 041	10 747	9 439	9 665	12 437	10 741	10 211	118 581

*Vyplaceno z deponací

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 31 Plnění dlužníků B_M ve čtvrtém roce schváleného oddlužení

4. rok	37.	38.	39.	celkem
srážky z příjmu dlužníka č. 1	15 727	14 844	13 522	44 093
srážky z příjmu dlužníka č. 2	5 208	6 368	5 442	17 018
příjmy celkem	20 935	21 212	18 964	61 111
odměna IS	*1 634	*1 634	*1 634	4 900
věřitel č. 1	538	545	487	1 570
věřitel č. 2	4 035	4 088	3 655	11 778
věřitel č. 3	3 352	3 396	3 036	9 784
věřitel č. 4	2 510	2 543	2 273	7 326
věřitel č. 5	8 484	8 596	7 685	24 765
věřitel č. 6	673	683	610	1 966
věřitel č. 7	235	238	213	686
věřitel č. 8	341	346	310	997
věřitel č. 9	767	777	695	2 239
věřitelům celkem	20 935	21 212	18 964	61 111

*Vyplaceno z deponací

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 33 Plnění dlužnice C_R v prvním roce schváleného oddlužení

2014/2015	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	celkem
srážky z příjmu	9 602	10 821	11 285	9 684	11 241	11 295	11 657	11 543	12 775	11 399	10 745	12 367	134 414
odměna IS	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	10 800
věřitel č. 1	1 541	1 757	1 840	1 556	1 831	1 841	1 905	1 885	2 103	1 859	1 744	2 031	21 893
věřitel č. 2	1 839	2 097	2 195	1 857	2 186	2 197	2 274	2 250	2 510	2 219	2 081	2 425	26 130
věřitel č. 3	1 136	1 295	1 356	1 147	1 350	1 357	1 405	1 390	1 551	1 371	1 286	1 497	16 141
věřitel č. 4	2 488	2 837	2 969	2 511	2 957	2 972	3 075	3 043	3 395	3 002	2 815	3 278	35 342
věřitel č. 5	1 261	1 437	1 504	1 272	1 498	1 507	1 558	1 542	1 720	1 521	1 426	1 661	17 907
věřitel č. 6	437	498	521	441	519	521	540	533	596	527	493	575	6 201
věřitelům celkem	8 702	9 921	10 385	8 784	10 341	10 395	10 757	10 643	11 875	10 499	9 845	11 467	123 614

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 34 Plnění dlužnice C_R ve druhém roce schváleného oddlužení

2015/2016	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	celkem
srážky z příjmu	12 304	11 770	13 317	10 539	3 150	1 484	11 796	12 370	9 773	11 321	11 913	11 702	121 439
odměna IS	900	900	900	900	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	12 312
věřitel č. 1	2 020	1 925	2 199	1 707	365	70	1 896	1 998	1 538	1 812	1 917	1 880	19 327
věřitel č. 2	2 411	2 298	2 625	2 038	436	83	2 263	2 385	1 835	2 164	2 288	2 243	23 069
věřitel č. 3	1 489	1 419	1 621	1 259	269	52	1 398	1 473	1 134	1 336	1 413	1 386	14 249
věřitel č. 4	3 260	3 108	3 550	2 756	589	113	3 061	3 225	2 483	2 925	3 095	3 035	31 200
věřitel č. 5	1 652	1 575	1 799	1 396	299	57	1 551	1 634	1 258	1 482	1 568	1 537	15 808
věřitel č. 6	572	545	623	483	103	20	538	566	436	513	543	532	5 474
věřitelům celkem	11 404	10 870	12 417	9 639	2 061	395	10 707	11 281	8 684	10 232	10 824	10 613	109 127

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 35 Plnění dlužnice C_R ve třetím roce schváleného oddlužení

2016/2017	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	celkem
srážky z příjmu	11 802	11 901	8 765	10 553	5 816	10 586	12 251	11 798	11 835	13 002	10 947	9 329	128 585
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	1 897	1 915	1 360	1 676	837	1 682	1 977	1 897	1 903	2 110	1 746	1 459	20 459
věřitel č. 2	2 265	2 285	1 622	2 001	999	2 008	2 359	2 264	2 272	2 517	2 084	1 742	24 418
věřitel č. 3	1 399	1 412	1 002	1 236	617	1 240	1 458	1 398	1 403	1 556	1 287	1 076	15 084
věřitel č. 4	3 063	3 092	2 195	2 706	1 351	2 715	3 191	3 062	3 072	3 406	2 818	2 356	33 027
věřitel č. 5	1 552	1 566	1 112	1 370	685	1 376	1 617	1 551	1 557	1 726	1 428	1 194	16 734
věřitel č. 6	537	542	385	475	238	476	560	537	539	598	495	413	5 795
věřitelům celkem	10 713	10 812	7 676	9 464	4 727	9 497	11 162	10 709	10 746	11 913	9 858	8 240	115 517

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 36 Plnění dlužnice C_R ve čtvrtém roce schváleného oddlužení

2017/2018	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	celkem
srážky z příjmu	4 116	7 866	3 362	22 333	12 474	15 021	13 816	13 613	8 733	14 684	13 018	10 628	139 664
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
deponace		6 534											6 534
věřitel č. 1	536	43	403	3 763	2 016	2 468	2 254	2 218	1 354	2 408	2 113	1 689	21 265
věřitel č. 2	640	1	480	4 490	2 407	2 945	2 690	2 647	1 616	2 874	2 522	2 016	25 328
věřitel č. 3	395	83	297	2 774	1 487	1 819	1 662	1 635	998	1 775	1 557	1 246	15 728
věřitel č. 4	865	69	650	6 074	3 255	3 983	3 639	3 581	2 185	3 887	3 411	2 727	34 326
věřitel č. 5	438	35	329	3 077	1 649	2 018	1 844	1 815	1 108	1 969	1 728	1 382	17 392
věřitel č. 6	153	12	114	1 066	571	699	638	628	383	682	598	479	6 023
věřitelům celkem	3 027	243	2 273	21 244	11 385	13 932	12 727	12 524	7 644	13 595	11 929	9 539	120 062

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 37 Plnění dlužnice C_R v pátém roce schváleného oddlužení

2018/2019	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	celkem
srážky z příjmu	18 839	13 269	15 353	13 267	8 845	10 551	13 609	13 698	5 174	12 654	16 278	10 112	151 649
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	13 068
věřitel č. 1	3 144	2 157	2 526	2 157	1 374	1 676	2 410	2 426	916	2 241	2 883	1 791	25 701
věřitel č. 2	3 752	2 575	3 015	2 574	1 639	2 000	2 877	2 896	1 094	2 675	3 440	2 138	30 675
věřitel č. 3	2 318	1 590	1 863	1 590	1 013	1 235	1 777	1 789	675	1 652	2 126	1 320	18 948
věřitel č. 4	5 075	3 483	4 078	3 482	2 217	2 705	3 891	3 916	1 479	3 618	4 654	2 891	41 489
věřitel č. 5	2 571	1 764	2 066	1 764	1 124	1 371	1 971	1 984	750	1 833	2 358	1 465	21 021
věřitel č. 6	890	611	716	611	389	475	683	687	260	635	817	507	7 281
věřitelům celkem	17 750	12 180	14 264	12 178	7 756	9 462	13 609	13 698	5 174	12 654	16 278	10 112	145 115

*Vyplaceno z deponací

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 39 Plnění dlužnice C_M v prvním roce schváleného oddlužení

1. rok	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	celkem
srážky z příjmu	9 602	10 821	11 285	9 684	11 241	11 295	11 657	11 543	12 775	11 399	10 745	112 117	234 164
odměna IS	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	25 838	35 738
odměna za přihlášky	1 500												1 500
odměna za sepis návrhu	4 840												4 840
deponace	2 362	3 038											5 400
věřitel č. 1		1 219	1 839	1 556	1 831	1 841	1 905	1 885	2 103	1 859	1 744	15 281	33 063
věřitel č. 2		1 455	2 195	1 857	2 186	2 197	2 274	2 250	2 510	2 219	2 081	18 238	39 462
věřitel č. 3		899	1 357	1 147	1 350	1 357	1 405	1 390	1 551	1 371	1 286	11 265	24 378
věřitel č. 4		1 968	2 969	2 511	2 957	2 972	3 075	3 043	3 395	3 002	2 814	24 669	53 375
věřitel č. 5		997	1 504	1 272	1 498	1 507	1 558	1 541	1 720	1 521	1 426	12 498	27 042
věřitel č. 6		345	521	441	519	521	540	534	596	527	494	4 328	9 366
věřitelům celkem	0	6 883	10 385	8 784	10 341	10 395	10 757	10 643	11 875	10 499	9 845	86 279	186 686

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 40 Plnění dlužnice C_M ve druhém roce schváleného oddlužení

2. rok	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	celkem
srážky z příjmu	12 304	11 770	13 317	10 539	3 150	1 484	11 796	12 370	9 773	11 321	11 913	11 702	121 439
odměna IS	900	900	900	900	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	12 312
deponace					1 134								1 134
věřitel č. 1	2 020	1 925	2 199	1 707	164	70	1 897	1 998	1 538	1 812	1 917	1 880	19 127
věřitel č. 2	2 411	2 298	2 625	2 038	196	83	2 263	2 385	1 835	2 163	2 288	2 243	22 828
věřitel č. 3	1 489	1 419	1 621	1 259	121	52	1 398	1 473	1 134	1 336	1 413	1 386	14 101
věřitel č. 4	3 260	3 108	3 550	2 755	265	113	3 061	3 225	2 483	2 925	3 095	3 035	30 875
věřitel č. 5	1 652	1 575	1 799	1 396	134	57	1 551	1 634	1 258	1 483	1 568	1 537	15 644
věřitel č. 6	572	545	623	484	47	20	537	566	436	513	543	532	5 418
věřitelům celkem	11 404	10 870	12 417	9 639	927	395	10 707	11 281	8 684	10 232	10 824	10 613	107 993

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 41 Plnění dlužnice C_M ve třetím roce schváleného oddlužení

3. rok	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.	36.	celkem
srážky z příjmu	11 802	11 901	8 765	10 553	5 816	10 586	12 251	11 798	11 835	13 002	10 947	9 329	128 585
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	1 897	1 915	1 360	1 676	837	1 682	1 977	1 897	1 903	2 110	1 746	1 459	20 459
věřitel č. 2	2 265	2 285	1 622	2 000	999	2 008	2 359	2 264	2 272	2 518	2 084	1 742	24 418
věřitel č. 3	1 399	1 413	1 002	1 236	617	1 240	1 457	1 398	1 403	1 556	1 287	1 076	15 084
věřitel č. 4	3 063	3 091	2 195	2 706	1 352	2 715	3 191	3 062	3 072	3 406	2 818	2 356	33 027
věřitel č. 5	1 552	1 566	1 112	1 371	685	1 376	1 617	1 551	1 557	1 725	1 428	1 194	16 734
věřitel č. 6	537	542	385	475	237	476	561	537	539	598	495	413	5 795
věřitelům celkem	10 713	10 812	7 676	9 464	4 727	9 497	11 162	10 709	10 746	11 913	9 858	8 240	115 517

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 42 Plnění dlužnice C_M ve čtvrtém roce schváleného oddlužení

4. rok	37.	38.	39.	40.	41.	42.	43.	44.	45.	46.	47.	48.	celkem
srážky z příjmu	4 116	7 866	3 362	22 333	12 474	15 021	13 816	13 613	8 733	14 684	13 018	10 628	139 664
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	536	1 200	403	3 763	2 016	2 468	2 254	2 218	1 354	2 408	2 113	1 689	22 422
věřitel č. 2	640	1 433	480	4 491	2 407	2 945	2 690	2 647	1 616	2 874	2 521	2 016	26 760
věřitel č. 3	395	885	297	2 773	1 487	1 819	1 662	1 635	998	1 775	1 558	1 246	16 530
věřitel č. 4	865	1 937	650	6 074	3 255	3 983	3 639	3 581	2 185	3 887	3 411	2 727	36 194
věřitel č. 5	439	982	329	3 077	1 649	2 018	1 844	1 815	1 107	1 969	1 728	1 382	18 339
věřitel č. 6	152	340	114	1 066	571	699	638	628	384	682	598	479	6 351
věřitelům celkem	3 027	6 777	2 273	21 244	11 385	13 932	12 727	12 524	7 644	13 595	11 929	9 539	126 596

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 43 Plnění dlužnice C_M v pátém roce schváleného oddlužení

5. rok	49.	50.	51.	52.	53.	54.	55.	56.	57.	58.	59.	60.	celkem
srážky z příjmu	18 839	13 269	15 353	13 267	8 845	10 551	13 609	13 698	5 174	12 654	16 278	10 112	151 649
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	13 068
věřitel č. 1	3 144	2 157	2 526	2 157	1 374	1 676	2 410	2 426	916	2 241	2 883	1 791	25 701
věřitel č. 2	3 752	2 575	3 015	2 574	1 639	2 000	2 877	2 896	1 093	2 675	3 441	2 138	30 675
věřitel č. 3	2 318	1 590	1 863	1 590	1 013	1 235	1 777	1 789	676	1 652	2 126	1 320	18 949
věřitel č. 4	5 075	3 483	4 078	3 482	2 217	2 705	3 891	3 916	1 479	3 618	4 654	2 891	41 489
věřitel č. 5	2 571	1 764	2 066	1 764	1 124	1 371	1 971	1 984	750	1 833	2 358	1 465	21 021
věřitel č. 6	890	611	716	611	389	475	683	687	260	635	816	507	7 280
věřitelům celkem	17 750	12 180	14 264	12 178	7 756	9 462	13 609	13 698	5 174	12 654	16 278	10 112	145 115

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 45 Plnění dlužnice D_R v prvním roce schváleného oddlužení

2015/2016	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	celkem
srážky z příjmu			3 076	14 477		2 860			5 072	2 682	2 762		30 929
mimořádný příjem z daru	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	60 000
celkem příjmy dlužníka	5 000	5 000	8 076	19 477	5 000	7 860	5 000	5 000	10 072	7 682	7 762	5 000	90 929
odměna IS	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	900	10 800
věřitel č. 1	361	361	632	1 637	361	613	361	361	808	597	605	361	7 058
věřitel č. 2	399	399	699	1 809	399	678	399	399	893	661	668	399	7 802
věřitel č. 3	6	6	11	28	6	10	6	6	14	10	10	6	119
věřitel č. 4	3 092	3 092	5 411	14 007	3 092	5 248	3 092	3 092	6 916	5 114	5 174	3 092	60 422
věřitel č. 5	158	158	277	717	158	269	158	158	354	262	265	158	3 092
věřitel č. 6	84	84	146	379	84	142	84	84	187	138	140	84	1 636
věřitelům celkem	4 100	4 100	7 176	18 577	4 100	6 960	4 100	4 100	9 172	6 782	6 862	4 100	80 129

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 46 Plnění dlužnice D_R ve druhém roce schváleného oddlužení

2016/2017	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	celkem
srážky z příjmu	2 616	2 940	4 086	11 500	2 000	4 100	4 100	4 100	4 100	4 678	4 152	4 648	53 020
mimořádný příjem z daru	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	60 000
celkem příjmy dlužníka	7 616	7 940	9 086	16 500	7 000	9 100	9 100	9 100	9 100	9 678	9 152	9 648	113 020
odměna IS	900	900	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	12 690
věřitel č. 1	592	620	705	1 358	520	706	706	706	706	756	710	754	8 839
věřitel č. 2	654	686	779	1 501	576	780	780	780	780	837	785	834	9 772
věřitel č. 3	10	11	12	23	9	12	12	12	12	13	12	13	151
věřitel č. 4	5 064	5 308	6 030	11 620	4 457	6 040	6 040	6 040	6 040	6 476	6 081	6 453	75 649
věřitel č. 5	259	272	309	595	228	309	309	309	309	332	311	330	3 872
věřitel č. 6	137	143	162	314	121	164	164	164	164	175	164	175	2 047
věřitelům celkem	6 716	7 040	7 997	15 411	5 911	8 011	8 011	8 011	8 011	8 589	8 063	8 559	100 330

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 47 Plnění dlužnice D_R ve třetím roce schváleného oddlužení

2017/2018	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	celkem
srážky z příjmu	4 800	4 672	4 900	4 820	12 665	3 966	3 832	3 256	3 350	3 332	3 334	2 372	55 299
mimořádný příjem z daru	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	60 000
celkem příjmy dlužníka	9 800	9 672	9 900	9 820	17 665	8 966	8 832	8 256	8 350	8 332	8 334	7 372	115 299
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
deponace												6 283	6 283
věřitel č. 1	767	756	776	769	1 460	694	682	631	640	638	637		8 450
věřitel č. 2	848	836	858	851	1 615	767	754	698	707	705	706		9 345
věřitel č. 3	13	13	13	13	25	12	12	11	11	11	11		145
věřitel č. 4	6 569	6 472	6 644	6 583	12 498	5 939	5 838	5 404	5 475	5 461	5 463		72 346
věřitel č. 5	336	331	340	337	640	304	299	277	280	280	280		3 704
věřitel č. 6	178	175	180	178	338	161	158	146	148	148	148		1 958
věřitelům celkem	8 711	8 583	8 811	8 731	16 576	7 877	7 743	7 167	7 261	7 243	7 245	0	95 948

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 48 Plnění dlužnice D_R ve čtvrtém roce schváleného oddlužení

2018/2019	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	celkem
srážky z příjmu	2 500	80	1 812	6 962	23 833	4 542	6 194	4 320	6 657	6 190	6 264	10 717	80 071
mimořádný příjem z daru	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	60 000
celkem příjmy dlužníka	7 500	5 080	6 812	11 962	28 833	9 542	11 194	9 320	11 657	11 190	11 264	15 717	140 071
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
deponace	251												251
věřitel č. 1	543	352	504	958	2 444	745	890	725	931	890	896	1 289	11 167
věřitel č. 2	600	389	557	1 059	2 702	823	985	802	1 029	984	991	1 425	12 346
věřitel č. 3	9	6	9	16	42	13	15	12	16	15	15	22	190
věřitel č. 4	4 644	3 009	4 315	8 198	20 919	6 374	7 619	6 206	7 968	7 616	7 672	11 030	95 570
věřitel č. 5	238	154	221	420	1 071	326	390	318	408	390	393	564	4 893
věřitel č. 6	126	81	117	222	566	172	206	168	216	206	208	298	2 586
věřitelům celkem	6 160	3 991	5 723	10 873	27 744	8 453	10 105	8 231	10 568	10 101	10 175	14 628	126 752

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 49 Plnění dlužnice D_R v pátém roce schváleného oddlužení

2019/2020	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	celkem
srážky z příjmu	6 236	6 100	5 982	8 842	41 610	7 215	6 682	6 970	6 864	5 940	6 838	9 444	118 723
mimořádný příjem z daru	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	5 000	60 000
celkem příjmy dlužníka	11 236	11 100	10 982	13 842	46 610	12 215	11 682	11 970	11 864	10 940	11 838	14 444	178 723
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	13 068
věřitel č. 1	894	882	871	1 124	4 010	980	1 029	1 055	1 045	964	1 043	1 248	15 145
věřitel č. 2	988	975	964	1 242	4 434	1 084	1 138	1 166	1 156	1 066	1 152	1 406	16 771
věřitel č. 3	15	15	15	19	68	17	18	18	18	16	18	46	283
věřitel č. 4	7 651	7 548	7 459	9 616	34 323	8 389	8 808	9 025	8 945	8 249	8 926	10 891	129 830
věřitel č. 5	392	387	382	492	1 757	429	451	462	458	422	457	558	6 647
věřitel č. 6	207	204	202	260	929	227	238	244	242	223	242	295	3 513
věřitelům celkem	10 147	10 011	9 893	12 753	45 521	11 126	11 682	11 970	11 864	10 940	11 838	14 444	172 189

*Vyplaceno z deponací

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 51 Plnění dlužnice D_M v prvním roce schváleného oddlužení

1. rok	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	celkem
srážky z příjmu			3 076	14 477		2 860			5 072	2 682	2 762		30 929
odměna IS			2 700	900		1 800			2 700	900	900		9 900
odměna za přihlášky			376	1 124									1 500
deponace			0	5 400									5 400
věřitel č. 1				621	0	93	0	0	209	157	164	0	1 244
věřitel č. 2				687	0	103	0	0	231	174	181	0	1 376
věřitel č. 3				11	0	2	0	0	4	3	3	0	23
věřitel č. 4				5 318	0	799	0	0	1 788	1 344	1 404	0	10 653
věřitel č. 5				272	0	41	0	0	92	68	72	0	545
věřitel č. 6				144	0	22	0	0	48	36	38	0	288
věřitelům celkem	0	0	0	7 053	0	1 060	0	0	2 372	1 782	1 862	0	14 129

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 52 Plnění dlužnice D_M ve druhém roce schváleného oddlužení

2. rok	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	celkem
srážky z příjmu	2 616	2 940	4 086	11 500	2 000	4 100	4 100	4 100	4 100	4 678	4 152	4 648	53 020
odměna IS	1 800	900	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 590
deponace (DPH)				1 134									
věřitel č. 1	72	180	264	817	80	266	266	266	266	316	270	314	3 377
věřitel č. 2	79	199	292	904	89	293	293	293	293	350	298	347	3 730
věřitel č. 3	1	2	4	14	1	5	5	5	5	5	5	5	57
věřitel č. 4	616	1 538	2 260	6 995	687	2 270	2 270	2 270	2 270	2 706	2 310	2 683	28 875
věřitel č. 5	31	79	116	358	35	116	116	116	116	139	118	137	1 477
věřitel č. 6	17	42	61	189	19	61	61	61	61	73	62	73	780
věřitelům celkem	816	2 040	2 997	9 277	911	3 011	3 011	3 011	3 011	3 589	3 063	3 559	38 296

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 53 Plnění dlužnice D_M ve třetím roce schváleného oddlužení

3. rok	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.	36.	celkem
srážky z příjmu	4 800	4 672	4 900	4 820	12 665	3 966	3 832	3 256	3 350	3 332	3 334	2 372	55 299
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	327	316	336	329	1 020	253	242	191	199	198	197	113	3 721
věřitel č. 2	361	349	371	363	1 128	280	267	211	220	218	219	126	4 113
věřitel č. 3	6	5	6	6	17	5	4	3	3	3	3	2	63
věřitel č. 4	2 798	2 702	2 873	2 813	8 728	2 169	2 068	1 634	1 706	1 691	1 693	967	31 842
věřitel č. 5	143	138	147	144	447	111	106	84	87	87	87	49	1 630
věřitel č. 6	76	73	78	76	236	59	56	44	46	46	46	26	862
věřitelům celkem	3 711	3 583	3 811	3 731	11 576	2 877	2 743	2 167	2 261	2 243	2 245	1 283	42 231

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 54 Plnění dlužnice D_M ve čtvrtém roce schváleného oddlužení

4. rok	37.	38.	39.	40.	41.	42.	43.	44.	45.	46.	47.	48.	celkem
srážky z příjmu	2 500	80	1 812	6 962	23 833	4 542	6 194	4 320	6 657	6 190	6 264	10 717	80 071
odměna IS	1 089	80	1 812	1 375	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	124	0	0	492	2 004	304	450	285	491	449	456	848	5 903
věřitel č. 2	138	0	0	544	2 215	336	497	315	542	497	504	938	6 526
věřitel č. 3	2	0	0	8	34	6	8	5	8	8	8	14	101
věřitel č. 4	1 064	0	0	4 213	17 149	2 604	3 849	2 435	4 198	3 846	3 902	7 260	50 520
věřitel č. 5	54	0	0	216	878	133	197	125	215	197	199	372	2 586
věřitel č. 6	29	0	0	114	464	70	104	66	114	104	106	196	1 367
věřitelům celkem	1 411	0	0	5 587	22 744	3 453	5 105	3 231	5 568	5 101	5 175	9 628	67 003

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 55 Plnění dlužnice D_M v pátém roce schváleného oddlužení

5. rok	49.	50.	51.	52.	53.	54.	55.	56.	57.	58.	59.	60.	celkem
srážky z příjmu	6 236	6 100	5 982	8 842	41 610	7 215	6 682	6 970	6 864	5 940	6 838	9 444	118 723
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	13 068
věřitel č. 1	453	441	431	683	3 570	540	589	614	605	523	603	832	9 884
věřitel č. 2	501	488	477	755	3 947	597	651	679	669	579	665	919	10 927
věřitel č. 3	8	8	7	12	61	9	10	10	10	9	10	14	168
věřitel č. 4	3 881	3 779	3 689	5 846	30 552	4 619	5 038	5 256	5 175	4 479	5 156	7 121	84 591
věřitel č. 5	199	193	189	299	1 564	236	258	269	265	229	264	365	4 330
věřitel č. 6	105	102	100	158	827	125	136	142	140	121	140	193	2 289
věřitelům celkem	5 147	5 011	4 893	7 753	40 521	6 126	6 682	6 970	6 864	5 940	6 838	9 444	112 189

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 57 Plnění dlužníka E_R v prvním roce schváleného oddlužení

2015/2016	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen	celkem
srážky z příjmu	1 794	1 712	1 770	1 764	1 798	1 604	1 736	1 778	1 794	1 774	1 652	1 818	20 994
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	487	430	470	466	490	356	447	476	487	473	389	503	5 474
věřitel č. 2	20	18	19	19	20	14	18	19	20	19	16	21	223
věřitel č. 3	198	175	192	190	199	145	182	194	198	193	158	205	2 229
věřitelům celkem	705	623	681	675	709	515	647	689	705	685	563	729	7 926

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 58 Plnění dlužníka E_R ve druhém roce schváleného oddlužení

2016/2017	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen	celkem
srážky z příjmu	1 870	1 728	1 862	1 770	1 872	1 787	1 863	2 054	1 822	1 778	1 893	1 948	22 247
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	539	441	534	470	541	482	535	667	506	476	555	593	6 339
věřitel č. 2	22	18	22	19	22	20	21	27	21	19	23	24	258
věřitel č. 3	220	180	217	192	220	196	218	271	206	194	226	242	2 582
věřitelům celkem	781	639	773	681	783	698	774	965	733	689	804	859	9 179

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 59 Plnění dlužníka E_R ve třetím roce schváleného oddlužení

2017/2018	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen	celkem
srážky z příjmu	1 168	1 740	1 928	1 870	1 996	2 043	1 814	1 992	1 815	2 146	2 284	1 942	22 738
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
deponace						954	725	903	726	1 057	1 195	853	6 413
věřitel č. 1	55	450	579	539	626								2 249
věřitel č. 2	2	18	24	22	26								92
věřitel č. 3	22	183	236	220	255								916
věřitelům celkem	79	651	839	781	907	0	0	0	0	0	0	0	3 257

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 60 Plnění dlužníka E_R ve čtvrtém roce schváleného oddlužení

2018/2019	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen	celkem
srážky z příjmu	1 992	1 834	1 962	1 921	1 812	2 180	1 984	1 854	1 584	2 214	1 942	2 318	23 597
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
deponace	121												121
věřitel č. 1	540	514	603	575	500	753	618	528	342	777	589	849	7 188
věřitel č. 2	22	21	24	23	20	31	25	22	14	32	24	35	293
věřitel č. 3	220	210	246	234	203	307	252	215	139	316	240	345	2 927
věřitelům celkem	782	745	873	832	723	1 091	895	765	495	1 125	853	1 229	10 408

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 61 Plnění dlužníka E_R v pátém roce schváleného oddlužení

2019/2020	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen	celkem
srážky z příjmu	1 954	1 984	1 844	2 245	1 982	2 044	2 684	2 021	1 465	1 210	2 322	1 614	23 369
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	13 068
věřitel č. 1	597	618	521	798	617	659	1 853	1 396	1 012	836	1 604	1 115	11 626
věřitel č. 2	24	25	22	33	25	27	76	57	41	34	65	45	474
věřitel č. 3	244	252	212	325	251	269	755	568	412	340	653	454	4 735
věřitelům celkem	865	895	755	1 156	893	955	2 684	2 021	1 465	1 210	2 322	1 614	16 835

**Vyplaceno z deponací*

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 63 Plnění dlužníka E_M v prvním roce schváleného oddlužení

1. rok	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	celkem
srážky z příjmu	1 794	1 712	1 770	1 764	1 798	1 604	1 736	1 778	1 794	1 774	1 652	1 818	20 994
mimořádný příjem z daru	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	7 200
celkem příjmy dlužníka	2 394	2 312	2 370	2 364	2 398	2 204	2 336	2 378	2 394	2 374	2 252	2 418	28 194
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
odměna za přihlášky	908												908
odměna za návrh	397	1 223	1 281	1 275	664								4 840
deponace					645	1 115	1 247	1 289	1 305	933			6 534
věřitel č. 1					0	0	0	0	0	243	803	918	1 964
věřitel č. 2					0	0	0	0	0	10	33	37	80
věřitel č. 3					0	0	0	0	0	99	327	374	800
věřitelům celkem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	352	1 163	1 329	2 844

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 64 Plnění dlužníka E_M ve druhém roce schváleného oddlužení

2. rok	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	celkem
srážky z příjmu	1 870	1 728	1 862	1 770	1 872	1 787	1 863	2 054	1 822	1 778	1 893	1 948	22 247
mimořádný příjem z daru	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	7 200
celkem příjmy dlužníka	2 470	2 328	2 462	2 370	2 472	2 387	2 463	2 654	2 422	2 378	2 493	2 548	29 447
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	954	856	948	885	955	896	949	1 081	921	890	970	1 006	11 311
věřitel č. 2	39	35	39	36	39	37	39	44	37	36	39	41	461
věřitel č. 3	388	348	386	360	389	365	386	440	375	363	395	412	4 607
věřitelům celkem	1 381	1 239	1 373	1 281	1 383	1 298	1 374	1 565	1 333	1 289	1 404	1 459	16 379

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 65 Plnění dlužníka E_M ve třetím roce schváleného oddlužení

3. rok	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.	36.	celkem
srážky z příjmu	1 168	1 740	1 928	1 870	1 996	2 043	1 814	1 992	1 815	2 146	2 284	1 942	22 738
mimořádný příjem z daru	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	7 200
celkem příjmy dlužníka	1 768	2 340	2 528	2 470	2 596	2 643	2 414	2 592	2 415	2 746	2 884	2 542	29 938
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	469	864	994	954	1 041	1 073	915	1 038	916	1 144	1 240	1 002	11 650
věřitel č. 2	19	35	40	39	42	44	37	42	37	47	51	42	475
věřitel č. 3	191	352	405	388	424	437	373	423	373	466	504	409	4 745
věřitelům celkem	679	1 251	1 439	1 381	1 507	1 554	1 325	1 503	1 326	1 657	1 795	1 453	16 870

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 66 Plnění dlužníka E_M ve čtvrtém roce schváleného oddlužení

4. rok	37.	38.	39.	40.	41.	42.	43.	44.	45.	46.	47.	48.	celkem
srážky z příjmu	1 992	1 834	1 962	1 921	1 812	2 180	1 984	1 854	1 584	2 214	1 942	2 318	23 597
mimořádný příjem z daru	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	7 200
celkem příjmy dlužníka	2 592	2 434	2 562	2 521	2 412	2 780	2 584	2 454	2 184	2 814	2 542	2 918	30 797
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	13 068
věřitel č. 1	1 038	929	1 017	989	914	1 168	1 032	943	756	1 191	1 003	1 264	12 244
věřitel č. 2	42	38	41	40	37	48	43	38	31	49	41	51	499
věřitel č. 3	423	378	415	403	372	475	420	384	308	485	409	514	4 986
věřitelům celkem	1 503	1 345	1 473	1 432	1 323	1 691	1 495	1 365	1 095	1 725	1 453	1 829	17 729

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování

Tabulka 67 Plnění dlužníka E_M v pátém roce schváleného oddlužení

5. rok	49.	50.	51.	52.	53.	54.	55.	56.	57.	58.	59.	60.	celkem
srážky z příjmu	1 954	1 984	1 844	2 245	1 982	2 044	2 684	2 021	1 465	1 210	2 322	1 614	23 369
mimořádný příjem z daru	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	600	7 200
celkem příjmy dlužníka	2 554	2 584	2 444	2 845	2 582	2 644	3 284	2 621	2 065	1 810	2 922	2 214	30 569
odměna IS	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	*1 089	13 068
věřitel č. 1	1 012	1 032	936	1 213	1 031	1 074	2 268	1 810	1 426	1 250	2 018	1 529	16 599
věřitel č. 2	41	43	38	49	42	44	92	74	58	51	82	62	676
věřitel č. 3	412	420	381	494	420	437	924	737	581	509	822	623	6 760
věřitelům celkem	1 465	1 495	1 355	1 756	1 493	1 555	3 284	2 621	2 065	1 810	2 922	2 214	24 035

*Vyplaceno z deponací

Zdroj: F.H. insolvence (2020), vlastní zpracování